

NEW MAN

THIS CHANGES EVERYTHING...

СЕМИНАР "НОВ ЧОВЕК"

ТОВА ПРОМЕНЯ ВСИЧКО...

(ЗАПИСКИ)

Киев'2015

www.jglm-bg.org

CURRY R. BLAKE

PO Box 742947 - Dallas, TX 75374

www.JGLM.org - 1-888-293-6591

Copyright 2011 All Rights Reserved John G. Lake Ministries

СЪДЪРЖАНИЕ

СЕСИЯ 1.....	2
СЕСИЯ 2.....	10
СЕСИЯ 3.....	19
СЕСИЯ 4.....	26
СЕСИЯ 5.....	33
СЕСИЯ 6.....	42
СЕСИЯ 7.....	48
СЕСИЯ 8.....	56
СЕСИЯ 9.....	61
СЕСИЯ 10.....	69
СЕСИЯ 11.....	75
СЕСИЯ 12.....	82
СЕСИЯ 13.....	90
СЕСИЯ 14.....	99
СЕСИЯ 15.....	109
СЕСИЯ 16.....	116
СЕСИЯ 17.....	123
СЕСИЯ 18.....	132
СЕСИЯ 19.....	139
СЕСИЯ 20.....	147

СЕСИЯ 1

Здравейте! Благодаря, че ни поканихте, радвам се да бъда отново с вас.

Както пасторът ви каза, ние вярваме, че изцелението е за специални хора. Тези хора са наречени християни. Изцелението е за всеки един християнин. Всеки един християнин е специален, защото християните са единствените хора, които носят в себе си Божия Дух. Независимо какъв сте, кой сте, ако вие сте новороден, Исус е ваш Господ и вие имате Божия Дух, а Божият Дух е Този, който извършва изцелението.

Миналата година ние обучавахме в Божествено изцеление и показахме колко просто е то. Тази година ще ви покажем защо работи изцелението. Семинарът, който провеждаме сега, е за да ни научи защо изцелението работи. Не само това – ще разгледаме защо всичко в християнството работи.

Изцелението се явява много важно, особено за болните хора. Но посланието, което ще ви споделя тази седмица, е същността, сърцевината на християнството, която е важна за абсолютно всеки един християнин, независимо дали е болен или не е болен.

В семинара за Божествено изцеление ние разбираме как работи изцелението и разбираме какво е изцелението. По време на този курс ще разберете как всичко работи в християнския живот. Тази седмица ще споделя с вас неща, които може би ще се явят съвсем нови за вашето разбиране, но фактите и истината са, че вие реално вече знаете всичко това, което ще споделя с вас, защото то вече е във вашия Дух. Аз съм тук, за да ви екипирам, което значи да ви открия и покажа неща, които вие вече имате и как да ги използвате

Наскоро прочетох за подземната църква в Китай. При тях на всеки половин до един милион вярващи се пада по един служител и въпреки това, църквата расте постоянно - между 20-30 хиляди души се новораждат всеки ден. И това не е заради проповедниците, пасторите, служителите, а поради християните, които носят посланието навсякъде, където отиват. Това е начинът, по който ранната църква растеше. Именно така трябва да расте църквата.

Тази седмица ще говорим на всеки вярващ. Не на специален клас вярващи, а на вас, вярващите. Ако вие сте вярващ човек, вие можете да правите тези неща. Ако вие сте вярващ човек, вие вече имате този потенциал в себе си и чрез Божия Дух ние ще ви покажем и ще ви открием тези неща, за да можете, когато излезете оттук, да излезете различни, защото вече ще знаете какво притежавате.

Преди да започнем искам да поставя някакви основи – искам да разберете, за да знаете накъде отивате. В края на седмицата вие ще излезете оттук различни, защото ще разберете какво Бог е инвестирал вече във вас. Божиите надежди са във вас. Той е възложил на вас Своите надежди и Той вярва във вас; Той вярва в това, че Неговият Дух е във вас и чрез Него вие можете да извършите Неговата воля на земята. През тази седмица вие ще разберете, че се явявате посланици на Христос. Няма да вървите с наведена глава. Няма да се имате за поразени и да се жалвате. Вие ще ходите с високо вдигната глава и ще знаете защо Бог Отец даде Исус за вас – Той ви даде достойнство, даде ви цел и Неговата цел за вас не е да бъдете най-добрият бизнесмен, а да бъдете християнин – син и дъщеря на живия Бог и че във вашия Дух, вие изглеждате същите като Исус и вашата цел е да живеете живота си точно така, както Исус би го живял. Да знаете вашата цел, да знаете причината да сте тук и да не се съмнявате никога относно Божието обезпечение – никога да не се колебаете и да се съмнявате имате достатъчно вяра, никога да не се съмнявате и да задавате излишни въпроси, дали ще ви стигнат силите за тази работа.

Исус познаваше Своя Небесен Отец, знаеше какво има на Свое разположение. През тази седмица ще научите какво имате на ваше разположение. Отец ме изпрати тук тази седмица, защото вие сте важни за Него, защото без вас Той не може да изпълни Своята воля. Той иска Неговата воля да бъде извършена чрез вас. Той иска вие да полагате ръце на болни и те да се изцеляват, вие да

говорите евангелието и животите да се променят, вие да възкресявате мъртви, вие да знаете тайните на човешкото сърце, така че когато вие говорите на хората, Бог да изявява тези тайни, за да познаят, че Бог е във вас и че Той е, който говори чрез вас.

Ако ние успеем да стигнем до това място тази седмица, тогава вие ще излезете толкова различни оттук, че ще започнете да влияете на обкръжаващия ви свят – това е Божията цел за вас. Той не иска просто да останем същите, Той не иска просто да викаме и да молим, да умоляваме за помощ, а да разберем защо е изпратил Исус. Причината, за да изпрати Исус, е, че чрез Него Той ни изпрати здраве и сега е време да разберете всичко, което притежавате.

Евангелието, което проповядвам, е евангелието на Исус Христос, евангелието на апостол Павел, евангелието на Библията. Това е едно просто, но ефективно евангелие, защото работи навсякъде, по един и същ начин – в Америка, в Азия, в Украйна и по същия начин ще работи и в България, защото това е Евангелието – това е, което нося.

Можете да се изненадате от неговата простота, но както вече ви казах миналата година – моята работа е много проста – аз просто чета Писанията и ви казвам – това е истина. Имаше момент в моя живот, в който взех решение, че ще вярвам на това, което чета и в момента, в който го направих, то започна да работи. Не ми отне 10 години, не беше нужно да работя, за да го заслужи – аз просто повярвах и действах така, като че това е истина и започнах да виждам резултати.

Тази седмица ще е различна от миналата година – тогава проповядвах изцеление и имаше много болни хора. Ние казахме на всички – не се интересуваме от това дали вярвате – ние ще положим ръце на вас и Бог ще действа чудотворно, даже и да не вярвате. И ние получихме много свидетелства за това, което се случи, още първия ден след курса. След като обучихме хора като вас, те самите започнаха да служат на други и да виждат чудеса да се случват чрез тях. Хората повярваха, излязоха на улиците, на автобусните спирки и започнаха да се молят за хората. И на следващата сутрин ние получихме свидетелство на човек, който каза, че отдавна е в църква, но никога не е виждал Бог да върши чудеса чрез него. Този ден той излязъл, започнал да се моли за хората и започнал да вижда моментално чудеса. Той беше тук, на тази сцена и свидетелстваше за това как простата истина – Евангелието, работи. Той не е разчитал на вярата на хората, но той е имал вяра – имал е вяра, че Бог може да го използва. Той свидетелства за резултатите, които имаше от упражняването на вярата си в Бога.

Затова, миналата година аз не изисквах от вас да имате вяра. Но сега се обръщам към вас като вярващи хора и очаквам от вас да имате вяра – вяра в думите на Библията, че не е нужно да създаваме мистични учения, а това, което трябва да направим, е просто да видим Бог такъв, какъвто е Той в Божието Слово. Ако Бог е казал така, тогава ти си длъжен да вземеш решение да повярваш в Неговото Слово.

Всеки ден чета Библията. И още преди да я отворя, автоматично вземам решение, че каквото и да прочета – ще вярвам, че то е вярно. И може да не го разбирам, но аз ще вярвам. И когато взех това решение с вяра, започнах да виждам резултати.

Бог търси вяра. Той търси вяра в своите хора. Те просто да повярват в Неговото Слово и да действат и постъпват според Неговата истина.

Разбирам, че може да има езикови бариери. Не бих искал да останете с неразбиране – искам всичко, което говорим да бъде ясно и разбираемо. Затова говоря Божието Слово по прост и елементарен начин, но въпреки това Словото е по-мощно.

Колко вярващи има днес в залата? Това означава, че това послание е точно за вас. Всичко, което ще кажа тази седмица, е за всеки един от вас. Аз не говоря на тълпата – аз говоря на група индивидуални личности. Така че, когато вие чувате моя глас, вие чувате Божия Дух. Когато чувате гласа ми, знайте това – ако стояхме на една маса – просто аз и вие, щях да ви кажа същите думи, същите неща, които ви казвам на всички днес. Няма никакви тайни, няма нищо скрито. Аз вярвам в даровете, вярвам, че Бог надарява своите хора, но това послание не е основано на даровете, на

други дарове, освен на Дара – Святия Дух. И ако сте новороден, вие имате Неговия Дар и Неговия Дух и затова се обръщам директно към вас – искам да вярвате, че всеки един от вас, който чува Божия глас, ще повярва, че това е за него, и когато излезе от тук, ще излезе и ще върши делата, които Исус е вършил, ще премахне стария начин на мислене и когато види един болен човек, няма да се замисли имам ли дар за изцеление, нямам ли дар за изцеление, няма да се замисли, имам ли вяра да се помоля за изцеление или нямам вяра, помазан ли съм или не съм помазан. Вместо това, ще трябва да мислите – Исус умря за този човек. Той ми даде Неговия Дух. Той обича този човек. И сега е моя работа да позволя на Неговия Дух да тече чрез мен и да влезе в живота на този човек. След това полагате ръце и му говорите словото. И ако вие направите това, ще видите същите чудеса, ще видите същите изцеления, за които сте чели някъде в някои книги или в Библията или сте чували свидетелства, които се случват с други хора. Едно е ясно – Бог не гледа на лица; Той гледа на вярата, на вашата вяра в Него.

И така, както казах в началото, ще се придвижим скоро към ръководството, но искам първо да разберете нещо – аз не се опитвам да възпроизведа във вас вяра за изцеление – аз се опитвам вие да разберете, че ако имате вяра, имайте вяра в Бога. Бог е Този, Който направлява вашата вяра. Аз нямам вяра в изцелението, аз имам вяра в Бога, Който е изцелителят. Моята вяра е в Бога – не в някоя дарба, не вяра, че имам вяра; аз имам вяра в Бога, че Неговото Слово е истина и това, което е казал, Той ще го направи.

В Посланието към Евреите, 11 глава, се споменават две жени – едната е Сара, другата е Раав. Едната е майката на вярата, а другата е блудница. И двете обаче са споменати в Евреи 11 глава. Това показва диапазона, спектъра на това как Бог гледа на хората. И двете жени са споменати в Евреи 11 глава поради тяхната вяра в Бога. Ако прочетете за Сара, там е написано, че тя има вяра и Бог видя, че има вяра, защото тя счита Бог за верен. Помислете за това, колко е просто – ако решите да приемете, че Бог е верен и ако кажете: „Боже, Ти си верен да изпълниш Словото Си, Ти си го казал и ще го направиш“, тогава Бог ще каже – това е вяра. Толкова е просто. Вярата не е нещо, над което трябва дълго да работим, вярата не е емоция, вярата е просто да се утвърдите в Словото и да повярвате, че Бог ще изпълни Словото Си.

През целия си живот съм срещал хора, които са ми казвали, че част от Божието Слово не се явява истина, но аз реших да вярвам на Бога. Дори съм срещал вярващи, така наречени „вярващи“, които ми казват същото – че част от Божието Слово не е истина, не е вярно и не работи. Но аз реших да вярвам на Божието Слово и Бог винаги го е потвърждавал.

Искам да ви го кажа предварително, за да знаете с каква опозиция ще се сблъскате. В Едемската градина Бог каза на Адам и Ева: „Можете да ядете от всяко едно дърво, но не и от дървото за познаване на дървото и злото“. След това дойде дяволът и думите, които каза бяха: „Наистина ли това каза Бог?“ Точно в това беше изкушението. Те бяха изкушени да не повярват на Божиите думи. Дяволът няма друга тактика. Той все още продължава да използва същата, както в началото – продължава да казва: „Наистина ли това каза Бог?“ Сега казва това за изцелението. Наистина ли Бог го казва това – че ако възложиш ръце на болни, те ще оздравеят? Наистина ли Бог казва това, можеш да възкресяваш мъртви? Наистина ли Бог е казал, че можеш да говориш на други езици? Това е тактиката, която дяволът продължава да използва.

Много пъти досега дяволът е говорил чрез други християни и се опитвал да те убеди, че ти не трябва да вярваш в Божието Слово. Всеки човек, който днес слуша моя глас, един ден ще стои пред Бога и когато застане пред Бог, ще бъде сам. Затова, когато някой човек дойде при вас и ви пита: „Действително ли Бог казва така?“, тогава лично трябва да решите за себе си дали ще стоите върху Божието Слово или ще повярвате на този човек. Пред Бог няма да стоите като група хора с еднакви възгледи. Няма да стоите групово пред Бога и няма да се движите в посоката, в която се движи групата, ако групата не се движи съгласно Божието Слово.

Ние четем, че имаше един пророк, който сам застана срещу 400 лъжепророци. Един вярващ, който имаше вяра в Бог, срещу 400, които нямаха вяра. Вие може да се окажете в същата ситуация. И ако това се случи, на вас ще ви е необходимо да вземете решение. Дори ако всички тръгнат в друга посока, аз ще остана при Бог - това е решението, което трябва да вземете.

Миналата година, когато бях тук, аз ви разказах една история – едно свидетелство за човек на име Анджело. Аз го използвам като пример. Всичко, което стана, изглежда че беше срещу това, което казва Божието Слово. Историята беше такава – Анджело беше застрелян с пистолет. Той беше обявен за клинично мъртъв. Помолиха ме да отида и да се помоля за него. Аз отидох, положих ръце на него и му казах да се събуди. Нищо не се случи в този момент. Никакъв резултат. Стоях две минути, после излязох. Когато се прибрах в къщи, пред вратата ме чакаха група от така наречените християни. Те ме питаха: „Какво видя?“, „Какво се случи?“, „Бог говори ли ти?“ И аз казах: „Да“. „Какво ти каза Бог?“. Аз им цитирах Марк 16 гл. – че ако възложим ръце на болни, те ще бъдат изцелени. Те знаеха, че цитирам Библията и отново ме питаха: „Но Бог нищо ли не ти каза?“ Аз казах: "Да, каза ми." И те: „Какво ти каза Бог“, аз отново цитирах: „Марк 16 гл. - на болни ще възлагате ръце и те ще оздравяват“, а те: "Значи нищо Бог нищо не ти казал", а аз: „Напротив – каза ми“. Те отговориха: „Добре, кажи какво точно ти каза?“ и аз пак има казах „Марк 16 гл.“ Аз не чух Глас Божий, аз прочетох Божиия Глас. Аз не чух нищо различно, не се нуждаех да чуя – аз вече имах Божието Слово.

Апостол Петър казва, че е той е бил там, когато Бог е говорил от небето, и всички са го чули. Гласът е казал: „Това е Моят възлюбен Син“ и всички са го чули, но Петър каза: „Ние имаме по-надеждно пророчество, ние вече имаме записаното Божие Слово“. Записаното Божие Слово е по-сигурно, по-надеждно от който и да е глас, който може да чуем от небето. Защото гласът може да бъде изменен. И ако ти чуеш някакъв глас, може да имаш съмнения и да не можеш да гарантираш, че това е именно Божиият Глас, но това, което имаме написано, то е записаното Божие Слово и е по-надеждно. Всеки човек иска да чуе пророчество. Има пророчески служения и събранията там са пълни с хора, защото всеки човек иска да чуе пророческо слово. Аз лично не съм известен като пророк, но аз имам Божиия Дух. И Божиият Дух е пророчески Дух. И Бог ме използва, когато е необходимо, за да говоря пророчески думи. Но това, дори и да не се явява норма, мога да извикам всеки един човек от вас тук, да ви поставя в една редица, да възложа ръце и да пророкувам над вас: „Това казва Бог – вие ще възлагате ръце на болни и те ще се изцеляват“. След това мога да отида до всеки един и да кажа: „Така казва Бог – ти ще полагаш ръце на болни и те ще оздравяват“. Това мога да го направя за всеки един от вас. И пророчески, ще бъда по-точен, отколкото всички други пророчества, които вие сте чули през живота си, защото, ако ти си вярващ, и Исус го е казал, че ти ще възлагаш ръце на болни и те ще оздравяват, аз просто повтарям това, което Той вече е казал. Той го каза пророчески и аз имам право да го повторя. И аз ще бъда точен, защото имам по-точно Слово – написаното Слово. Просто е. Просто трябва да го повярваме.

Може да се случи да не знаете кои сте вие. И точно на това е посветен този курс. Затова бих искал от самото начало да разберете, че вашата вяра трябва да бъде вяра в Бога. Защото Бог вярва във вас. Като вярващ човек, това, което казва Бог, го казвам на вас. Аз съм длъжен да го вярвам. Марк 16 глава е написана за мен, защото съм в тази категория на вярващите. Може да си мислите – „Нали го знаем това вече? То е толкова просто. На нас ни е необходима дълбочина“. Но това, което е просто, работи и води до успехи – простата истина, че ние ще спечелим всяка победа и това, от което се нуждаем, за да побеждаваме - ние вече го имаме. Това, което повечето от вас чакат, то вече е станало – вие чакате за сила, чакате за помазание, чакате за дар, чакате за призив – вече имате всичко това – имате Неговия Дух, имате Неговото Слово, Неговото Име, Неговата Сила, Неговите дарове, имате всичко. Вие получихте помазанието, което обитава във вас и всичко това вече е станало, когато вие се новородихте, когато получихте Неговия Дух. Божието Слово казва, че ако Бог ни даде Исус, заедно с Него ще ни даде всичко.

Разберете този прост пример – когато Исус се премести в мен, Той донесе всичките си неща, цялото си имущество. Исус Христос ли е? Явява ли се Месия? Някога да е преставал да бъде Христос (Помазаник)? Веднъж пътувах по шосето в Далас и Бог ми зададе въпрос: „Кога Исус престана да бъде Христос?“ Аз знаех, че това е подвеждащ въпрос и затова веднага отговорих: „Не знам“. Тогава Бог ми каза: „Очевидно тогава, когато Той се премести в християните, защото повечето християни продължават да викат и да умоляват за сила, помазание“. Христос означава Помазаникът, Исус никога не е преставал да бъде Христос (Помазаникът), Той винаги си остава Помазаникът. Ако Помазаникът е влязъл в теб, Той си остава Помазаник. И ако Той е в теб, значи и ти си помазан. Когато се премести в теб, Той донесе цялото си имущество; всичко, което Той има в Себе Си, Той го донесе със Себе Си – донесе Силата Си, донесе Името Си, донесе Духа Си, донесе даровете Си. Ти си всичко в Исус – Бог Го каза ясно: че ако ние имаме Сина, тогава имаме всичко. Ние просто трябва да го повярваме и да действаме в съответствие с тази истина. Колкото повече ти си покорен и го правиш, то ще се получава.

Много хора не започват своята работа направо като специалисти и експерти, а се развиват и надграждат и по същия начин е и в Духа – започваш да растеш и развивайки се, ставаш все по-силен и по-силен, не защото Бог ти добавя повече сила, а защото ти просто израстваш в разбиране как да използваш тази сила. Започваш да разбираш как да не пречиш на Бог да работи чрез теб. Казах ви в самото начало, че няма никакви тайни; това не е тайна. Но повечето християни все пак не го знаят. Тайната на християнството е много проста – просто да махнеш от себе си своя ум, защото това е, което пречи на Божията сила. Твоят ум е насочен към теб – имам ли достатъчно сила, имам ли достатъчно вяра, имам ли достатъчно помазание, или го казваме по друг начин – аз не вярвам, че имам достатъчно вяра, аз не мисля, че имам достатъчно сила, какво да направя, за да получа повече сила. Всички тези мисли си ти, реално – твоят ум в теб, концентриран върху теб и едно и също слово продължаваш да го слушаш – аз, аз, аз... Тайната на християнството е да отмахнем Аз-а от себе си и да насочим нашия ум да се фокусира върху Него. Бог има сила, в Себе Си и Неговата Сила е повече от достатъчна и Той е любов. Той изцелява, защото Той обича. Той освобождава, защото Той обича.

Именно така служим – просто премахваме себе си от уравнението, просто ставаме проводник, контакт между Бог и човека в нужда. Бог излива Своя Дух, Той Го излива от теб, чрез теб – Той не Го излива отгоре надолу, Той Го излива навън от теб. Ти си този носител на Божия Дух. Затова, навсякъде, където отиваш – Бог е там. Навсякъде, където си ти - Божият Дух е там. Навсякъде, където си ти – силата на Бог присъства там. Навсякъде, където отиваш, изцелението отива там. Навсякъде, където отиваш, Святият Дух отива там. Каквото има Бог – то е там, където се намиращ. И единствената причина, която спира проявлението на Бог, си ти самият, който мислиш за себе си.

Най-големите чудеса, които съм виждал някога, са се случвали тогава, когато забравя за себе си, когато не мисля колко много сила имам, когато не мисля колко вяра имам. Всичко, за което мисля докато служа е, че Бог обича този човек; Исус понесе болестите му и не е правилно тези болести да останат в него и той да страда. Затова възлагам ръце и тогава Божия Дух тече. И Божият Дух изгонва тази болест, гони тези демони и хората получават свобода. Тогава аз не мисля за себе си – кой съм аз; аз просто знам, че Бог има сила, за да го направи и че Той живее в мен.

Трябва да започнете да виждате себе си като служители на Христос. Трябва да разберете, че Неговата сила обитава във вас и вие можете да я раздавате навсякъде, където отидете, по всяко едно време, не е необходимо първо да се молите и постите, просто трябва да обичате достатъчно хората, да премахнете мисленето си за себе си - това е, което имаме предвид, когато кажем да не мислим за себе си. Това не е определен, особен начин на живот. То не се отнася до това колко се молиш. Защото, когато си мислиш за количеството на твоята молитва, пак мислиш за себе си.

Сега нямам време да навляза в тази тема, в този аспект на нещата, но бих искал да ви кажа това – не прекарвам часове в молитва – аз прекарвам цял ден с Бог. Това означава следното – Библията ни казва непрестанно да се молим, което означава да се молим през цялото време, непрекъснато, и хората имат формирана такава идея какво представлява молитвата. Никой от присъстващите тук, в тази зала, не може да прекара 24 часа в денонощието и да се моли по начина, по който обикновено се възприема молитвата.

Нека сега ви обясня какво е молитвата – молитвата, това е разговор или общение с Бог. Бог е Дух, вие също сте дух, в Духа вие можете да разговаряте с него. Аз мога да говоря с човек, в същото време, в което комуникирам с Бог, защото единият начин е чрез Дух, а другият е чрез плътта. Вие разговаряли ли сте някога с някого и в същото време Бог да говори с вас? Разбирате ли? Вие говорите, като използвате вашия разум, но когато Бог ви говори, Той няма необходимост да използва вашия ум, Той говори във вашия дух и единия разговор не пречи на другия, защото нещата се случват на различни нива.

Прекарвам моето време в разговори, в общение с Бога. Ако аз чета, Бог също е с мен. Ако аз гледам нещо, Бог също е с мен. Даже когато гледам някакъв филм, аз все още съм в общение с Бог. Понякога дори не разбирам какво се случва в този филм, защото моят разговор в Бог е по-приоритетен, основен в този момент, и заглушава другия. Аз не казвам, че не прекарвам време вербално с Бог, произнасяйки молитви на глас – има моменти, в които се моля точно така, но в по-голямата част от моето време аз го прекарвам в общение с Бог – моят ум е концентриран върху него и поради това Той ме пази в мир.

Тази седмица искам да ви покажа как да се прехвърлите от физическия в духовния свят, за да можете да функционирате във физическия свят, докато в същото време живеете духовно. Това е начина на живот, който Бог е планирал за вас. Исус каза, че има много неща, които би искал да сподели с учениците, когато е бил на земята, но им каза, че докато Той е на земята, те не могат да ги приемат. След това Той умря, беше погребан и възкръсна, беше поставен отдясно на Отца и по-късно човек на име Савел (който впоследствие става апостол Павел) – той преживя лична среща и имаше откровение и това откровение се отнасяше точно за тези неща, които Исус искаше да сподели преди това, но не можеше, защото когато Той беше тук на земята, всички, които са били около Него, последователите са били обикновени, естествени хора, а естественият човек, плътският човек, не може да приеме духовните неща. Но след като те се новородиха, тогава Исус даде откровение на Павел и Павел започна да го проповядва. Откровението на Павел не се явява различно Евангелие – откровението на Павел е продължение на учението на Исус Христос – това, което Исус искаше да сподели, но тогава не можеше. Така че това, което ще изучаваме тази седмица, са тези откровения.

Искам да бъда честен с вас – апостол Павел проповядваше тези откровения в продължение на 60 години. Аз няма как за една седмица да ви науча на всичко, но мога да ви дам направление в правилната посока – да ви дам това, което ви е нужно, за да може, когато четете Писанията, вашите очи да бъдат отворени, да имате разбиране, да имате озарение, осветление и откровение чрез Божия Дух. Той е нашият Учител и затова тази седмица ние ще си отворим очите към откровенията на апостол Павел и ще ви покажа какво Исус искаше да знаем. Сега, ние, като вярващи, трябва да вярваме в Божието Слово. Ако ви покажа нещо, чрез Писанията трябва да вземете решение да го вярвате. Ще вземете ли това решение? Ще вземете ли това решение да го повярвате? Искам да го чуя. Искам гласово потвърждение на вашето съгласие и това ще бъде едно съгласие между нас и вас, защото вие трябва да вярвате, вие сте длъжни да вярвате на Божието Слово. Например, да погледнем 1 Коринтяни 2:16 – там апостол Павел цитира Стария Завет и той казва: „Защото кой е познал ума на Господа, за да може да го научи?“ и след това продължава: „А ние имаме ум Христов“. Обърнете внимание какво точно казва: „ние имаме ум Христов“ – вие имате ум Христов.

Ако стоим на една маса сега, просто вие и аз и се гледаме в очите, може би вие пиете кафе, а аз си пия кока-колата и просто си разговаряме и споделяме, ще ви кажа това и аз мога да прекарам цял час само над това изказване. Не би било дълбоко разглеждане, просто бих погледнал към вас и бих ви убедил – разбирате ли, че имате ума на самия Христос, разума на самия Исус обитава във вас, вие го имате. Това не означава, че някога ще го получите – не, умът на Христос обитава във вас, сега. Вашата работа, като християни, е да направите така, че вашият разум да бъде в съответствие с Божието Слово, да се обновява с Божието Слово, за да бъде умът ви в идеално съгласие, съвършено съгласие с ума на Христос. Това е вашата работа. Когато умът ви е обновен и вие действате в разума на Христос, тогава ще мислите като Него, ще ходите като Него и ще действате като Него. Това е вашата съдба, вашето предназначение. Вие имате ума на Христос.

Преди почивката ще се опитам да го обясня. Ние говорим за Исус Христос – Божието Слово ни казва, че в Христос е цялата мъдрост и знание на вселената. В Христос пребивава тази мъдрост, Божествената мъдрост. Това вярно ли е? Но Христос сега обитава във вас. Така че, ако цялото знание, цялата мъдрост, обитава в Христос, а Христос обитава във вас, тогава във вас се намира цялата мъдрост, цялото знание и всичко това е във вас сега. В ума на Христос има ли нещо, което Христос да не знае или да не разбира? Това е във вас. Това е нещото, до което вие имате достъп.

В моя дом, в Тексас, аз имам библиотека с книги. Цялата тази информация в книгите се намира в моята библиотека и аз имам достъп до нея, чрез книгите. Аз мога да направя 2 неща – мога да оставя тази информация да остане в книгите и когато имам нужда да разбера нещо, мога да отворя книгата и да го видя и разбера или мога да взема една книга, да я прочета и изуча, да усвоя знанието ѝ и да позволя на тази информация да живее в мен, за да мога аз също да знам това, което пише в книгата. Мога да направя така, че тази информация до такава степен да пребивава в мен, че да измени моя всекидневен живот. Аз имам избор. Мога да избира един от двата варианта.

По същия начин е с Божието Слово. Божието Слово може да си остане в Книгата и когато ми е необходимо, мога да я отворя и да го прочета или мога да отворя и да прочета тази Книга, да приема това, което тя казва, да започна да действам според това, което тя казва, мога да го науча, да го изуча, да го позная, за да може тази информация да направлява всекидневния ми живот и когато аз направя това, тогава моят ум се обновява и Христовият ум тогава ще се освобождава чрез мен. В Христос обитава цялата мъдрост и цялото знание. И тази мъдрост и знание, те се намират в Неговия разум. И вие имате ум Христов.

Направих изследване по отношение темата за обновяване на ума и дори, погледнато от естествена гледна точка, човешкият разум е построен феноменално. Но трябва да разглеждаме ума чрез Божия Дух. Когато разглеждате човешкия ум и позволявате на Божия Дух да обитава във вас, това означава във вашата цялостна личност, в дух, душа и тяло, тогава Духът Божий изпълва вашия ум и когато Божият Дух изпълни вашия ум, вашия мозък, тогава започвате да разбирате потенциала, който имате, който е всъщност – да мислите както Исус. Всяко човешко същество има потенциала да бъде гений, колко повече християните имащи Божия Дух и ума Христов, позволяващи на Божия ум да напълни техния ум, техния разум, за да имат способността да разберат, да имат откровение и разбиране – всичко това е благодарение на това, че ние имаме ума на Христос. Вашият потенциал е толкова голям и затова врагът се опитва да накара хора да ви говорят, че не сте умен, че сте глупав, че от вас нищо няма да излезе, че вие не можете да разбирате определени неща. Може би някой ви е говорил по този начин. Това е планът на врага. Защото, ако успее да ви накара да вярвате в това, то тогава, независимо от това, че Бог да ви е дал ум Христов, вие няма да мислите, че сте способен да бъдете такъв, какъвто казва Божието Слово, че сте. Защото някой друг ви е казал, че вие сте глупав. Но Бог избра глупавите неща в света, за да посрами мъдрите в света. Ето това, което ви различава от другите в света – това е, че Божият Дух е във вас.

Когато Джон Лейк е пастирувал своята църква, това е било за период от близо 10 години и аз разговарях с хора, които са били от тази църква. Те вече бяха на възрастни, на преклонна възраст, над 90-годишни и всеки един човек, с когото разговарях, си спомняше датите, имената и местата на неща, които са се случили 70 години по-рано. Всеки един от тези хора имаше напълно запазена, силна памет и нито един от тях нямаше умствени заболявания, Алцхаймер или деменции. Умственото им състояние беше просто идеално – говоря за хора дори над 90 години. И аз ги попитах – това очевидно по някакъв начин е свързано с тази църква. И те казаха: „Да, Джон Лейк ни учеше, че Божият Дух е в нас и всъщност Той прониква и запълва нашия мозък и когато Божият живот е в нашите мозъчни клетки, тогава Той създава в нас защита срещу различни ментални, умствени заболявания”. Така че, дори на възраст над 90 години, те имаха съвършена вяра, защото Джон Лейк ги учеше, че те имат ум Христов, а Христос не забравя, Христос винаги всичко разбира. В Него е цялата мъдрост, така че ние трябва да имаме мъдрост, защото както е Той, така сме и ние в този свят. И Той е същият вчера, днес и завинаги. Така че и ние трябва да бъдем такива.

Твърде много хора са повярвали на лъжите на този свят, че когато станеш по-възрастен, с тялото ти трябва да се случат определени физиологически неща, но помнете това – докторите са за света, те разбират физическите неща, но не могат да обяснят действието на Божия Дух върху човешкото тяло. Това е за нас, проповедниците - тези, които разбират нещата в духовния свят. Така че, не вярвайте на това, което светските лекари ще ви кажат за това как вашето тяло трябва да функционира – те не знаят как Божият Дух влияе върху човешкото тяло, затова – нека да вярваме на Божието Слово, нека да вярваме на това, което Той казва, а Той казва, че ние имаме, вече, ум Христов, че в Исус е цялата мъдрост и разбиране и че Исус е станал мъдрост за нас и сега ние имаме ум Христов.

Това е несравнено по-добро от това да имаме знание – ние имаме Дух, пророчески Дух. Ние може да гледаме на стоковата борса и да разсъждаваме с естествен ум, но можем и да разсъждаваме с Божия Дух и да кажем какво ще стане утре – продай това, купи това и Бог ще направи да просперираш, защото Той знае. Това е едно такова, практическо приложение. Не всичко е някъде в бъдещето. Бог може да ви каже с кого да направите договор и с кого – не. Той може да ви каже различни неща, които само Той знае. На вас не ви е необходимо за това да се молите и да постите. Единственото, което е необходимо, е да вземете решение да повярвате на Божието Слово. И на една постоянна основа, напомням на Бог това, което Той е казал. Аз казвам: „Боже, Ти каза, че аз имам ум Христов, че Исус е станал нашата мъдрост, така че аз Ти благодаря сега, Ти направлявай моите стъпки. Аз предавам на Теб моите пътища, аз не разчитам на моите разбирания, Ти направлявай моите пътища, така че решенията, които правя, да бъдат Божествени решения, да бъдат духовни решения”.

Невинаги решенията са логични по светския начин на мислене. Когато имам нужда от пари, аз се доверявам на Бог. И дори тогава давам пари, защото Неговото Слово е вярно. Това не е логично за естествения човек. За него няма смисъл, когато има нужда от пари, да ги дава. Светът казва обратното – започвай да ограничаваш разходите, почвай да пестиш, нужно ти е да събираш пари, да използваш всички ресурси, които имаш, но Библията ни казва, че има Един, който раздава, но също и че Той може да умножава. Ние вярваме в това и правим това и тогава Бог винаги е оставал верен и е показвал Своята вяроност към нас. Защото това не го правим по човешки, с плътска логика, а го правим чрез Божия Дух, защото имаме ум Христов. Вие също имате ум Христов.

Един ден, това е само едно направление, което Библията има – мога да стоя тук и да проповядвам всеки ден, само върху темата „Ум Христов”. Толкова надалеч можете да стигнете в тази тема. И всичко ще бъде просто и всичко ще бъде истинно. Мога да прекарам и още една година и да изучавам друга истина, защото има толкова много, може да прекараме година, за да говорим за това, че вие имате Божиата праведност, може да отделим и година, за да говорим само за Божиата милост, която имате, следващата година да отделим за Божиата благодат, която е върху

вас и обитава във вас. По тази причина ви казах в началото – мога да ви науча на всичко по тази тема, но ако сте готови и сте решили да вярвате на Божието Слово, мога да ви дам това, което ви е необходимо и когато изляза оттук, Божият Дух ще продължава да ви учи, защото най-голямото желание на Бог е вие да имате директно общение с Него – Той иска да ви храни директно. Амин!

Това е християнството. Ето защо Той постави петкратното служение в църквата – за да можем ние да споделяме истината и да може Святият Дух да отваря нашите очи и да се движим в духовните неща и не е необходимо ние да се движим странно, можем да бъдем съвсем нормални и практични и в същото време да бъдем силни в Духа. Когато вие говорите, нещата ще се случват. По пътя ни за тук на двете места, които спрях, хората ни гледаха, те работеха за авиокомпаниите и казваха – имате голямо тегло, багажът ви е повече от това, което можете да принесете и въпреки това ни пожелаваха приятен полет. Всеки път – казват ни, че не можем, защото носим по-голям багаж, а в същото време ни пожелават приятен път. Това не е духовно, не променя нациите, това е, защото аз съм Божий син и Неговият Дух е в мен. Аз имам благоволение и не слушам тези неща, които другите ми казват, че не мога да направя и просто се движа напред, очаквайки от другите да следват моя път. Защо? Защото аз имам Божието благоволение. Нещата работят за моя полза. Светът ме гледа и хората говорят – ти си най-щастливият човек, когото познавам. Но това не е просто щастие – това е благословение и благоволение на Бог. Всичко, на което възложат ръце, просперира. Защо? Защото Бог го каза. Но аз трябва да избира да го вярвам. Бях християнин от 9 годишен. И не винаги са ми са се получавали нещата. Когато станах на 17 години, аз предадох живота си на Бог по-дълбоко и сериозно и нещата започнаха да се променят. Но все още не разбирах нещата, които сега проповядвам, защото всичко, което ти научиш, изисква ново посвещение.

Не знам как правите тук нещата; в САЩ имаме договор с мобилните оператори. Те могат да бъдат за една, две или три години. И когато отида в офиса на мобилния оператор и искам някаква промяна, тогава автоматично се прави нов договор за следваща година. И така всеки път, когато правя някаква промяна, трябва да сключи нов договор, за да продължим напред. По същия начин е с Божия Дух – Той ви представя истината и вие трябва да решите ще се движите ли в това. Ако вие решите, това изисква ново посвещение. Всеки път, когато вие научите нещо ново, Бог казва: „Ето, нещо ново. Искаш ли да се движиш в това или не? Ако ти искаш, ти трябва да се посветиш, да вземеш решение и да вярваш, че това е истина и да постъпваш в съответствие с тази истина“. И това е вяра. Толкова е просто. Ето това е, което ще направим тази седмица. Всяко едно обучение, всяка част от него, всеки ден ще има нови неща, директно от Библията. Аз ще ви го чета, вие сами ще можете да го прочетете и аз не съм тук чрез човешка мъдрост, не съм тук за да ви убедя нещо с философия или психология. Аз съм тук с Божието Слово и чрез Божия Дух ви моля - вземете решение да вярвате, да вярвате в Божието Слово, вземете решение да ходите в това, което Той е обещал. И ако вие вземете това решение, всеки път, когато имате възможност, когато разберете нова истина, ще излизате оттук по различен начин, като различен човек, в края на семинара, ако направите това посвещение.

СЕСИЯ 2

Сега погледнете Йоан 3:5: *Докато съм в света, Аз съм светлина на света*. Сега да погледнем – в Матей 5:13 е написано (Исус говори на Своите последователи): *Вие сте солта на света*. Ние самите отнасяме за себе си и казваме, че сме сол на света. В 14 стих Исус казва: *Вие сте светлина на света*. Исус казва, че Той е светлина на света първо, но сега казва, че вие сте светлина на света. И всичко, което Той казва за Себе Си, след това го казва за вас. Ето идеята, която трябва да разберете от това. **Вие сте напълно съединени с Христос**. Цялото разбиране на Новия завет е вашето съединение с Исус Христос. Той ни присъедини към Себе си.

Много от нас имат разбиране на тази истина, но по един религиозен начин, а трябва да имаме правилния, новозаветния начин на разбиране на тази истина. Странно и учудващо е, че използваме тази истина по отношение на брака. Апостол Павел използваше брака като пример. Той казва: това, което Бог е съединил, човек да не разделя. Той казва, че двама ще станат един и че вече няма да бъдат двама, но ще бъдат едно. И Павел използваше брака като пример за вярващите и тяхното единство с Христос. Това, което ще споделяме тази седмица, са Писанията. Но всъщност това е духът на Писанията, който вие трябва да вземете.

Ще ви дам примери и може би най-добрият пример е от областта на военното дело. Във военното дело преминават подготовката. Обучават ви как да вършите определени неща и то в големи подробности. Как да си подреждате дрехите, как да си нареждате униформата в шкафа. Ще кажете: какво общо има това с битката с провеждане на война. Има значение по отношение на детайлите, да отделяме внимание на детайлите. Когато се присъединяваме в армия, едно от първите неща, което ви правят, е подстригване на косата. Вземат ви гражданските дрехи и ви дават униформа. И започват да ви обучават как да марширувате. И една от първите тренировки и подготовки е да ви научат как да марширувате в единство като един човек. И можете да видите в самата война хора с различни прически и дължина на косата. Във войната можете да срещнете и да воювате както с униформа, така и с граждански дрехи. И когато вие сте във война, можете и да не марширувате, защото бягате и стреляте.

Какво добро има в това да ви подстригват, да ви учат да марширувате? Има няколко важни неща: първо, това показва, че сте част от едно единство. Отнемат ви индивидуалността и ви правят част от едно цяло нещо. Вече разбирате, че не сте сам, че има други около вас и това ви дава сила и започвате да наблюдавате детайлите. Защото именно детайлите правят разликата. Така че се научавате в тези неща, защото сте в армията. Същото можем да кажем за полицията. Те също имат униформа. Имат специална маркировка, имат оръжие. Всичко това е необходима за да бъде полицаят понятен на властта. Полицай, военен, те притежават власт от правителството, която е дадена на тях. И независимо от това, че имат тази власт, ако те нямат чувството на властта, ако те не знаят, че имат власт тогава всеки един би могъл да прави с тях каквото си поиска. Човек, който не е в армията, може да удари военен или полицай, ако полицаят или военният не знае своята власт.

Така се случва и с християните. Голяма част от християните не знаят, че имат власт и царството Божие е зад тях. Те не разбират, че когато говорят, цялото небе слуша и се съгласява и заради това царството на тъмнината е задължено да преклони колена. Искам да разберете това. Във военните и при полицаите ви обучават как да вършите нещата. Във войската има указ и трябва да разберат правилата. Полицаите не трябва да знаят законите. Полицаите не са адвокати, адвокатите знаят законите, знаят подробностите в законите. И те познават законите по-добре отколкото полицаите.

Нека ви дам един пример. Моят роден баща беше полицай в по-голяма част от моя живот и често дискутирахме неговата работа. Той беше и бивш военен, аз също съм бивш военен и имам знание относно тези неща. Когато разговаряхме с баща ми, по-големите важни арести са направени по начин, който е изглеждал случаен. Много пъти престъпници са били спирани за някаква елементарна проверка. И вследствие на проверката полицаите откриват, че той всъщност е голям престъпник. Така че аз попитах баща си: „Как разбираш кого да спреш за проверка, как го набелязваш? Как можеш да кажеш, че нещо не е наред с този човек?“ И той каза така: „Ти шофираш и наблюдаваш и ако почувстваш, че нещо не е наред, ние го проверяваме.“ Те нямат информация, че нещо не е наред, но имат усещане. Това трябва да разберете.

При военните, те се обучават на основни неща как да вършат своята работа, как да маршируват. Но също учат и това, което командирът иска да бъде направено. И когато отидете някъде на мисия, предварително знаете какво командирът иска да бъде изпълнено, какво се

изисква от вас. И когато сте на мисия и дори когато нямате никаква връзка с командния щаб, вие все още знаете какво трябва да направите. Защото имате предварителна подготовка и имате информация какво командирът изисква от вас.

Ето важното нещо, което трябва да запомните. Командирът не се интересува винаги как вие ще го направите това. Той иска просто да има краен резултат и да бъде достигнат. И той иска да го изпълните по правилния начин. Сега, нека да трансформираме това към Бог. **Бог не се интересува толкова много как е направено, а се интересува от крайния резултат** и как вие сте достигнали до него. Той не иска вие да достигнете до крайния резултат чрез използване на неправилни методи. Например, Той не иска вие да излъжете някого, за да се новороди даден човек. Това искам да обясня.

Църквата като цяло е направила така, че самото достигане на целта е най-важното нещо. **Църквата е направила така, че да достигаш до резултата да е по-важно нещо от крайния резултат.** И от там са възникнали грешни практики и доктрини в църквата. Бог обича хората, защото Той е любов. Той иска хората да бъдат изцелени. Той толкова много искаше хората да бъдат изцелени до степен, че Исус понесе върху Себе Си немощи и болести на всички хора. Така че знаем, че Бог е любов. Знаем, че Той иска хората да бъдат изцелени. Името, което Той използва за Себе Си, е „Бог, Който изцелява“. Знаем, че Той иска да изцелява и това се явява крайният резултат.

Но църквата е направила метода най-важното нещо. Как ще направиш това, това, стъпка по стъпка. Бог не е направил това да бъде важно. Исус изцеляваше по различни начини. Той докосваше хора, хора се докосваха до Него. Той изпрати един мъж да си измие очите и след това човекът се изцели. Павел изпращаше дрехи, които бяха на него и чрез тези дрехи хората получаваха освобождение и изцеление – Исус изцеляваше просто освобождавайки слово: приеми изцелението си (15:58). На един човек просто се изплю в очите и той беше изцелен. Той използваше различни начини – докосване, изговаряне на слово, всякакви начини. Той не е направил определен метод по-добър от друг метод. Така че как изцеляваше Исус, нямаше значение. Това, което имаше значение, е че той показваше Божията любов чрез изцелението. И крайният резултат е, че хората разбираха, че Бог ги обича, защото Бог ги изцеляваше.

Направихме как да бъде изцелен човек по-важно от самия краен резултат. Има принципи и колкото по-близо до Библията оперираме, толкова по-добри резултати ще получаваме. Например Исус никога не се е молил някой да бъде изцелен, но сега това е начин номер едно, чрез който християните очакват да има изцеление. Аз никога не се моля за хора. Заповядвам болестите да напуснат. Полагам ръце върху тях и оставям Божия Дух да тече и любов да тече чрез мен. Исус не се е молил за изцеление. Той е моят пример, затова и аз не се моля за изцеление. Изговарям изцеление. Полагам ръце, изпращам молитвени платове.

Хората ме питат: кой е най-добрият метод? Най-добрият метод е този, в който вие вярвате; този, чрез който сте получили изцеление, защото вече имате вяра в това. Бог не се интересува как ще получите изцелението. Ключът е: вие представяте Него. Когато Исус е бил тук, дяволът имаше власт все още и въпреки това, Исус го победи във всяка една битка с него. Исус победи дявола. И Той отиде при Отец и тогава Отец изпрати Святия Дух, така че делата, които Исус вършеше, да ги вършим и ние; Той каза дори по-големи. Така че трябва да се справяме по-добре и по-бързо; по-бързо от Исус дори. Защото сега дяволът е поразен. Сега би трябвало да бъде по-лесно за нас. Но ние го правим да бъде по-трудно.

Исус никога не говореше на човека „Няма да те изцеля, докато не се покаеш“. Въпреки това много християни говорят така на болните хора. Трябва да открием всеки един грях, всяко едно нещо трябва да бъде премахнато. Това не изглежда начинът, по който Исус действаше. Това е един по-труден начин, не по-лесен. Трябва да гледаме на себе си като представители на Исус на земята. Трябва ли християните да имат грехове в живота си? Разбира се, не! Но Бог ще ги изцели, дори и да

имат грях. Така че не зацикляме на това нещо. Ние ги пускаме да бъдат свободни и след това им казваме: Иди си и не съгрешавай повече. Лесно е! Просто е!

Начинът, по който повечето християни носят изцелението, то няма да работи при тълпата, защото с всеки един човек трябва да има работа с тях. Това е твърде бавно, а евангелието трябва да се разпространява бързо. Т.Л. Озборн, стоейки пред тълпа от 15 000 души, заповяда и каза: „Бъди изцелен в името на Исус!“ И 1000 човека получиха моментално изцеление поради силата, която има в името, власт, която има в името на Исус. Ето толкова мощни сме ние. Това не е било просто един дар, който е имал Т.Л. Озборн. Това е било силата, която има в името на Исус Христос.

Вижте, ние превъзнесохме хората и ги накарахме да бъдат специални. Така премахнахме отговорността от нас, но трябва да разберем, че в християнството всички вярващи са еднакви. Те носят едно и също име, една и съща сила, един и същи Дух. И разликата е, че някои вярват и действат така, че това е истина и растат. Те постоянно практикуват и експериментират да видят колко повече сила могат да освободят. Някои християни се задоволяват само да получат изцеление в момента, когато имат нужда (23:11), а други се задоволяват да служат на малка група хора. Но някои, имайки сърцето на Бог, започват да говорят така: „Ако това е добро за един, ще бъде добро за всеки един. Ако мога да освободя пет човека, значи мога да освободя 500. И ако освободя 500 човека, значи мога да го направя и за 5000 човека.“

И те разбират, че не става въпрос за нас като вярващи, а става въпрос за Бога, Който е платил цената. И тези резултати се получават заради Исус. В Марк 4 гл. Исус ни дава притча и казва: Ако вие разберете тази притча, тогава ще можете да разберете всички останали притчи, които касаят царството Божие. Той говореше за сеяча, който сееше семето. Той каза, че това е Той. След това каза, че има четири различни типа почви. Казва, че някои почви произвеждат повече от други. Някои хора биха казали, най-вероятно за себе си биха казали: Аз не съм този тип почва. Знаете ли словото Божие какво казва, че в Божия дом има съдове за почтена и съдове за непочтена употреба. Но след това казва, че ако искате да бъдете съд за почтена употреба, тогава трябва да направите това и това. И ако направите тези неща, тогава вие сте съдове за почтена употреба.

Това ни показва, че не Бог решава кой ще бъде съд за почтена употреба и непочтена употреба. Вие сте тези, които го решавате. Вие решавате какъв съд ще бъдете. Сега, днес трябва да решите и всеки ден от вашия живот какъв съд ще бъдете. Той каза, ако искате да бъдете съд за почтена употреба правете тези неща. Пазете себе си. Не казва, че Бог ще ви пази. Той казва, вие го правите. Бог казва: ето го името Ми, ето я силата, ето го Духа Ми, правете това, което трябва да правите. Отидете и донесете плодове. Вие бъдете съд за почтена употреба, вие решавайте да се нахраните.

Вие решавате да бъдете нормални. Нормалността не е нещо, към което сте призвани да бъдете. Християните не са призвани да бъдат нормални. Християните са призвани да бъдат свръхестествени. Не просто странни, а свръхестествени. Вие имате Божия Дух в себе си, Който се проявява чрез вас. Вие сте посланици на Христос. Това означава, че знаете какво имате и как да го използвате. Бог ви е дал Неговия Дух, Неговата сила, за да го използвате за Него. Това може да бъде употребено по различен начин. Заради църковната система, която е била, ако човек започне да се движи в Божията сила, ние автоматично го превъзнасяме. Но трябва да запомним, че силата е дар от Бога. Вие не сте я заслужили, Той ви я даде в момента, когато прие Неговия Дух. Той ти го даде безплатно, така че да можеш да бъдеш свидетел за Него. Това не ви прави по-специални. Вие не сте по-добър. Когато човек има дар или сила, ние го превъзнасяме, но в реалността това, което трябва да търсим, е плода.

Много пъти поставяме младенците във вярата в такава позиция. И понеже ги поставяме във висока позиция, те биват нападани от врага. Трябва да наблюдаваме върху плодовете на Духа – фундамента, за да може тази сила да расте. Когато силата не се прилага правилно, фундамент на плода, след време силата изчезва. Обикновено става чрез човека и той пада. Трябва да изграждаме

стабилност в Божиите хора и тази крепост, която те са да бъде правилно построена и това е отделно от силата. Трябва да изграждаме в хората да правят правилните неща, да отстояват независимо от всичко.

В последно време много често слушаме за безусловната Божия любов. И това е вярно, Той Е любов. Той наистина ни обича, но не чуваме много за нашата безусловна любов към Него. Среждал съм твърде много християни, които следват Бога до момента, когато Бог отговаря на молитвите по начин, който те искат. Докато Бог ги благославя и те просперират, но в момента, в който нещата не се случват по техния начин, изведнъж искат да забравят за Бог. Искат да са далеч от Него и да нямат нищо общо с Бога. Познаваме един човек, чиято сестра почина. Тя почина от рак. И този човек се свързва с мен и ми каза: „Изоставям цялата тази религиозна работа. Не искам да имам нищо общо с Бога. Мисля, че всичко това е фалшиво, защото Той остави моята сестра да умре.“ И той очакваше от мен да започна да го умолявам да продължава с Господа. Но аз му казах: „Ок, добре! Продължавай, забрави за Бога. Отивай и живеи както ти искаш. Забрави всичко за Господа. Радвам се, че си решил да го направиш преди да си губя времето с тебе. Защото ако така продължиш, ти никога няма да служиш на Бога вярно. Ти ще се отказваш винаги, когато се объркат нещата“. И аз му казах: „Давай, продължавай! Забрави за Господа, отивай в ада!“

Той замлъкна, защото никога не е чувал някой да му говори да отиде в ада. Но аз му казах: има само две места, където можем да отидем. Ти каза, че не искаш Господа, така че остава единственият вариант – ада. Той замлъча и две седмици не разговаряхме. Един ден в църква той дойде при мен и ми благодари за това, че съм бил пряк с него. Каза, че си е оправил взаимоотношенията с Бога и че ще служи на Бог до края на живота си.

Ние трябва да изградим в хората. Трябва да го имате в себе си, че ще служите на Бог до края на живота си. Независимо какво ще се случи... Дори и Йов го каза. Независимо, че получих това, ще продължавам да Му служа. Йов дори не разбираше за какво говори. Той си мислеше, че Бог е предизвикал тези неща. Но дори и в тази трудност, той каза, че ще продължава да служи на Бог. Независимо, че доктрината му не беше вярна, неговото сърце беше в правилна позиция. Имате тези три еврейски деца, които ги изхвърлиха в огнената пещ. И преди да ги изхвърлят в пещта, те казаха на царя. Царят каза: „Ако не се поклоните, ще ви хвърля в пещта“. И те казаха: „О, царю, нашият Бог ще ни избави. Но дори и да не ни избави, ние ще Му служим. И няма да се преклоним пред тебе“.

Това е сърцето, което трябва да имате. **Това сърце, което стои с Господа независимо от обстоятелствата.** Вие трябва да го изградите в себе си. Бог знае всяка битка, която ще срещнете в живота си и Той вече е определил вашата победа. Врагът ще се опита да ви откаже преди да видите победата. Но ако вие не се откажете, тогава ще победите. Така че сега трябва да решите на кое място бихте се отказали. И което място определите, мога да ви обещаю, че ако го направите дяволът ще направи всичко възможно да достигнете това място, за да се откажете. Ако решите, че имате такова място, дяволът ще се опита да ви накара да стигнете до това място. Трябва да се научите да изгорите всеки един мост, да не оставите никакъв начин да се върнете обратно. Да се научите да стоите твърдо, да се доверите на Бога и да знаете, че Той вярва във вас. И Той ви се е доверил чрез Неговата сила давайки името Си, Кое е над всяко друго име, за да знаете, че когато изговорите това име, независимо какъв враг срещнете, той ще преклони колена пред името на Исус. Независимо какво име има този враг, той ще преклони колена – болест, немощ, бедност, безработица. Независимо какъв е проблемът, вие говорите на този проблем, заповядвате му да преклони коленете си в името на Исус и очаквайте благословенията от Господа. Очаквайте да спечелите всяка битка и продължавате да се движите напред. Вие не спирате, не се отказвате, вие напредвате в името на Исус.

Дори, когато врагът идва с някаква лоша диагноза и както споменах по-рано, когато споменах примера с Анджело в Италия. Използвам го като пример. Защото там в този пример има

всички части. Когато възложих ръце, нищо не видях. Хората започнаха да ме питат, както ви казах по-рано: „Бог проговори ли ти? Какво ти каза?“ Това беше врагът, който се опитваше да ме накара да кажа, че нищо не е станало. По-късно тази вечер друг човек ми се обади, дойде да говори с мен в хотела и ми каза: „Анджело е мъртъв. Докторите изключиха машините, които поддържаха живота му“. Това беше още едно място, където аз можех да се откажа. И можех да кажа: „О, не знам какво стана. Вероятно не е била Божията воля. Може би има нещо, което ние не знаем“. Можех да го кажа това. Човекът очакваше да му дам отговор и причина. Но аз не му дадох отговор. Всичко, което казах, беше: „Хм, това много ме учудва!“

Гледахме се известно време в очите. Той продължаваше да очаква от мене извинение. А аз очаквах той да си тръгне. И накрая аз спечелих - той си отиде, а аз не му дадох извинение, не се оправдах. След това просто излязох, направих разходка и докато бях в асансьора, говорих на Господа. И казах на Господа: „Това не е начинът, по който работят нещата. Ти ме изпрати тук да проповядвам евангелието, не да давам фалшива надежда на хората. Така че мен не ме интересува какво се е случило, не ме интересува как ще го направиш, но Анджело ще живее или аз си отивам вкъщи и приключвам. Понеже Твоето слово е истина, аз няма да проповядвам нещо, което не работи“.

Обикалях 45 мин., направих си разходка, молих се на езици. На следващата сутрин тази личност, с която разговарях, дойде при мен и ми каза: „Чу ли за Анджело? Чух, че бил умрял. Но Анджело е жив в перфектно здравословно състояние. Той е изцелен.“ И аз казах: Амин. И сега причината поради, която разказвам тази история, е че имах много места, на които можех да се откажа. Трябва да разберете, може би не се чувствате добре. Може би чувствате, че имате тумор или някакъв друг проблем. Не знаете какво ви е, идвате за молитва, за вас се молят, вие си отивате и може би след това отивате при доктора и докторът ви казва: „Да, това е рак“ и изведнъж се депресирате. В кой момент се отказате? На кое съобщение/послание ще повярвате – на Бога или на диагнозата на доктора? Не казвам, че докторите не са прави, но просто искам да кажа, че те нямат цялата информация, която ние имаме. Те не знаят как Божият Дух действа и влиянието Му върху тялото на човека.

Ако искате да имате изцеление, по време на изцелението ще имате възможност да можете да се откажете, докато получавате изцелението. Опитвам се да ви доведа на място, до решение никога да не се предавате, НИКОГА ДА НЕ СЕ ПРЕДАВАТЕ! Винаги да стоите твърдо и да продължавате да заповядвате на това нещо да напусне тялото ви. Да заповядате на тялото ви да се изцели. И не приемайте лъжите на дявола за нищо на света. И когато го направите, ще видите Божия резултат. Ще видите, че Божието слово е истина. Ще видите, че Той е верен. Но трябва да се научите да устоявате, да стоите твърдо. Всеки може да се откаже, но на вас не ви е даден дух на страх. На вас ви е даден дух на сила, на любов и на здрав разум/ум Христов, ясен ум, стабилен ум. Този, който вярва в истината. Този, който не се колебае и не се подмята от всяка доктрина наляво – надясно. Вие имате дух на сила и на истина.

Трябва да започнете да изглеждате така, като че ли вие го имате защото другите хора ви гледат. Те ви слушат, че говорите големи неща за Господа. Чуват, че Бог изцелява, как Бог избавя, как Бог може да прави много неща и тогава те си казват: Сега ще видим какво ще се случи. Как те реагират, когато нещо се случи с тях? Има хора в интернет, които не ми харесват. Те не харесват всяко нещо, което е свързано с Божията сила. Те са си направили собствен блог в интернет, където пишат за хора като мен. Един ден обсъждаха в този блог различни неща. И те пишат за мен: „Сега ще видим как той ще умре.“ Те очакват аз да умра. Тогава влязох в техния блог и им казах: „Ще ви се наложи да чакате твърде дълго, защото не възнамерявам да си отивам. Аз ще ви надживея.“ Защото те самите не вярват в Божията сила, но това правят хората. И когато започнеш да говориш на хората за Бог, кажете им това, което Бог е казал сам за Себе Си. И тогава хората ще започнат да говорят за вас, защото вие вярвате в Бог и ще започнат да говорят лоши неща за вас. Ще очакват да

умрете, но ние знаем, че само дяволът иска да види как умира. Така че знаете тези хора с кого работят, това е дяволският ум.

На вас ви се налага да ходите правилно. **Трябва да се научите какво означава да ходите във власт и в сила на духа.** Аз не казвам как да действате. Говоря ви това да бъдете това, което сте. Вече не сте този, който бяхте, вие сте новороден от Божия Дух. Вие сте ново създание, ново творение – Старото премина, всичко е ново в Христос. И всички тези неща, които са във вас, са от Бога. Той самият е във вас, обитава във вас и даде най-доброто Си, което имаше. Той помести Себе Си във вас. Той ви даде Неговата сила, Неговото име, Неговия Дух и сега сте Негов представител. И когато вие говорите, не си губете времето да говорите като естествен човек. Вие не представяте естествен човек, вие представяте Бога. Говорете като Бог, говорете Неговото слово, вървете както Той е ходил.

Когато Исус беше на тази земя, Той не ходеше депресиран, Той не ходеше с приведена глава надолу; с отпуснати рамене, наведен, гледайки земята, притривайки ръцете си, чудейки се какво ще направи, как ще снабди с храна, как да нахрани тези дванадесет хора, които са с Него; как да си плати данъците. Той знаеш, че има една риба и че платените данъци са в нейната уста. Защото Той знаеше, че има Отец, Който знае, че имате нужда от тези неща. Това удовлетва Отец да ви даде царството Си. Божието царство не може да банкрутира, то не може да се разболее, там няма болести и когато отидете при небесните порти, там няма да има инвалидни колички, да ви вземат с инвалидната количка и да ви поставят в небето. Ако ви е нужна инвалидна количка за да стигнете до небето, значи това не са небесата. Защото там има живот, там има сила, там има власт.

Имам едно превозно средство въщи. Имам го от една година и се приготвих да пътувам с него. Моят син го напълни с гориво и ми го донесе. Застана на вратата пред къщи, даде ми ключовете, натисна едно копче и колата запали. И аз го попитах: Как направи това? Той каза: Ти не знаеше, че това е тук, нали? И аз казах: Не, не знаех. Но имаш вече една година тази кола и все още не го знаеш! И аз каза: Точно така. Не знаех, че става така. Той ми показа кое бутонче трябва да натисна и как да го държа. И аз му казах: Щеше да е добре това да го знаех една година по-рано. Щеше да е много добре, ако го знаех през зимата, защото щях да мога да подгрея колата. През цялото време, когато съм притежавал тази кола, тази екстра е била там. Но заради това, че аз не знаех, не можех да запаля колата по този начин. Стоях на студените седалки и треперех докато дойде топлината. Защо? Защото просто не знаех екстрата, която беше в моята кола. Не знаех, че има тези предимства.

И така е с повечето християни. Те ходят болни, ходят в поражение и се надяват, че нещо някъде ще се случи вместо да знаят какво е дошло в тях с тяхното новорождение. Вече не си тази личност, която беше. Нямах същата способност, която имаше преди. Имаш свръхестествени способности, които дойдоха с новорождението. И в това име, в Неговия Дух можеш да правиш това, което Исус правеше. Това означава да бъдеш ново творение. Аз не казвам, че трябва да бъдете един обикновен член на църквата. Говоря, че трябва да бъдете християни. Да бъдете такива, какъвто е Исус.

Бях в Кения през 1997год. в тази част на страната, където имаше военни действия. Имаше бежанци, които идваха. Нямахте граници и не трябваше да бъда там. Но имах един пастор, който ме взе и ме занесе там и каза, че трябва да се промъкнем през тази територия. За него беше лесно, но не беше лесно за мен, защото имаме различен цвят на кожата. Той можеше просто да мине, аз не можех да мина така през тази територия. Те знаеха, че аз не съм оттам. И така трябваше да се измисли друг вариант, чрез който аз да стигна до мястото. Затова трябваше да чакаме да стане тъмно. Там имаше река и ние трябваше да преминем през реката и да се вмъкнем в една къща. Там имаше три различни къщи, където хората бяха събрани заедно и ме очакваха да проповядвам. Всяка вечер аз трябваше да се премествам от една къща към друга. Проповядвах и се молах за хората.

През третата нощ бях в църковната служба, започна хвалението и то трябваше да бъде тихо, защото имаше правителствени войски, които обикаляха наоколо. Те обикаляха по улиците напред-назад. Така че те хвалеха и там имаше един човек, аз даже направих снимка на това събрание, той стоеше ето така с ръката си. Хвалеше Бога, а на едната му ръка липсваха три пръста. По време на хвалението трите пръста, които липсваха, се появиха. Той беше в шок. Той скочи и беше толкова развълнуван, че избяга навън. Аз не се молих за него, това стана по време на хвалението. И когато избяга на улицата, той викаше, че бил изцелен и правителствените войници започнаха да говорят с него и в своето въодушевление той им каза какво се е случило. Аз бях на един подиум, когато правителствените войници влязоха в мястото... всъщност подиумът беше направен от кори за яйца, а катедрата беше направена от пръчки, от някакви сопи, през които можеше да се вижда. И така пасторът ме взе и ме скрие зад тези кори за яйца и ми каза: „Ти се скрий тук и не се показвай“.

Аз можех да ги видя и те можеха да ме видят. Правителствените войски дойдоха с автомати Калашников АК47 и ме погледнаха и аз ги видях; нашите погледи се срещнаха и след това се обърнаха и излязоха от другата страна. Пасторът дойде при мен и ми каза: Хайде да тръгваме. Излязохме от задната врата в един проход/тясна пътека. Там имаше канал, през който тече вода. Пасторът ме взе и бягахме през канала към долината, за да можем да се придвижим до другия дом. Когато стигнахме там, пасторът погледна и ми каза: Брат Кари, Господ наистина те защитава. Бягахме през този воден канал. Неговите панталони бяха до коленете намокрани от водата, а на моите крака имаше вода само на подметките на обувките. Ние не се молихме, ние бягахме.

Шест месеца преди тази история срещнах една жена в магазин за хранителни продукти; ние също не сме се молили, не сме постили. Тя купуваше храна, а аз купувах кучешка храна. Започнах да говоря с нея, защото тя спомена Катрин Кулман. Затова я проследих на паркинга и започнахме да говорим за Катрин Кулман и тя започна да ми пророкува. Тя каза: „Аз те виждам, че се намиращ на едно място, където има висока трева с храсти“. И каза: „Господ каза: Независимо, че твоят живот ще бъде в опасност, Аз ще те пазя. Дори ако се наложи да ходиш по вода.“

Аз си мислех, че това е символистично изказване. Но тази вечер, когато пасторът каза, че Бог ме защитава и че Той ме е защитил, той каза, че съм минал по водата, а той не е успял да мине по водата. Това не е нещо, за което съм се молил. Аз не съм се молил за специално помазание за ходене по вода, даже не съм си и мислил за това. Това, което искам да ви предам сега, трябва да започнете да мислите свръхестествено. Да мислите чрез ум Христов.

Ако мога да ви дам най-голямото предупреждение, не знам как да го кажа по възможно най-силния начин. Да го кажа по-силно ли, може би да го извикам, за да го чуете силно и ясно. Но аз ви давам такова предупреждение чрез Святия Дух. **НЕ ПРЕСЛЕДВАЙТЕ ЗНАМЕНИЯТА! НЕ ХОДЕТЕ СЛЕД ЧУДЕСАТА И ЗНАМЕНИЯТА!** Не се съсредоточавайте към проявленията. Има няколко неща, които са написани за последното време в Библията. Едното от тях е, че дяволът чрез лъжепророчества ще показва лъжечудеса и лъжезнамения. Вие сте вярващите и знаменията и чудесата следват вас, не вие следвате тях, те следват вас.

Живейте живот, живейте свръхестествен живот, живейте във владичество, живейте в духа на сила, живейте нормален свръхестествен живот и знамения и чудеса просто ще ви следват. Това е знак за вашата зрялост. Децата много лесно се отвличат, но когато израствате, вече не могат лесно да ви отвлекат. Когато израствате, разбирате, когато някой се опитва да ви привлече вниманието, за да може да ви измами. Но детето, то просто е впечатлено от знамения и чудеса. Ходете с Господа, знайте кой сте вие и тези неща ще бъдат нормални за вас. Няма да бъдете отклонени.

Трябва да бъдем хората, които винаги да насочват другите хора към Исус. Не просто да си изградят собствено име или собствени последователи. Ако превъзнасяте Исус, тогава хората ще бъдат привлечени към Исус. Трябва да премахнем възвеличаването на човека, а да възнасяме Исус. Цялото ни внимание трябва да бъде към Него, не към човека, който може да ви отвлече, да ви

заблуди с някакви работи. Исус правеше неща да помага на хората. Нека вашите знамения и чудеса да бъдат изцеления на болните, възкресяване на мъртвите, изгонване на бесовете, говорене на езици. Тези неща помагат на хората, не да превъзносяме просто човека, но да превъзносяме Исус. Така че трябва да оставим нашия фокус на Исус.

Сега по цяла Америка има хора, които правят неща по улиците, защото са с камера, която ги снима. Така те си изграждат последователи за себе си. Трябва да бъдем далеч от това нещо. Вярвам в това, че трябва да се заснемат изцеленията, но трябва да запомним хората, които вярват; тези, които не вярват, няма да повярват дори и да виждат тези неща по ТВ или в ютуб. Те просто ще кажат, че това е фалшиво. Така говорех и за Исус. Искане да видят знамения, а Исус каза: Не, няма да ви показвам знамения. Това, което Той правеше, е изцеляваше хората и помагаше на хората.

Трябва да бъдем хора, които се фокусират върху Божията любов за хората. Трябва да умрем за собствената си гордост и собственото си его и да превъзнесем Исус. И когато вашият ум не е върху вас, ще се учудвате от това да видите какви неща може да извърши чрез вас Бог. Ето за това става въпрос. Затова ще говорим тази седмица: да разберете кои сте в Христос, защото имате Неговия Дух. Вие сте толкова мощни, толкова по-мощни от това, което можете да си представите, но не го хабете. Не се хабете да изграждате нещо за себе си. Освобождавайте Божията сила във вас, за да привдигнете други. Нека Бог да ви защитава, Бог да се грижи за вас. Не манипулирайте хората или Божия Дух. Не търгувайте чрез Божия Дух. Не правете маркетингова система чрез Божия Дух. Нека да бъдем движени от Божия Дух.

На нас ни е заповядано да правим ученици. Това означава да изграждаме характер в хората; да изграждаме Христос в хората. Даже Исус го каза: Аз не съм дошъл на Мен да ми служат, а за да служа Аз на другите. Вие имате ум Христов и нека този ум да бъде във вас. Ум Христов, чрез който да не мислите, да не поставяте високо себе си, а да станем слуга и да служим един на друг. Да не се правим на големи, да не си изграждаме голямо име. Никога не съм искал да изграждам име; искам да споделям истината и моята радост идва от това да видя, че вие самите се движите в това. Защото това ще възвеличи Исус. Всеки един от вас може да извърши много повече от това, което аз съм направил. Кари Блейк сам не е направил нищо, а Божият Дух, който е в мен, Той направи всичко и това е същият Дух, който е във вас. Ние нямаме различен дух. Аз нямам повече от Него и вие можете да го направите, просто Го оставете да действа чрез вас. И колкото повече не пречите, вашето „аз“ не пречи, колкото повече премахвате себе си и предоставяте Божия Дух да тече, тогава ще виждате повече хора, които ще се изцеляват и ще ви потупват по рамото, а вие просто ще се усмихвате и ще кажете: Господи, знам, че това си Ти, Ти го направи. Знам, че това не съм аз. Твоята нужда беше изпълнена.

Това сме ние, които трябва да бъдем. Това е движението на Бог. Чрез хората, които сте тук, можем да променим нациите. Всички сме тук чрез тези единадесет човека, които Исус обучи, които повярваха на Неговото слово и започнаха да действат в съответствие с Божието слово. Сега представете си какво можем да извършим с толкова много хора. От тези, които бяха с Исус, само двама написаха евангелията – Матей и Йоан, а останалите девет не написаха евангелие. Какво се случи с тях? Защо те не написаха евангелие? Питам ви сега, какво вие ще напишете? Какво ще бъде вашето евангелие? Всичко това, което написаха, беше това, което Бог извършваше около тях.

Вземете решение днес повече никога да не бъдете нормални. Вземете решение да живеете живот достоен да се напише писание. Решете да имате живот достоен за книга и да напишете всички тези неща, които Бог е извършил. Какво ще бъде вашето евангелие? Вие не сте никой. Бог знае вашето име и трябва да помните, че Бог не си губи времето напразно давайки Неговия Дух във вас. Той е същият, който беше в Исус и Той иска да изпълни същите неща чрез вас. Той просто очаква вие да вземете решение. Ние ще вземем това решение тази седмица и когато се върнете обратно, вие не просто няма да бъдете същите. Навсякъде, където отидете, ще бъде вече различно.

Промяната се случва чрез хора, които са изпълнени чрез Святия Дух. Историята не е за места, не за неща; историята е сбор от биографии. Вашата биография е част от историята. Направете така, че да не губите живота си напразно. Изхабете го за евангелието. Направете това, което по-рано не сте правили и наблюдавайте нещата, които Бог ще извърши чрез вас. Това е животът, който Той има за вас. Той не ви извика за да бъдете просто едни нормални хора.

Когато са попитали Джон Уесли как той събира хора около себе си, той казал това: „Аз просто запалвам себе си и хората идват, за да видят как изгарям!“ Ето това трябва да направим. Запалете се, разпалете се. Имайте страст за Божиите неща. Е, бъдете просто нормални. Бог е голям; струва си да Го зарадваме. Той се радва да се проявява чрез вас, чрез хора като вас. Амин! Бог да ви благослови!

СЕСИЯ 3

Татко, ние ти благодарим. Твоето Слово е истина. Ние го вярваме. Благодарим за откровението и за разбирането, за да можем да се движим в Твоя път и да изпълним Твоята воля. В името на Исус. Амин!

2 Послание към Коринтяните 5:17 *Затова, ако някой е в Христос, той е ново създание; старото премина; ето, всичко стана ново.* Когато ти се новороди, в този момент беше създаден като ново творение. Един превод казва нов вид, като нова раса. Това означава, че сега не можеш да живееш своя нормален начин на живот. Ние всички знаем, че това, което виждаме в християнството, традиционно не съвпада с това, което виждаме в живота на Исус или не съвпада с живота на първите повярвали на първата църква. Разбираме и знаем, че има неща, които трябва да се изменят и много често го правим по собствен начин. Понякога мислим, че сме святи, като правим определени неща и че ще накараме Бог да се чувства щастлив, за да излее Своята сила.

Според Божието Слово, когато правиш такива неща, за да получиш благоразположението на Бог, Библията казва, че ти правиш себеправедност и затова вече не се движиш в Божиата праведност. По-рано днес споменах това, че трябва да се представим като съдове на почтена употреба. Искам до край да уточня какво имам в предвид. Като кажа да се стараете да се предоставите, това не означава да правите неща, чрез които да заслужите по-голяма Божия любов. **Говоря за това да премахнете пречките, които са в живота ви. Тези усилия няма да накарат Бог да ни даде повече. Тези усилия ще ви помогнат да оперирате по-ефективно, защото ще премахнете пречките, т.е. себе си, своето Аз.**

Това ново творение е толкова различно, че ние реално виждаме само много малка част от него. Но то съдържа в себе си пълен потенциал в Исус Христос. И сме виждали хора, които са достигнали до по-голяма пълнота в историята на човечеството. Но Исус се явява единственият и най-точният пример за нас. Даже апостол Павел казва: „*Подражайте на мен, така както аз подражавам на Христос.*“ Така че ние трябва да го разберем това нещо. Трябва да имаме такъв начин на мислене, да бъдем готови на промяна и да правим нещата по различен начин. Това означава да действаме по друг начин. И този нов образ на действие - това ще се явява път към истинската свобода.

Много пъти хората ме питат въпроса: „Как?“. „Как постиш?“, „Как се молиш?“, „Какъв е личният ти живот?“ Хората очакват от мен да живея по определен начин и поради факта, че те са чули различни неща от различни хора, си мислят, че аз би трябвало да постя много, да се моля много. Но, както казах тази сутрин, **аз ходя с Бог**. Аз съм си нормален или поне така аз виждам себе си. Не се имам за супер духовен. Не се притеснявам, че правя някакви грешки, не се притеснявам от това, че ще направя някакъв грях или че ще разтревожа Бог, но и аз не правя грехове, ходейки непрекъснато наляво-надясно. Опитвам се да живея живот угоден и приятен на Бог. Но всяка сутрин

започвам с разбирането на идеята, че аз съм праведен с Господа; че между мен и Него няма нищо, което да пречи. И така аз продължавам моя нормален ежедневен живот.

И ако сбъркам някъде или направя нещо, което не е правилно, тогава си признавам и веднага се извинявам пред Господа и искам прошка. Но аз не се притеснявам за това, ако Святият Дух изяви нещо на моето внимание. Не мисля за такива неща. Едно от тези неща, които забелязах е, че **колкото повече съм зает с това да правя правилни неща, толкова по-малко време имам да правя грешни неща**. Затова живея в Божието Слово. То винаги е в моя ум и аз не съм като някои, които са изнервени в това да не сбъркат някъде в нещо. Затова живея един свободен живот. Ако мисля, че правя нещо грешно или направя нещо грешно, очаквам Святия Дух да ми го каже и покаже. Но в повечето неща лично разбирам правилни ли са. Но все пак, ако съм близко до там, да направя грешка, Той е моят Цар, така че, аз очаквам Той да ми каже „Да” или „Не”.

Целта на това обучение е да ви помогне с постоянство да живеете по един определен начин. Както може би вече сте забелязали, за всяко нещо, което се случва, отдавам слава на Бога. Ние не си присвояваме благодарност или заслуги за никакви неща, които са станали чрез нас. Ако някъде има провал, аз вземам отговорността, ако е победа - давам славата на Господа.

Най-важното нещо, което бих искал да видим през тази седмица - това е единството, което вие имате в Исус Христос. Библията ни казва, че Той се е приближил по-близо сега повече от брат и приятел. Ние станаме едно с Него, бяхме сътворени такива. Ние се новородихме и дадохме нашата воля на Бога. Животът на много хора е различен от живота, който би живял Исус. **Същността на християнството е вашият живот и животът на Исус Христос да се съединят в едно цяло** чрез факта, че вие сте приели Божи Дух и това, че вие четете и се опитвате да разбирате Божието Слово. И вашият ум постоянно се обновява. Колкото повече вашият ум се обновява, толкова повече Христос се проявява чрез вашия живот.

Същността на християнството е да имате такова единство с Исус, че никой да не може да ви разпознае, да ви различи къде спирате вие и къде започва Исус. Красотата в това е в следното: вие вече сте в това състояние на единство, защото в момента, в който се новородихте, бяхте сътворени такива. Но проблемът е, че тогава не сте познали същността на новото творение - какво се е случило във вас, следователно не знаете как да живеете този нов живот и това постоянно води до възвръщане на стария начин на живот. **Трябва да разберете и да се съгласите с факта, че сте станали едно с Христос.** И когато вашият ум се обновява, колкото повече това става, толкова повече ще говорите и ще действате като Исус. И тази тайна, ако така можем да я наречем, са я разбрали всички велики Божии хора и поради тази причина те са правили това, което са правили. Както апостол Павел казва, че **не живея вече аз, но Христос, Който е в мен**. Така трябва да започнете да мислите.

Това не е само за проповедниците, това е за всеки един вярващ. Всеки един вярващ трябва да има ум Христов, който да действа чрез него. Всеки вярващ се явява ново творение. Единството, което имате с Исус Христос, е толкова напълно завършено, до такава степен, че вие изобщо не трябва да мислите това моята воля ли е или е Неговата воля. Всичко е Негова воля. Аз подчиних моята воля на Неговата воля. И когато направите това, тогава реално се получава раждането отгоре и вашата воля се съединява с Неговата воля и напълно се подчинява на Неговата воля. Точно това означава да направиш Исус Христос Господ на твоя живот.

В началото вашата воля и Неговата воля се различаваха до голяма степен, но когато се новородите, тогава вашата воля се съедини с Божията. Обаче, поради това, че не знаете как да осъществите Неговата воля, се получава разделение - получава се така, че все едно излизате от Неговата воля и после, като че ли отново се съединявате с Него. Нещата изглеждат така, сякаш животът ви е постоянно в промени и вие сте постоянно далеч от Него. Но когато изучавате Божието Слово и когато позволявате на Неговото Слово да се осъществява чрез вашия живот, тогава получавате по-голяма способност да подчините своята воля на Неговата воля.

Един от проблемите, които виждам в християнството и в църквите е, че хората гледат на Бог като на превръзка, като на лейкопласт (или лепенка). Имаме Бог, за да ни помага когато имаме нужда. Ходим на църква, след това отиваме вкъщи, живеем си живота и следващата седмица отново отиваме да се видим с Бог на църква. И ако имаме проблеми през седмицата, викаме към Бог и се молим и се надяваме, че след като сме се помолили, Той ще ни помогне от небето.

Бог не ни сътвори просто да живеем своя си живот и да Го викаме, когато имаме нужда от Него. Твърде много християни искат да отидат на гости на Бог или са съгласни Бог да идва при тях от време на време. Бог не иска да има такива взаимоотношения. Той иска да обитава, да живее постоянно в теб – да ходи чрез теб, да говори чрез теб, да ти говори: на теб. Той иска постоянно да обитава в теб и да ходи с теб. Не винаги може да звучи свръхестествено, защото да ходиш с Бог постоянно изисква промяна. Трябва да извършиш промени в своя дух, в своя ум, така че да може промяната да се види и в тялото. Тази промяна се осъществява от Бог всеки път, когато се съгласяваш да постъпваш така, както Той иска.

Промяната в ума става чрез обновлението на ума чрез Божето Слово. Но ето една от тези тайни, които Бог постави в Словото си. Той каза: „Така както човек мисли в сърцето си, такъв е и той“. Нещото, върху което човек постоянно мисли, каквото мисли, в такова се превръща. Бог ни каза да мислим за горното и това се явява нашата част. Бог изпълни Своята част, когато Той ни сътвори наново. Това трябва да разберете, това пресътворяване наново, новородение, това е, което Бог направи във вас. Той го направи съвършено, напълно пълноценно. Когато бяхте новородени, вие бяхте направени завършени, съвършени за Бога. Това което Бог направи, Той го направи съвършено във вас. Той роди Исус Христос във вас.

Нека да погледнем на някои места в Писанията да ви покажа някои неща. Вече прочетохме 2Кор., сега искам да прочетем Ефесяни 4:11-15 *И Той даде едни да бъдат апостоли, други пророци, други пък благовестители, а други пастори и учители, с цел да се усъвършенстват светиите, за делото на служението, за съзиждането на Христовото тяло; докато всички достигнем в единството на вярата и на познаването на Божия Син, в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота; за да не бъдем вече деца, блъскани и завличани от всеки вятър на учение, чрез човешката заблуда, в лукавство, по измамни хитрости; но действащи истинно в любов, да пораснем по всичко в Него, Който е главата, Христос.*

Обърнете внимание на последния стих. Необходимо е да пораснем по всичко в Него, което означава, че когато ние растем, ние се развиваме в Него, ще растем в Него и ще изглеждаме така, както Той изглежда във всичко, което правим – нашето говорене, начина на живот, как се отнасяме с другите във всяка една област от живота ни - ще изглеждаме точно както Исус. Това е нашата крайна цел. За това сте предопределени да бъдете. Той не говори тук относно вашата работа. Тук се говори, че вие ще бъдете такива навсякъде, където сте; че ще постъпвате и ще говорите точно както Исус, което включва областта на изцелението, разпознаване на духовните неща, говорене чрез Духа. Това означава, че ще знаете неща, които Святият Дух знае и ги говори чрез вас. Така че вашата крайна цел може да бъде значително по-различна от вашия сегашен опит.

Нека да погледнем тези стихове по назад. Там е написано, че има петкратно служение. И поради каква причина имаме петкратното служение? За да може църквата да бъде зряла. Това означава, че служението прави нещо конкретно за вас. Когато сте младенец във вярата, тогава имате нужда да се грижат за вас. Колкото повече се развивате, толкова по-малко се налага някой да ви помага. Когато пораснете, станете по-голям, се научавате да вършите нещата самостоятелно. И в стих 13 е написано докога трябва да съществува петкратното служение – *докато всички достигнем в единството на вярата и на познаване на Божия Син.* Това не означава, че всички ще разберем, че Исус е Божият Син, защото всеки вярващ вече го знае. Тук стихът обяснява, че докато разберем или познаем знанието, което Исус има. Това означава до момента, когато ние не

започнем да действаме по ума на Христос. Тук е написано *в пълнолетно мъжество*. Това означава, че нашият растеж е целта на петкратното служение.

И после е написано какво означава съвършен мъж. Това е мярката на ръста на Христовата пълнота. Забележете, мярката на ръста на Христовата пълнота. Какво искам да кажа тук? Докато растете, за да пораснете като Исус, във вашия ежедневен начин на живот ще настъпят промени. Ако вземете Божието Слово с всичко, което е казано в него, и ако можете да го направите в някакъв вид, като коктейл, то това, което ще изпиете е, все едно ДНК-то на Исус. Все едно вземате и употребявате ДНК-то на Исус чрез този коктейл.

В Посланието към Галатяните, 5 глава пише за плодовете на Духа - всички те са неща, които вече ги има в Исус. Когато говорим за духовните дарове в 1 Послание към Коринтяните, това всъщност са проявления на Святия Дух, така че, ако имате Святия Дух, това са даровете, които Святия Дух проявява чрез вас. В 1 Коринтяни 13 глава е написан пътят на любовта. В 12 глава са описани даровете на Святия Дух, но след това в края на 12 глава е написано: „Аз ви показвам един по-превъзходен път” и след това следва 13 глава – пътят на любовта. И ние знаем, че Бог е любов. Тук е дадено реалното описание на самия Бог. Бог е търпелив. Бог е благ. Бог не се радва на беззаконието, но се радва с правдата. Това са качества на самия Бог. И ние знаем, че това са качества, които ние също трябва да имаме, защото **Бог иска да възпроизведе Себе Си в нас, така че ние да показваме Бог на хората по същия начин, както Исус го направи на земята.** Когато Исус изцеляваше болни, Той го направи, защото обичаше да изцелява. Когато Той възкресяваше мъртвите, Той го направи, защото любовта възкресява мъртвите.

Апостол Павел ни разказва за тези всички качества на любовта, защото това би трябвало да бъдат нашите качества. И когато ние израстваме в Христос, ще проявяваме плодовете на Духа. Тогава ще се проявяват проявленията/даровете на Духа. Ако погледнете живота на Исус, когато Той среща жената при кладенеца и ѝ разказа подробности за нейния живот, Той не ѝ каза: „Жено, аз имам Слово на знание”. Той не обясняваше какво прави. Той изяви това, което Святия Дух Му откри. Той не каза: „Така говори Господ”. Той не каза: „Аз имам Слово за теб”. Той просто посрещна нуждата на жената чрез проявленията на Святия Дух.

Аз вярвам в даровете на Святия Дух, но искам също да знаете и това: Исус действаше в пълнотата на Духа. Духът в Него е като напълно потопен в Духа. Исус беше напълно потопен, на 100% в Духа. Напълно напълнен и контролиран от Святия Дух, постоянно повлиян от Святия Дух. В Посланието към Римляните 12 глава Павел ни казва, че нашият ум трябва да се обновява чрез Божието Слово, за да можем да изпълним Божиата воля. В Римляни 8:14 е написано *Понеже, които са управлявани от Божия Дух, те са Божии синове.* В оригиналния превод думата „управляват” означава „намиращ се в постоянно управление на Духа, под постоянно влияние на Святия Дух”. В Римляни 8 глава пише, че трябва да умъртвяваме делата на плътта. Всичко това Павел го казва така: „Ако вие сте Божии синове, тогава Божият Дух постоянно ще ви води, за да умирате за делата на плътта и да живеете в Духа.”

Може да си мислим, че ходенето в Духа е нещо мистериозно. Нека ви го обясня. Ходенето в Духа е вашето нормално състояние. Това е състоянието, в което сте създадени. Това не е нещо странно, неразбираемо. Нека да ви дам един пример: когато хората са влюбени, правят странни неща – винаги търсят неща, с които да зарадват човека, когото обичат, въпреки че той вероятно съвсем не е идеалният човек. Но за тях той е най-важното нещо и те постоянно мислят за него. Дори се напрягат, когато трябва да мислят за нещо друго, като работата си например. Точно това е и с родените от Святия Дух. Те постоянно живеят в Духа, ходят с Духа. И да бъдат в Духа става нормално. Защото в каквото прекарвате времето си или в това, в което прекарвате времето си, то

става нормално за вас. То е същото, когато вие ходите в Святия Дух и правите това, което Исус правеше. В началото може да изглежда странно, може да изглежда различно. Може да не искате да направите определени неща, но колкото повече правите такива крачки, колкото повече вършите дела, толкова повече това става нормално и ежедневно действие за вас. И тогава ще стане много лесно да го правите постоянно.

Когато Исус служеше на хора, Той действаше в пълнотата на Духа. В 1 Посланието към Коринтяните 12 глава, апостол Павел обясняваше неща, които се случваха в коринтската църква. Коринтяните са му написали писмо и са задавали въпроси за тези неща. И той им е обяснявал какво представляват. Ние не виждаме хората да говорят за даровете и да действат в даровете. Те просто ги правят, те просто работят по този начин, вършат делата на Духа. Библията ни казва, че вече сме получили от Неговата пълнота. Исус действаше в пълнотата на Духа и ние се изпълнихме с тази пълнота, с Неговата пълнота.

Както вече ви казах, когато Исус се премести в нас, Той донесе в нас цялото си имущество. За повечето хора е неестествено да живеят по този начин. Ние го разделяме на различни части и ги анализираме. Но трябва да разберем, че това, което казвам сега, трябва да бъде нормалния християнски живот. Тук не става въпрос за достигане на високо ниво. Много пъти, когато се обръщам към някого, казвам нещо, което аз самият не знам и това е Святия Дух, Който говори чрез мен. И давам личен съвет на този човек. Аз не казвам: „Ето така казва Господ.“ Понякога аз лично разбирам, че това е от Святия Дух, но понякога не знам дали е така. Но човекът отсреща разбира, че това е от Святия Дух, Който казва тези неща, защото това са отговори за ситуацията в живота му. Той знае, че аз нищо не знам за това, което преживява, така че няма друг начин да го кажа, освен чрез Святия Дух.

Ето така трябва да действаме и да живеем. Аз не задълбавам в това дали действам в Духа или не. Аз не ходя и не казвам: „Господи, използвай ме в Твоите дарове.“ Даже не си спомням да съм постъпвал по този начин. Молитвата ми беше много проста: „**Господи, помогни ми, за да помогна на хората.** Помогни ми да посрещна техните нужди.“ Какъвто и дар да е необходим Бог да ми даде, аз очаквам той да се прояви. Аз не постя и не чакам и не се моля за това. Просто започвам да действам, да помагам на хората. И когато това се случва, това започва да расте в мене и ставам все по-чувствителен към това, към тези духовни неща. Това означава да живееш в Духа, да бъдеш толкова съединен с Него.

Когато говоря разни неща, понякога има моменти, когато усещам, че това са моите мисли, че аз така мисля и знам, че има един по-добър начин да се случи нещо и така разбирам, че Бог говори чрез мен. Има моменти, когато проповядвам, искам да спра и да си запиша това, което току-що съм казал, защото това е първият път, когато аз самият го чувам. Ако вие сте проповедник, разбирате за какво говоря. Хората може да не разбират, че Бог го прави, но ти го разбираш по-добре от хората срещу теб и ти искаш да хванеш тази мисъл. Ето така ние сме съединени с Бога. Толкова тясно сме свързани с Него, че Той може да поставя Неговите мисли в нашия ум. Той може да говори Неговите думи чрез твоите думи и когато ти говориш тези думи, започваш да разбираш, че това е от Бога, защото за първи път ти идва такава мисъл.

И ние разбираме, че това е истина. И защо си мислим, че това е странно? Като например, че Бог може да говори чрез нас на други езици, които ние не познаваме. Точно това прави Бог всеки път, когато говориш на други езици. Излизат думи, които ти не знаеш, думи и слова, които изпълняват Неговата воля – това е молитва в съвършената воля на Бога. Неговият Дух, Който работи в сътрудничество с твоя дух и ум, защото ти също трябва да го изречеш. Ето колко тясно сме съединени с Бог.

Искам да ви дам някои места в Писанията – Словото Божие ни казва в Посланието към Ефесяните 4:22 *да съблечете, според предишното си поведение стария човек* – това е старият начин на мислене. Защото старият начин на мислене е развален, тлее. В 23 стих се казва *да се*

обновите в духа на своя ум. А стих 24 - и да се облечете в новия човек, създаден по образа на Бога в правда и святост на истината. Пише така, нека вашият ум да се обнови. Когато си обновиш ума, ти събличаш стария човек, вече няма да мислиш по стария начин. Вместо това, ти ще облечеш новия човек и ще започнеш да мислиш по начина, по който твоят дух мисли, така че твоят ум ще започне да мисли в единство с твоя дух.

Когато твоят дух и твоят ум са в съгласие, тогава се движиш в Христовия ум. Започваш да мислиш, да говориш, да действаш като Христос. Просто ви показвам единството, което имате с Исус Христос. В Посланието към Колосяните 3:9 се казва: *Не се лъжете един друг, понеже сте съблекли вече стария човек с делата му и сте се облекли в новия, който се подновява в познаването по образа на Този, Който го е създал.* Тук пише – премахнете стария човек, начинът, по който Той вършеше нещата и сега облечете новия човек. Защото този нов човек е обновен по образа на Този, Който го е създал.

Посланието към Колосяните 3:11 *където не може да има грък и юдеин, обрязан и необрязан, варварин, скит, роб или свободен; но Христос е всичко и във всичко.*

В Америка расовият въпрос все още е актуален. Много хора искат да го направят дори по-голям от този, който в действително е. И започват да разпалват пожари, където няма нужда от пожари и правят от малкото нещо голямо нещо. Ако се върнем в началото на ранното петдесетно движение има едно място, което се нарича Азуза стрийт, улица Азуза, там където Святият Дух се е изливал. Там е имало един пастор на име Сиймур и той е казал, че кръвната линия е изтрила линията на цветнокожието, защото кръвта на Исус Христос изчисти всякакъв расизъм. Ако наистина си роден отгоре свихе, когато ти си покрит с кръвта на Исус, тогава расата няма никакво значение. Вече гледаш по-надълбоко и виждаш, че всички ние сме създадени еднакви. Хората, правителства, политици, политическите програми не могат да се справят с проблема расизъм, защото този въпрос се отнася до естествените хора. Само когато станеш духовен, си способен да покориш този проблем. Обърнете внимание. Тук са споменати скитите. Скитите реално са славянските народи, в случая украинците. Но когато ти се родиш отново, отгоре, тогава вече променяш своето гражданство и твоето гражданство е на небесата. Затова тази идея, на различията, трябва да бъде прекратена, защото ние сме новородени от Него. И нашата любов е за всички хора, защото Бог е любов.

В Посланието към Римляните 6:4 се казва: *Затова чрез кръщението ние се погребяхме с Него да участваме в смърт, така че както Христос бе възкресен от мъртвите чрез славата на Отца, така и ние да ходим в нов живот.* Забележете – нов живот; сега вие трябва вече да живеете нов живот, по различен начин от момента на новораждането си отгоре. До такава степен сме отслабили християнството, като сме взели този нов живот, че смятаме, че ако си псувал преди, сега вече няма да псуваш; ако си крал, вече няма да крадеш; ако по-рано си завиждал на някого, сега вече няма да завиждаш на този човек. Но не това е целта на новорождението. Ти можеш да бъдеш добър човек и да не завиждаш. Можеш да бъдеш нормален, ненороден отгоре, и пак да бъдеш добър човек.

Новорождението има определена цел на съединение на човека с Бога, за да бъде едно цяло с Бог и Исус Христос да се роди в теб, за да може ти да постъпваш така, както постъпваше Исус. Исус се е движил като човек на тази земя. Той беше добър човек, но Той беше повече от това. Защото никой не можеше да изцелява хората по начина, по който Исус го правеше. Никой не можеше да отваря слепите очи така, както Той го правеше. Никой не можеше да възкресява мъртвите така, както Той възкресяваше. Ето за такъв живот сме създадени ние.

Искам да отбележа две места. Има места, където говорят за Исус, но не говорят за Неговата сила. Когато Исус прие кръщение във вода в река Йордан, Бог проговори от небето. И Бог каза: „Това е Моят възлюбен Син, в Него е Моето благоволение.“ Бог се удовлетва в Исус, Той беше приятен на Бог. До този момент Исус не беше направил никакви чудеса, не беше изцелил нито един

болен, не беше възкресил нито един мъртъв. Никакво проявление на сила нямаше чрез Него, но Бог се удовлетворяше в Него. Бог се удовлетворя във вас не на основание на вашите дела, а заради факта, че вие сте Негово дете. Трябва да разберете: **вие започвате този живот приети от Бог в единство с Него**. Той се удовлетворя във вас, вие сте Му приятни само заради факта, че сте Негово дете. Не заради това, което сте направили. И ако попиташ повечето хора: „Кой си ти?“, понякога хората отговарят със своето име. „Не, но кой си ти?“ Те казват: „Аз съм доктор“, „Аз съм адвокат“, „Аз съм това или онова“. Аз не те питам какво правиш, аз те питам кой си ти.

Кой си ти ще определи това, което ти правиш. Повечето хора взимат своето усещане за идентичност на базата на това, което те правят. Ако твоята идентичност се основава на това, което ти правиш и ако това, което правиш, е сполучливо, тогава ти ще си добър и щастлив човек. Но когато нямаш успех в това, което ти правиш, тогава се депресираш и ставаш печален. Трябва да разберете, същността на думата човек е това, което ти си, а не това, което правиш. Когато сте в правилни отношения с Бога, ще правите нормално тези неща, които са приятни на Бог и няма нужда да се напъвате. Те естествено трябва да се изливат от вас, защото имате Неговия Дух, имате Неговата природа и във вас започват да се проявяват Неговите характеристики. И вие трябва да разберете, че това, което дава удоволствие на Бог, е фактът, че вие сте свързани с Него.

Ако някой ме попита кой съм аз, ще кажа: „Аз към Кари Блейк, Божият син.“ Това е, което съм, защото Бог казва, че аз съм това. 1 Послание на Йоан 3:1 *Вижте каква любов ни е дал Отец, да се наречем Божи деца; а такива и сме.* Първи стих започва с „Вижте“, забележете каква удивителна потресаваща любов ни е дал. Такава любов каквато ни предаде, не такава любов, която ние трябва някога да достигнем. Бог избра, Той прие решение да ни обича. Може би някой от вас му е по-трудно да ги обича, но все едно Бог е взел решение да го направи. Той реши да го направи независимо от всичко, дори преди вашето съгласие вие да Го обичате. Тук е написано - вижте каква любов ни е дал Отец, удивителна любов, като подарък. Толкова голяма любов, че можем да се наречем Божи деца. Ето защо се явяваме Божи синове и дъщери, защото Бог ни обикна. И ние приехме тази любов и се новородихме.

В следващия стих: *Сега възлюбени.* Сега сме Божи деца, не някой ден, а сега *и още не е станало явно какво ще бъдем; но знаем, че когато стане явно, ще бъдем подобни на Него, защото ще Го видим, Какъвто е.* Това е, което Бог ни казва, ти си приет от Бог, това е новият живот.

Повечето хора са превърнали християнството в списък на това какво не трябва да правиш; това не е християнство. Исус каза и това е, което е важно: „Обичай Бога, обичай ближния като себе си.“ Той не ни каза: „Не прави това и прави онова.“ Защо не ни каза така? Каза ли ни, че сега можем да крадем? Каза ли ни, че можем да завиждаме, да пожелаваме? Не! Той каза нещо много просто: обичай Бога с цялото си сърце, с целия си ум, с всичко, което си ти и обичай ближния като себе си. И ако правиш това, тогава няма да има нужда да знаеш всичките заповеди. Защото ако обичаш Бог и обичаш ближния, тогава няма да му завиждаш. Няма да лъжесвидетелстваш против ближния си. Няма да крадеш от съседа си – не и ако го обичаш като себе си.

Ако обичаш Бог, тогава няма да поставяш други богове пред Него, над Него. Повечето хора днес нямат такива богове, каквито са имали хората навремето, тези статуи, тези образи, на които те са се кланяли. Днес ние имаме други богове – работа, кариера, коли, къща, дом. Каквото и да е то, ние го поставяме над Бог. Всяко нещо, което поставяме над Бог, се явява бог. Но ние имаме нужда да обичаме на първо място Единствения Бог. За такъв живот сме създадени, да бъдем свободни от всички тези останали неща. Да нямаме тези други богове над Него. Така се научаваме да живеем, да Го обичаме по-силно и по-силно и да обичаме ближния като себе си. И ако обичаш ближния като себе си, тогава на него ще правиш това, което би искал на теб да направят. Ако той е болен и ако ти би очаквал някой да положи ръце на тебе, тогава ти отиваш при този човек и му служиш. Това означава да обичаш ближния като себе си. Ето за това става въпрос. На Бог не Му е нужно да казва тези неща, да ги повтаря постоянно. Той вече е казал как трябва да живеем. Той ни

каза: живееш живота, но имай любов към Бога и обичай ближния като себе си. Ако ти живееш по този начин, тогава няма да нарушиш нито една от десетте заповеди. Нито един от Божиите закони няма да бъде нарушен. Ти ще живееш в начина на живот, който Бог е приготвил за теб.

Да погледнем на Адам, когато е бил в Едемската градина преди грехопадението. Там не е имало олтар, нямало е жертвоприношения, нямало е дълги молитви както сега, нямало е храм. Всички неща, които ние свързваме с религията, тогава ги е нямало. Когато Бог създаде Адам, какво му каза: „Да направим човека по Нашия образ и подобие и нека да владее над всичко, което се движи по земята, всичко, което плува във водата, всичко, което лети във въздуха, над цялата земя”. Сега, обърнете внимание: Бог даде господство на човека на земята и е написано, че **Бог ходеше с човека в прохладата на деня**. Бог и Адам ходеха заедно и общуваха заедно. Това е, което искаше Бог.

Бог каза: „Нека да направим човека и да го направим точно каквито сме и Ние и да му дадем господство. За да може той да разбира какво Аз чувствам. Защото Аз също имам господство, нека и човекът да чувства господството.” И Бог ходеше с Адам и те общуваха заедно. Това беше Божият план. Тогава Адам и Ева съгрешиха, стана грехопадението. След това човек започна да прави определени неща, за да заслужи Божието благоволение. Когато бяха в Едемската градина, нямаше олтар, нямаше молитви, нямаше жертви, но те бяха в общение с Бога, те ходеха с Бога. На тях не се налагаше да правят определени неща, за да спечелят Неговото благоволение. Те просто бяха това, което бяха, каквото трябваше да бъдат. И от момента на грехопадението до идването на Исус Бог се опитва да реализира Своя план на земята, за да върне човека в първоначалното му положение. И цялото грешно човечество започна да създава религия, за да може по някакъв начин да заслужи това благоразположение. И тогава дойде Исус, за да възстанови това благоволение на Бог. С Него дойде и общението, единството, ходенето заедно с Бога.

Религията е начин ние да посетим Бог. А християнството е ходене с Бога, да живееш заедно с Бога всеки ден. Неговото присъствие е в теб, с теб. Неговия Дух е в теб, Неговата сила е с теб. Докато сме духовни младенци, ще бъдете силно поклатени от въпроси, силата ще ни впечатлява. Но с духовното си израстване, привличането от силата няма да бъде такова. И това, което ще става важно, е Отец и ти ще бъдеш завладян от Него. Това, което Той е направил за теб, което Исус е направил за теб, това, което Святият Дух е извършил в теб. А силата ще е само това, което ще ти трябва, за да изпълниш нуждите на хората. Врагът използва сила, опитвайки се да отдели християните от пътя. Християните трябва да имат сила. Ние сме създадени за владичество, да имаме господство – то е в нас. Но сега ние ходим с Бог, ние имаме сила, но силата не ни отвежда настрана. Ние ходим в Бог, в Неговата любов. Амин!

СЕСИЯ 4

Другото слово, което е използвано е „син”. И когато говорим за това, че трябва да бъдем синове, ако вие сте жена, знайте, че Бог е казал: „Ще бъдете Мои синове и дъщери”, което се отнася по отношение на тялото Христово. Словото се отнася към нас, като към синове. Това трябва да разберете сега. В Христос Исус няма пол, мъжки или женски, вие сте синове. Независимо дали сте жена, вие пак сте син. Докато мислите за половите различия, по този начин се отделяте от Христос, като казвате „той” и „тя”. Тогава не сте наясно каквото казваше апостол Павел. Той каза, че не живее повече той, а Христос. Това искам да разберете през тази седмица. Вие трябва да виждате този съюз. Когато казвате, трябва да знаете, че Духът на Отец говори чрез вас.

Нека ви дам един пример. Знаете историята на пророк Илия и Елисей. Знаете, че Елисей поиска двоен дял от духа на Илия. Илия му каза, че това, което е поискал, е тежко нещо. Но той каза: „Ако ме видиш как напускам земята, ти ще го получиш.” Това означаваше, че Елисей трябваше

да стои с Илия до неговото напускане на земята. И когато наблюдаваме живота на тези двама Божии хора, на няколко пъти Илия се опита да отстрани Елисей от себе си, но Елисей каза: „Не, аз не си тръгвам, не те оставям, защото ако си тръгна, може точно в този момент Бог да реши да те вземе и тогава няма да взема двойния дял.” Затова Елисей стоеше винаги около Илия. Илия обучаваше Елисей. Тогава Илия беше взет от земята и Елисей мигновено взе неговата дреха и тръгна към Йордан. И удари реката с тази връхна дреха и каза: „Къде е Богът на Илия?” И река Йордан се раздели на две. Ако прочетете по нататък историите на Елисей, можете да видите, че при Илия е имало 16 чудеса. След като той умира, Елисей има 31 чудеса. Двоен дял би означавало 32 чудеса, но те бяха само 31. Да не би да има грешка някъде? Можем да кажем: е, то почти е близко. Бог не е Бог на почти близкото. Ако вие мислите така, винаги когато имате нужда, ще приемате първото нещо, което дойде и ще приемате нещо по-малко от най-доброто, което Бог има за вас.

Ако погледнете по-внимателно ще видите, че няколко години по-късно има погребение. Хората са видели как военните ги нападат, те са уплашени и са изхвърлили тялото на мъртвия човек в един гроб, в първата яма, която са намерили. Но се оказало, че това е гробът на Елисей. И когато мъртвото тяло докосна костите на Елисей, в този момент мъртвият човек възкръсва и той тръгва да бяга. Бяга толкова, че ги изпреварва и стига до града. И това е било 32-то чудо. Сега, това, което искам да ви кажа - БОГ Е ВЕРЕН И СИ СПАЗВА СЛОВОТО. Независимо от факта, че Елисей е вече починал, Бог не забрави Своето обещание. И Той е произвел 32-то чудо дори след смъртта на пророк Елисей! Това е удивително! Имаше помазание в тези кости.

Нямам съмнение, че е имало нещо в тези кости, но изпускаме нещо важно. Тази история не касае помазанието, което има в костите. Това е история за верността на Бог и за това, че Той спазва Своите обещания. Бог е верен да изпълни обещанията Си. Това, което Той е казал, Той ще го направи. Това, което е удивителното в тази история, не е фактът, че Бог изпълни обещанието, а това, че Той изпълни обещание, което Той не беше дал. Ако погледнете, Елисей поиска от пророк Илия двоен дял. Бог не е казал на Елисей да го поиска от Илия. И когато Илия чу Елисей, просто му каза: „Добре!” Но му постави условие. Бог не беше казал, че това ще стане. Но Бог спазва обещанието, което Той лично не е направил – обещанието, което беше дадено от пророка. Така че **Бог изпълнява обещанията на тези, които говореха от Негово име**. Ние ще очакваме, че Бог ще изпълнява Своето Слово, както и Словото, което е изговорено от Неговите хора. Така че **вие имате право да говорите от Негово име и Бог ще изпълнява Словото ви**. Библията ни говори за това, че Бог не позволи нито едно Слово, нито една дума на Самуил да падне на земята и да не бъде изпълнена. Това, което пророк Самуил каза, Бог го изпълняваше. Надявам се, че започвате да виждате промяна в начина на мислене, на обновяването на ума, което трябва да бъде в Божия син.

Имах привилегията да бъда с доктор Самрал няколко години. И аз наблюдавах как той говореше нещата, защото той говореше във власт и в сила. И когато той изговаряше неща, те се случваха. Спомням си, че имаше време, когато ние го попитахме: „Как го правиш? Ти чакаш Бог да ти каже нещо, за да го кажеш?” Той каза: „Не. Аз просто гледам и решавам какво трябва да бъде направено. И аз го изговарям във властта на Бога и Бог го осъществява.” Вие трябва да знаете, че имате възможност да говорите неща, които са във волята на Бог и Бог ще ги изпълнява. Това не означава, че трябва да се молим и да постим, докато чуем глас от Бог. **Това сте вие, които ходите с Бог, знаейки как Той чувства, как гледа на нещата и вие говорите това, което трябва да стане и Бог застава и потвърждава вашите думи.**

Трябва да мислите на ниво на Божието правителство; че Божието царство се явява Божието правителство и управление. Това е навсякъде, където Той има управление и власт. Това е на всяко място, където Неговата воля се изпълнява. Исус каза, че ако Той изгонва дявола чрез Божия намеса, тогава Божието царство се е приближило да вас. После каза на Своите ученици: „Отидете и проповядвайте и говорете това, че Божието царство се е приближило”. И добави: „Изцелявайте

болни". Какво е Божието царство? Това е управлението на Бог. Правилата на Бог. Изпълняване на Божията воля.

Така че трябва да мислите в насока Божието правителство и да мислите от гледната точка на управителя. Вие сте духовни управители. Вие имате власт. И властта, която имате, е властта, в която сте взели решение да ходите. Помнете ли историята, която Исус каза: „Ако сте верен над един град, Той тогава ще ви постави над пет града. И ако сте верен над два града, Той ще ви постави над десет." Този пример показва какво означава духовен управител. Нека да помислим върху това. Искам от вас да разберете позицията, която имате. Исус казва, че когато се върне, този, който е бил верен над един град, ще го постави над пет. Ако сте били верни над два града, Той ще ви постави над десет. Забележете какво определя вашия възход - това е степената, в която сте били верни, именно в тази сфера, в която на вас ви е дадена власт. Защото може да решите, че можете да вземете власт на тази област и да кажете: това ще се случи там или това няма да се случи там. И докато се движите в тази власт, ще наложите Божията воля там и тогава можете да вземете решение: „Аз продължавам да разширявам тази територия. Сега ще взема власт над два града." И когато Исус се върне, над каквато територия си бил верен, Той ще го умножи. Той не каза, че ще имате власт само над една такава малка територия, Той каза, че ще вземате решение.

Исус каза на Своите ученици: „Ако някой от вас иска да бъде велик в царството Божие, ето това е, което трябва да направи". Той не им каза: „Срамота, че мислите по този начин, как не ви е срам". Той не им каза: „Даже не трябва да мислите, че можете да бъдете велики". Не! Вместо това, Той им каза: „Който иска да бъде велик в Божието царство, служи. Който иска да бъде по-велик, той ще служи на всички." Така че много е лесно да бъдеш велик в Божието царство – просто трябва да служиш. И колкото повече служиш, толкова по-велик ставаш в царството Божие. Толкова е просто. Просто трябва да решиш, че ти ще служиш. Трябва да заставиш себе си да служиш на някого (аз даже не вярвам, че ти можеш да избираш).

Исус ви показва позицията, която имате, казвайки: „Това, което вържете на земята, ще бъде вързано на небето. Всичко, което освободите на земята, ще бъде освободено на небето. Това, което разрешите на земята, ще бъде разрешено на небето. Това, което забраните на земята, ще бъде забранено на небето." **Хората питат: Защо Бог допусна това да се случи? Това е неправилен въпрос. Бог пита вас: Защо ти допусна това да се случи? Ти имаш власт на тази земя, ти имаш позиция на господство на тази земя. Защо ти не го върза? Защо ти не го забрани? Това е позицията, в която Бог ни е поставил. Ние сме Божиите полицаи. Ние сме тези, които решаваме какво да се случи на тази земя.** И ние трябва да решим да работим по Божията воля, да видим как се осъществява Неговата воля. Някои от вас може би сега си мислят: това е твърде далеч от истината, но аз ще ви дам точни места от Божието Слово. Вие трябва да решите: ще вършите ли същите дела като Исус и дори по-велики или ще оставите религията да ви върже и да ви върне назад?

Бог говори на Израилтяните, Той им каза как ще се роди тази нация. И там е написано, че за един ден ще бъде родена тази нация. И Бог каза: „Когато Аз правя тези неща вие ще казвате: „Може ли такова нещо да се случи?" Бог им каза: „Аз мога да променя една нация за един ден. Аз мога да променя дадена ситуация за един момент. Аз мога да родя народ за един ден и хората ще се удивяват." И Той говори това чрез пророк, но вие трябва да решите колко е голям Бога, на когото служите. Колко ще Му позволите Той да действа чрез вас. Бог е по-голям от всеки един от нас, повече отколкото можете да си представите. Но Той е ограничен от това колко ние Му позволяваме да работи чрез нас. Ние трябва да разширим нашето разбиране за Бог. Да видим как Той иска ние да живеем. Ние трябва да видим Бог, Който е толкова голям, че Той може да работи даже и чрез нас.

Помнете ли, че ви казах да махнете вашия ум от себе си и да престанете да ограничавате Бог? Да не базирате действията си на вашето минало. Да се доверите на това, че Бог ви е сътворил

наново, новородил ви е и Той е направил много добра работа. Той е направил точно това, което е трябвало да направи и по начина, по който е трябвало да бъде направено. Когато Той ви новороди, Той го направи с по-добър материал. Той не ви направи просто отново. Той ви направи още по-съвършено от това, което беше в началото. Той ви направи по-силен, по-верен. Той ви направи от същата субстанция, от която Той самият се състои. И така ние можем да прочетем в Псалмите: „Кой е човекът, какъв е той, за да си мислиш за него и син човешки, който ти си посетил?” Псалмистът казва: „Какво е това в човека, което е накарало Бога на небето и земята да гледа на човека?” А това дори се отнасяше за естествения човек. Тук не се говореше за новораждане. Запомнете, ние се явяваме нова раса, нов вид хора, нови същества, ново творение. Не е имало нещо подобно преди това.

Вижте, това е, което ние правим неправилно, ние сравняваме себе си със себе си. Сравняваме себе си с хора, които по-рано сме имали в живота си. Добре е да помним миналото, но също така трябва да помним и че светлината става ярка и по-ярка. Ако погледнем на света (сега живеем в света на технологиите), всяка година технологиите се развиват, стават все по-добри и по-добри и всеки очаква това. Не очаквате на пазара да излезе нов модел телефон вързан с кабел и снабден със шайба, за да завъртвате номерата. Ако някой ви покаже един такъв стар телефон, веднага ще кажете: „Това не е нов модел”. Ако това е новият телефон, значи ние реално нещо сме пропуснали. Виждаме новите телефони, новите технологии. Защо смятаме, че светът постоянно прогресира и се развива, а в църквата е необходимо винаги да гледаме назад, за да види величието? Най-добрите дни на църквата са пред нас, не зад нас. Амин!

Това е кои сме. Нека да ви дам един Библейски пример. В повечето църкви хората се хвалят с пророците на Стария Завет. Те се връщат в дните на Илия. Те искат да бъдат като Илия, оприличават се с Илия. Те говорят за всички велики пророци, но в книгата на Евреите е написано, че без нас, които сме новозаветните хора, тези, старозаветните, не могат да бъдат съвършени. Исус каза: „Авраам, страстно желаше да види тези дни.” Всички старозаветни светии, всички, които се явяват този голям облак от свидетели, всички те са гледали към този ден. Аз си спомням как, когато разговарях с хора, те ми казваха: „О, как искам да живея в дните на Азуза. Как бих искал да бъда в града на Джон Лейк. Как бих искал да се върна в тези дни.” Но трябва да разберем - Джон Лейк ни гледа сега. И той ни казва: „Давай напред, тръгвай напред. Не стой на моите плещи. Отиди по-далеч от там, където аз съм стигнал.” И това е същото, когато говорим за светиите от Стария Завет – те самите са искали, те са говорили: „Защо се родих така рано? Защо не се родих по-късно? Няколко хиляди години по-напред, за да бъда ново творение и да ходя по тази земя като син на Живия Бог.” Това е, което те са очаквали и искали. И те биха ви попитали днес, ако бяха тук: „Какво чакате да се случи, защо не се движите напред? Какво Слово чакате, давайте напред! Хайде, давайте! Бъдете такива, каквито сте. Не искайте да се връщате в нашите дни. Ние нямаме това, което вие имате.”

Ако Старият Завет можеше да направи своята праведност, ако можеше да даде живот, тогава нямаше да има нужда от Нов Завет, както е написано в Библията. Но ние сме хора на Новия Завет, ние сме новозаветни хора и имаме по-добрия завет, с по-добрите обещания. На нас са ни дадени по-добрите обещания. И въпреки това, се опитваме да се върнем в Стария Завет - не! Вие трябва да ходите в новото, всички тези обещания са дадени на нас. Така че чрез тези обещания ние можем да бъдем съучастници с Божията Божествена природа, за да можем да ходим по тази земя като синове и дъщери Божии. Да ходим и да действаме като синове – ето това сме ние. Той ни даде тези обещания, за да можем да изберем да ходим във вяра и да не забравяме, че всички обещания на Бог в Бог са „Да и Амин”. Няма „може би”, няма „не” за обещанията на Бог.

Исус пророкува като Божи пророк, Той гледаше на бъдещите неща. Той каза, че тези, които повярват, ще полагат ръце на болни и те ще оздравяват. И каза още: „Тези неща, които Аз извърших и те ще ги правят, и дори по-големи, защото Аз отивам при Отец”. Той отиде при Отец и изпрати Святия Дух и заради това ние можем да извършим същите дела, дори и по-големи. Ние можем да

ходим по тази земя по същия начин, както Исус ходеше. Да ходим в пълнотата на Святия Дух. Да позволяваме на Неговия Дух да тече през нас. И ние можем да изговаряме Слово и да променяме животи, народи, нации. Ние можем да го направим. Също така, както пророкът каза дали да има дъжд или да няма дъжд, той започна да заповядва.

Не можем да гледаме на миналото и да искаме да бъдем като тях, защото те искаха да бъдат като нас. Имаше обещания, в които не можеха да влязат старозаветните хора. Сега вие сте на това място, където можете да вземете решение. Ще оставим ли Божиите обещания неизпълнени или ще вземем решение да ходим като Исус, да живеем като Божии синове. Амин! Това е, което сме. Трябва да гледаме на това какво казва Библията. Тя ни казва, че ако слушаме Божието Слово и не го изпълняваме, ще се оприличим като човек, който гледа себе си в огледало и в момента, в който се отдалечи, забравя каква личност е. Затова трябва да бъдем изпълнители. Написано е, че когато гледаме в огледалото, това огледало, което гледаме, всъщност е Божието Слово. Нека да ви попитам нещо. Когато вие гледате в огледалото, кого виждате там? Виждате някой друг или виждате себе си. Ако гледате портрет ще видите някой друг, но ако гледате в огледало, ще видите себе си. Вярно ли е? В Яков е написано, че ако не изпълнявате Словото, което чувате, то е все едно, че гледате в огледало, но като се отдръпнете от него забравяте как изглеждате. Ако искате да знаете как изглеждате, ето тук е мястото, единственото място, където можете да го намерете – в тази книга, в Библията.

Божието Слово е Божието семе, посланието на Бог. Вие сте новороден чрез това семе. Всяко семе произвежда това, което е то самото. Исус е Божието Слово. Това е Божието Слово (*показва Библията*). Това е семето Божие. И вие сте родени от това семе. Вие сте родени от Исус. И всяко семе произвежда същото според вида си. Исус произведе – Той каза, че трябва да умре, защото ако Той не умре, няма да възкръсне. И ако едно семе не умре, то не може да се възпроизведе и да произведе други семена. Исус иска да възпроизведе Себе Си във вас. И Божието Слово казва, че ти си предузнат да бъдеш сътворен по образа на Сина. Исус каза, че Той трябва да умре, за да може да донесе още повече семена, още повече плодове. Той умря, за да има възпроизвеждане. Вие трябва да разберете – Исус възпроизвежда Себе Си в същия вид. Исус изцеляваше болни, възкресяваше мъртви, Той провъзгласяваше Словото Божие. Той беше Божието Слово, Той беше Божието семе. Той не произвежда генно-модифицирани продукти (ГМО), Той възпроизвежда Себе Си. Вие не можете да изглеждате като Него без да изцелявате болните, без да възкресявате мъртви, без да провъзгласявате Божието Слово, без да ходите в Святия Дух. Затова сте предузнати, това е вашата съдба.

И Библията ни казва, че Исус умря, за да може да донесе много голямо количество синове в слава. В Римляни 8:19 пише, че цялата земя е в очакване проявлението на Божиите синове. Това е, което сме и светът чака да се проявите, да израснете и да изглеждате като Исус и да проявите Святия Дух. Защото сега сме Божии синове, но светът чака нас, ние да се проявим. Всеки път, когато отивам на църква, някой ми обяснява проявлението на демоните. Защо се проявяват демоните? Защото те имат контрол над личността. Човекът е изпълнен с демон и демонът кара човека да прави разни неща. Но Библията ни казва, че светът чака нас, ние да се проявим. И сега е време за нас, ние да започнем да се проявяваме. На нас ни е необходимо да се проявяваме. Вместо демоните да се проявяват, Божият Дух трябва да ни изпълва. На нас ни е необходимо да се проявяваме като Божии синове – в магазина, в супермаркетите, на пазара, на работното място, на улицата, на всяко място, където се намирате и където има нужда. Вие трябва да се проявите като Божии синове, нека светът да види Божиите синове, които действат именно по начина, по който действа Божият Син. Това е, което сте призвани да бъдете. То е във вас и това е, което Той иска да бъде чрез вас.

Но е важно да разберете, това е вашият призив да бъдете такива. **Това не е нещо, което ще достигнете, вие сте родени такива.** Когато се новородихте, вие не се новородихте роб и не роб на дявола, вие сте синове. И сега е време да пораснете и да действате като синове, не като бебета, а

като пораснали синове, както Исус действаше. Той се научи да служи, Той беше слуга на човеците. И вие сте такива, защото и вие сте Божии синове. И заради това, сте по-силен от дявола, вие командвате дявола. Когато вие говорите, небето се съгласява и дяволът се съгласява и казва: „Да, господине!“ Ето така трябва да отговаря дяволът. А повечето от вас дори не искат да го изгонят, защото си мислят, че за това е необходимо много време. Защото последния път два часа сте се занимавали с това. Не, това не трябва да бъде така. Вие говорите и те си отиват. Това е начинът, по който трябва да действате. Вие получавате това, което вярвате. Аз не вярвам в дългите битки. Аз вярвам в бързото излизане от битка. Това повече впечатлява хората. Бог заслужава ние да впечатляваме хората за Него.

Знаете ли, че дяволът се опитва да открадне Божията слава? Библията ни казва, че дяволът ще се опита по един начин, по един път да дойде при нас, а ще бяга по седем пътя. Не е написано, че ви трябва две години, за да напусне, написано е, че ще избяга. Когато вие бягате, нямате време за опаковане на вещите си, всичко оставяте и бягате. Това е, което дяволът прави за вас. Вие му заповядвате и той се покорява. Защото по-велик е Този, Който е във вас от този, който е в света. Вие сте повече от победители. Вие вече сте победители. Вашата вяра победи, вие сте новороден, вие вече победихте света, вие вече победихте плътта, вие вече победихте дявола. Той трябва да напусне. Не вярвайте на неговите лъжи. Застанете в позицията на това, което сте. Не му позволявайте вие да преклоните коляно пред него. Защото праведният е смел като лъв, а дяволът не е като лъв. Писанието казва, че той ходи и обикаля като рикаещ лъв. Той рикае, но не може да хапе. Но вие сте лъвът от Давидовото племе. Вашият Цар е Лъвът. Вашият Цар е Този, Който реве и врагът трепери. Защото дяволът трепери от името на Исус Христос.

Възлюбени, когато се научите кои сте вие в Исус Христос и кой е Той във вас, вашият живот ще стане добър и ще разберете, че не трябва да се страхувате от болестите и немощите, че не трябва да се боите от нищо и никого. Защото вие знаете, че ако Бог е с вас, кой може да бъде против вас. Само глупак може да дойде срещу вас, когато Бог е с вас.

Вие сте Божии синове. Бог живее във вас. Навсякъде, където отивате, Той е същият вчера, днес и завинаги. Той никога не се променя. Той е в теб – навсякъде, където отиваш, Той е същият. Той иска да изпълни същите дела, но вие трябва да вземете решение: Днес аз ще бъда този, който съм сътворен да бъда. Аз съм пресъздаден. Бог ме направи, Той ме сътвори, а Той не прави боклуци. Той е Царят на царете и Господар на господарите. И вие също сте цар, вие сте царско свещенство. Вие сте царствен род, свещеници, които са царствени. Тази дума „цар“ означава и сила.

Трябва да знаете, че не е необходимо да живеете останалата част от живота си чрез тези неща, които Бог ви е дал и вие не сте се упражнявали. Не правете така, както аз направих с моята кола. Не живеете нито един ден, без да ползвате това копче, което аз не знаех, че имам. Знайте кой сте. Вие сте синове и дъщери на живия Бог. Същият Дух, който възкреси Исус от мъртвите, Този, същият Дух е във вас. Вие имате Дух, който възкресява мъртвите. Духът във вас възкресява мъртвите. И ако Той може да възкреси мъртвите, Той може да изцелява болните, Той може да спаси загубените. Тези, които са си загубили ума, отново да бъдат със здрав и ясен ум. Той може да оправи сгърчено тяло. Той може да възстанови органи, които са били изрязани от докторите. Ето Този е, Който живее във вас. Знайте го, вярвайте го и действайте според тази истина.

И когато вашият колега ви каже: „Ситуацията е много тежка, какво ще правим сега?“ Не се съгласявайте с него и не започвайте да се оплаквате заедно с него. Не казвайте: „Да, действително е така. Какво ще правим сега?“ Използвайте ситуацията, това е Божията възможност. Това е възможност за вас, вие да станете и да кажете: „Сега ще ти кажа какво ще направим. Ние ще се доверим на Бог и Бог ще ни изведе от това. И ако не Го познаваш, стой по-близо до мен. Защото ние заедно ще излезем от тази ситуация. Защото Бог е в мен и ние ходим заедно. И ако искаш да бъдеш в защита, стой по-близо до мен. Ако искаш да бъдеш по-защитен, тогава трябва да получиш

Бог в себе си и да разбереш, че Той пази синовете си.” И така ще можете не само да го освободите от неговите товари, но после можете да го направите и ученик. Да му кажете: „Виж как аз го направих и ти можеш да го направиш. Ако се новородиш, ти ще имаш същата сила, която аз имам. И ти можеш да правиш тези неща и можеш да го направиш точно сега.”

Имам един приятел, той е пастор. Той знае нашето послание и една вечер, когато проповядваше в Южна Америка, той извикал едно малко момиче на 12 години и я попитал: „Ти познаваш ли Исус?” Тя казала: „Знам, имам информация за Него.” Той после я попитал: „А ти християнка ли си?” Тя казала: „Не.” „Защо не?” – попитал пасторът. „Ами защото никой досега не ме е помолил да бъда.” „А ти искаш ли да бъдеш?” – попитал я той. И тя казала: „Да.” И пасторът я привел към Исус Христос. И тя се новородила точно тогава. И тогава той казал: „Сега гледай. Сложи си ръката на този човек и кажи това: Бъди изцелен в името на Исус.” Малкото момиче го казало и този човек получил изцеление. Пет минути преди това била новородена, но вече изцелявала болни в името на Исус Христос. Какво извинение можем да имаме ние, какво оправдание?

Някои от нас са били години, години наред по църквите. Новородени преди много години и никога не са възлагали ръце на болни. Никого не са привели до Христос. Възлюбени, време е да бъдем това, което сме. Не някога напред в бъдещето. Нищо няма да се промени, докато вие не го направите. Докато вие не вземете решение. Не! Аз започвам моя нов живот. Аз трябва да отида, трябва да се движа в този обновен живот днес и аз ще го направя. Аз изговарям това. Някои от вас могат да си помислят: А какво ще кажат хората за мен? Какво ти пука? Те вече те мислят за луд. Те вече знаят в каква църква ходиш. Те вече си мислят, че нещо не си наред. Просто трябва да продължите да правите това, което трябва, и да действате по начина, по който трябва да действате. Не мислете за това какво хората казват. Някои хора могат да ви харесат, а някои могат да ви ненавиждат. Някои могат да ви се надсмиват и какво от това. Ще си отидеш вечерта, ще си легнеш и ще видиш лицата на хората, чиито животи са променени. Какво значение има какво казват другите – важно е мнението на Бог. И Той мисли, Той знае, че ти можеш да извършиш всичките тези неща. Той знае, че ти си повече от победител. Той знае кой си ти. Той знае какво е сложил в теб. Той иска да види Христос, Който се проявява на повърхността. Нека да позволим на Бог да направим това, за което Исус умря. Нека да отдадем целия си живот. Не просто нашия неделен живот, а всяка една част от нас да започне да действа, да постъпва като Исус.

Когато започнах в началото, не знаех как да правя много неща. Някои неща никога не съм ги правил, но чух един човек да проповядва и разпознах, че той живееше живот, който аз исках да имам. Той живееше живот, за който проповядвах, но аз самият не ходех в него. И когато чух как проповядва и когато го чух как свидетелства, си казах: „Ето това е животът, който искам да имам.” Един ден бях поканен да проповядвам. Знаех, че хората, при които отивах, никога не са ме чували как проповядвам. И аз знаех, че те никога не са чували как този човек проповядва и си помислих: „Мога просто да отида там и да действам като този човек и да проповядвам, както той проповядва.” Хората нямаше да знаят, че аз театралнича. Затова отидох там и проповядвах като него.

Тогава извиках всички отпред – никога не бях го правил. Не знаех какво да правя, но бях гледал много различни видеа, като например А.А.Алън, Джек Коул, Орал Робъртс – всички тези Божии хора. Стоях пред един човек и го попитах: „Какво мога да направя за теб?” Аз не знаех какво му има. Той каза: „Моята ръка е парализирана. Имам болка в рамото. Не мога да си движа рамото от години.” Не знаех какво да правя, никога не бях го правил преди. Вътре в мен исках просто да се обърна и да изляза. Исках да отида при друг човек и да му кажа: „Какво мога да направя за вас?” Но вместо това, изведнъж си спомних едно видео, което бях гледал на А.А.Алън – как грабна една жена от инвалидната количка и тя беше изцелена. Гледал съм как ги прави всичките тези чудеса и точно това беше, което си спомних в този момент. Така че аз направих точно това, което Алън направи. Сграбчих го за ръката и му казах: „В името на Исус, ръка, ти работиш, ти действаш, ти функционираш!” и го издърпах. Неговата ръка се изправи и застана изправена. Той не беше още

изцелен и се сетих тогава. По-добре изглеждаше, когато беше свита ръката, защото така все още можеше да кара колата. Но сега с тази изправена ръка няма да може да кара колата си. И аз си помислих, нека да я върна обратно. И се опитах да я върна обратно. Започнах да си мисля, ако се откажа сега, то по-добре е да си ходя в къщи. Затова не се предадох. Дръпнах пак ръката и пак я прибрах и пак я дръпнах и пак я прибрах и пак и пак и пак...

Изглеждаше като добра идея, с която можеш да започнеш. Ако някога сте забелязвали, когато Святият Дух ви дава идея и когато вие го правите, Той все едно изчезва. И не знаете какво да правите по нататък. Така че аз просто продължих да правя това движение и търсих помощ и продължавах да казвам: „В името на Исус, ръка, ти работиш правилно, ти функционираш“ и накрая я натиснах по-силно и го оставих той сам да го прави. И това, което си спомних, че когато си помислих това, и си казах: „В името на Исус, РЪКА, ТИ РАБОТИШ“ и ръката отиде напред и той започна да я движи във всяка посока. И започна да вика: „Аз съм изцелен, аз съм изцелен!“ Бях шокиран. Аз бях по-изненадан от него даже. Той започна да си движи ръката и аз си спомних: „Наистина ли? Ти наистина ли си изцелен?“ И той започна да вика. Изведнъж осъзнах, това работи.

Станах смел, започнах да мисля: „С Бог това можем да го направим.“ Отивам при друг човек и му казвам: „Какво мога да направя за вас?“ И отидох до всеки един човек, полагах ръце на всеки един – 32-ма човека и всички се изцелиха през тази вечер. И това повече никога не го направих. Просто играх роля. Видях как този човек от видеото го прави, но аз играх роля. Възлюбени, вие трябва да действате на основание на това, което сте вие. Това е, за което ще говорим през тази седмица, на това учение. Това прави изцелението да работи. Защото това е, което сте вие – вие сте дете на живия Бог, син и дъщеря на Бог, родени от Бог, родени от Неговото Слово. И всичко, което казва това Слово, че може да правите, вие наистина можете да го правите. Това е обещание за вас и всички обещания са ДА и АМИН. Ако чуете НЕ, това не е от Бог. Ако казвате: „Мога ли аз да изцелявам?“ ДА И АМИН, това е, което казва Бог. Дяволът казва: „Не, не можеш. Помниш ли какво направи?“ И докато казва това, вие веднага разбирате, че това не е Бог. Бог казва: „Аз няма да помня твоите грехове.“ Всеки, който ти показва миналото ти, работи за дявола. Защото Бог не си спомня за вашето минало. Той си спомня за вашето бъдеще. Той казва, че вие сте син. Вие сте съд за почтена употреба. Вие възлагате ръце на болни и те се изцеляват. Вие изгонвате бесовете. Това е, което се явявате, не този, който сте били. Вие сте този, който сте сега. Аз съм, аз бях и ще бъда. Не знаем точно какви ще бъдем, но знаем едно точно: че ще бъдем по-добри, отколкото сме сега. А сега вече сме много по-добри от това, което бяхме. Амин!

СЕСИЯ 5

Ще започнем с Римляни 8:1. Тази цялата глава ни разкрива какви Бог иска да бъдем. Как иска ние да живеем. Ние споменахме това вчера и днес ще погледнем на нещата в по-голяма дълбочина. Има няколко стиха, които ще чуем отново и отново. Навсякъде, където отивам изглежда така, сякаш християните искат да живеят в срам и в осъждение. Това не е Божиата воля за нас. Ако имаш осъждение в себе си, ти не можеш да се молиш с вяра. Бог иска ти да бъдеш свободен от вина, обвинение и осъждение. Защото това е истинският живот в свобода. Римляни 8:1-4 пише: *И така, няма никакво осъждение на тези, които са в Христос Исус, които ходят не по плът, но по Дух. Защото законът на животворящия Дух ме освободи в Христос Исус от закона на греха и на смъртта. Понеже това, което беше невъзможно за закона, поради това, че беше слаб чрез плътта, Бог го извърши, като изпрати Сина Си в плът, и в жертва за грех, и осъди греха в плътта, за да се изпълнят изискванията на закона в нас, които ходим не по плът, а по Дух.*

Забележете, че е написано, че изискванията и праведността на закона може да се изпълнят в нас. Изискванията на закона и праведността, които законът изисква, се изпълняват и получават своята пълнота в нас. В стих 5: *Защото тези, които са плътски, копнеят за плътското; а тези, които са духовни – за духовното.* Тук много ясно е казано: правим грешка, когато четем и не разбираме това, което тук реално е написано. Следващите няколко стиха потвърждават това, което искам да кажа, което апостол Павел е казал. Ние дори го виждаме това в целите писания на апостол Павел. Той постоянно контрастира, сравнява духа и плътта. Той казва, че първият Адам беше земен, беше плътски. Но последният Адам, Исус, е духовен. И вие трябва да решите дали ще бъдете плътски или духовни, дали ще живеете чрез Духа или за плътта. Вие трябва да решите на коя страна ще бъдете.

Повечето християни искат да използват предимствата на живота в Духа, но да продължат да живеят плътски. Исус направи християнството много просто. Той каза, че не можете да бъдете Негови ученици, освен ако не вземете кръста върху себе си. И ние разбираме от апостол Павел, че когато Исус беше разпънат, ние също бяхме разпънати. Когато Той беше погребан и ние бяхме погребани. Когато Той беше възкресен и ние бяхме възкресени. Сега Той се намира отдясно на Отец и ние стоим с Него. Сега, ако си спомняте от предната част, аз обясних, че това е, което прави изцелението да работи.

Първия път, когато бях тук в Украйна, аз обучавах Божествено изцеление. Обикновено, когато отивам някъде за първи път, аз обучавам изцеление. Основно причината да говоря за изцеление е, защото хората ме молят да говоря за това, затова се придържам към темата, за която са ме помолили да дойда. Въпреки че те много пъти не знаят какво точно ще получат. Това е поради факта, че носим изцеление и носим разбиране за изцеление от гледна точка на Новия Завет, не от гледна точка на Стария Завет. Това е същността и на това послание, което сега чувате. Курсът по Божествено изцеление се отнася до въпроса как да го направим. А това учение ви дава **разбиране** как да го направите. Това, че изцелявате болни, вие го правите на основание на факта кой сте вие. Но в началото, за да можете да имате правилно направление, трябва да разрушите всички тези човешки традиции, които възпрепятстват действието на Божието Слово. И ние го опростихме, направихме го много лесно разбираемо. Отнася се, както казах, за това как точно да бъде направено, как работи. Казваме ви какво да правите, как да го правите.

Едно оплакване от присъстващите хора, което се получава от много хора е, че те не виждат взаимоотношението с Бога в това послание. Но това е, защото ние разбираме, че взаимоотношенията с Бог са нещо, което навсякъде се учи и с което хората вече са запознати. Затова когато отивам някъде да поучавам, аз очаквам те вече да имат правилни разбирания за взаимоотношенията с Бог. Затова опростихме нещата и ги направихме механични. Хората го правят и получават резултати. Мога да ви дам много свидетелства. Мога да стоя седмици наред тук със свидетелства, които аз лично съм виждал. Но най-хубавите свидетелства, които имам са тези, които са изпратени от други хора, хора, които аз никога не съм виждал. Те са намерили посланието в интернет, чули са учението за изцеление, излезли са и са започнали да го практикуват и са започнали да виждат резултати. Това означава, че не е имало необходимост моите ръце лично да са били там, да им предам това помазание чрез ръкополагане. Тези хора са новородени и те действат. **Всичко, което те правят, е на основание на техните лични взаимоотношения с Бог.**

Когато проповядваме истината, тази истина изгонва лъжата и хората започват да функционират ефективно в изцеление. Миналата седмица получих едно съобщение: младеж на 18 г. се обади в нашия офис. Никога не съм се срещал с него. Той чул посланието онлайн в интернет. Неговата сестра била починала. Той практикувал посланието Божествено изцеление, така че отишъл там, където тя била положена и направил това, което ние обучаваме и тя възкръснала от мъртвите. Такива свидетелства получаваме всяка седмица, защото това е Божието Слово. Той е знаел какво да прави, защото ние премахнахме целия този мистичен аспект. **Той разбра, че**

изцелението е въпрос на война, че изцелението е царството на Бог побеждаващо царството на тъмнината. Това са християните, които живеят такива, каквито са създадени да бъдат. Това учение ви дава още по-дълбоко разбиране на тези нища.

Искам да се замислите за момент относно старозаветния начин на правене на нещата. В Стария Завет Божият народ трябваше да посетят свещеника и той, свещеникът, трябваше да представи хората пред Бог. Но когато се върнем назад, по времето на Мойсей, Бог говореше на хората, но хората казаха: „Мойсей, ние се страхуваме от Бог. Ние не искаме да говорим директно с Бог лице в лице. Ти отиди и говори вместо нас с Бога и след това ела и ни кажи какво Бог ти е казал.” Бог не е установил такава система на свещенство. Това го направиха израилтяните. Те искаха да имат посредник между тях и Бог. И тази система се разви във времето и с нея определен начин на действие за правене на нещата. Но Бог изпрати Исус, за да може Той да бъде нашият посредник, за да може Той да даде Неговия живот на нас. И чрез Исус ние имаме връзка с Бог. И Бог даде в тялото Христово служители за обучение, за снаражаване на вярващите. И затова имаме петкратно служение. Но целта е да се екипират вярващите, защото вярващите са тези, които извършват работата.

Всеки вярващ се явява служител на евангелието. Така че искам вие да гледате на себе си като личности, свързани директно с Бог. Вие можете да се молите, Бог чува вашите молитви и отговаря на вашите молитви поради вашата връзка с Него. Това е най-голямото Божие желание. Това е целта на служението на Исус, а именно да направи така, че човек да може/да има способност да приеме Божия Дух. Бог желаше да даде Святия Си Дух на хората. И от самото начало това беше Негово желание. И както казах вчера, Той просто искаше да ходи заедно с човека, както с Адам. Това е Божието желание за твоя живот. **Вие трябва да видите себе си като хора свързани с Бог.** И отново в Стария Завет свещеникът отиваше при Бог и се молеше за хората и той служеше пред Бог за народа. Но в Новия Завет новозаветното свещенство е това, в което се явяват абсолютно всички вярващи. Ние служим на Бог за хората и отиваме при хората и представяме Бог.

В нашето съвременно църковно мислене имаме такава идея, че има хора – служители, има служения и служителите говорят на хората и отделно имаме свят, т.е. невярващи. Трябва да разберете че това е старозаветен начин на мислене. Всичко трябва да бъде по друг начин и ние трябва да разберем, че хората, които стоят пред вас ви служат с цел да обучат и да екипират свещениците. И хората, които стоят на столовете, те се явяват свещеници и те представят Бог на хората, които са извън тялото Христово – невярващите. Ние всички сме еднакви и ние всички имаме връзка с Бог. Ние всички сме служители и всички обучаваме Божиите хора, които също се явяват служители, които се обучават в църквите и да отиват в света и да служат с евангелието в света. Това е нашата цел.

Задачата, която Исус ни възложи, е да отидем и да правим ученици. Не просто да ходим и да проповядваме проповеди, а да правим ученици. Това е идеята, която е заложена – учител-треньор тренира или обучава ученика. И когато казвам тези неща, човек си представя училище, където има учители и ученици. Но има по-точно описание на възприемане на нещата. Можем да възприемем това като място/спортна зала, където има треньори. Защото идеята за ученик и учител е следната – седиш и слушаш. Докато не научиш всичко, се получава така, че имаш знания, но нямаш опит. **Но добрият треньор ви дава знание и опит. Ти трябва да практикуваш това, което си научил. Това е липсващият елемент в църквата.** Когато започнахме в началото нашето служение, видяхме този липсващ елемент. И аз започнах да се моля и да питам: „Боже, как можем да оправим това?” И Той ми показва специалните военни войски. И ми каза: „Ето по този начин трябва да изглежда църквата. Ние трябва да обучаваме малки групи и тези групи стават отбори.”

Тук имаме една голяма група, но не е задължително да е отбор. **Отбор** означава, че всеки един човек в този отбор, има определена роля. И това, което Бог ми показва е, че тези отбори, няколко отбора за град се срещат заедно, за да се обучават и тренират и след това излизат и отиват

в града, започват да свидетелстват на нуждаещите се, започват да служат с изцеление на болните, пускат на свобода угнетените и измъчените. Лидерите в тези отбори отначало показват как трябва да се правят нещата и след това самият отбор започва да го прави. Тогава лидерите наблюдават как те работят. Тези отбори не се събират просто така в домовете, за да изучават Божието Слово. Тяхната цел е да се научат, за да могат да отидат навън. Всеки един член на отбора служи, вършейки нещо и правейки това, той израства и се научава. Това означава ученичество. Това е, което Бог ми показва.

Започнахме да изграждаме такива отбори. Сега по целия свят има такива отбори и получаваме редовно свидетелства на всякакъв вид изцеления, възкресяване на мъртви, всякакви видове чудеса, от всякакъв вид вярващи от всякакви църкви и деноминации. И когато тези отбори израснат достатъчно, те самите започват да изграждат други отбори. Въпреки че са включени в техния отбор, те си имат също отбори. Така че има водещи отбори, има и второстепенни отбори. Като че ли един човек участва и като треньор, и като ученик и така се вижда, че се носи евангелието в много нации.

Разбрахме, че Бог е вложил това във всеки един вярващ: да бъде последовател, т.е. ученик и да води някого със себе си, т.е. да бъде учител. Това е роля и функция на всеки вярващ. Това е един начин, по който растем. Това е библейският начин на растеж, който ни е показан. Много хора се притесняват да направят крачката да излязат напред. Но когато си част от отбор, ти имаш възможност да гледаш други как действат и ти самия да практикуваш.

В моята църква у дома, в Тексас, започнахме да правим обучение на нашия отбор – членовете на църквата. Аз ги обучавах как да служат на болните и имахме тренировъчен план, който следвахме. Вземахме едни карти, картончета, на които надписахме имена на различни болести. Членовете на отбора заставаха на един ред и всеки един съотборник получаваше по едно картонче с написано на него име на болест. Може да бъде не само медицинско наименование, а просто симптоми. След това всеки член от този отбор преминава през всички хора и всеки, който има такова картонче, казва на служителя името на болестта или симптомите и служителят започва да се моли. След това разменяме картончетата. Целта е всеки един да започне да свиква да чува наименования на различни болести и да практикува как да служат. И когато те отидат реално да служат на хората, независимо какво ще чуят от болния, те вече са го чували по време на тренировките. И това не ги притеснява, не ги учудва, те знаят как да атакуват. Вече са го правили и знаят как да го направят, за да бъде ефективно. Затова ние обучаваме хората – за да знаят, да свикнат, че те сами се молят за болните. И когато дойде времето, те просто действат и това, което правят, е много нормално.

Всеки един член от нашия отбор също има време, когато се обучава да говори и да проповядва. Имаме от трима до четирима човека, които обикновено проповядват, когато мен ме няма. Всяка седмица има време, когато тези хора проповядват и те свикват да проповядват. Най-голямото препятствие на ефективното проповядване е това, че хората не са свикнали, нямат практика, не отиват на сцената да проповядват. И когато се появи възможност, те стават много нервни и когато отидат да проповядват, те реално не знаят какво да кажат. Има само един начин да се преодолее този проблем и той се нарича ПРАКТИКУВАНЕ.

Ние караме хората да практикуват. Всички мои служители в църквата пишат по около една страница есе или проповед на различни теми. Например: изцелението, изкуплението, как да се молим ефективно, Новия Завет срещу Стария Завет и това трябва да бъде събрано на една страница. Аз им давам някои определени неща. Не ги оставям просто така да си решават и си пишат каквото искат. Аз им казвам: „Искам да ми дадете 7 абзаца, всеки един абзац трябва да съдържа 5 различни изречения. Всяко изречение да има 14 думи.” Давам им възможност те да го напишат, защото това, което записваш с ръцете си, ти го запомняш. И когато имам тези седем абзаца, т.е. цялата проповед и те трябва да могат да я кажат за не повече от 30 секунди. Така че аз ги тренирам

как да мислят ефективно, за да могат да се развият като говорители. Защото ти може да имаш най-доброто послание в света, но ако не можеш да го доставиш ефективно, тогава ти реално не помагаш на хората, които те слушат.

Така аз започнах да ги обучавам по този начин. Окуражавам ви да направите същото. Някои го наричат като „проповед на асансьора“. Всеки тук присъстващ има собствена история. Всеки, който е спасен, има свидетелство. Най-малко има едно свидетелство и това свидетелство е това как се е спасил. Много хора казват: „Но ние не знаем теология, богословие.“ Ти не печелиш хора за Христос чрез богословие. Печелиш хора за Христос чрез твоето лично свидетелство. **Ако ти започнеш да изучаваш богословие и започнеш да използваш богословието, тогава разговорът ти с човека ще завърши с дебат.** Защото всеки си има собствено богословие. Но ако дадеш своето свидетелство, тогава дебатът свършва. Това е нещо, което се е случило с теб лично и никой не може да го оспори. Човекът трябва да избере дали да го повярва или не.

Обикновено имаш около 30 секунди да говориш на човек, преди той да реши да се отдръпне от тебе. Затова трябва да практикуваш своето свидетелство, за да можеш да го кажеш за около 30 секунди. Правейки това, ти ще хванеш човека и ще успееш да кажеш своето свидетелство; това кой си бил и какво Исус е направил за теб. Много е просто, без дълбочина. Просто представете си, че сте в един асансьор и имате няколко етажа да изкачите с този човек в асансьора. Ти гледаш човека и му казваш. Например: „Преди употребявах наркотици и ги продавах на стотици хора, разруших стотици животи.“ И те вече слушат внимателно. Те се чудят какво ще кажеш оттук нататък. И ти продължаваш да казваш, обаче нещо се случи и започваш да представяш Исус. Само за това кратко време, целия си живот и нищо повече от последователно казване на няколко свидетелства. В Псалм 78 са записани неща, които трябва да се практикуват. И там е написано, че не е трябвало да се крият нещата, които Бог е направил в живота ни. Че израилтяните трябвало да разказват свидетелството си. И това се явява един от нашите проблеми, защото много от нашите деца не следват Бог и причината за това е, че не знаят какво Бог е направил за техните семейства.

В моя офис в Тексас имам една купчина от фотоалбуми – 44 албума със снимки. И всеки един албум има от 200 до 300 снимки, които са направени на посещения като това тук. Взех един такъв албум в хотела и го показах на пастори и служители тук, в църквата в Украйна. На една от снимките имаше снимка на 1,5кг. метални хирургически протези и шини, които дойдоха от една жена, която дойде на служението и поиска да се помоля за нея. И аз положих ръка и заповядах да бъде изцелена. Нищо не знаех за нейното състояние, за тези импланти вътре в тялото ѝ. Вечерта тя си отиде и си легна да спи, а на следващата сутрин се събуди и видя всички тези метални импланти, които са били в гърба ѝ, в гръбначния ѝ стълб, извадени от тялото ѝ и сложени на постелката в леглото. Бог ги беше извадил и ги е оставил, за да се виждат. Когато се върна днес в хотела, ще взема тези снимки и ще ви ги покажа.

Имам 4 снимки, които също съм взел със себе си – на човек, който беше докаран на служение в Южна Африка. Той беше болен от СПИН. Бил е в болница и са очаквали да умре. Затова са го изписали от болницата, защото ако умре в болницата, тази смърт ще трябва да бъде регистрирана там. И след това ще трябва да дават рапорт и ако има много такива случаи, това ще се отрази негативно на статистиката. Получава се така, че ако докторите разбират, че ще умреш, гледат да те изпишат, колкото се може по-бързо, за да не влошаваш статистиката на болницата. И така, те донесоха болния на служението направо от болницата. Пасторът на църквата ми каза, че този човек ще бъде доведен и може би ще умре още по пътя за църквата. Каза ми: „Когато този човек дойде в църквата, искам да те помоля да се помолиш. Дори и да е по време на проповядване, моля те да спреш проповядването да дойдеш и да се помолиш за чудо.“ И аз казах: „Добре!“

Служението беше доста дълго, няколко часа. Аз започнах да се моля за болните. От задната страна на сградата го донесоха на носилка, в едно одеяло. В него нямаше никакви признаци на живот. Всички смятаха, че вече е умрял. Нямаше доктори, които да регистрират смъртта. Така че, аз

официално не мога да заявя, че той е бил мъртъв, но всички около нас виждаха, че той е умрял. Когато отидох при него, той лежеше на едни палети, покриха го с едно одеяло. Отидох до него, положих ръце на неговия гръб, заповядах да живее и започнах да плача. Ставайки, аз го докоснах с моя крак и казах това, което Библията казва: „Стани, вземи постелката си и тръгни!“ Неговата майка беше там. Тя махна одеялото и веднага видяхме първия признак на живот. Той се обърна, седна, след това стана и започна да ходи. Амин! Докато той беше там, в продължение на следващите два часа, той започна да натрупва тегло около 20 кг, просто ходейки в църквата. Бог го направи цялостен! Не просто възкресен от мъртвите, не просто изцелен, той беше цялостен, пълноценен човек. **Твърде често се молим за някого и искаме просто той да бъде изцелен. Божията воля е той да бъде цялостен!** Трябва да отивате по-надалеч от изцелението. Трябва да се стремите към цялостност, към пълнота. Не спирайте само, защото хората изглеждат по-добре. Махнете всичко, което дяволът е направил и го накарайте да плати за това, което е направил. Затова, че той е откраднал Божието царство. Това е нашата задача.

Имам снимки и от това събрание – ще ви ги донеса и ще ви ги покажа. Имам всички тези фотоалбуми със снимки на чудеса и свидетелства. Когато бях в Африка през 1997 година, имаше жена, която беше обсебена от бесове. Ще ви разкажа цялата история, но накратко. Тя беше мюсюлманка и се обърна към християнството. Семейството ѝ се отказва от нея и поради начина, по който те я третират, тя отново се връща в мюсюлманството. Веднага след това изпада в кома, в следствие на което цялата ѝ личност се губи – не може да вижда, да чува, изпада в безсъзнание. Пасторът ме помоли да отида и да се помоля за нея. И аз се съгласих. Отидохме в къщата, почукахме на вратата, никой не излезе. Пасторът каза: „Изчакай тук.“ Той отиде зад къщата и докато той беше там, вратата се отвори и имаше една жена, която ме посрещна. Тя ме поздрави и говореше с мен на английски с тексаски акцент, а пък аз съм в Африка. Тя каза: „Влезте вътре, млади човече.“ И аз влязох вътре. Когато влязох, забелязах, че тя се опитва да излезе през вратата. И както виждате, аз съм един спокоен човек, не правя такива крещящи работи. Нямах време да мисля, просто действах. В момента, когато тя излизаше от вратата, аз я сграбчих и я вкарах в стаята и я поставих на дивана. Имаше малка масичка между двамата ни. В момента, в който аз я хвърлих на дивана, имах знание, че тя е обладана от демон. Прескочих масичката и се приземих на дивана и тя се оказа под мен. Аз я притиснах към дивана, хванах я, нейните очи станаха червени и се опитваше да се измъкне като змия от дивана. Но я хванах, сложих я обратно на дивана, пак се опита да се измъкне, пак я поставих на дивана. И докато я гледах, имах знание, че тя е обладана от демон. Тя започна да говори: „Ние знаехме, че ще дойдеш. Ние знаем всичко за теб. Ние знаем как да те победим.“ Но благодаря на Бог, аз прекарвах време с д-р Лестър Самрал и той ни обясни как да изгонваме бесове. Така че аз погледнах в нейните очи и казах: „Вие не можахте да победите Самрал, не можете да победите и мен. В името на Исус, излизай въл!“ И докато я държах, тя започна да се тресе, очите ѝ станаха червени. От червени цветът им се обърна в черен и тя дойде на себе си и започна да плаче и стана нормална. След това слязох от нея, отстъпих назад и забелязах, че пасторът стои отзад. Не знам колко време той е бил там, но той нищо не каза. Тя скочи и прибяга при него. Хвана го и започна да плаче и да говори с него. Когато започна да говори с него, тя говореше на своя език и аз вече не разбирах какво си говорят. Обърнах се към пастора и го попитах: „Какво казва тя?“ Тя разказвала как получила освобождението. Започнах да говоря с нея, но вече не ме разбираше. Пасторът каза: „Тя не те разбира.“ Казах му: „Но тя говореше с мен на английски.“ Пасторът отвърна: „Тази жена не говори английски. Тя говори само суахили, местния език.“ Аз продължих да твърдя, че тя говори с мен на английски. Пасторът каза: „Тогава тя не е била тя. Защото тя не може да говори английски. Били са демони.“ На следващия ден, в същата църква жената дойде, облечена изцяло в бяло. Тя беше малка жена и даде свидетелството как Бог я освободи. Всички, които я познаваха, чуха нейното свидетелство и това отвори това село за евангелието. Нейното свидетелство, не теологията.

Вие имате свидетелство. Може да не е толкова драматично или пък може да бъде още по-драматично, но със сигурност имате свидетелство. Никой демон, никой богослов не може да го оспори, защото то се е случило с вас. Всичко, което трябва да направите, е да разкажете своето свидетелство и да го разкажете със страстта, която имате. Когато Исус освободи обладания от демон човек, след това човекът отиде при Исус и Му каза: „Аз искам да те последвам.“ Исус обаче му каза: „Не. Отиди си у дома и разкажи на всички как се е смилил Господ над тебе и как Той те е освободил.“ Този човек се оказа първият кандидат-проповедник. Исус можеше да му каже: „Добре, хайде, ела при Мен. Нека първо да те науча на правилната доктрина. Ела с Мен да научиш всичко.“ Но Исус не каза това, Той каза: „Ти вече знаеш достатъчно, отивай вкъщи и свидетелствай. Разкажи какво Бог ти е направил.“ И този човек отиде в десетградие, това е регион, където има десет града и се казва по-късно, че когато Йерусалим е бил разрушен, след като храмът е бил разрушен, всички християни са се спасили от погибел, тъй като са напуснали Йерусалим преди да бъде разрушен, защото Исус ги е предупредил. И те са отишли точно в този регион от десет града, десетградие. И там ги приели група християни, които са защитили тези новодошли християни. И се казва, че тази общност от християни е основана от този човек, който Исус освободи от бесовете. Този човек се върнал обратно и започнал да проповядва своето свидетелство, което е дало рождението на много християни, които в последствие са се погрижили за тези християни, които бягат от Йерусалим и от разрушенията там. Това е 40 години по-късно и това е станала чрез свидетелството на един човек.

И ти още си мислиш – какво мога да направя аз? А какво направи той? Той свидетелства, свидетелствай и ти. Ти си се спасил, ти си се новородил, ти имаш Святия Дух в себе си. Може би не можеш да кажеш всичко идеално, но просто трябва да обичаш Бога със страст и да обичаш своя ближен както себе си. Ти би искал някой да ти каже за Исус. Сега ти вземи своето свидетелство и отиди при хората. И ако те ти зададат въпрос, на който ти не знаеш отговора, кажи им: „Почакайте!“ Обади се на някой, получи отговора и след това погледнете Божието Слово и дайте отговор за себе си. Защото пасторът не е задължен да върши всичко вместо теб. Ти трябва да израснеш, ти трябва да станеш пълноценен, зрял Божи син. Ти трябва да израснеш до пълнотата на Христос.

Така, като казахме в началото, в Псалом 78 е написано, че е било необходимо целият Израел да разказва това, което Бог е направил за този народ. Много пъти, ако имате проблеми с децата си и те не служат на Бог, излизат от църквата и искат да бъдат в света, една от основните причини – ще бъде много директен тук – има две причини: едната е, че не сте им напомняли редовно какво Бог е направил за вас и другата причина, която е много по-сериозна, е това, че децата виждат живота на родителите си и той не съвпада с евангелието, на което родителите казват, че вярват.

Целият свят, включително и вашите деца, просто гледат и търсят за хора, които живеят съгласно това, в което казват, че вярват. По-точно казано, търсят хора, които вярват достатъчно, за да живеят в съответствие със своята вяра. Християнството не е трудно, то е просто и всъщност е много лесно да се живее. Познавам хора, които ми казват, че най-вероятно твоят живот е много труден, пътуваш постоянно, все си на път. И аз им казвам: „Библията казва, че пътят на праведния е благословен, но пътят на беззаконника е труден. Моят живот не е труден, той е благословен. Аз съм благословен, всички мои деца служат на Бога и всички са в служението с мен.“

Моля ви, разберете, аз никога не съм могъл да живея живот, открит пред тях по начина, по който е трябвало да бъде. Те са ме виждали в моите падения и възходи. Виждали са ме, когато съм отстъпвал. Виждали са и са чували неща, които съм правил и неща, които съм вършил. Но въпреки това, в това състояние аз винаги съм им казвал: „Аз знам, че не живея правилен живот, но това Слово е истинно. То е по-истинно даже от моето отношение към вас. Преди всичко гледайте към Божието Слово, Бог е верен.“ И те виждаха как моят живот се променя и се стабилизира. Те виждаха как Бог ми даваше сила да устоявам и сега всичките ми деца служат на Бог заедно с мен. Не защото винаги съм бил праведен, идеален, съвършен, но аз винаги съм бил честен с тях и те винаги са виждали какво Бог прави за нас.

Навсякъде, където отивам, повтарям свидетелствата на моето семейство: за моята дъщеря, която почина за 45 минути, но Бог я възкреси и сега тя е жива. Тя е жена и майка. Мога да продължа със свидетелствата на всички членове на моето семейство. Така че, ако нямате свидетелство, вие не сте спасени. Вашето спасение се явява свидетелство. Вие трябва да го практикувате, да бъдете като апостол Павел и да се хвалите с Бога за това, как Той ви е променил, как Той ви е взел от едно място и ви постави на друго. Апостол Павел казва, че не иска да говори за нищо друго. Той каза, че всички неща, през които е минал и които е достигнал, са нищо; всичко, което има смисъл, всичко което е важно, е Христос и то Христос разпнат.

Исус не умря за да имате просто по-добър живот или качествена религия. Той умря и възкръсна от мъртвите, за да имате живот, който си струва да живеете. Не просто религия, която трябва да практикувате, а живот, който си струва да живеете!

Ако знаете откъде идвам, знаете минало, ако знаете какво Бог е направил в моя живот, откъде ме е взел и къде ме е занесъл, всичко, което знаете за мене, е това, което разказвам, но не всичко е било така. Причината, поради която се занимавам с всичко това е, защото загубих много време напразно. Защото сега се опитвам да върна личността, към която съм се стремил да бъда; човек, който ще стои твърдо в това, в което вярва; човек, който ще живее така, както и вярва.

Един ден, когато се движех по пътя, беше горещо, Тексас е горещ, помолих Господ някой да дойде да ме вземе в църквата. Един пикап спря и човекът каза: „Искате ли да ви взема?“, аз казах, „Да“ - „Хайде, влизай“. Той не ме пусна при него на седалката, сложи ме отзад, в багажника. И аз бях там и се молих и мисля, че Бог наистина хареса тази моя молитва. Това бяха най-святите звуци, които можех да възпроизведа. Казах: „Господи, кога ще живея това, което вярвам?“ Аз мислех, че ще впечатля много Бог със своето смирение. Мислех си, че Бог ще погледне от небето, ще ме види там в багажника, молейки се със тази свята молитва, ще извика всичките Си ангели и ще каже: „Слушайте този човек. Чуйте тази молитва, как той се моли.“ И аз продължавах да се моля: „Кога ще живея това, което вярвам?“ За мое удивление Бог имаше друг отговор. Той каза: „Ти вече живееш това, което вярваш. Ти просто не вярваш така, като ти си мислиш, че вярваш.“ И веднага моята мисъл беше: има ли някой друг, с когото мога да говоря. Сигурно ще се намери някой, който ще се впечатли от моята молитва. Но Бог говореше директно на моето сърце. **И започнах да разбирам, че аз вярвах в една теология.** Вярвах в една религия, а всъщност не вярвах в Божието Слово. Защото ако вярвах в Божието Слово, щях да живея Неговото Слово.

Бях като повечето християни. Чаках просто Бог да излее едно помазание върху мен, да излее една сила върху мене, защото смятах, че ако Той ме помага или даде ми сила, ще се чувствам по друг начин. Ще усещам горещина, ще треперя, защото така бях научен. Аз не знаех, че бях научен, че трябва да имам всички тези усещания. Никой не беше ме научил, че аз реално вече съм помазан, че аз вече имам Неговата сила. Защото си мислех, че ако аз имам сила, трябваше да я чувствам. Но ти може да ходиш много дълго в нещо, така че то става нормално състояние. Ти нямаш същите усещания, които си имал преди това, но то все още е там, не се е загубило.

Когато съм вкъщи или на различни други места, си правя експерименти с аудиторията. Преди службата, отивам в залата преди всички. Много често хората вече са сложили Библиите си на местата. Или, ако те вече са в църквата, отивам при тях и ги питам могат ли да ми дадат Библията за малко. Те казват: „Да, добре, разбира се.“ Отварям Библията и чакам, докато те спрат да ми обръщат внимание. И тогава вземам 20\$ и ги слагам в Библията, след това я затварям и я връщам обратно. И казвам: „Благодаря!“ След това започва службата. И питам всеки един: „Кой е станал по-богат, с повече пари, отколкото е бил преди да влезе в залата? Кой е получил пари сега, докато е тук в залата? Сега е по-богат, отколкото преди да влезе в залата?“ И всички се оглеждат наляво-надясно, защото не могат да разберат. Когато сложих парите, аз запомних мястото, на което ги сложих. Затова питам: „Ако имахте повече пари, със сигурност щяхте да го знаете.“ И всички се съгласяват. Тогава казвам: „Значи сега никой не е станал по-богат от преди това.“ И всички се

съгласяват. Така че аз вземем моята Библията и казвам: „Отворете сега на еди-кое си място в Библията“, знаейки, че там съм сложил парите. Много е интересно да гледате това отстрани. Те вземат Библиите си, отварят ги, опитват се да намерят мястото и като го намерят и човекът вижда 20-те долара. И аз го гледам директно, защото аз знам, че са там. Аз го гледам и той гледа в Библията си и озърта се и пак гледа, а аз гледам всичко това и питам: „Какво се случи там с вас?“ И той започва да се оглежда. Аз казвам: „Вие, вие.“ Съседите му го потупват и казват: „Той говори на теб.“ И те се страхуват да си признаят. Аз казвам „Изглеждате така, сякаш сте намерили нещо. Изглежда, като че ли сте по-богат, отколкото преди. Какво се случи?“ И той казва: „Намерих пари в моята Библия.“ Тогава всички започват да гледат в своите Библии. Аз не съм богат човек не мога във всяка Библията да сложа пари, бих искал, но... И аз питам: „Какво се случи?“ Той казва: „Не знам!“ Аз го питам: „Вие не знаехте ли, че бяха там“. Той казва: „Не!“ „Значи вие през цялото време сте били по-богати, но вие просто не сте го знаели.“ Той казва: „Да!“ И аз казвам: „Значи вие може да имате нещо без да знаете, че го имате.“ И той се съгласява и казва: „Да!“

Аз казвам: „Точно това се случва с християните. Те чакат и продължават да чакат да се случи това, което вече се е случило. Това, което чакате, то вече се е случило във вашия живот. Вие сте получили силата от Бога, когато получихте Христос. Вие получихте помазанието, когато получихте Помазаника – Светия Дух. Вие имате сила.“ И те казват: „Аз не се чувствам да имам сила.“ Добре, в Деяния на Апостолите 1:8 пише, че ще получите сила, когато дойде върху вас Светият Дух. Разбирате ли какво е написано, така ли е написано, че вие ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух? Така. Там не е написано, че ще почувствате сила, след като Светият Дух дойде върху вас. Не е написано така. Там е написано, ще получите сила; не пише, че ще почувствате. Библията не се занимава с чувства. Тя се занимава с реалност. Чувствата се променят, реалността – не. Реалността е истинското състояние и тя остава една и съща, не се променя. Чувствата си идват и си заминават.

Мога да ви разкажа една история и да ви накарам да се смеете. Мога да ви разкажа друга история и да ви накарам да плачете. Независимост от това коя история ще ви разкажа, вашите чувства ще се променят всяка минута. Но Бог е Бог, Той не се променя. Той винаги е същият и ние трябва да израснем, за да бъдем като Исус. Той е същият вчера, днес и завинаги. Той е същият и аз не трябва да усещам нещо, за да освободя Божията сила. Аз трябва да повярвам. Виждате ли разликата?

Ако трябва да почувствам нещо, тогава винаги ще бъда в състояние на чувства. Ние не се движим чрез чувствата, ние не ходим с виждане, а ходим с вяра. Вярата се базира на истината, а истината никога не се променя. Божията сила не се променя. Аз мога да се смея и да давам сила, аз мога да плача и да отдавам сила. Аз мога да не чувствам нищо и да отдавам сила. Аз мога да ям и да отдавам сила. Защото едното няма нищо общо с другото. Бог е много по-голям от нашите емоции, Той е по-голям от нашите чувства. Той е истина, Той е живот. Това е, което отдаваме, това е, което имате. Исус каза: „Аз дойдох да имате живот в изобилие.“ Това е, което имате, това е, което вие давате. Какво е болестта? Това е липса на живот. Вие имате изобилие на живот, пълнота от живот. Той е достатъчно за вас и достатъчно, за да давате на другите. Тук не става въпрос да почувствате сила, то не е относно изцелително помазание. То е да раздаваме изобилие от живот, който ние имаме. И когато ние даваме живот, той изгонва болестите и това се нарича изцеление. Това е всичко, което правим. Вие давате това, което имате. Това, което имате е повече от достатъчно – вие давате живот.

Ето защо Бог иска да възлагаме ръце на болни, за да можем ние да участваме, да преживяваме това, което Той преживява, когато Той изцеляваше хората. Когато ние даваме, гледаме това, което Бог прави. Това е удивителен живот. Това е един благословен живот. Това не е нещо, към което аз лично съм призван, всеки един вярващ е призван. Аз не правя нищо специално,

аз правя това, което мога с Бог. С Бог мога да направя всичко. И това е, което правя. Амин! Това, което вие сте длъжни да правите.

СЕСИЯ 6

Римляни 8:11 И ако обитава във вас Духът на Този, Който е възкресил Исус от мъртвите, Същият, Който възкреси Христос Исус от мъртвите, ще съживи и вашите смъртни тела чрез Духа Си, Който живее във вас.

Нека да разгледаме този стих. Там е написано „ако обитава във вас”: ако вие сте новородени и Святият дух живее във вас, Духът, Който вие имате, е същият този Дух, Който е възкресил Исус от мъртвите. Това е Духът, който вие имате. Това, което искам да ви покажа днес, е колко е мощен този Дух и да ви помогна да не Го ограничавате. Тук е написано, че този същият Дух ще съживи вашите смъртни тела. Сега, вижте! Той казва, че ще го направи чрез Духа, който обитава във вас.

Последният път, когато бях тук, ви показах четирите начина, по които вярващият може да получи изцеление или човек може да бъде изцелен. Бог е толкова добър, че Той е направил начин, чрез който всеки един човек да получи изцеление, независимо от неговата духовна зрялост. В Марк 16:16 пише, че повярвалите ще полагат ръце на болни и те ще се изцеляват. Така че имаме две групи – вярващи и болни. Вярващите би трябвало да не бъдат болни. Трябва да запомним в Марк 16, полагането или възлагането ръце на болни и изцеляването им, е написано за знамение на невярващите, за да могат да повярват. Вярващите полагат ръце на невярващи болни и болните невярващи оздравяват. И благостта Божия ги привлича към покаяние и те се спасяват. Това е смисълът на Марк 16 – тази глава не е написана за вярващи, да възлагат ръце на вярващи. Така че Бог е направил начин за невярващите, да бъдат изцелени. И ако всички вярващи тръгнат по градовете си, в населените места и намерят всеки един болен невярващ и възложат ръце на него и той се изцели, тогава ще видим голямо, масово съживление. Хората ще се спасяват и ще отиват при Бог. Вярващите ще правят това, което са длъжни да правят и светът съответно ще отговори по начин, по който трябва да отговори. Така че това е знамение за невярващи.

Следващата крачка за вярващи е написана в Яков 5: 14 *Болен ли е някой от вас...* Представете си сега, ако има болни между вас. Честно казано, в днешно време, ако трябва да напишете послание или писмо до църквите, няма да напишете „ако има болни между вас”, защото в почти всяка църква има болни членове на църквата. Но какво виждаме? През последните 15 години, в които пътувам и поучавам, вече насадихме църкви. Имаме домашни групи, които са се превърнали в църкви. И удивително е, че в повечето изцелителни служби 100% от хората получават изцеление. На практика във всички наши църкви виждаме това все повече и повече. Започва по-често и по-често да се случва всички хора да бъдат изцелени в църквата. И сега мога да напиша в повечето от нашите църкви, че между техните членове няма болни хора. Ако има болни, това са хора, които са дошли за първи път на служение. Тук не става въпрос за специално помазание, нито пък за специален дар. Ние просто поучаваме Божието Слово, нашите членове го вярват, физически стават здрави и остават в това положение. Дори ако врагът ги нападне, те веднага отвърщат на удара и си остават здрави. Това е начин, който Господ е назначил да бъдат нещата. Изисква се време, за да се израсне в това състояние.

ЦЪРКВИТЕ ТРЯБВА ДА БЪДАТ НАЙ-ЗДРАВОТО МЯСТО НА ЦЯЛАТА ЗЕМЯ. Ако служим в Божието изцеление, първо ние трябва да приемем, да вземем, да участваме в Божественото изцеление. И нашите хора трябва да бъдат най-здравите хора в целия град. И сега започваме да виждаме това да се случва. В Яков 5:14 пише: *Болен ли е някой от вас? нека повика църковните презвитери, и нека се помолят над него и го помажат с елей в Господното име. И молитвата, която е с вяра, ще го привдигне...* Тук става въпрос за току-що новородени хора. Виждаме как

невярващите могат да бъдат изцелени и спасени. Виждаме как вярващи новородени могат да бъдат изцелени, когато презвитерите, старейшините отидат и се молят за тях.

Има и следваща крачка: вярващи, които от известно време са във вярата, но в своето мислене са все още недораснали. И това е приемане на изцеление чрез Господна трапеза. Можете да вземете изцеление чрез участието си в Господната трапеза. Хлябът представлява разчупеното тяло на Исус Христос, раненото тяло на Исус Христос и имам много свидетелства за изцеление, именно чрез вземане на Господна трапеза – изчезване на тумори. Защото те имат контакт, могат да почувстват хляба, могат да го вкусят и да участват.

И четвъртият вариант за изцеление е в Римляни 8:11 – там става въпрос за духовно израснали вярващи. Забележете как е написано: „Святият Дух ще съживи вашите смъртни тела”. Става въпрос за Духа, който живее и обитава в нас. Той не е паднал някъде, той не е приет чрез Господна трапеза, Той не е приет чрез възлагане на ръце или чрез молитва на старейшините. Това е за утвърдени вярващи, които знаят, че **могат да освободят Святия Дух, Духът да бъде освободен от техния дух в плътта**. И когато се научим да правим това, независимо какво се случва, просто освобождаваме Духа в тялото си и вашето тяло се изцелява. Вижте, това работи по същия начин, както когато служите на някого друг, когато вие служите за изцеление на някого.

Изцелението не пада от небето, то се излива от вас в тях. От вас, от вашата утроба ще текат реки от жива вода. Исус го каза, отнасяйки го за Святия Дух, Който обитава в нашата утроба и от там тече към човека, на когото ние служим и той се изцелява. Духът във вас, Който обитава във вас, Той се излива от вас към тях. Така че, ако Духът може да се излива от вас в тях и да ги изцелява, тогава същият този Дух може да излезе от вас и да изцели вас. Сега, това е много просто.

Един път попитах събранието, в което служих, какво мислят. Аз съм познат като човек за изцеление. Така че, ако врагът иска да ме нападне, към кого да отида аз, към кого да се обърна, защото други болни идват при мен, а аз към кого да отида? И те нямат отговор. Имат някакви предположения, но се налага да им обясня, че Божието желание е да не се налага ние да ходим някъде. Така че, ако аз усетя, че нещо се случва с мен, не бих отишъл най-напред да търся помощ отнякъде. Първото нещо, което бих направил, е да се успокоя, да отделя време и целенасочено да взема решение да освободя Духа в моето тяло; там, където чувствам, че има проблем. И аз целенасочено освобождавам Духа в тази част на тялото. На някого може да му звучи странно, но какво си мислите, че правя аз, когато ви служа. Избирам да освободя Дух... Вземам решение накъде да насоча Божия Дух във вашето тяло. Ако не мога да правя това, тогава защо ми трябва да знам какъв е проблемът ви? Вие вече знаете, че това е възможно. Сега трябва да знаете, че е правилно вие сами да го правите за вас самите.

Идеята е да се научите сами да освобождавате Божия Дух във вашето тяло. И когато правите това, има два начина да го направите. Първо, трябва да решите, че е възможно. И второ, трябва да решите да го направите. Същото е, както да приемете спасението си. Първо решавате, че е възможно Бог да ви спаси, че ви е спасил и след това трябва да вземете решение да го приемете. По същия начин работи и това. Първо трябва да решите, че това е възможно и след това вземате решение да го повярвате. Така че, ако усетите, че нещо се случва с вашето тяло: вече знам, че е възможно, защото съм го правил и друг път. Просто това, което е необходимо, е да взема решение сега, че Божият Дух точно сега атакува тази неправилност в тялото – болест, немощ. Каквото е в тялото, Той го изгонва от тялото.

Ако цялата църква научи това, тогава най-накрая ще бъдем това, което Бог иска да бъдем в областта на изцелението. Защото, когато вие се учите как да го правите, ще знаете как да го правите за себе си и тогава ще имате вяра и за другите хора.

Представете си, ако църквата работи в изцеление на хората по света, вместо да губим нашето време за изцеляване на църквата. Просто си представете колко бързо ще се разпространява евангелието и това е, към което сме призвани. Лесно е, но трябва да решите да вярвате, че е

възможно и след това да повярвате, че това е истина за вас. Толкова е просто. Това е, което апостол Павел говори относно изцелението. Това е същността на евангелието: разбирате и знаете, че Божият Дух живее във вас. Библията ни казва, дори тук, в този пасаж, че ако нямаме Божия Дух, тогава не принадлежим на Бога. Когато знаете, че Го имате, ако вие сте новородени, тогава имате Божия Дух. И ако имате този Дух, този Дух обитава във вас, Той не идва и си отива. Когато Той е във вас, ще бъдете спасени, но ако си отива, няма да бъдете спасени. Така че всеки път, когато идва и си отива, ще бъдете спасени и неспасени. Но Той каза: „Няма да ви оставя никога и никога няма да ви забравя.” Знаем, че Той е с нас и Той обитава и живее във нас. Тази дума „обитание” означава „да се приземи” или по-точно буквално означава „да се засели в дома на някого”. Да дойде и да се засели в дома на някого, т.е. Той направи в нас Свой дом, за Себе си. Той не просто ни посещава, Той живее, Той обитава, Той е в нас постоянно. И ако този Дух обитава във вас, Той е същият този Дух, който възкреси Исус от мъртвите. Ето колко мощен е този Дух, Който е във вас. И ако този Дух живее във вас, тогава Той ще съживи вашите смъртни тела и вие ще живеете в Божествено здраве.

Някои хора ме питат, ако аз никога не се разболявам, как тогава ще умра. Наистина ли, за това ли се притесняваш? Как ще умреш някой ден? Защо не се замислиш как ще живееш до тогава? Върху това трябва да се съсредоточим. Ние трябва да разберем, че сме тук за определено време, с определена цел. Не сме тук за да си губим времето. Ние сме тук за да изкупим времето и да направим така, че нашето време да работи за Божието царство. Той каза в Римляни 8:12 *И така братя, ние имаме длъжност, обаче не към плътта, за да живеем плътски, защото ако живеете плътски ще умрете. Но ако чрез Духа умъртвявате порочните навици на тялото..* Всичко, което трябва да направите, е да умрете. Ако искате да умрете, живеете плътски. Но ние не живеем по плът, ние живеем по дух. Амин! Но ако чрез Духа умъртвявате порочните навици на тялото, ще живеете. Понеже, които се управляват от Божия Дух, те са Божии синове. Защото не сте приели дух на робство, та пак да живеете в страх. Отново, защото не сте приели дух на робство, на страх, разбирате ли?

Повечето християни, с които се срещам, живеят в оковите на страха. Те се страхуват от смъртта, страхуват се от болести, страхуват се да не загубят репутацията си, все имат някакъв страх. Трябва да разберете, че на вас не ви е даден дух на страх, а на сила, любов и здрав ум. Това е, което вие имате. Страхът се опитва да ви завладее, но това не сте вие. Когато страхът се опитва да ви нападне, да ви завладее, тогава трябва да решите и да кажете: „Не, ти няма да го получиш. **Страх, ти нямаш нищо общо с мен!**” И ако отидем в 1-то Послание на Йоан, там пише, че съвършената любов изгонва всеки страх. Думата „съвършена” означава „напълно израснала или зряла”. Така че, можем да кажем, напълно израсналата любов изгонва всеки страх. Затова вие вече можете да живеете живот без всеки един страх. **Когато сте зрял в любовта, и особено в Божията любов, тогава няма да остане никакъв страх във вашия живот.** Независимо от това какво се случва около вас и какви са обстоятелствата, ще знаете, че имате небесен Отец. Нека ви го обясня така: много християни разбират, че те имат Бог и че Той е всемогъщ и че Той е удивителен Бог. Но Той е Бог, а сега вие трябва да разберете, че не просто имате Бог, първото и най-важното имате Баща, Който се случи така, че е и Бог. Исус каза: „Небесни Отче, Аз им изях името Ти, Аз прославих името Ти.” Как Го нарече Исус! Той не се обърна към Него с „Боже”, а с „Татко”. Тогава, какво име прослави Исус? Името на Бащата. Трябва да разберете, че вие нямате Бог, който е Баща, а имате Баща, който същевременно е и Бог.

Имате Баща, който ви обича и Който има способностите да бъде Бог, да ви защити, да се грижи за вас, да ви обича. Това е, което трябва да разберем. Всеки един провал, всяка една грешка на вярата – това не е трайна загуба. Това ви показва Божията любов. Исус не говори много за силата, Той говореше за любовта на Баща Си. Той каза: „Ти обитавах в Моята любов, а Аз обитавам в любовта на Баща Ми. И ако вие обитавате в любовта Ми, Отец обитава в Мен, Аз обитавам в Него и вие обитавате в нашата любов, тогава Ние ще дойдем във вас и ще се проявим.” Бог иска да се

прояви, но Той се проявява чрез любов. Ние си мислим, че Той се проявява чрез сила. Не! **Изцелението е проявление на Божията любов.**

Любовта изцелява. Обезпечението, посрещането на вашите нужди – това е, което любовта прави за вас. Любовта се грижи за хората; това е проявление на любовта. Това не е просто проявление на сила. Бог показва Своята сила поради Своята любов, защото ни обича. Ако Той не ни обичаше, Той нямаше да покаже Своята сила чрез нас. Това е, което трябва да разберете. Ако се фокусирате върху Божията любов към нас, към света, тогава няма да има въпрос относно това как да имам вяра за изцеление. Исус никога не е поставил това под въпрос. Исус никога не е задавал въпроса: „Знам ли, не знам ли, може ли, иска ли Отец да изцели този човек.” Исус каза: „Ако виждате Мен, значи виждате Отец.” Пише, че Исус беше задвижван от състрадание, а това е любов в действие. Защо? Защото Бог е любов. Исус направи това, което любовта правеше. Той каза: „Аз правя това, което прави Отец. А Моят Отец е Бог, Той е любов, затова Аз правя това, което прави любовта.” И така, ако любовта срещне болен човек, разбира се, че ще го изцели. Ако любовта срещне гладен човек, разбира се, че ще го нахрани. Защото любовта обича и любовта посреща нуждите.

Ако погледнете 1 Коринтяни 12 глава, там има един списък на това, което ние наричаме дарби на Святия Дух, които представляват девет начина, по които Божият Дух се проявява. Ако разгледате тези девет дара или начина, по които Святия Дух се проявява чрез тях, всяка една нужда на човека може да бъде снабдена. Независимо каква е, всяка една нужда, която човек би могъл да има, може да бъде посрещната с едно или няколко от тези проявления на Святия Дух. Имате нужда от изцеление, дарбата изцеление работи. Трябва да знаете относно нещо, слово на знание работи. Имате нужда да разберете Божиите мисли – проявление, говорене на езици. Ако имате нужда да разберете какво казва този дар, това е дар на тълкуване на езици, т.е. всяка една нужда, която вие имате. Ако имате нужда от обезпечение, ако имате нужда от защита, това е дар на вяра. Толкова е просто. Тук няма мистични неща. Просто Бог се грижи за хората си.

Някои хора толкова много са погълнати от даровете, че забравят любовта, чрез която тези дарби се проявяват. Божията любов дава даровете, така че хората да бъдат изцелени. И ние завършваме с това, имаме ли този дар, нямаме ли този дар. И виждаме човек и си мислим: „Аз нямам този дар да му помогна.” Това не е правилно, вие имате Дара, не просто дарове, а Дара с главно „Д” – главния дар, основния дар – Святия Дух. Той живее във вас и Неговите дарове са в Него. Така че, вие имате най-главния Дар, който се проявява по различни начини. Сега не е въпроса какъв дар имате, въпросът е в това колко любов вие имате. Дали обичате този човек достатъчно, за да направите крачка и да дадете възможност на дара с главно „Д”, който е във вас, да се прояви като дар.

Исус никога не спираше и не се замисляше: имам ли този дар, имам ли онзи дар, имам ли вяра за това, помазан ли съм достатъчно за да извърша това, достатъчно дълго ли се молих за да извърша това нещо. Той въобще не си мислеше за тези неща. Това никога не е минавало през мислите Му. И когато хората говореха така, Той просто беше в недоумение. Това Го удивляваше в лошия смисъл на думата. Един път, когато при Него дойде човек и Му каза: „Господи, доведох детето си при Твоите ученици, но те не можаха да го изцелят”, Исус каза: „Доведете при Мене момчето.” Помислете сега за това. Той каза: „Господи, аз знам, че Ти можеш да направиш всичко.” Този човек не Го попита: „Ако Ти поискаш.” Исус каза: „Всичко е възможно за този, който вярва” и този човек каза: „Аз вярвам, помогни на моето неверие.” Исус беше така удивен. Какво означава всичко е възможно за този, който вярва. С тези думи Исус автоматично каза: „Аз вярвам.” Той не си каза: „Ами, ако не се случи нищо?” Как може любовта да не произведе това, което е? Помислете за това – как може любовта да не даде резултат? Всичко, което е необходимо, е да погледнете нуждата на човека и ако Божият Дух е във вас, Библията казва, че любовта на Бог е вече излята в нашите сърца чрез Святия Дух, Който обитава във вас. Божият Дух донесе тази Божия любов в нас

и тя обитава в нас. Когато видим болния човек, не е въпрос на това да си помислите колко сила е необходимо, достатъчна ли е. Не е въпрос на това дали имате достатъчна вяра. Не е въпрос на вяра, това е въпрос на любов. Разбирате ли това, виждате ли го? **Ние изцеляваме чрез любов.** Вярата е в това, че ние вярваме, че Бог ги обича и ние се движим чрез любов. Ние виждаме нуждата и се задвижваме чрез любовта. Толкова е просто. Не е въпрос на това имам ли достатъчно вяра или не.

Ако някой си мисли, че няма достатъчно вяра, даже и да е мисъл, не трябва да го казваш, защото ти не осъзнаваш, че ти говориш и на Бог. Твоята вяра Е Бог, така че, ако казваш, че аз нямам достатъчно вяра, вярата е просто това, че вие вярвате, че Бог ще изпълни Словото. Когато казвате, че нямате достатъчно вяра, вие си мислите, че говорите за себе си, но вие не говорите за себе си, вие говорите за Бог. Защото вашата вяра Е Бог и ако вие нямате вяра в Бога, това, което казвате е все едно, че не трябва да се доверявате на Бог. Все едно казвате, че не можете да се доверите на Бог по отношение на този въпрос. Аз знам, че Бог Го е казал, че ще го направи, но аз не вярвам, че Той ще си изпълни Словото. Виждате ли сега това? Трябва да забравите идеята за вашата вяра. Сара счете Бог за верен и беше приета за вярна от Бог. И вие трябва да бъдете по същия начин. **Ако вашата вяра е във вашата вяра, това е вашата вяра във вас и това е хуманизъм.** Това не е християнство. Вашата вяра не трябва да бъде във вашата вяра. Библията не казва, че трябва да имате вяра в себе си. Там пише, че трябва да имате вяра в Бога. Даже Исус го каза: „Аз се молих за вас, да не отпадне вашата вяра.” Но Божието Слово ни казва в 1 Йоан, че даже „ако ние сме неверни, Той верен остава”. Трябва да се научите да разчитате на Неговата вярност; не на вашата вяра, а на Неговата вярност.

Ако ви кажа, че утре в 8.00 ч. ще се срещна с вас в лобито на хотела, например, ако вие ми вярвате, че аз говоря истината, вие ще бъдете там в 8.00 ч. и ще очаквате аз да се появя точно там в 8.00 ч. Така ли е? Защото вие имате вяра в мен, че аз ще си спазя думата. Но, ако аз съм ви го казал и вие дойдете на мястото на среща, но аз не дойда, тогава по-късно, когато се видим, вие ще ме питате какво се случи и аз ще ви кажа, че просто не успях. Но утре аз вече ще бъда там в 8.00 ч. Утре ти може пак да отидеш, но вече като че ли по-малко ще вярвате, че аз ще се появя навреме. Но да речем, че въпреки това, решите да отидете там и аз отново не се появявам. Отново се срещаме и отново се питаме и аз отново ви обещавам, че утре ще се видим. Накрая ще се получи така, че вие просто няма да идвате на мястото за среща и да очаквате аз да се появя. Защо? Защото вие загубихте вяра в мен, в моята вярност. Правилно ли е? Кой е този, който показва, че прави нещо неправилно? Аз или вие? Аз, затова че не дойдох или вие затова, че сте били там. Оказва се, че вие загубихте вяра в мен, защото аз се показах, доказах се като неверен, че не трябва да ми се доверяват. Така че, когато вие казвате, че нямате достатъчно вяра, всъщност не говорите за себе си, а говорите за Бог.

Не се опитвайте да изглеждате смирени. Не се опитвайте да изглеждате религиозни, казвайки: „Ох, не знам дали ще имам достатъчно вяра.” Вие така, по този начин, заставате против Бога. И още една причина да ви докажа, че това е неправилен начин на мислене. Същността на християнството е в това вие да забравите за себе си, да премахнете ума си от себе си, да не пречи и да вземете Божия ум. Не е ли така? Вие умирате за себе си, премахвате вашия ум от себе си и ако, въпреки това, кажете, че нямате достатъчно вяра... Какво е първата дума в това изречение? Аз! Отново вашият ум е във вас, т.е. в този момент не сте в християнството, защото християнството е да имате вяра в Бог. Вие трябва да вярвате, че Бог е верен и да премахнете ума от себе си. Вече не живеете вие, а Христос, Който живее във вас и животът, който живеете, го живеете чрез вярата в Божия син, Който даде Себе Си за вас. Затова Христос живее във вас. Колко вяра има Христос в Бог? Това е съвършената вяра. Как си мислите, дали Исус нямаше вяра, че Бог ще направи това, което Той направи? Затова премахнете вашия ум от себе си и поставете Исус, Който е във вас, чрез Неговата вяра, да действа.

Това е вяра, защото има много послания за вярата, а вярата е най-простото нещо на света. Защото Бог изисква всички хора да имат вяра. И ако искате всички хора да имат вяра, трябва да направите вярата най-простото възможно нещо. Ако то е нещо сложно, то тогава автоматично някои хора ще отпаднат. Но Бог е толкова верен, така че всеки да има възможност да има вяра. Това не се отнася до човека, вие трябва да видите Бог. И да видите, че Той ще изпълни Словото. Ето за това е вярата, вие си живеете вашия живот, така както Бог изпълнява Своето Слово. Ако не вярвам, че Бог ще изпълни Словото, защо тогава да ходя в болниците, защо да се моля за хората. Аз знам, че Бог не гледа на лице и ако Той изцелява един, Той ще изцели всички. Аз не се опитвам да разбера кого Бог иска да изцели и кого не иска. Кой би искал да служи на такъв Бог? Това не е Бог, това е лотария. Вижте, така хората гледат на Бог. Те си мислят какъв късмет имат днес. Какви числа ще се паднат днес. Това не е Бог, това не е вяра.

Бог е същият, винаги. Бог е постоянно запълнен с печеливши номера, така да се каже. Това е на вашия език, ако играете на такива игри, т.е. всички козове са винаги в Него. И трябва да разберете, че тази игра, тя вече е спечелена за вас. Ние винаги печелим, ние винаги сме победители. Всичко вече е направено. Тази битка, този мач е вече приключил, защото врагът ще се опитва да направи нещо, но той вече е победен. Защото нашият Бог е Бог, нашият Баща е Бог и нашият Бог е Баща. И ние вече победихме, защото нашият Брат, Той вече победи. Ние сме идентични близнаци с Него. Той спечели битката, Той победи, а ние сме на снимката заедно с Него и трофея, който Той носи. Защото ние сме повече от победители. Той е победителят, а ние сме повече от победители. На Него Му беше необходимо да се бие, Той победи, а ние взехме преимуществото на Неговата победа. Ние сме повече от победители.

Хората понякога се разстройват като ме чуват да казвам тези неща, но Исус каза: „Тези дела, които Аз върша, ще ги вършите и вие, и по-големи.“ Кое е по-голямо от това, което Исус направи? На вас не ви е необходимо да се биете за да победите, защото сега имаме сражението на вярата. Сражението е това: да стоим в Словото Божие. Ето за това е вярата. Вярата – тя не е нещо да работи. Вярата, е че вие твърдо стоите и виждате Божието спасение.

Библията ни казва, в Евреи 11 глава, че чрез вяра морето беше разделено на две. И независимо от това, Мойсей стоеше около това море и викаше към Бог. Той тъкмо беше казал на Израелския народ: „Тези египтяни, които вие виждате сега, повече никога няма да ги видите.“ Мойсей го каза. Тогава той се обърна и говореше с Бог. Мойсей каза това на израелтяните, преди да говори с Бог. След това извика към Бог и Бог му проговори: „Защо викаш към мен?“ Помислете само за това. Бог каза на Мойсей: „Защо се молиш?“ Вие разбирате ли, че има времена, в които е неправилно да се молим. Бог каза на Мойсей: „Защо се молиш на Мен? Какво е това в ръката ти?“ Мойсей каза: „Това е жезъла на Твоята власт.“ И Бог му каза: „Вземи сега този жезъл, простири ръката си и ти раздели морето.“ Прочетете го. Така е написано, вдигни ръката си и раздели водата. Това е вярата.

Беше грешно Мойсей да се моли в този момент. Защо? Как може да бъде грешно някой да се моли? Защото Бог вече беше казал на Мойсей: „Отиди в Египет и изведи народа Ми, заведи го в обещаната земя.“ Това беше работата за Мойсей. Той не каза: „Мойсей, отиди в Египет изведи народа ми, заведи ги до морето и след това се свържи с Мен да видим какво ще правим после.“ Това не го каза Бог. Бог каза: „Изведи народа Ми и заведи ги в обещаната земя.“ Какво означава това? Това означава, че всяко едно нещо, което излезе като препятствие между извеждането до въвеждането в обещаната земя, Мойсей, ти имаш власт да се справиш с тези неща.

Сега аз ви говоря на вас. Това, което Бог ви казва, Той каза: „Изцелявайте болните, изгонвайте бесовете, говорете езици.“ Той каза: „Идете по целия свят, проповядвайте евангелието, правете ученици.“ Всички тези неща няма нужда да ги обсъждаме с Бог. И всяко нещо, което ни пречи да правим тези неща, не е Божията воля и трябва да бъде разрушено, да говорим на това нещо. Да говорим на това нещо и да му кажем да се премести. Вижте, хората мислят, че трябва да

се молят и да получат насока от Бог, за да станат мисионери. Ти нямаш нужда от Бог за да бъдеш мисионер. Ти имаш Слово от Бог, за да бъдеш мисионер. Той вече каза на вярващите да вървят по целия свят. Така че ти нямаш право да стоиш, ти имаш право да се движиш. Трябва да имаш особено разрешение, за да останеш. Няма нужда да говориш за това с Бог, за тези, на които Той е казал.

Т.Л. Озборн каза две неща: „Никога да не искаме от Бог да направи това, което Той вече е направил“ и „Никога да не искаме от Бог да направи това, което Той е казал на теб ти да направиш.“ Така че всичко, което Той вече е направил, няма нужда вече да Го молиш да направи. Всичко, което Той ти е казал ти да направиш, също няма нужда да Го молиш. Просто трябва да отидеш и да го направиш. Когато Той иска да спреш, Той ще ти каже да спреш. Но докато не чуеш друго Слово, което да каже „Спри“, ти продължавай да го изпълняваш. Продължавай да правиш ученици, продължавай да правиш църкви, продължавай да изпращаш мисионери, продължавай да храниш гладните, да обличаш голите – това е волята Божия. И не питай Господа дали трябва да го правиш. Може да говориш с него **КАК** да бъде направено, но не за това дали Той иска да бъде направено. Това е отговорността на християните. Това е, което сте.

Вие имате вече властта да направите всичко, което Той ви е заповядал. Нямаме нужда от специално Слово, да се подчините на заповед. Заповедта се явява водителство от Бога. Вие имате Неговата сила, тя е във вас. Същият Дух, Който възкреси Исус от мъртвите, може да направи същото чрез вас. Амин!

СЕСИЯ 7

Трябва да разберете, че това място ви принадлежи, тази позиция – царе и свещеници. Не защото вие сте заслужили да бъдете на тази позиция, а защото Бог ви постави на това място. Той ви казва сега да изпълните тази функция, да застанете на тази позиция и да изпълните тази работа. И когато изучавате Неговото Слово, ако вие четете и вярвате това, което е написано, ще разберете, че нямаме друга възможност, освен да усетите властта, която имате. Вие сте длъжни да разрушите влиянието, което дяволът е оказал във вашия ум. Бог вече разруши властта на дявола във вашия дух и във вашия живот. Но ако вие продължавате да мислите по определен начин и ако дяволът е успял по някакъв начин да формира във вас определен начин на мислене, тогава вие няма да се повдигнете до това положение и да се реализирате. Ето защо това, което подбужда човек да действа по определен начин, като Божи син, не е его. Това е, защото така е правилно и така е постановено от Бог за всеки един от вас.

Аз дойдох тук, за да разберете тази добра новина. Ако вие сте новороден отгоре, то вие се явявате царство от свещеници за Бога. Ако вие сте новородени, вие вече сте Божия дъщеря или Божи син. Това не означава, че просто сте се родили от Него, това означава, че вие трябва да живеете по същия начин, както е живял Еднородния Божи Син Исус Христос, имайки същата власт, същата смелост – всичко трябва да бъде същото. Такива сте призвани да бъдете.

Нека да прочетем някои места от Писанията. И докато четем тези места от Писанията, помнете, че те са написани за вас. Римляни 8:16 *И Божият Дух свидетелства с нашия дух, че ние сме Божи деца*. Тук пише, че вие сте Божи деца „сега“, не някога в бъдеще. Сега сте Божи синове и дъщери, Божи деца. Сега, в този свят. Защото, както е Той, така сме и ние в този свят. Ние не чакаме следващия живот, ние живеем сега като Божи деца. Разбирам, че може би е трудно да се превключи така от една позиция в друга. Но ние сме призвани да бъдем такива и да повярваме в това, което говори Божието Слово и да вярваме не по начина, по който светът вярва и не по начина, по който съвременната религия говори.

Трябва да живеем като Божи синове и дъщери. Исус го направи много ясно, когато ни обясни как да се молим. Неговите ученици казаха: „Господи, научи ни как да се молим.“ Исус им

каза: „Молете се по този начин.“ И още в началото Той каза: „Разпознайте вашия небесен Отец. Признайте Бог като Отец.“ Той не каза: „Молете се на Бог.“ Той каза: „Молете се така: Отче наш, Който си на небесата. Още отначало разпознайте Го като Баща.“ Признавайте още в молитвата, че ние говорим с нашия Баща, който се явява и Бог. Вие имате тази връзка, такива отношения. Той каза, когато вие се молите, кажете, признайте колко възвишено е Неговото име. Той каза: „Небесни Татко, да се свети името Ти, да дойде царството Ти, да бъде волята Ти, както на небето, така и на земята.“ Обърнете внимание какво точно каза Той. Когато вие се молите, признайте вашия Небесен Отец и кажете: Твоята воля да бъде, да се осъществи на земята, както е на небето.

В Марк 11:22-24 Той ни обяснява тайната на отговорената молитва. Когато се молите, вярвайте, че сте получили. За каквото сте се помолили, вярвайте, че вече сте го получили. Когато завърша моята молитва, вече съм получил нещо. И ако вярвам, че съм го получил, ще го имам. Когато се моля, аз решавам сега да приема да го получа. Тъй като вярвам, че съм го получил, то ще дойде при мене. Но вие трябва да повярвате, че сте го получили и това го привлича при вас. Твоята вяра привлича към вас това, за което сте се помолили. Това се отнася до всяка една молитва.

Нека отново да се върнем към Отче наш. Той ни каза: „Твоята воля да бъде на земята, както е на небето.“ Забележете, Той каза: „да дойде Твоето царство.“ Сега ние знаем какво трябва да вярваме. И според Марк 11 глава трябва да повярваме, че сме го получили. Така че, когато се молим с тази молитва: „Татко небесен, Твоето име е Свято, Твоето име е превъзвишено, Твоето царство идва, Твоята воля се осъществява както на небето, така и на земята и аз вярвам, че го получавам сега. Навсякъде където отида, каквото и да видя и то не изглежда така както трябва да изглежда на небето, аз вярвам, че Бог ми го е доверил да говоря и да го направя да изглежда по правилния начин. Когато аз си отивам, дори да съм си отишъл, това което съм говорил, трябва да започне да изглежда така, както трябва да изглежда на небето. Така че аз наложих Божиата воля и аз живея моя живот като Божие дете, което се занимава с поправяне на разваления свят, в който живея. Аз ремонтирам развалени тела, поправям разрушени животи, възвръщам ги в състоянието, каквото е в небесата. В небето няма патерици, няма инвалидни колички. Това е Божиата воля на небесата и така трябва да бъде на земята.“

Нашата работа е, където и да видим нещо, което не изглежда така, като е на небето, да го поправим и да го направим да изглежда така, както е на небесата. И това прави живота много прост. На мен не ми е необходимо да се досещам за Божиата воля. Задавам си въпроса: „Това изглежда ли така на небето?“ Ако не, значи трябва да бъде поправено. И колкото повече го поправяш, толкова повече отговорност Бог възлага върху тебе. И твоето служение към хората ще се умножава. Това е вашата работа тук на земята. Това е, което правят Божиите синове и дъщери.

Целта на врага е да ви смущава, да ви отвлече от работата, която трябва да изпълните. В Марк 4 глава имаме притчата на сеяча; там са дадени различни видове почва, различни типове хора, които са наречени почва. Там е написано: „Сеячът сее семето, семето е Божието Слово.“ Божието Слово е свършено, но как ще израсте семето се определя от почвата. Така че вие трябва да вземете решение каква почва ще бъдете. Има един тип почва, за която е написано, че грижите в този свят заглушават Божието Слово. Това са различни видове смущения – грижите, съблазнителите на този свят. Библията ни казва, че врагът се опитва да открадне Словото, което е посято в нашите сърца. Когато чуваме Слово, проповед, веднага врагът се опитва да открадне това Слово. Така че, вие трябва да имате разбиране да задържите това послание.

Начинът, по който той се опитва да го открадне, е като изпраща смущения, отвличащи неща във вашия живот. Вие чувате Божието Слово, проповедта, и веднага след като напуснете събранието, вашият телефон започва да звъни и започват да идват смущенията. Започват да излизат проблеми, неща, които ви карат да отместите поглед от Божието Слово. Ако сте чули послание за изцеление, дяволът може да се опита да ви атакува чрез болест, за да не може това

послание за изцеление да влезе във вас и затова изпраща разни отвличащи вниманието смущения и ви кара да се фокусирате върху вашия проблем, вместо да се фокусирате върху Бога.

Матей 6 глава ни казва ясно да не бъдем като езичниците. Какво има в предвид? Той говореше на израелския народ – евреите. Каза им: вие сте евреи. Вие имате завет с Бог. Не бъдете като езичниците, които нямат завет. Бъдете като Божий народ, знаейки, че вие имате Баща. И вашият небесен Баща знае вашите нужди преди вие да сте ги поискали. Недейте да бъдете като езичниците, които нямат завет, които нямат Бог, които нямат небесен Баща, който да се грижи за тях. Той каза: „Те са онези, които следват разни неща; не бъдете като тях. Не се притеснявайте какво ще облечете, къде ще спите.“ Исус каза, че това е начинът, по който мислят езичниците. И въпреки това, повечето християни се молят точно за това. Господи, плати ни сметките, погрижи се за моята храна.

А защо мислиш, че имаш тези проблеми? Защото ти постоянно мислиш за себе си, фокусираш вниманието си върху теб. По-добре да фокусираме ума си на Бог и на Неговото царство и Неговата воля. И вместо това – да ходим в общение с Бог, да ходим в мир, знаейки, че имаме небесен Баща. Вместо това обикаляме и вместо да гледаме нагоре, гледаме надолу и сме печални, депресирани, притеснени. Слушайки диагнозите на докторите, гледайки сметките, които трябва да се платят и твоят ум е фокусиран върху земните, плътските неща. Неща, които имат отношение към плътта – какво ще облека, какво ще ям, къде ще спя. И защото ти се притесняваш за тези неща и си мислиш за плътските неща и така започваш да ставаш човек с плътски ум. А плътският човек, неговия път е смъртта. Този, който мисли за плътските неща, живее плътски: но за да мислим за духовните неща, на нас ни трябва да мислим за нещата, които имат отношение към Духа. Ето защо в Матей Исус ни каза да не се притесняваме за тези неща. Той ни каза: „Не се безпокойте, защото имате Баща, който се грижи и знае за вашите нужди. Търсете първо и преди всичко Божието царство и Неговата праведност, правилното стоене пред Бог и ако правиш това - Той каза - всички останали неща ще ти се добавят.“ Няма да се налага да ги гоните, те ще ви хванат, ще ви залечат.

Даже в Стария Завет на израилтяните не им е било необходимо да гонят, да бягат за благословение. Бог каза: „Ако вие вярно ми служите, тези благословения ще ви залечат и на всяко нещо, на което възложите ръка, то ще процъфтява, ще бъде успешно“. Трябва да вземете решение да мислите по различен начин. Начинът, по който ти влезе в царството, е начинът, по който царството Божие работи. Ти чу благата вест и реши да повярваш и ти го изповяда. Ти чу, че Бог иска да те спаси, че Той изпрати Исус, ти го повярва и със своите уста го изповяда. Със сърце човек вярва, с уста прави изповед и се спасява. И по същия начин, всяко друго нещо в царството Божие е така.

Четем Матей 6 глава и си казвам: на мен не ми е необходима вяра за тези неща. Аз търся Неговото царство. А какво е Неговото царство? Неговото царство е управлението, това е Неговото господство, Неговото правителство, Неговото управление в моя живот. Царство Божие е на всяко място, където Неговата воля се осъществява. Така че, аз се стремя да изпълня Неговата воля. Ако аз възлагам ръце на болни, мога да кажа: „В името на Исус, царството небесно е тук и Божията воля се осъществява на земята, както е на небето. На небето ти си добре, така че бъди здрав тук.“

Ето в какво се състои животът, всичко е толкова просто. Затова ти живееш, изпълняваш Божията воля, ти установяваш и потвърждаваш Божието царство на земята. И докато го правиш, Той прави така, че всички тези нужди, които имаш, да бъдат запълнени, благословенията да те заливат. Много години не съм се молил за себе си. От каквото и да имам нужда, всичко, което е необходимо, когато е нужно, то се появява. Аз благодаря за това на Бог, но не Го моля да ми дава разни неща. Защото разбирам какво казва Божието Слово – не е необходимо да моля Бог да направи това, което Той вече е направил. Той каза, че това е удоволствие на един Баща. Приятно Му е да ви даде царството. Той каза, че заедно с Исус, когато Той ми даде Исус, заедно с Него, Той ми даде всичко останало. Така че аз имам Исус.

Исус донесе всички необходими неща, цялото Си имущество заедно със Себе Си. Така че всичко, което е необходимо, вече го имам; вече ми е дадено. Затова аз просто го вземам и благодаря и то се появява. Ето така прекарвам времето в молитва в благодарност, просто общение с Бог. Има време, когато споменавам нуждата на другите хора пред Бог, но 95% от моето време, моята молитва и общение с Бог, е време, в което казвам колко велик е Той, колко е удивителен, колко е добър Той към мен. Благодаря Му за всички неща, които Той е дал в живота ми. Това е един добър живот. Няма нужда да ходя и да плача пред Него, да го умолявам; да се чудя ще се погрижи ли Той за мен. Навсякъде, където отивам по света, знам, че Бог ще се погрижи за мен. Дори ако животът ми е в опасност, аз знам, че в момента, в който всичко това завърши, това няма да бъде времето на моята смърт. Затова не се страхувам от това какво ще стане, защото независимо от нещата, аз ще продължа напред; не само по някакъв начин, но ще изляза от тази ситуация и ще бъда на върха.

Бог се е погрижил да бъде точно така. На мен не ми е необходимо с всякакви сили да се опитвам да се изкача нагоре. Бог ме взе и ме постави на върха. Той каза, че аз съм глава, а не опашка. Аз съм на върха, а не в низината. Аз съм благословен на входа и на изхода. Той ми обеща всичко това, а Бог изпълнява Своите обещания. Затова аз няма нужда да се боя какво могат да направят хората или какво може да направи дяволът. Аз знам какъв ще бъде моят край и аз знам, че това няма да стане сега. Защото има твърде много работа, която да се направи за царството Божие. С моя екип вкъщи на някои от тях им казах, че всеки един работник трябва винаги да бъде сигурен, че той е ценен за компанията. Защото като дойде време за уволнение, трябва да бъдеш уверен, че си твърде ценен за да бъдеш уволнен. Това означава, че трябва да направиш повече от това, което се очаква от теб. На църковен език преведено означава, че трябва да минеш втората миля. Това означава, че ти правиш повече от това, което се очаква от теб. Това означава, че ти идваш по-рано и оставаш последен. И аз им го казвам на моите, защото точно така се случва в небесното царство. Ти трябва да се погрижиш за това да бъдеш твърде ценен за Божието царство, за да не бъдеш уволнен. Това зависи от теб, ти решаващ. Да бъдеш съд на почтена употреба – ти решаващ да направиш тази допълнителна миля. Ти правиш това, което е необходимо.

Ти служиш на такова количество хора, служиш им с каквото ти можеш, ти даваш, даваш и продължаваш да даваш и даваш още повече. И ако си дал на 100% от себе си, за да посрещнеш нуждите на другите, тогава ставаш твърде ценен за Божието царство. За да не те загуби Божието царство, Бог ще се погрижи за Своите деца. Но ако искаш да бъдеш просто един посредствен човек, Бог все едно ще се погрижи за теб, но ако искаш да направиш допълнителната миля, тогава ще станеш твърде ценен за Бог, за да те уволни, дявола да те убие. Дяволът може да се опита, но Бог ще каже: „Не, този е твърде ценен, за да го загубя.“ Затова оставаш под Неговата защита и продължаваш да се движиш напред. Бог увеличава твоето влияние. Това е просто, това е твоето решение.

Ако ти просто искаш сила... Повечето хора си мислят, че вярата е някаква магия. И хората искат да получат тази сила за себе си и след това да станат като магьосници, да си играят с тази магия. Искат да използват тази магия, тази сила за свое удоволствие. Те искат да използват Божията сила за своята похот, искат да се забавляват, да си играят с нея. Да хвърлят огнени топки като деца, които си играят на някакви игри със стъклени топчета. Бог ни даде елмази, елмазите на истината, на силата, драгоценни неща, а ние искаме просто да си играем с тях.

Вместо да променяме животи, искаме да направим нещо, което да сложим в youtube страницата си. Махнете вашия ум от себе си, умовете на своето его. Недейте да си мислите, че сте особени. Всеки един от вас може да върши това, което вършиш и ти. Всички имаме същия Дух, същото Име, същата сила. Не показвай колко си незрял чрез играене на игри с Божията сила. Използвай Божията сила, за да изпълниш Неговата воля. Използвай Божията сила, за да помогнеш на хората да станат по-добри. Инвестирай в живота на хората, защото ти инвестираш във вечността.

Слава, успех и всичко подобно, всичко това си отива. Един ден си популярен, на другия ден вече си никой. Затова просто недей да мислиш за тези неща.

Заеми се с Божиите дела, с Божието царство! Бъди продуктивен за Божието царство, бъди полезен слуга, не ненужен, а полезен слуга за Бога! Умри за себе си, вземи Неговия кръст, вземи Неговите желания, Неговите амбиции! Живей за Бога, не просто да живееш за себе си и се опитай да вкараш Бог в твоя живот. Загуби своя живот и намери вечния живот в Христос. Такъв трябва да бъде ученикът на Исус Христос. Всички останали неща преминават, но само този, който изпълнява Божията воля, ще живее вечно.

Този живот, който живеем, не е просто една игра. Животът, който живеем сега, тук... Тук сме с цел да завършим нещата, които Бог иска от нас да изпълним. Божието Слово казва, че ние сме предопределени за добри дела. Бог вече всичко е написал, чудесата, знаменията, Той има списък с чудесата, изцеленията и знаменията, които трябва да се изпълнят чрез тебе. Но врагът се опитва да те отдели, да те откъсне, да те смути, точно както се опита да го направи с Исус. Исус знаеше, че Той е роден да бъде Цар на царете и Господ на господарите, за да управлява народите, за това Той е предопределен. Добре, какво направи дяволът? Взе Го на планината и Му показва всичките царства. Той Му каза: „Ето погледни всичките царства, които са ми дадени. Аз ще ти дам всички тези царства, само ми се поклони.“ Виждате ли какво се опитва да направи дяволът? Той се опита да накара Исус да се съгласи за по-малко от това, което Бог имаше за Него. Ако Той се беше поклонил на сатана, да, Той щеше да управлява над тези царства, но Той самият щеше да е под господството на самия сатана. Исус каза: „Не, за Мен има нещо по-добро. То изглежда на това, което ти предлагаш, но вместо да служи на тебе, дяволе, Аз ще служа на Моя небесен Баща.“ Ето това се опитва да направи дяволът с вашия живот.

Бог вече е определил велики неща, които трябва да се случат във вашия живот – чудеса, изцеления, знамения. А дяволът казва: „Да, добре! Аз ще ти разреша да имаш чудеса и знамения, но отклони се от този път и просто отиди в другия път и ще ти позволя да правиш тези духовни неща; даже да си играеш с тази сила, само да не правиш тези дела, които тази сила е определена да прави.“ Защото дяволът знае, че ако Исус се беше съгласил с него, Той би имал царства, но нямаше да успее да спаси света. Исус също знаеше това и затова се отказа от тези царства на сатана, заради царството, което Бог имаше за Него, заради това, което Бог беше определил. И така Той помогна на огромно количество хора.

Врагът се опитва да ти даде това, което е добро за теб точно сега, само и само да те удържи да направиш това, което е полезно за много други хора. Ето по този начин те отвлича. Той винаги ще каже, че има начин да съкратим пътя. През 19 век е имало един човек на име Уилям Буут, който е организирил Армията на спасението. В края на своя живот, в началото на 20 век, той е казал: „Страхувам се, че следващият век ще има християнство без святост. Ще има религия, но без Христос.“ Ето до къде стигнахме ние. Има много хора по църквите в целия свят, но дяволът се опитва да им покаже краткия и лесен път. Да, можете да работите чрез силата. Святост... Еее, недейте да мислите за нея. Това е само духовно. На теб не ти е нужно да живееш свято, на теб не ти е нужно да живееш праведно. Нали си свят в духа, затова в плътта няма нужда да правиш нищо. Искам да ви кажа честно, **ако си свят в духа, ще бъдеш свят и в плътта.** Това, което е в теб, ще излезе от теб. Ако не живееш свят живот за Господа външно, ти не си свят и вътрешно. Бог те направи да бъдеш свят. Сега живей като такъв. Живей с благодарност към Бога. Живей с благодарност към това, което Той ти е дал.

Аз не живея живот, опитвайки се постоянно да не греша. На мен не ми е необходимо постоянно да се задълбавам в това дали бъркам, аз съм роден отгоре и имам Неговата природа, Неговия характер и заради това и поради това, аз не обичам греха. Не казвам, че не правя грешки, но когато ги направя, това ме смущава. Безпокои ме и бързо се покаявам и бързо призовавам кръвта на Исус, която ме очисти, защото съм Го обидил. И аз живея по този начин. Не се тревожа

за това, защото не искам да греша. Не се опитвам да живея правилно; аз живея правилно. А дяволът се опитва да направи така, че аз да не живея правилно.

Бог е написал Своя закон в моето сърце, не на каменни плочи, които са някъде. Той ги написа вътре в мен и този закон работи вътре в моето сърце. И сега аз имам способност да живея живот, който да бъде угоден на Бог, защото Той може да твори с Неговия Дух и Той ми даде способност да живея праведно. Живея ли праведно? Аз Му позволих да влезе вътре в мен и да ме промени отвътре. И сега аз живея живота, който искам да живея. Сега не живея живот на правила, а живея живот на свобода. Не свобода за греха, а свобода да не греша. Исус умря за нас, за да ни спаси от нашите грехове, но Той дойде и заради това да ни спаси от греховете. Ако един мъж е пияница, той е пияница независимо как се нарича. Той е това, което е. Святият човек, той е свят човек. Той е това, което е той в действителност.

Ти си свят, ако си роден отгоре, ако си новороден, ако имаш Божия Дух. Ти вече се наричаш светия, ти си осветен, ти си отделен. Ти си поставен на особено място. Ето ти си такъв сега. И ако това не е твоето сърдечно желание да бъдеш такъв, ако делата на плътта са притегателни за теб до такава степен, че им се покоряваш повече отколкото на Бог, тогава не се заблуждавай, просто се новороди. Получи истинско новородение. Защото този, когото Синът освободи, той наистина е свободен и ти можеш да живееш свободно.

Може би това трябва да направим преди службата за изцеление. Нека да направим призив за покаяние, защото съм виждал много хора, които казват, че са християни, а в реалността са само убедени грешници. Те са убедени във факта, че постъпват неправилно и се опитват да не отидат в ада, като ходят на църква. Когато умреш, ти ще отидеш на едно място и то е това място, на което твоята вътрешност прилича. Така че бъди сигурен, грижи се в теб да бъде по същия начин, както е на небесата. Това е най-надеждният път към небето. Това е, когато ти наистина си направил Исус свой Господ. Това е твоето призвание. Ето защо Исус и другите светии можеха да стоят пред дявола и да кажат: „Хайде, дяволе, направи най-добрия си изстрел. Направи това, което можеш. Ти нямаш нищо в мен. Нито една част от мен не принадлежи на теб.“

Наскоро в събранието въкъщи казах: Ако си купиш кола, би искал тази кола да няма дефекти, да нямаш никакви задължения към нея. Не искаш да купиш кола и когато се събудиш една сутрин да разбереш, че някой е взел колата ти, защото старият собственик дължал пари на някого. Искаш да си купиш кола и тя да бъде твоя кола. Ето това е, което Бог иска. Той иска теб с чисто досие. Той не иска три седмици да принадлежиш на Бога и една седмица да бъдеш с дявола и да живееш както той иска.

Представете си, че на вашата сватба стоите пред човека, за когото искате да се ожените, давате си обещание един на друг: „Аз ще те обичам, ще направя всичко за теб. Ще те обичам 6 дни в седмицата, но на седмия ден има други хора, които бих искал да обичам. На седмия ден ще отида да спя някъде на друго място. Това не е никакъв проблем за теб. Не трябва да се сърдиш, нали ти дадох шест дни. Това е повече от един ден. Не мога само с един човек да живея.“ Кой от тук присъстващите би се оженил за такъв човек? Никой! Всеки би казал: „Не, ако ти искаш да се ожениш за мен, 7 дена в седмицата, 24 часа в денонощието, аз ще бъда единственият, когото ти ще обичаш. Забравяш за всички останали и оставаш само с мен!“ Така ли е?

Мислите ли, че Бог е по различен начин? При Него е по същия начин. Той те иска 7 дни в седмицата. Искане да Го обичаш с цялото си сърце, с цялата си душа, с цялата си сила. Той не каза, че иска по-голяма част от твоята любов. Той не каза, че иска да Го обичаш един ден в седмицата. Бог не е казал такова нещо. Той каза: „Искам те целия.“ Защото Той ни даде всичко. Той ни даде Себе Си. Сега ние даваме себе си на Него, 100% от себе си.

Има хора в събранието, които казват, че са християни и ходят на работа и знаят, че работодателят им очаква от тях да не правят неправилни работи, неетични работи, незаконни работи, защото така не трябва да се правят нещата, но въпреки това постъпват по този начин и се

примирияват с тези неща. Тогава как могат да мислят, че ако работят така на работното място, ще могат да свидетелстват за Бога, когато те са същите като хората от света? Бог ни призова да имаме принципи, да имаме морал, нравственост, всичко, което е легално и законно. Не всичко, което е законно, обаче е правилно. Сега виждаме това в Америка. Има някои неща, които стават законни, които не са правилни и правителството очаква християните да се смирят. Мен лично не ме безпокои как хората живеят своя личен живот. Ако ти се опитваш да се съглася с нещо, което не е правилно, аз няма да се съглася. Ще ти кажа как това трябва да бъде, защото иначе ще е грях пред Бога.

И църквата трябва да заеме позиция, даже ако трябва да плати някаква цена. Давид реши да построи храм на Бог. Той отиде и намери място и един човек попита: „За какво ти трябва това място?“ И Давид каза: „Искам да предам това място на Бог.“ Човекът каза: „Аз няма да ти го продам, ще ти го подаря.“ Изглеждаше, че това беше много добра сделка. Но Давид каза: „Аз не мога да дам на Бог нещо, което нищо не ми струва на мен.“ Тоят живот пред Бог, твоята връзка с Бог ще ти струва нещо. Трябва да решиш какво си готов да платиш, защото Исус плати всичко, пълната цена. Той не пострада просто за да отиде в небесата. Той пострада, Той умря, за да плати всичко на 100%, посвещение на 100%. Към това ни призовава Господ. 100% посвещение, това е нашата цел.

Сега, нека да погледнем Римляни 8:17. Там е написано, че самият Божий Дух свидетелства в нас, че сме Божии деца. Ако сме Божии деца, то ние се явяваме наследници на Божия Дух, сънаследници с Христос. Това може да го видите във вашите Библии. Трябва да четете със собствените си очи Библията, да отделите време за четене, всяка дума поотделно. Не просто така да прочитате набързо. Мога да ви изправа всеки един в една редица. Мога да мина през всички хора и нека всеки един да става един след друг и мога да питам всеки един поотделно: „Ти новороден ли си? Божият Дух свидетелства в твой дух, че ти си Божие дете.“

Представете си сега, че лично отивам при всеки един и задавам този въпрос лично на вас. Защото аз не говоря просто на една тълпа. Ако чувате моя глас, аз говоря на вас като на индивидуални личности. Ако това сте вие, ако сте новороден от Бог, ако имате Неговия Дух във вас, този Дух свидетелства, че вие сте Божие дете. Тогава е Божието Слово, което ви казвам сега, чрез Библията.

Кажете сега: **„Аз съм Божий наследник.“** Това е, което ти си. Ти си наследник, ти, ти, ти, и ти, и ти, всички. Всички сме наследници на Бог. Ние сме сънаследници с Христос. Ние сме заедно с Него съединени. Това означава, че Бог ви дава това, което Той има. Всичко, което има Исус, и вие го имате. Вие сте сънаследници заедно с Христос. Исус не може да има нещо, което вие също нямате. Исус няма нищо, което нямате и вие. Вие сте сънаследници – каквото има Той и вие го имате. Защото, както е Той, такива сме и ние тук на този свят. Разбирате ли го това? Бог даде всичко на Исус и Исус това всичко го разделя с нас.

Може до края на седмицата да говорим за това място в Писанията – за това какво Бог даде на Исус. Да осъзнаем, че това, което има Исус, го имаме и ние. Как мислите, Исус трябваше ли да умолява някога Бог за нещо? В Малахия Бог каза: „Аз съм Бог, Който не се променям.“ В Евреи 13:8 е написано, че Исус е същият вчера, днес и до века. Бог Отец, Исус Христос – нито един от Тях не се променя. Те винаги са едни и същи. Бог даде всичко на Исус и Исус го сподели с нас. И ако Бог е същият и ако Исус е същият и ако Той е същият като нас, тогава и ние трябва да бъдем едни и същи всеки ден.

Това не означава един ден да бъдем благословени, един ден да бъдем проклетни. Един ден да бъдем изцелени, друг ден да бъдем болни. Ние трябва постоянно да бъдем едни и същи, всеки ден. Във Второзаконие Бог се обърна към израелския народ и му каза: „Днес Аз ви извиквам да запишете този ден, да запомните този ден. Пред вас са две планини – планината на благословението и планината на проклятието, планината на живота и планината на смъртта.“ И Той каза: „Ето, днес Аз ви показвам тези неща – живота и смъртта, благословението и проклятието.“ И след това

Той каза: „Вие изберете.“ И след това Той им каза каква е Неговата воля. Той каза: „Вие избирате“, но ето тук има една подсказка: „Изберете живота“, това е Божиата воля за вас. Благословението, живота. Той каза: „Слушай това е твоят избор, имаш две възможности. Ако избереш живота, ти избираш благословенията, ако избереш смъртта – избираш проклятието. Недей да избираш смъртта, избири живота, избири благословението. Това е Божиата воля за теб. Това е вашия избор, избири живота.“ Това винаги е Божиата воля, да имате живот. Чрез този живот идват благословенията.

Какво е живот? Пътят на живота е мъдрост. Пътят на мъдростта е да познаеш Бог, да имаш страх от Него, да Го обичаш със страхопочитание – това е живот. Това е пътът, по който трябва да ходим. Ето защо Бог даде законите. Той искаше да покаже на хората, че има живот и благословения, но има смърт и проклетия. И ако живееш по този път, този път е тесен, но те води към живот. Животът, който води към смърт – той е широк път, но избири живота. Избири тесния път, недей да вървиш като света, ходи правилно, избири живота, избири Исус, избири святостта, избири благословението, избири изцелението. Това са нещата, които Бог иска да имаш. Той каза: ако живееш в този живот, ще имаш благословения. Животът ти ще бъде хубав. Стой далече от канавките, стой по средата на пътя. Избири тесния път и върви по него. Когато вървиш по тесния път, няма да отидеш в канавката. Това е Божиата воля за твоя живот – да ходиш правилно, да говориш правилно, това е Неговата воля. Това не е трудно. Пътят на праведния е благословен. Лесно е да се ходи в благословение, защото благословението е много. А пътът на беззаконника е сложен.

Ние, християните, сме длъжни да направим света християнски. Но как можем да направим това като света ни вижда постоянно като болни, наранени хора, смачкани, които вярват, че са под проклятие? Кой иска да се присъедини към една такава група? Хората си имат достатъчно проблеми и там, където са си. На тях не им е необходимо да идат в църква и да се чувстват още по-зле. Ние трябва да ги доведем до живот и да живеем такъв живот. Трябва да разпознаем, че имаме този живот и можем да го дадем навсякъде, където отиваме, по всяко време, на всеки човек. Това е животът, който Исус ни е дал. Ние сме сънаследници с всичко, което има Бог. Това го имате вие.

Но ти ще кажеш: „Защо не го виждам?“ Това е поради факта, че още не си повярвал, че го имаш. Исус каза: „Не получавате, защото не искате.“ Ако искаш, ще го получиш. Започвай да говориш така, като че вече имаш това нещо. Аз съм един и същи постоянно. Ако имах джоб пълен с пари и виждам, че някой човек има нужда, аз му ги давам. Когато имам малко пари и виждам, че човек има нужда от пари, му давам същото количество пари, които бих му дал, ако джобът ми беше пълен. Защото аз съм същият. Защото вярвам, че трябва да давам на тези, които имат нужда.

Служа чрез Божиите благословения, а не според това дали моят джоб е пълен или не е. Аз не се отнасям с хората по определен начин, на основание на това дали джобът ми е пълен или не. Никога не можете да кажете в какво финансово състояние съм. Защото Бог е моят Отец и Той е моят източник. Има случаи, в които давам пари, когато аз имам нужда от пари. Не се опитвам сега да искам пари от вас. Наистина вярвам в това; живея по този начин. Когато имам нужда, аз давам. Защо? Защото в действителност вярвам в това. Не разчитам на хора, аз разчитам на небесния си Отец. Той знае от какво имам нужда. Сложете вашата вяра в Бог, не в правителството, не в хората, не в някаква система, а вашата вяра да бъде в Бог. Когато системата спре да работи, царството Божие ще продължава да работи. Той ще ви пренесе през всичко необходимо. Когато правителството няма пари да ви даде на заем, тогава Божието царство ще ви даде. И е по-добре да ти дадат пари, отколкото да ги вземеш назаем.

СЕСИЯ 8

И така, ако в себе си не виждате, че Исус е понесъл върху себе си болести, немощи именно за вас, ако не го виждате, тогава не получавате изцеление и няма да ходите в изцеление. Трябва да помните и да вярвате, че всичко, което Исус направи, го направи за вас. Когато говорим за кръста, трябва да разберем и вече разбираме, ние знаем, че Той е бил повесен на кръста за нас. И понеже Той го направи, затова не ни е необходимо да го правим, защото бяхме включени в Него. Сега църквата израства в разбиране и в мъдрост до степен тя да включи себе си в страданията, които Исус понесе на кръста за нас.

Има друг аспект на страдание с Исус Христос. В действителност има аспекта на страдание, което се изпълнява в тялото Христово. Това страдание се явяват преследванията, гоненията, защото ние вярваме в Исус Христос. И в този смисъл ние страдаме с Него. За да ви дам един пример: ако си спомняте, когато Савел преследваше, гонеше църквата, Исус му се яви и му каза: „Савле, Савле, защо Ме преследваш?“ Реално Савел не е преследвал лично Исус. Той преследваше църквата. Но Исус му каза: „Защо преследваш Мен?“ Исус идентифицира Себе си, отъждестви Себе Си с църквата. Спомнете си как Исус каза: „Това, което правите на един от тези най-малките, го правите на Мен.“ Той също каза на учениците Си: „Това, което правят на вас, не го правят на вас, а на Мен.“ Това се нарича идентифициране или отъждествяване. Исус се отъждестви с нас.

Когато се отъждествите с Него на кръста, тогава се новораждате. След това се отъждествявате с Него на място, на което Той понесе страдание в раните Си. Тогава получавате изцеление. Той се идентифицира с вас, сега вие се отъждествявате с Него. Но трябва да решите: Той направи това вместо мен. И това е, което вече казах. Съгласни ли сте с това, което до сега казах? Това е в Библията. Това е начинът, по който ние разбираме новородението. Сега, по същия начин, трябва да се идентифицирате с Него. Знаете какво е извършил Той и няма нужда и вие да правите същото. Сега на вас ви е необходимо да се отъждествите с Него. Сега Той живее Неговия живот чрез вас. По същия начин трябваше да се отъждествите с Него, когато Той страдаше. След това ще се отъждествите по същия начин в Неговото възкресение. Сега Той се отъждествява с вас в живота, който живеете тук, на земята. **Той живее Неговия живот чрез вас**, за да се идентифицира във вас, за да можем ние да живеем Неговия живот тук на земята.

Той пострада с нашите страдания, за да можем ние да се наслаждаваме на Неговата слава. Както Той се идентифицира с нас на кръста, така и ние се идентифицираме/отъждествяваме с Него тук на земята. Той умря и сега Той живее чрез нас. Това е благата вест в християнството. Това е простото евангелие, това е простата истина. Това, което Той можеше да направи преди, сега може да го направи отново. Но сега Той вече не е ограничен в само едно физическо тяло, Той в момента се намира във всеки един, който Го е приел. И сега в съответствие ние знаем, че там пише, че всички сме членове на едно тяло.

В Ефесяни пише, че църквата се явява Неговото тяло тук на земята. Когато беше тук на земята, Той имаше физическо тяло. Той се възнесе и сега продължава да има физическо тяло. Това физическо тяло не е от една единица, а е съставено от множество личности и всички ние се явяваме членове на това тяло. Сега се явяваме физическото тяло на Исус Христос на земята. Там, където е необходимо да възложи Своите ръце на болни, сега Неговото тяло възлага ръце на болни. И в това време, когато Неговият Дух тече чрез Неговите физически ръце, сега Неговият Дух тече чрез всичките тези физически ръце на земята.

Започнете да виждате себе си като копие, представители на Исус; като хора, съединени с Него, а не отделени. Вече не сте двама отделни, а сте едно, събрани заедно – плът от плътта, кост от костите, кръв от кръвта. Това е, което сте. Когато дяволът гледа на вас, той знае, че това си ти, защото говориш за себе си, но Божието Слово казва, че нашият живот е вече скрит в Бог, в Христос.

Вашия живот е скрит в Христос. Вие сте скрит, дяволът не би трябвало да има вариант да ви намери. И ако той не може да ви открие, той не може да ви даде болест. Така че, стойте скрити в Христос.

Ще кажете: „**Как мога да остана скрит в Христос?**” **Ето по какъв начин те открива дяволът. Когато говориш: моето служение, моето помазание, моите дарове... Виждате ли го?** Не трябва да забравяте, че не живея аз, а Христос, Който живее в мен. Това е Христос, Той го прави. Това е Христос, Той изцелява болните. Затова използваме името на Христос – нашият живот е скрит в Неговия. Но има времена, когато казваме: „Моето служение, моите дарове...” Какво правите в този момент? Скривате Христос и показвате вашето лице извън Христос. Тогава дяволът казва: „А, ето те и тебе!” Защото не искаш да бъдеш скрит в Христос. Искаш да бъдеш някой, да имаш име; твоето служение, твоите дарове, твоето помазание. И когато се откривате, показвате, реално вие отделяте себе си от Христос. В този смисъл дяволът може да ви види и да ви атакува. Така че просто останете скрити, превъзнасяйте Исус, възвеличавайте Го. Не вашето име да бъде възвеличено, Бог ще ви възвеличи, Той ще ви привдигне. Така че не се безпокойте за възвеличаване, останете скрити в Христос.

Преди години сестрата на жена ми не беше спасена и посещаваше събрания, където се практикуваше чародейство. Тя ходеше при хора, които да ѝ разказват различни неща за нейния живот и тя беше много успешна в магьосничеството и чародейството. През това време беше очевидно, че аз бях неуспешен. Веднъж тя попитала тези ясновидци: „Какво ще ми кажете за моя зет? Нещо не му е наред. Той не е успешен. Той е като една лодка, която все едно, че е вързана към брега. Сякаш се опитва да се включи, но не може да продължи навътре във водата.” По това време, в този период на моя живот, аз не бях християнин и обучавах източни бойни изкуства. И аз не бях успешен, защото не живеях за Бог. Този ясновидец не знаеше нищо за мен. Бях новороден, казвах, че съм християнин, но просто не живеях живот за Бог така, както трябваше да живея живот за Бог. Аз знаех, че трябва да проповядвам евангелието, но не го правех. Този ясновидец разказал всичко за нейния живот (аз лично не съм присъствал там), но той е казал: „Относно твоя зет, когато се опитам да видя неговия живот, не мога да видя нищо. Всичко, което виждам, е един голям кръст. И не мога да видя нищо в миналото.” Тогава тя дойде при мен и ми разказа тази история. Аз казах: добре, едно нещо е сигурно – ти си уцелили този, който много точно работи, защото той наистина не може да види нищо, понеже моят живот е скрит в Христос. Даже ясновидецът, който работи за дявола, той нищо не може да види.

Възлюбени, това не са детски истории написани в Библията. Това е духовната реалност. Това е много по-реално от всичко друго, което можете да видите и да почувствате. Вие може да почувствате някакъв тумор, но това е много по-реално. И когато гледате на Библията и се съгласявате с думите на Бога, този тумор изчезва, защото това е много по-реално, това е реалността. Ние можем да живеем този живот чрез Библията, тя е предназначена за това. Нека нашият живот да бъде скрит в Христос. Да спрем да бъдем някои; да обичаме хората, да служим на хората, да обичаме Бог. Вижте на колко хора можете да помогнете. И на колкото повече хора помагате, толкова повече Бог ще доведе до вас, за да може да помогнете на повече и повече.

Живейте, за да помагате; живейте, за да служите! И Бог ще ви възвеличи, ще ви изправи, ще ви даде платформа, чрез която да проповядвате посланието. И вие ще бъдете способни да бъдете за благословение за хората. Но колкото повече се опитвате да бъдете някой, вашето служение, вашето помазание, толкова повече се отделяте от Бог..... Защото така трябва да бъде Христос – трябва да бъде във всичко. В Него е всичко. Той е превъзнесен, не човек. Никаква плът не може да се прослави в Неговото присъствие. Никаква плът, никакво човешко име, нищо не означава повече в сравнение с името на Исус Христос. Това име е над всички други имена. Възвеличете това име, възвеличете Исус Христос. Знайте Неговото име. Това име е над името на рака, над името на левкемията, над името на артритата, това е над всяко име! И ако вие стоите в това име, в това слово,

всички тези имена ще се поклонят, ще преклонят своите колена пред Исус. Това е, което трябва да знаете. Вие трябва да решите да вярвате това име. Зад това име стои цялото небе.

Ако един полицаи иска да арестува някого и се случи някоя неприятна ситуация и започне престрелка, полицаят предава съобщение по радиото, че има нужда от помощ. Тогава всеки един полицаи идва на това място, за да подкрепи този полицаи. Това са неща, които хората правят – колко повече Бог има ангели и всичките ресурси на небесата и може да ги изпрати в помощ на вас. И в този момент, когато врагът се опитва да ви атакува, в момента, в който се опитва да ви убие, Бог събира всичката Своя сила, власт и изпраща цялата сила от небето да застане срещу тази атака, да противостои на тази атака за вас.

Колко лесно би трябвало да бъде за нас да кажем: „О, дяволе, не ти трябваше даже и да се опитваш да го правиш! Защото точно сега цялото небе ще се изсипе на това място и всемогъщият Бог ще те смачка. Ще те направи на прах, защото ти се докосна до зеницата на окоето Му. Защото аз съм в Христос и Той дойде за мен.” Ето какво се случва. Всичко, което очаква Бог, е вие да се съгласите с това, което Той казва – че вече е изготвил избавление. Той **вече** е предопределил изцелението. Той **вече** е предопределил вашата свобода, Той **вече** е предопределил вашия просперитет. Той вече ви го е приготвил и сега е въпрос на време, Той просто чака вие да кажете: „Да бъде според Твоето Слово.” И в момента, когато се съгласите с Него, цялата небесна армия се освобождава срещу този враг от ада.

Братя и сестри, научете се, че когато идва напрежение, атака, когато идват атаките, тогава не е време да се плашите, не е време да се чудите и да задавате въпроси! Тази книга е истинна. Това е времето да се отпуснете, да си вземете дълбоко дъх - не притривайте ръцете си, не се вълнувайте, просто стойте в почивка и знайте, че Неговото Слово е истинно, че Той вече ви е избавил от всичките ви трудности. Той ви е избавил!

Знаете ли, има толкова много обещания в Словото Божие; толкова много обещания, които могат да бъдат приложени във всеки един ден от нашия живот. И ако успея да ви накарам да повярвате, дори и само в едно от тях, вашият живот от сега нататък ще се промени; само в едно обещание, за да победите дявола. Вие побеждавате врага с едно място от Писанията. Бяхте собственост на дявола, но когато повярвахте, само в това място, Йоан 3:16, той беше принуден да ви освободи мигновено. Вие просто бяхте изтръгнати от неговите нокти и бяхте пренесени от властта на тъмнината, от властта на болестите и бяхте прехвърлени в царството Божие, в царството на Божия Син. И бяхте напълно взети от царството на тъмнината, от властта на тъмнината, от цялата тъмнина – болести, немощи, грях, болка, бедност, страхове. Всички тези неща се явяват власт на тъмнината. И вие бяхте там, и в секундата, в която повярвахте в Христос, бяхте изтръгнати оттам и поставени в Божието царство. Така че врагът да няма никакво право да има нещо общо с вас.

Всичко, което той се опитва да направи, е незаконно, затова той се явява крадец. Той се явява убиец; от самото начало той нямаше легални права. Той няма никакви законни права да направи нещо. Вие не му принадлежите. Вие принадлежите на Христос и вашият живот е скрит в Него. Врагът няма право вече дори да говори на вас, той се опитва, но вие чувате гласа на добрия Пастир и няма да следвате гласа на другите, защото не им принадлежите. Вие не принадлежите на дявола. Това е вашето наследство. Вие сте сънаследници с Бог, това е вашето наследство. На вас ви беше дадено царство в наследство, което е Божието царство. Вие сте наследници, имате свобода, мир, изцеление, това е вашето наследство.

Това не е просто нещо, което трябва да измолите от Бог. Това не е нещо, за което да чакате Бог да вземе решение. Той вече е решил всичко – това е Неговата воля. Това е била Неговата воля, даже преди да се родите и тази воля е била винаги. Сега е време да разберем каква е Неговата воля, защото всичко, което е включено в тази воля, ви принадлежи, защото вие сте наследник. Вие сте сънаследник с Бога. Съединени с Христос – това е вашето наследство. И всички Божии обещания в Христос Исус са „ДА” и „Амин”. Това не е нещо, за което Бог трябва да вземе решение. Той вече е

взел това решение. Преди даже да го поискате, Той вече е дал отговора. Престанете да Му звъните по телефона и да чакате отговор по телефона. Той вече е изпратил Своето послание. Четете го, повярвайте го. Неговото послание, Писанията, те са по-добри, отколкото да получите позвъняване от Бог.

Случвало ли ви се е някой да ви звънне и да кажете: „Какво каза? Не мога да те разбера. Има лоша връзка.“ Това не може да стане с писаното Слово. Можете да го четете и да видите какво точно пише там. Там няма лоша връзка, няма смущения. Вие сте съединени към лозата, а клончетата получават сокове от лозата и се хранят от нея. Животът, който е в лозата, същият този живот тече в клончетата. И всички тези обещания в Христос Исус, те са във вас, те са „Да“ и „Амин“. Чрез тези скъпоценни обещания вие ставате съучастници в Божията природа/естество. Чрез Неговите Божествени, драгоценни обещания можем да бъдем съпричастни в Божествената благод.

Но трябва да повярваме, защото Бог иска да го направим просто. Той иска всеки един да има тези предимства в живота си, това наследство. Има толкова много от Него, че не можем да го раздадем даже. Затова продължаваме да достигаем повече и повече хора и да им казваме: „Ти имаш наследство, но трябва да бъдеш осиновен в семейството. Ако се присъединиш в семейството, тогава наследството става твое.“ Това е, което им казваме. След това им демонстрираме наследството, като ги освобождаваме и ги питаме: „Изглежда ли ви добро това?“ Ето как се чувства човек, който живее в царството на Бога. Това е царството на Бога – свобода от болка, свобода от болести, свобода от всякаква немощ – това е Божието царство. Това е нашето послание. Ние сме сънаследници на Бог, ние сме сънаследници и съединени с Христос; каквото има Той, имаме го и ние. И вие трябва да решите.

Може би ще кажете: „Добре, брат Кари, ние ти вярваме, чуваме те, но какво да направим, за да се случи?“ И се радвам, че питате, защото сега ще ви кажа. Нека да направим следното: аз ще изговарям някои от обещанията, ще говоря неща, които са обещания за вас. Всички те са записани в Писанията, но ще направя така, че да звучат лично за вас. И ще ги повтаряме заедно. Ще ги изговарям на глас, а вие ще ги повтаряте. Колко от вас имат ръководство „Нов човек“? Добре! Написал съм го за вас, така че когато си излезете, ще можете да продължавате да го четете всеки ден. Хората ме питат: „Какво правиш, Кари, за да ходиш в силата на Бог? За да бъдеш силен във вяра, какво правиш?“ И аз ще ви кажа сега.

Първо, аз вярвам в Исус Христос. Ти казваш: „Добре, вече го направих.“ Добре! Сега следващата част. **Аз вярвам на Писанията.** Вие трябва да решите да вярвате на Писанията. Когато вземете това решение, вие казвате: „Добре, кои Писания? Цялото Писание ли?“ Реши да вярваш дори преди да отвориш Библията. И когато отворите, вече сте решили да го вярвате. И последното, което правя почти всеки ден от моя живот, защото Библията казва, че комуникацията на вашата вяра става ефективна чрез признаване на всяко едно добро нещо, което е във вас в Христос. И това е Филипяни 1:6 – вашата вяра може да бъде ефективна, когато признавате всяко добро нещо, което е във вас в Христос. Така че, ако искате вашата вяра да стане ефективна, трябва да признаете, да познаете всичко, което е във вас, защото си имате собствено мнение. Ето за какво става въпрос тук, ако сте съгласни, повтаряйте след мен. И ще признаете, че тези неща, които са във вас, Бог е казал, че са във вас и те са във вас, те ще станат ефективни. И тогава ще ги включите, ще ги активирате.

Ако всеки ден го правите, 6-ти раздел в ръководството ви, ще започнете да действате по различен начин. След като завършим това занятие, още днес вие самите ще се чувствате по различен начин поради действието на тези Слова във вашия живот, във вашия дух и във вашето физическо тяло и във вашата душа. Ще има промяна, която ще се случи, когато го правите. Колкото повече го правите, колкото по-често го правите, толкова по-силно ще се установи във вас. И когато говоря тези неща, искам да повтаряте по същия начин, по който аз ги изричам нещата. Какво

означава това? Това означава, че ако аз казвам нещо по-силно, тогава вие също ще го кажете по-силно. Така казвате, че това е истина. Когато го казвате силно, това ще се обърне във живот във вас.

Словото Божие казва в Притчи 4:20-24 *Приклони ушите си към Божието Слово, защото те са живот и здраве за снагата ти, за плътта ти.* Неговото Слово е живот и здраве и когато вие го изговаряте, става живот и здраве във вашето тяло. Исус го каза: „Моето Слово е дух и живот.” Ние ще говорим Неговото Слово. Неговото Слово изречено чрез Павел, чрез цар Соломон – това е дух и живот и здраве за вашата плът. Амин! Добре, нека да започнем. Вие трябва да го правите, когато можете. Хубаво е това да е първото нещо, което правите сутрин и последното преди да заспите. Когато сме в нашето Библейско училище, 45 минути преди да започне библейското училище всеки ден, това е, което правим. Автоматично всеки ден. След 3 месеца това е изградено в учениците и те продължават да го правят до края на живота си. Словото започва да расте в тях и стават все по-силни и по-силни. Амин!

Това е начинът, по който вие ставате силни. Кажете след мен. Ще го направим по два начина. Ще ви покажа разликата. „Аз съм ново творение”. Добре, сега! Това е първият начин. Всички да се изправим и сега вижте разликата: **АЗ СЪМ НОВО ТВОРЕНИЕ.** Чухте ли разликата? Защото стана по-силно, когато се изправихте. Когато го правите, правете го като сте изправени. Ако ви се налага да стоите седнали, може да го правите, докато карате колата, когато пътувате за някъде. Опитвайте се да не се занимавате с други неща. Фокусирайте се в текста – когато вие говорите, тези слова ги изговаряте в три различни свята, в три реалности – в небето, напомняйте го на себе си, това което Бог е казал за вас. Вие го говорите на физическо ниво, но също така го говорите и на врага, на дявола и му позволявате той да знае кой сте вие в Христос и в какво вие вярвате и това преминава през ада. И така, кажете:

АЗ СЪМ НОВО ТВОРЕНИЕ. ВСИЧКО СТАРО ПРЕМИНА. ВСИЧКО В МЕН Е НОВО. ВСИЧКИ НЕЩА В МЕН СА ОТ БОГА. АЗ СЪМ ПРИМИРЕН С БОГА. БОГ МИ ДАДЕ СЛУЖЕНИЕ НА ПРИМИРЕНИЕ. АЗ СЪМ БОЖИЯТА ПРАВЕДНОСТ В ХРИСТОС. АЗ СЪМ СЪРАБОТНИК С ГОСПОДА. АЗ ЩЕ СЕ ХВАЛЯ САМО С КРЪСТА НА ХРИСТОС И ТОВА, КОЕТО ТОЙ Е ИЗВЪРШИЛ. АЗ СЪМ НОВ ЧОВЕК, НОВО ТВОРЕНИЕ В СЪВЪРШЕНО ЕДИНСТВО С ХРИСТОС. АЗ ОБНОВЯВАМ ДУХА НА МОЯ УМ.

Можете да го четете така, но това, което искаме да се случи, е този текст да остане и във вашия ум и да излезе от вас, да стане живо Слово. Когато знаете писанията, вие знаете Божиите обещания. Това са ваши обещания, ваше наследство и започвате да ги произнасяте, да ги прогласявате. Тогава не е нужно да го четете и когато не е нужно да го четете, то ще стане част от вас. Ще го направим отново. Повтаряйте след мен. Кажете силно:

В ИМЕТО НА ИСУС ХРИСТОС АЗ СЪМ НОВОРОДЕН. АЗ СЪМ НОВО СЪЗДАНИЕ. АЗ СЪМ НОВО ТВОРЕНИЕ. ВСИЧКО СТАРО ПРЕМИНА. СЕГА АЗ СЪМ НОВО ТВОРЕНИЕ. ВСИЧКО В МЕН Е ОТ БОГ. ЗАЩОТО СТАРИТЕ НЕЩА ПРЕМИНАХА И СЕГА НЕ ЖИВЕЯ ВЕЧЕ АЗ, А ХРИСТОС, КОЙТО Е В МЕН. И ПОРАДИ ХРИСТОС, АЗ МОГА ДА НАПРАВЯ ВСИЧКО. ПОРАДИ ХРИСТОС АЗ СЪМ ПОВЕЧЕ ОТ ПОБЕДИТЕЛ.

ПОРАДИ ХРИСТОС АЗ СЪМ ИЗЦЕЛЕН, ЧРЕЗ НЕГОВИТЕ РАНИ. В НЕГОВИТЕ РАНИ АЗ БЯХ ИЗЦЕЛЕН, ТАКА ЧЕ АЗ СЪМ ИЗЦЕЛЕН. ИСУС Е ЗДРАВ И КАКТО Е ТОЙ, ТАКА СЪМ И АЗ, ТОЧНО СЕГА В ТОЗИ СВЯТ. ТАКА ЧЕ АЗ СЪМ ИЗЦЕЛЕН. АЗ СЪМ ЗДРАВ.

АЗ СЪМ БЛАГОСЛОВЕН С ВСЯКО НЕБЕСНО БЛАГОСЛОВЕНИЕ, ЗАЩОТО ТЕ СА МОИ. ЗАЩОТО АЗ СЪМ СЪНАСЛЕДНИК С БОГА. АЗ СЪМ СЪЕДИНЕН С БОГА, В ХРИСТОС. АЗ ЗНАМ И ВЯРВАМ, ЧЕ ЛЮБОВТА, КОЯТО БОГ ИМА ЗА МЕН, ТОЙ Е ИЗЛЯЛ ТАЗИ ЛЮБОВ ЗА МЕН. ЗАЩОТО ТОВА Е ТАКАВА ВЕЛИКА ЛЮБОВ И ПОРАДИ НЕЯ СЕГА АЗ СЪМ НАРЕЧЕН БОЖИЙ СИН. СЕГА АЗ СЪМ БОЖИЙ СИН. ДНЕС АЗ СЪМ БОЖИЙ СИН И ЩЕ ПРОСЛАВЯМ МОЯ НЕБЕСЕН БАЩА.

ИСУС Е СВЕТИНАТА НА СВЕТА И КАКТО Е ТОЙ, ТАКЪВ СЪМ И АЗ. АЗ СЪМ СВЕТИНАТА НА СВЕТА. АЗ ЩЕ ПРОСЛАВЯМ МОЯ НЕБЕСЕН БАЩА, ПОЗВОЛЯВАЙКИ МУ ДА СВЕТИ ЧРЕЗ МОЯ ЖИВОТ, ЗА ДА МОГАТ ХОРАТА ДА ВИДЯТ МОИТЕ ДОБРИ ДЕЛА И ДА ПРОСЛАВЯТ МОЯ НЕБЕСЕН

БАЩА. АЗ ЩЕ ХОДЯ В ДОБРИТЕ ДЕЛА, КОИТО БОГ ВЕЧЕ Е ПРЕДОПРЕДЕЛИЛ. И ТЕЗИ ДОБРИ ДЕЛА ВКЛЮЧВАТ: ИЗЦЕЛЯВАНЕ НА БОЛНИТЕ, ВЪЗКРЕСЯВАНЕ НА МЪРТВИТЕ, ПРОПОВЯДВАНЕ НА ЕВАНГЕЛИЕТО, ГОВОРЕНЕ НА ДРУГИ ЕЗИЦИ, ЗАЩОТО ТОВА Е МОЕТО НАСЛЕДСТВО.

АЗ СЛУЖА НА ХОРАТА. АЗ СЪМ ПО-СИЛЕН ОТ ДЯВОЛА, ЗАЩОТО АЗ СЪМ БОЖИЙ СИН. АЗ ПОЛАГАМ РЪЦЕ НА БОЛНИ И ТЕ ОЗДРАВЯВАТ. И АЗ НЯМАМ В ПРЕДВИД МОЖЕ БИ, ЗАЩОТО БОЖИЕТО СЛОВО Е ИСТИНА И ТО Е ИСТИНА ЗА МЕН. В ИМЕТО НА ИСУС ХРИСТОС, ДА БЪДЕ!

Нека да Му отдадем слава. Алелуя, алелуя, алелуя! Амин! Чувствате ли се сега по-силни от момента, преди да направим изповедите? Сега тези думи на живот правят вашата плът да бъде по-силна. Колко повече мислите вашият дух е станал по-силен? Защото дух се храни с дух. Амин! Правете го всеки ден и ще видите вашия живот променен. Амин! Бог да ви благослови!

СЕСИЯ 9

Тази сутрин ще разгледаме самата същност, сърцето на християнството. Без това няма християнство и ще ви покажа най-голямата тайна. И удивително е да разберем целта на тази мистерия. Нека да погледнем Римляни 16:25 *А на Този, Който може да ви утвърди според моето благовестие и проповедта за Исус Христос, според откриването на тайната, за която Бог е пазил мълчание от вечни времена.*

Сега ние разглеждаме тази тайна, която според апостол Павел е тайната, която е била пазена от вечни времена, скрита от сътворението на света. В стих 26: *а сега се е явила и чрез пророческите Писания според заповедта на вечния Бог е станала позната на всички народи за тяхно покоряване на вярата.* На всички народи за тяхното покоряване на вярата. Тук виждаме, че апостол Павел говори за тази тайна. Той не споменава за какво всъщност става на въпрос, каква е тайната. Искам да разберете, че тук става ясно, че тайната е била скрита от сътворението на света и тази тайна не е могла да бъде разкрита преди възкресението на Исус Христос. Ето за кое Исус каза на учениците си, че иска да сподели много неща на учениците Си, но сега не може да го направи, не може да го разкрие.

В 1 Коринтяни 2:1 апостол Павел пише: *И аз братя, когато дойда при вас не дойдох с превъзходно говорене и мъдрост да ви известя Божията тайна.* Той казва, че не е дошъл с красиви думи. Следващият стих продължава: *Защото бях решил да не зная между вас нищо друго освен Исус Христос, и то Христос разпънат.* Стих 3: *аз бях немоощен между вас, страхувах се и много треперех.* Стих 4: *И говоренето ми и проповядването ми не ставах с убедителни думи на човешка мъдрост, а с доказателство от Духа и сила.* Стих 5: *за да бъде вярването ви основано не на човешка мъдрост, а на Божията сила.* Стих 6: *Обаче ние получаваме мъдрост между съвършените, но не мъдрост от този свят, нито от властниците на този свят, които преминават;* Стих 7: *а получаваме Божията тайнствена мъдрост, която е била скрита,* (забележете апостол Павел тук пак говори за божията мъдрост, която е била скрита), *която е била предопределена от Бога преди вековете да ни докара слава.*

Тази тайна е била скрита от Бог, като Бог е предопределил за наша полза, за наше благо. Стих 8: *Никой от властниците на този свят не я е познал; защото, ако я бяха познали, (тук става ясно че хората от този свят не знаят тази тайна. И апостол Павел казва) не биха разпънали Господа на славата.* Стих 9: *А според както е писано: „Каквото око не е видяло и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е идвало, всичко това е приготвил Бог за тези, които Го обичат.“* Всички сме чували този стих от време на време, но нека да видим и следващия стих. Стих 10: *А на нас Бог откри това чрез Своя Дух* (забележете, в Стария Завет е написано, че човек не знае, не го е чул, не го е видял това, което Бог е приготвил за тези, които Го обичат); *понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини.*

В Новия Завет е написано, че вече знаем тези неща, защото Бог ни ги откри чрез Неговия Дух. Така че нещата, които са приготвени за нас, Бог ни ги откри. Не можем да цитираме този стих от Стария Завет и да го изпълняваме, все едно, че знаем какво е приготвил за нас Бог. Ние сме длъжни да разберем, че Бог вече ни е разкрил, открил тази тайна чрез Неговия Дух и ние знаем какво Бог ни е дал. Бог не е тайна, не е мистерия. Бог се е открил на нас чрез Исус Христос. Божието Слово ни казва, че Исус се явява съвършеното проявление на Бог. Ако искате да знаете на кого прилича Бог, няма да го откриете в Стария Завет – ще го откриете в Исус Христос.

Исус изцели всички, това е сърцето на Бог. Бог иска всички да бъдат изцелени. Бог иска всички да бъдат спасени. Бог иска всички да бъдат свободни. Ние го виждаме в Исус. Исус не е върнал никого. Той изцеляваше всички. Ние Го виждаме винаги готов да отиде и да изцели хората или да се помоли за някого. Той нямаше нужда да прави проверка на Божиата воля постоянно, защото Той знаеше Божиата воля. Той знаеше, че това е винаги Божиата воля – да помага, да изцелява, да освобождава – това е Бог. Защото Бог е любов. Бог е винаги готов да изцелява. Бог е винаги готов да освобождава.

Филип един път попита Исус: „Покажи ни Отец.” Исус му каза: „Ако виждаш Мен, ти виждаш Отец. Ако искаш да знаеш как изглежда Отец, гледай Мен.” Това е начинът на разбиране, който Бог иска да имаме. Ако си мислите, че има време или причина, заради която Бог не иска да изцелява, трябва да промените начина си на мислене. Никога няма такова време, когато Бог не е искал да изцелява. Бог иска хората да вървят в Неговите благословения. Ние трябва да разберем, да осъзнаем, че ако има някакви пречки или препятствия за изцеление, това не е от Божия страна, това е от човешката страна. Това не означава, че Бог не може да изцели този човек, защото е имал грях в живота си. Това означава, че Бог би искал този човек да започне да Му се доверява.

Той не задържа изцелението, обратно – Той се опитва да ни дава свободата. Бог изля изцелението, Бог излива свободата Си. „Ето я, вземете я!” – казва. Но ние излизаме с наши религиозни представи, които обясняват защо не можем да бъдем изцелени. Всеки човек, който съм чул да се изказвала по този начин, аз му доказвам неговата неправота чрез Библията. Защото това е Божиата воля **винаги** – да освобождава, да пуска на свобода, винаги. Да, дори на мен не ми е необходимо да говоря с Господа и да търся Неговата воля що касае изцелението. Защото аз познавам Бог, знам Неговата природа, Неговия характер и знам каква е Неговата воля. Аз също знам, че имаме враг и този враг се опитва да ни държи далече, да не получим това, което Бог има за нас. И затова, ако има някакви препятствия, започвам да преследвам врага. Аз не обвинявам Бог, не се съмнявам в Божиата воля.

Има случай, както ви казах вчера, когато донесоха едно дете при учениците на Исус и те не можаха да го освободят. Бащата отиде при Исус и Му каза: „Аз донесох моя син при Твоите ученици и те не можаха да го изцелят.” Исус каза: „Донесете момчето при Мен.” Исус освободи момчето. И ние знаем, че е Божиата воля това момче да бъде свободно. Но учениците не успяха да го освободят. Урокът от тази ситуация е, че ние трябва да разберем, че **фактът, че християните не са успели да си свършат работата, не означава, че това е Божиата воля.**

Много пъти съм виждал хора да се молят и нищо не се случва. И след като нищо не се случи, те казват: „Навярно това не е Божиата воля.” Не е вярно това. Просто хората, които правеха това, не успяха да се справят със ситуацията. И когато имаме провал, когато се молим, ние не обвиняваме Господ, ние отново започваме да се молим. Ставаме все по-сериозни, по-агресивни, за да освободим този човек. Това, че дяволът не иска да ви слуша, не означава, че не е Божиата воля този човек да бъде свободен. Просто означава, че дяволът не иска да си тръгне. Затова трябва да станете по-сериозни, по-агресивни и да кажете на този дявол, на тази болест, на тази немощ: „Ти си отиваш!” и че не трябва да се отказвате, докато не си отиде. Затова ви трябва вътрешна сила да продължавате да се движите напред, да не се отказвате. Трябва да запомните това: **ВЯРАТА ВИНАГИ ПОЛУЧАВА ТОВА, КЪМ КОЕТО СЕ СТРЕМИ!**

Ако ходите във вяра, вие не се отказвате, докато ситуацията не започне да изглежда така, както е на небето. Истинската вяра винаги получава това, за което се стреми. Затова ние не трябва да спираме, не трябва да се колебаем, преди да видим резултата. **Вярата решава от самото начало как ще изглежда края**, какъв ще бъде той. И тя не спира да функционира, докато не види крайния резултат. В целите Евангелия виждаме как трябва да се стои до край, което означава, че не трябва да се отказваме, докато не видим, че ситуацията не започне да изглежда по начина, по който ние искаме. И това е истина за всеки човек. Това е вяра.

Не всеки един би се движил в нея, но това се явява ваше решение. Вие решавате кога ще се откажете. Направете едно решение веднага, не чакайте дълго. Вземете решение да стоите до край, докато не победите. И когато вземете това решение, дяволът отначало ще се опита да се съпротивлява, но когато вижда, че сте сериозни, вашите битки ще стават все по-къси. Защото той ще разбере, че за него ще е по-добре да напусне сега, защото вие няма да се откажете. **Вие трябва да си развиете авторитет в ада.** Така че всеки път, когато демоните в ада споменат вашето име, един на друг да си кажат така: „Виж сега, по-добре направо си отивай. Защото този християнин не е като повечето християни. Защото този християнин не се отказва, той просто продължава, докато не спечели. Той не е като повечето християни, които се отказват след първата молитва.”

Повечето от свидетелствата, които имам са от хора, които ми пишат или ми звънят и обикновено казват нещо като това: „Обадих се за молитва. Моята църква ми казаха да се откажа. Няма нужда да се моля, защото и докторите казаха, че трябва да умра, че няма никаква надежда. Така че ти се обади и ти каза, че ще се молиш, докато спечелим. Моите приятели се отказаха, моята църква се отказа, други християни се отказаха. Те всички ми казаха, че живея в отрицание, те ми казаха, че няма надежда, но вие казахте, че няма да се откажете. И ти продължи да се молиш и сега аз съм изцелен.” Ето такива свидетелства получавам.

Ако ми се обадите за молитва, продължаваме да се молим. Има хора, които ми казват: „Моля ви, молете се за мен!” И започвам да се моля и след една седмица те ми се обаждат и ми казват: „Твърде късно е, докторите казаха, че ще умра. Можете да спрете да се молите. Моля ви, спрете да се молите.” И на всички тези хора им казвам: „Аз няма да спра, ти няма да умреш. Бог ми обеща, че на когото възложат ръка и говоря живот, той ще живее. Аз няма, аз отказвам да се предам.” И им казвам: „Ако искаш да умреш, първо ще се изцелиш и след това можеш да умреш☺ Умри здрав, амин!” След това те се обаждат и казват: „Благодарим ви, че не се отказвахте, сега съм здрав и не искам да умирам, искам да живея.” И чувате такива свидетелства през цялото време.

Искам да споделя нещо и пак ще се върнем обратно към темата. Искам да чуete моето сърдечно желание. През моя живот се занимавах с различни неща, различни кариери – преподавах бойни изкуства, бях в армията. И в двете организации, в които участвах, имаше нещо в тях, имаше братство. В армията ти формираш братство. Имаш братя отляво и отдясно, които ще умрат за теб и ти също би го направил за тях. Това означава братство в армията. Когато обучавах източни бойни изкуства, аз също имах братя. И когато водех битка, те биха се били с мен, защото сме заедно. Защото или заедно побеждаваме, или заедно губим. Когато бях в битка, в бой с бойните изкуства, моите братя не биха се отказали и да ме оставят. Има такава силна братска връзка, която е по-силна в боя. Те не се страхуваха да бъдат с мен и тях да ги набият и ние заедно побеждавахме. Същото се получаваше и в армията.

Когато си отдадох напълно живота на Бога, прочетох в Библията за любовта, която трябва да имаме помежду си. Че **ние сме длъжни, както се казва, да си пазим гърба един на друг.** Виждаме примери в Библията, където се вижда християни, които умираха за братята си и сестрите си. Исус ни даде пример. Той каза: „Най-голямата любов, която може да има човек, е да даде живота си за своите приятели.” Не знам нещо по-добро и вярвам в това, което Исус каза. Но когато започнах да се движа с християни, бях напълно разочарован, защото не видях това. Не видях това братство в християнството, което видях в източните бойни изкуства и в армията. И не можех да го разбера,

защото си мислех, че братството между християните трябва да бъде възможно най-силното измежду всички други.

Но разбрах, че това не е истина. Видях, че християните са готови бързо с радост да ви ударят в гърба, да говорят зад гърба ви. И ако някой каже нещо за вас, твоите братя не биха те защитили. Обратно, те биха се обърнали срещу вас. Никога не съм искал да оставя Бог, но бях готов да изляза от църквата, защото не виждах това, което пише в Писанията за църквата. Затова ви казвам сега, че през последните 20 години търсех точно това – братството; истински братя и сестри чрез Исус Христос, които да имат това истинско разбиране за братство. Това да са мъже и жени на Бога, които да са духовно силни, да положат живота си за другия. Да умрат, ако е необходимо, за другия, защото това означава да бъдеш истински приятел. Това е истинското братство. Не ме интересува особено църковната организация. Аз се интересувам и това е, което ме безпокои в християнството – братството, това е моето желание; това е, което търся.

В нашата организация хората идват и когато ме чуят да говоря по този начин, някои остават, но много си заминават. Защото те не искат този вид братство. Те искат да получат това, от което имат нужда и да правят нещата, които на тях им се искат. А това, което аз търся, са братя и сестри, които застават зад пределите на организацията, които са готови на посвещение, да споделят живота си един с друг. Бих го казал така: нямам много приятели, защото за мен, ако ти си ми приятел, това, което е мое, е твое. Това означава за мен приятел. Ако аз имам приятел, той може да ми се обади от другия край на света и всичко, което трябва да каже, е: „Кари, имам нужда от теб сега“. И независимо от всичко друго, аз ще бъда в следващия самолет, защото моят брат или сестра се нуждае от мен. Това е любовта на Бог.

Чувам, че в много църкви учат за любовта и говорят за някакво чувство – топло, приятно нещо. Като че ли тя изчезва винаги, когато се нуждае от посвещение, от жертва... Искам да ви кажа, това е братството, от което имаме нужда. Изглежда много трудно да се намери такова приятелство сред християните. И сега моето сърце, причината, поради която съм тук е, защото намерих истината в Божието Слово. Аз намерих Евангелие, за което си струва да умреш и поради тази причина, заради това Евангелие, аз ще живея. И причината да ви дам това послание е, защото не мога друго да и кажа. Когато открих тази истина за себе си, аз знаех, че трябва да започна да я споделям с другите хора. Ние имаме хора на всеки континент, в много страни сега, които са готови да вземат това предизвикателство и да проповядват Евангелието и да се държат заедно, ръка за ръка, като братя и сестри, посветени на това да носят посланието, Евангелието по света.

Казаха ми, че тук има представители на 23 държави. Моето сърце се обръща към вас. Нека да се хванем ръка за ръка и заедно да занесем това Евангелие, защото това е Евангелието на Бога. И когато го носим, врагът ще бъде принуден да се предаде, защото той вече е победен. Това не е просто някакво Евангелие. Това Евангелие изисква твърда воля и сила, сила от Духа за да кажете: „Аз ще отговоря на твоето позвъняване. Когато имаш нужда, дори и в 3 часа през нощта. Аз ще дойда да те видя, когато ти си болен в болницата. Дори и да не те познавам, аз ще дам живота си за Евангелието. Ако ти се обадиш, ще чуя, все едно Исус ми звъни.“

Защото Исус каза: „Аз бях болен, Аз бях гладен, ти се погрижи за Мене, ти Ме посети.“ Исус каза: „Ако правиш това на тези най-малките, го правиш на Мен.“ Това са хората, които търся. Защото с армия като тази, дните на дявола са преброени. Ние имаме Евангелие на победата, но сега имаме нужда от воители, които да устоят тази победа и които не се отказват, докато не видят победата.

Дойдох тук за една седмица и сега имам един въпрос към вас. Знаем, че имате много въпроси към мен, но аз обаче имам един въпрос към вас: „Вие такива хора ли сте, каквито аз търся? Такива, които да дадат живота си за другия?“ Защото аз не искам да си губя времето. Ако съм тук една седмица и то е за да изляя, да ви екипирам, за да можете вие да стоите, когато другите са слаби. Да стоите и да воювате за другите. Аз се моля за вас. Може би няма необходимост вие да се молите за мен. Вие ще дойдете при мене за молитва – имате нужда от изцеление, аз ще се моля. Може да

не се налага вие да се молите за мен, аз съм здрав. Така че вие не можете да се отплатите на мен, но вие може да го предадете на други напред. Да се молите за други хора, които имат нужда, като вземете това послание, това Евангелие за другите хора.

Затова ще попитам още един път: „Вие ли сте този вид хора, които ще станете и ще се сражавате за другите и няма да се откажете? Ще вземете ли това Евангелие и ще стоите ли за тези хора, които имат нужда и са слаби?“ Ако това сте вие, нека да видя, виждам вашите ръце. Искам да ви чуя как казвате: „Аз ще бъда този човек!“

Погребях моята първа дъщеря. Тя почина на 3 години и нямаше кой да ми помогне. Останах сам на нейния гроб и казах на Бог: „Господи, нямаше нито един човек за мен, но ако Ти ме научиш на истината за изцелението, аз ще бъда този човек за някого друг, за да не се налага да имат гроб като мен.“ И вече 30 години учим, практикуваме и обучаваме хората на Евангелието, за да може да бъдете този човек за някого друг.

Ние вече сме такива хора за други хора. Но разбирам, че не мога да бъда навсякъде. Имаме нужда от по-голяма помощ; започнах да обучавам хора като вас и те започнаха да правят същите неща, които аз можех да направя. Сега имаме хиляди хора, обикновени, като мене и теб, които са способни да станат и да бъдат този човек за някого друг. Както често казвам: „Много е добре да имаш Евангелие, което работи.“ Не Евангелие, за което да се извинявате и оправдавате. Евангелието, което чувате от мен, е достойно за Исус Христос. Достойно за воители като Исус, които печелят всяка битка, които изцеляват всички болни, които не оставят нито един болен. Исус изцеляваше **всички**, които отиваха при Него. Това е духовният воин.

Библията ни казва в Изход 15:3 *Господ е силен воин*. И Неговото име е: Бог е воин, Исус е воин. Ето защо Исус е способен да направи това, което направи. Той показа тази велика сила. Всеки път, когато Той се покоряваше на Божията воля, когато приемаше раните върху Себе Си, Той го направи за вас и го направи и за останалите хора. Той можеше да спре по всяко време, да го прекрати. Той каза на Своите ученици: „Нима не знаете, че Аз мога да извикам легиони ангели.“ Но Той реши да не го направи за Своя собствена полза, а да направи това, което е за ваша полза, за да не се налага вие да го носите това. Той отиде на кръста доброволно. Той можеше да спре този процес във всеки един момент, но Той отиде при всяко едно унижение, при всяка болка, всички тези изтезания. И когато беше прикован на кръста, защото Той имаше сила на воин, Той знаеше какво ще получи когато това на кръста премине. Знаеше, че чрез това ще изкупи моята и вашата свобода. Че чрез тази сила, която изглеждаше за света като слабост, Той знаеше, че ще спечели твоето спасение и моето спасение.

Когато Той гледаше на своите 12 ученика, те се разбягаха. Те се скриха, докато не получиха Святия Дух и след това откриха, че имат сила, същата сила, която беше в Исус. Ние не знаем някой от учениците на Исус Христос, който да не е умрял от мъченическа смърт. Знаем историята на църквата. Петър беше разпънат, апостол Павел беше обезглавен. Учениците на Исус се разпръснаха по целия свят. Има истории, които се разказват чак до Индия. Дори знам, че апостол Андрей е бил тук, по тези места в Украйна. И е проповядвал Евангелието. И всеки един от учениците на Исус е бил по някакъв начин мъченик и е бил умъртвен. Те не са се отрекли от Исус Христос, те са имали сила. Това е Евангелието на Исус Христос. Това е, за което Петър говореше на тези, за които написа своето послание. Там той написа: „Възлюбени, не възприемайте като нещо странно тези скърби и тези гонения, през които преминавате, защото вашите братя и сестри по целия свят са преминавали през същото.“ Той каза: „Вие все още не сте се съпротивили на греха до кръв, за това се изисква сила.“

Много често виждаме тези неща, поддаваме се на тези неща и забравяме, че и самият Исус пострада за нашите грехове. Все още не сме готови да пострадаме, да приемем това психическо натоварване, напрежение, емоционално въздействие, което идва чрез изкушенията. Изкушенията могат да бъдат посрещани от нас и да бъдат преодолявани. За това сме създадени, да бъдем воители.

Това е, което сте. Това е призивът на това време, в което живеем. Готов ли си да пострадаш за нещата, които се случват, само за да бъде проповядвано евангелието?

Когато Джон Лейк беше жив, той имаше специално Слово за един определен вид проповедници. Във времето, когато той е бил жив, също както в нашето време, имаше проповедници, които проповядваха срещу пари. Ако не си получат парите, те няма да проповядват. И очакват всеки път, когато си отворят устата да проповядват, да им бъде плащано. Джон Лейк нарече тези проповедници – доларови християни, доларово християнство. Това не е християнството, към което сме призовани; не са ни необходими такива християни.

Какво би направил, какво би заплатил ти, колко си готов да платиш за тази възможност да проповядваш Евангелието? Сигурно си казваш, че това изглежда странно. Какво разбираш под това: колко бих могъл да платя? Мислех си, че ако проповядвам, трябва да ми бъде заплатено. Така е по принцип – работникът заслужава своята заплата. Така че Бог ще ти заплати. Но какво би направил ти, колко далеко си готов да стигнеш, за да проповядваш Евангелието? До каква степен това Евангелие гори в теб или ти просто не си намерил това Евангелие, заради което си струва да пострадаш?

Апостол Павел имаше ученик, който се казваше Тимотей и апостол Павел писа на Тимотей и му каза: „Тимотей, претърпи трудностите като добър воин.” Това е посланието, на което се чудите сега. Колко си готов да пострадаш за да проповядваш евангелието? Ако ти умреш днес, твоето Евангелие ще остане ли след теб или то ще умре заедно с теб? И както казах вчера, Исус имаше 12 ученика, но само двама от тях имат Евангелие, което са написали. Всички останали дори не са ни оставили нищо, което да можем да прочетем и въпреки това, на основание на това, което вече имаме, имаме какво да проповядваме. Ако вие нямате друг шанс повече на тази земя да проповядвате и на никого не сте засвидетелствали, ако никога не сте възложили ръка на някого и ако цялото християнство да кажем, спре днес, какво е това, което ти си посял и което след теб ще остане и ще израсте, какво е твоето Евангелие? Или твоето Евангелие просто ще умре заедно с теб?

Взех решение да живея за Евангелието, когато бях на 40 години – това беше твърде късно; твърде много чаках да стигна до този момент. И когато станах на 40 години, взех решение, казах на моята жена: „Трябва да направя нещо, дължен съм. Аз няма да чакам да стана на 70 години, да стоя на моя клатещ се стол и да се чудя и размишлявам какво би станало, ако аз бях направил тази крачка някога. Какво би станало, ако се бях осмелил, какво би станало ако бях взел решение да чета тази книга на истината?” Затова взех решение, че ще живея за Евангелието.

Когато направих предложение на моята жена да се оженим, живеехме в малък град в САЩ, движехме се по един стар път, държахме се за ръце и аз й казах: „Не знам какво Бог има за моя живот, но знам, че ако се омъжиш за мен и останеш с мен, ще обиколим целия свят. И ти ще бъдеш по целия свят, защото Бог има план за моя живот и ще изживея този живот според този план.” Вече съм посетил повече от 40 държави. Не направихме нищо така, както ни учеха да правим. Правехме така, както Библията ни казва, че трябва да се прави.

Бог има план за твоя живот. Не се съгласявай с план Б, следвай Божия план! Божият план е по-голям от твоя план. Бог се нуждае от теб. Не искам да го кажа по груб начин, моля разберете какво има в сърцето ми. Не искам да ви нараня. Никога не бих искал да кажа нещо, което да ви причини болка.

В Китай днес в момента има между 100-150 милиона християни и всички те са приети от закона като престъпници, но те продължават да бъдат християни. Един служител се пада на половин до един милион китайски християни. Как си представяте, че може да се пастирува 1 милион души? Ако искате това, просто отидете в Китай и ще станете престъпник и ще живеете в подземната църква. Сега не изглежда така, както по-голямата част от света си мисли, че изглежда, но изглежда като църква по начина, по който небето я вижда като такава.

Не се съгласявайте с един прост, малък живот! Бог ви е дал голям живот, Неговия голям живот. Той има голямо видение за теб. Имам един приятел, който често ми казва: „Кари, недей да ходиш там, където просто те търпят лесно. Иди там, където хората ти се радват, че си там.“ Това е животът, който трябва да имате. Не просто да имаме някаква толерантност. Нека се съгласим за големия живот на Бог. Да се съгласим да направим нещо голямо за Бог. Нека да изменим нашия град, нека да изменим нашата нация. Можем да изменим целия свят. Исус не умря за някаква шепа народ, Той умря за целия свят. Той чака теб, Той те очаква. Има хора, които те чакат да отидеш при тях. Те даже не знаят, че чакат вас, но във вас е отговорът на техния проблем. Вие сте отговорът им, вие сте тяхното чудо, вие сте помощникът. Защото по-велик е Този, Който е във вас от този, който е в света. И когато вие, този който е Великият във вас, когато Той се прояви, когато вие отидете там, този, който е в тях, напуска бързо. Но вие трябва да отидете там. Затова аз ви моля сега, направете това посвещение към Бог, посветете се на Бог. Живейте съгласно това, което говорите, че вярвате.

Нека във вас да има сила, хванете се ръка за ръка. При събрание с такъв размер, когато излезете от това събрание, извън тези врати и видите всички тези хора извън събранието, първата ви мисъл трябва да бъде: „Не си взех достатъчно визитки“, защото трябва да направите връзка с всички хора тук. Трябва да се познавате един друг. Не просто да говорите с групата, с която сте дошли. Свържете се с хора от други страни. Разменете си имейлите и когато това обучение свърши и си отидете вкъщи, пишете им, окуражавайте се един друг. Ето това е Библията.

В последната част от тази книга апостолите на Исус Христос писаха писма за окуражаване за тези, които са по-далече. Сега нямаме необходимост от това. Сега няма нужда да чакате 6 месеца едно писмо да стигне от едно място до друго място. Вие можете да го напишете за един ден и можете да напишете писмо на сто човека за един ден. Натискате едно копче и го изпращате моментално. Имате връзка веднага един с друг и можете да растете заедно, да изградите тази силна мрежа и да намерите истински приятели, тези които биха положили живота си за вас и вие за тях.

Ще ви кажа една тайна: има духовна сила, духовна мощ, която се активира вътре във вас в минутата, когато се отделите, когато направите по-силно посвещение, когато вземете по-твърдо решение. Всеки път, когато го правите и казвате: „Аз ще отида по-нататък. Няма просто да правя това. Махам това от моя живот, защото това е загуба на време. Аз ще се фокусирам. Аз ще бъда с една мисъл съсредоточен.“ Когато твоят поглед е концентриран и очите ти гледат в една концентрирана точка, тогава светлината свети по-силно. Как мога да имам повече духовна сила? Много е лесно. Просто трябва да имаш чисто око, концентрирано око. Едно фокусирано решение, нека да имаш тази целеустременост в себе си. Вземете решение, че ще направите това за Бог. И нека от това, което правите, демоните от ада да пицят. Те няма да ме спрат, ще направя това за Бог. И когато направите това посвещение, духовната сила се освобождава и се активира вътре във вас. Това е силата, която ще ви помогне да осъществите тези неща, Божия план. Тази сила моментално се освобождава в теб, за да може да го направиш. Но повечето християни не правят това посвещение.

Трябва да разберем: ние не сме в този свят за да ни бъде удобно. Тук сме с една цел – да бъдем ефективни за Божието царство. Нашите удобства, които ние наричаме благословения, много пъти се обръщат в проклетия. Защото не искаме да оставим нашето удобство, дори заради Евангелието. Трябва да разберем, че трябва да направим това, което е необходимо, за да проповядваме Евангелието. Недейте да се вслушвате в тези религиозни думи, които ви говорят: „Трябва да се успокоиш!“ Не, ти трябва да се запалиш! Ти трябва да станеш страстен! Апостол Павел каза на Тимотей: „Тимотей, разпалвай дара, който е в теб.“ Павел каза на Тимотей да разпалва дара, който е в него. Павел не каза: „Тимотей, не прави нищо, докато Бог не изпрати съживление. Не прави нищо, докато Бог не те разпали отвътре.“ Павел каза на Тимотей: „Тимотей, ТИ трябва да разпалиш дара в себе си. Ти трябва да го разпалваш, докато стане голям огън.“ Той каза: „Не

позволявай да ти казват колко си млад. Бъди пример на вяра, бъди пример на чистота, на святост, бъди пример на честност, бъди пример за посвещение. Тимотей бъди пример, недей да слушаш другите, аз те поставих там да свършиш тази работа. Недей да се вслушваш в другите, прави това, за което аз те поставих.”

Това е, което Бог ви казва днес, сега, на вас. Не се вслушвайте в това религиозно напрежение, което се опитва да хвърли вода във вашия огън! Слушайте гласа на Святия Дух! Вземете Неговото масло, Неговия елей, Неговото миро и го излейте в огъня, за да се разпали този огън. И нека вашият живот да свети в този свят и да бъде светлина за Бога! Това е което, трябва да бъдете.

Сега, нека всички да станем. Ще направим нещо подобно на това, което направихме в предната сесия, но ако не го вярвате, не го кажете сериозно, не го кажете твърдо, по-добре не говорете. Защото не трябва да бъдете лъжци никъде, най-вече в църквата. Затова, ако го кажете, говорете го сериозно. Решете да вземете това решение сега, защото това е, към което сте призвани. За това е новото творение. Исус знаеше, че новото творение може да измени този свят. Това означава, че трябва да решите да инвестирате вашето време в други хора. Трябва да правите ученици, вие сте длъжни да правите ученици. Трябва да примирявате хората, да ги водите към спасение и след това да ги обучите и да ги подготвите. Всеки е длъжен да го прави.

Не очаквайте, че пасторът ще прави всичко. Всеки пастор трябва да има ученици, които да обучава. Не губете времето си напразно, защото пасторът е зает човек. Ако пасторът можеше да инвестира своя живот в теб, това не го прави просто така, за една-две седмици и после оставяш всичко и бягаш. Съедини се с пастора, съедини своя живот с него. Бъди верен човек, който си струва да бъде, който ще бъде верен да налива също на други хора това, което има. За това говореше апостол Павел на Тимотей. Той му каза: „Намери верни хора, които са верни да намерят други верни хора и ще преведат това напред.”

Ако ти не си сериозен, значи и аз не съм сериозен. Аз съм сериозен да те обуча до степента, до която ти си сериозен да бъдеш обучен от мен. Но това е свързване заедно, държим се един друг. И ние като пастори и лидери трябва да знаем, че ако инвестираме време да изливаме във вас, да сме сигурни, че след кратко време няма да избягате и няма да се ядосате, ако сме ви казали нещо, просто да се разсърдите и да си отидете. Защото, ако е така, ако се получи така, значи времето, което сме инвестирали във вас, можехме да го инвестираме някъде на друго място, в друг човек. Бог иска вяност. Бог иска упоритост, твърдост. Нека ви попитам нещо сега: „Вие такъв човек ли сте, за когото говоря в момента?” Нека да видя вашите ръце. Нека да чуя вашия глас. Тогава кажете с мен това:

Татко небесен, аз чух Твоя глас днес. Това е гласът в моя дух. Това, което моят брат каза, е това, което аз желая. Така че, небесни Татко, днес аз посвещавам себе си на Теб. Моят живот, моят дух, моята душа и моето тяло – аз го посвещавам на Теб, Татко. Да бъда верен човек. Да имам една цел, да бъда фокусиран, за да бъда светлина, която ще свети по-ярко в този свят. Аз се посвещавам на Теб, Татко, да проповядвам Евангелието навсякъде, независимо от това какво ще ми струва. Исус е мой Господ. Аз ще отида навсякъде, където ме води. Аз ще отида съзнателно. Аз ще проповядвам Евангелието навсякъде. Небесни Татко, покажи ми кого е нужно да обуча, кого е нужно да направя ученик.

Святи Душе, направи ме добър ученик, така че да мога да предам това на други хора. Аз покорявам моята воля на Теб сега. Покажи ми, кажи ми, дай ми способност да разбера Твоите планове за моя живот и аз ще ги изпълня с Твоята помощ, чрез Твоята сила. В името на Исус Христос да бъде така. Да ми бъде така! Амин!

СЕСИЯ 10

Материалите ще бъдат преведени на руски език. Ние виждаме, че това място тук в Киев се явява като стартова площадка за разпространение на посланието. Колко от вас се интересуват от завършване на библиейското училище? Пасторе, погледнете, вижте колко човека имат желание. Всички! Така! Ще го направим, ще го организираме това да се случи в Украйна. Амин! Сега, за тези, които сте тук в момента, разберете, че е много трудно да обхванете всичко това от първия път. Ние разбрахме, а също и научно е доказано, че имате нужда да го чуете, да приемете информация и след това да я приложите на практика. След това имате нужда от постоянно практикуване, регулярно, за да може тази истина да бъде усвоена, да бъде в самия човек.

Ще бъде тук една седмица, така че тук трябва да решим как ще продължим оттук нататък. Ако сте се регистрирали за тази конференция, църквата има вашите контактни данни – имейли, телефони и други начини за връзка. Това, което правим ние например в САЩ, правим едно такова общо информационно писмо. Подготвяме тези информационни писма, в които има различни отделни абзаци, в които са написани части от наши послания. И всеки един раздел е посветен на определена тема. Една от темите е изцеление, както днес имаме тема „Нов човек“ и тема за духовното воюване. За всяка една от тези теми даваме информация и ги изпращаме по ел. поща. За момента аз не мога да говоря руски, затова писмата са на английски, изпращаме ги тук и тук се превеждат и се изпращат до вас. Ако искате да получавате такава подробна информация за обученията, които се провеждат, тогава ще можете да прочетете тази информация на руски. Сега, колко от вас биха искали да получат тези информационни писма? Добре, ще го направим да се случи.

Това са две основни направления, които виждаме, че трябва да бъдат изпълнени като организационни дейности. Аз не съм дошъл тук само за да ви говоря и да ме слушате. Очаквам от вас да станете изпълнители на Божието Слово. И искаме да ви помогнем да бъдете такива и затова правим това.

Днес искам да ви покажа едни снимки. Можете да ги видите на екрана. Тук ще видите снимки, които донесох със себе си. Виждате този човек – как съм коленичил и се моля за този човек. Това е човек, който донесоха на едно от събранията без никакви признаци на живот. Това се случи в Южна Африка. Този човек беше върнат от болницата, защото е умираше от СПИН. Виждате колко тънки са краката му. Аз просто се наведох над него, заповядах живот, провъзгласих живот в неговото тяло. Вижте другата снимка. Това е неговата майка, махна одеялото, с което беше завит и това беше първият знак за живот. Той се преобърна и седна. Виждате, той стана прав. Аз все още го държа за краката, все още заповядвам живот в тялото му, защото имаше нужда от сила. По-нататък виждате вече как той започна сам да ходи. Той си тръгна изцелен. През следващите два часа той свръхестествено повиши теглото си с още 20 килограма и се възвърна в своето нормално състояние.

Ето още една снимка. Това са хирургически метални импланти, които са били вградени в гърба на една жена. Аз се помолих за нея, тя си отиде вкъщи, заспа и след като се събуди, всички тези импланти бяха до нея, в леглото ѝ. Без никакви операции Бог премахна тези импланти от гърба. Това, което може да се запомни от последната снимка, са едни ключови моменти. Аз не знаех, че тя има метал в себе си. Не съм я подпитвал. Повечето хора говорят за себе си неща, които противоречат на тяхната вяра. Нека да го обясня по този начин. Повечето хора получават толкова много информация, подробна информация, посредством която те излизат от пределите на вярата по причина на това, че те са препълнени с информация, те са погълнати от информация.

Най-големите чудеса, които съм виждал, са се случвали тогава, когато не питам за подробности. Хората идват при мен и искат да разкажат всички подробности за своя проблем. Искат да си разкажат цялата медицинска история. Аз бих слушал, защото не искам да бъда груб, но

всички подробности от медицинската история не помагат на молитвата ми да бъде по-добра. Нещо повече – всички тези подробности могат да отслабят молитвата ми. Колкото повече ми казвате, толкова повече има вероятност да изляза от вяра и да бъда в състояние на съчувствие и симпатия за състоянието ви. На мен не са ми необходими подробности, аз не съм доктор. Бог знае подробностите. Моята работа е да вярвам. Аз имам само достатъчна информация за да повярвам. За това не е необходимо много информация.

Бях в Портланд, щата Орегон с брат Андрей и брат Виктор, които са заедно с мене, те са рускоговорящи. Аз не разбирам руски език, те пък не разбират английски. Проповядвах една седмица с преводач. Той беше един млад човек, стоеше до мен и превеждаше всичко цяла седмица. Събота вечер по време на изцелителната служба извиках напред всички, които имат нужда от изцеление. Той превеждаше и всички излязоха напред. На мен ми се стори, че цялата църква излезе напред. Да речем 800-100 човека, всички излязоха напред. И когато се обърнах към моя преводач за да му кажа какво да каже на хората, се оказа, че него го няма. Извикали са го някъде и него го нямаше. Не исках да го чакам цяла вечер, затова си помислих: независимо какво тези хора ми казват, независимо какъв е техният проблем, аз така или иначе бих направил същото нещо.

И ето я тайната. Когато служите с изцеление, не се изменяйте от един човек към друг човек. Бог е същият. Така че аз не се изменям от всеки човек. Ще правя едно и също за всеки един човек. Аз ще освобождавам живот и този живот отива във всеки човек и изгонва болестите от него. Независимо какъв е проблемът или болестта, животът ще го поправи. Така че, независимо какво ми казват за болестите си, това няма значение. Това е, което трябва да запомните: **когато отговорът е един и същ, въпросът не е от значение.** Независимо какво ми казвате, не е от значение какво ще ми кажете – аз ще направя едно и също. Аз няма да се променя.

Нямам специална сила изцеляваща рак и специална за левкемия и не трябва да се превключва, за да дам такава или друга сила. Това не е начинът, по който работи. Това е просто живот. Живот, който влиза в човека. Животът изгонва рака, животът изгонва левкемията, животът изгонва артритата. Така че, аз не се нуждаю от вашите подробности. Единственото, което трябва да знам е, че имате нужда от помощ. Ако ви попитам, тогава може да ми кажете: „Имам еди-какъв си проблем“. Но по принцип, аз нямам нужда от подробности. Не ми трябва да знам кога е започнало, колко дълго е било.

Тази вечер, в онази църква аз разбрах, че независимо какво ми кажат тези хора, бих направил едно и също. Така че слязох от сцената. Нямаше ред, имаше просто една тълпа от хора. Просто застанах, хванах ги за ръцете и казах: „В името на Исус, живот! Бъди изцелен! От глава до пети!“ На следващия човек по същия начин казах: „Бъди изцелен от глава до пети.“ И така отидох при всеки един човек и направих едно и също. Аз не бях запознат с нито един проблем на хората, които бяха там и на които служих. Не се молих нито един път с конкретна, специфична молитва. Изговарях едни и същи думи за всеки един човек. Ние се молихме за абсолютно всички хора.

След това се върнах в хотела и на следващата сутрин проповядвах. Преди началото пастор Сергей стана, взе микрофона и каза: „Нека сега да чуем свидетелствата на хората, които са получили изцеление.“ Не знаехме какво се е случило и той каза: „Ако сте били изцелени предната вечер, моля излезте напред и дайте свидетелство.“ Цялата църква излезе напред. Но той ги спря и каза: „Чакайте, чакайте, не трябва. Не тези, които са получили молитва, а само тези, които са получили изцеление.“ Хората се огледаха, кимнаха, че са разбрали и продължиха да излизат напред. И тогава той започна да взема свидетелства на хората – тумори изчезнали, зъби са се появили, кръвното налягане се е оправило, сърцето е било изцелено. Всякакви видове болести.

Тези свидетелства ги чувах за първи път, защото не знаех какви са проблемите на хората, но те бяха изцелени. Казвам ви го с тази цел, искам да запомните това. Не давам свидетелства за да ви впечатля и да ми се зарадвате. Всички тези аплодисменти ги приемам като благодарност към

Бог. Но тези свидетелства ги разказвам поради една причина: че те показват принцип, на който искам да ви науча. Тази нощ Бог стана по-голям в моите очи, защото разбрах, че **няма нужда аз да знам всяка една подробност. Бог я знае и Бог ги изцелява.** Това не са моите ръце, това е Бог, който ги докосва. Той се излива от мен, но това беше Неговият Дух, който го направи. Ние трябва да оставим Бог да бъде Бог; да не поставяме Бог в една малка кутийка.

Колкото повече имате нужда от информация, за да получите някакво изцеление, толкова по-малко сила освобождавате. Исус не се нуждаеше от много информация. Служа по начина, по който Той го правеше. Прочетох как Той служеше и започнах да го правя по начина, по който Исус го правеше. **Просто питам: какво мога да направя за вас?** И той казва: „Аз се нуждаю от изцеление. Имам рак, т.н.“ И аз казвам: „В името на Исус Христос приеми своето изцеление. Бъди изцелен! Получи зрението си!“ **Няма значение това, което аз казвам, а значение има това, в което вярвам.** Това, което говоря, е това, което вярвам – Бъди изцелен от глава до пети!

Ако ми кажете, че имате проблем с бъбреците, мога да кажа: „Бъбреци, бъдете изцелени!“ Или мога да кажа: „Бъди изцелен!“ И това е всичко. Така че, няма нужда да знам всички подробности. Може да се случи да попитам какво е това, да имам някакви допълнителни въпроси за по-конкретни неща. Но реално не се нуждаю да знам, защото не съм аз, който ви изцелява. Този, който ви изцелява, Той вече го знае. **Аз съм просто доставчикът, който доставя продукта – изцелението.** Аз съм куриерът, който ви достави изцелението. Бог е изцелителят, Той е Йехова – Рафа, „Бог, Който те изцелява“. Амин!

Казвам ви това, защото видяхте металните протези, които са излезли от гърба. Когато положих ръката си на гърба ѝ, тя не ми каза какъв е проблемът. Аз я попитах: „Какво мога да направя за Вас?“ А тя каза: „Имам проблеми в гърба.“ Да, реално жената имаше проблеми в гърба, но не ми каза, че има протези вътре в гърба си. Не знаех нищо и това е добре, че не го знаех, защото ако тя ми беше казала, че има метални протези, не съм сигурен дали бих имал достатъчно вяра, за да излезе нещо от нейния гръб. Аз имах вяра, че Бог ще изцели този гръб, за да може докторите да изкарат този метал оттам. Но нищо не знаех и просто казах: „Гръб, работи правилно! Гръб, бъди изцелен в името на Исус!“ И след това ѝ казах: „Отиди си вкъщи. Отиди да поспиш и сутринта ще се събудиш изцелена.“ Тя си отиде, легна да спи и когато се събуди, беше изцелена. И металът лежеше в нейното легло.

Това беше повече от това, което поисках. Но Бог каза, че Той е способен да направи несравнимо повече от това, което можем да помислим, да помолим. Именно по този начин Бог постъпи. Ако ми давате твърде много информация, тогава правите така, че не може да се направи повече от това, което искате или си помисляте. Ако хората ви дават твърде много информация, тогава започвате да си мислите: „Не съм виждал такова изцеление до сега.“ Така реално извеждате себе си от вярата. Трябва да запомните: нашата работа е да вярваме. На нас не ни трябва да знаем всички подробности. Ако знаем всички подробности, тогава на нас не ни трябва вяра. Но това, което угажда на Бог, това е вярата и именно чрез вяра се случват всички тези неща. Затова не питайте прекалено много за подробности. Нека Бог да ви изненада, да направи неща, които вас да ви удивят. Амин! Не се опитвайте да бъдете експерти, просто бъдете вярващи. Експертите искат да покажат на хората колко много знаят, но позволете на Бог да покажете колко силно вярвате. Не е ли просто?

Имаше един човек в тази служба, който беше с проблем в гърба и аз го попитах: „Какво мога да направя за вас?“ Той каза: „Имам проблем в гърба.“ „Добре!“ - казах, сложих ръка на гърба му и казах: „Гръб, бъди изцелен!“ След това казах: „Всичко е наред, сега направете това, което не сте могли до сега да правите“ и той започна да се движи със съвсем леки движения. Казах му: „Хайде повече!“ Но той не можеше, просто това беше максимумът. Затова му казах: „Останете така.“ След това продължих да се моля за други, след това се върнах при него. Попитах го: „Как се чувствате сега?“ Той каза: „ДА, има подобрение.“ „Сега е по-добре от преди да се помоля. Но не се ли изцели

докрай?” Той каза: „Не!” Казах му: „Хайде да го направим пак. Гръб, бъди изцелен в името на Исус! Изчакай тук” – молих се за още хора и пак се върнах при него и попитах: „Как се чувстваш сега?” Той каза: „Още по-добре! По-добре се чувствам, но още не съм изцелен!” Тогава пак казах: „Гръб, аз ти казах да бъдеш изцелен! И ти ще работиш сега!” Стана късно, изцелителна служба беше събота вечер, и аз му казах: „Отиди си вкъщи, наспи се, ела утре и ми кажеш какво се е случило.” Той каза: „Добре!” и си отиде в къщи.

На следващата сутрин трябваше да проповядвам. Този човек дойде при мен преди началото на службата. Беше много развълнуван и ми каза: „Брат Кари, мога ли да говоря с теб?” Казах: „Добре” и отидохме в пасторския офис. Той каза: „Мога да докосвам пръстите на краката си.” Аз казах: „Слава на Господа!” А той каза: „Вие не разбирате, моят гръб е изцелен. Мога да си докосна пръстите на краката.” И аз му казах: „Слава на Господа! Това е добре!” Това е изцелително служение. Виждали сме много гръбове изцелени. Аз не бях така развълнуван, както той беше развълнуван, защото това не е моят гръб, това е неговият гръб. Но той каза: „Вие не разбирате.” Той каза: „Изчакайте.” И отиде до колата си, върна се при мен с един гоолялям плик и извади от там рентгенова снимка. Показа ми снимката и ме попита: „Ти виждаш ли това на снимката?” Попитах го: „Какво е това?” Той ми отговори: „Това е метална шина, която докторите ми сложиха в гръбначния стълб. И поради това не мога да си движа гръба. Не мога да се наведа и да си докосна пръстите на краката. Защото тази метална шина държи гръба в определена позиция.” Аз му казах: „Но ти каза, че можеш да се навеждаш”, а той: „Да, мога”. И аз гледам рентгеновата снимка, гледам и него и пак гледам снимката и пак гледам него и казвам: „Я, я пак си докосни пръстите на краката.” И той се навежда и докосва пръстите си. „Да, ама ти нали имаш метална шина?” „Да, имам и точно това искам да ти кажа. Това е чудо!!!! Това се опитвам да ти обясня.” И аз пак му казвам: „Докосни си пак пръстите.” Накарах го да направи това няколко пъти. И му казах: „Това е чудо!”, а той: „Ама точно това се опитвам да ви кажа.” И му казвам: „Искаш да ми кажеш, че докторите са ти имплантирали тази метална шина в гръбначния стълб и след като се помолихме за теб, сега можеш да си докосваш пръстите. Така че ти сега реално искаш да ми кажеш, че или Бог е махнал тази метална шина, или я е превърнал в гумена ☺ и сега тя може да се движи.” И той казва: „ДА! Това е чудо! Аз вече се обадох на моя доктор и ще ми направят нова рентгенова снимка.” Казах му: „Когато направите снимката, обади ми се, защото, аз няма да бъда тук. И ти ще ми кажеш какво точно се е случило с твоя гръбначен стълб.” Той каза: „Добре.”

Той си направи рентгенова снимка в понеделник. До сряда тази снимка не я дадох на човека. И в един момент аз карах колата си и получих телефонно обаждане. Вдигнах телефона и този човек крещеше от другата страна и славеше Бога. След като се успокои, аз попитах: „Кой сте вие на телефона?” Той каза: „Аз съм този човек с металната шина в гръбначния стълб.” Попитах го: „Какво ти казаха?” „Вече нямам метална шина в гръбначния стълб. Тя е изчезнала напълно!!!!”

Аз не съм го молил в началото да ми дава подробности, защото научих да не питам за подробности, а просто да разбере от какво другите имат нужда, какво те искат. Просто ги питам: „Какво мога да направя за вас?” И човекът казва: „Искам моят гръб да бъда изцелен” или „Имам рак.” След като разбереш какъв е проблемът, ако искаш, както постъпи Исус, хвани го за ръце и кажи на тялото какво искаш да се случи с тялото. Тук няма никаква тайна молитва. Това не е заклинание, никаква специална молитва. Просто казваш това, което трябва да направи тялото. Тяло, бъди изцелено в името на Исус. Можеш да говориш на тялото, може да говориш на болестта. Аз предпочитам да говоря на тялото, защото някои хора имат няколко проблема и понякога те имат проблеми, които не знаят, че имат. Може бъбреците да бъдат изцелени, а човекът да умре от нещо, което не знае, че го има. Но Бог знае всичко. И ако ти казваш: бъди изцелен в името на Исус, това означава всичко, дори и нещата, които вие не знаете. Така че направете го да бъде просто. **Колкото по-проста е една молитва, толкова по-силна е тя. Колкото по-кратка е молитвата, толкова повече вяра има.**

Ако имате дълги молитви това е, защото не мислите, че нещо се променя. Така че продължавате да се молите дълго и дълго, като се надявате, че така или иначе ще уцелите в един момент. Това наричаме да налучкаш. Но не трябва да се постъпва така. Просто го кажи: „Приеми своето изцеление. Бъди изцелен! Амин!“ Толкова е просто. Това, което има значение, това което прави нещата, е това, което вие вярвате. Бог не изцелява, защото имате знание и информация за всичко, което не е наред с този човек. Мога да ви дам много примери. Просто помнете, че вие не сте доктори, вие сте вярващи и затова просто трябва да вярвате. Говорите и вярвате. Поради това, че вие вярвате, вие говорите. И за това просто вярвайте и говорете.

Нека да завършим с Колосияни 1:25 – помнете ли онази тайна, за която говори апостол Павел – най-великата тайна във Вселената? Искате ли да знаете коя е най-голямата тайна, съществуваща някога в човешката история? Готов съм, ето сега ще ви открия тази тайна. Колосияни 1:25-27. Тук апостол Павел казва *„на която аз станах служител по Божията наредба, която ми беше възложена заради вас, да проповядвам напълно Словото на Бог“ . т.е. тайната, която е била скрита за векове и поколения, а сега се откри на Неговите светии. На които Божията воля беше да яви какво е богатството на славата на тази тайна между езичниците, т.е. Христос между вас, надеждата на славата. Христос във вас – тайната.*

Апостол Павел тук казва, че това е най-голямата тайна, която някога някъде е съществувала. Тя е била скрита преди сътворяването на света. Защо тази тайна е била скрита? Той каза, че ако властите в този свят знаеха тази тайна, нямаше да разпънат Господа на славата. Защо? Защото, ако те знаеха, че чрез разпятието на Исус Христос те няма да успеят да Го спрат, те биха направили така, че Той да не може да изпълни Своята мисия – да отиде при Отец, да изпрати Святия Дух, така че всеки вярващ да бъде изпълнен. И вместо да се мъчат да се справят с един Христос, щяха да разберат, че ще трябва да се справят с милиони християни. По този начин щяха да разберат, че няма да успеят да спрат разпространението на Евангелието. Те щяха да разберат, че правейки това с Христос, те просто помагат на разпространението на Евангелието. Че чрез смъртта на Исус, че чрез това, че Той умря и възкръсна и отиде при Отец, вместо Той да е ограничен само в една личност, сега Той може да бъде в милиони по едно и също време.

И вместо да бъде на едно място физически, сега Той може да бъде по целия свят. Исус каза: *„По-добре е за вас да Си отида, защото ако аз не отида при Отец няма да мога да изпратя Духа обратно. Но по-добре е за вас Аз да си отида, за да мога да изпратя Духа, за да можете да повярвате и делата които Аз върша ще ги вършите и вие и дори по-големи, защото Аз отивам при Отец.* Защото, когато Аз отида при Отец, Аз мога да изпратя Моя Дух на всички ви. Ето това е цялото Евангелие, това е Божият велик план за хората. Това беше скрито, за да не може врагът да знае какво смъртта на Исус ще донесе. Иначе нямаше да Го разпъне. Но понеже Той го направи, сега Христос е във вас, надеждата на славата.

Христос във вас, вие сте надеждата на славата; надеждата, която е Бог. Бог вложи Своята надежда във вас. Бог заложи на вас. Бог вярва във вас. Той вярва, че вие с Неговия Дух ще правите делата на Исус. Това е Божият план, това не е вашата идея, това не е моята идея. Ние не сме написали това тук, Бог го написа. Той каза: *„Това е Моят план от самото начало. Божият Дух, Духът на Христос да обитава в хората.“* И можем да станем съпричастни на Неговата природа, на Неговите качества, Неговия характер, Неговата сила, на Неговата вяра – ето това е тайната, която всеки вярващ мъж или жена е знаел. Всеки, който е виждал чудо или е бил там, където са се случвали чудеса – това е, което Смит Уигълзуърт е знаел; това е, което Джон Лейк е знаел, това, което Ёйми Макферсън е знаела. Това е, което всички те са знаели: че не живея вече аз, а Христос в мен – надеждата на славата. И че чрез Него се случват всичките тези неща. Христос, Който е в нас, Той е, който прави тези неща. Когато вие го получите, когато го разберете, всичко във вашия живот се променя.

Ето какво правим: много често в църквите превъзнасяме даровете, превъзнасяме помазанията, дори превъзнесохме хората, наричайки ги помазаници. Какво правим – забравяме, че Христос е в нас и започваме да локализираме Христос в определена личност. Ако Божият Дух беше предназначен да бъде само в един човек, тогава Исус не трябваше да ходи при Отец. Разбирате ли? Той беше разпънат, погребан и възкръсна и 40 дни беше на земята, преди да се възнесе при Отец, обучавайки учениците Си тук и едва тогава Той напусна. И учениците Му 10 дни чакаха Исус да изпрати Святия Дух. И Той им каза: „Почакайте докато получите силата на Духа, когато Той дойде върху вас. И когато това се случи, вие ще получите чудодейна способност. Вие ще приемете тази способност.”

Сега това помазание е във вас. Тази сила е във вас. И каза: „Тогава ще бъдете Мои свидетели, тогава ще отидете по целия свят.” Не се опитвайте да ограничавате Святия Дух в определена личност. Аз не съм дошъл тук, за да можете по някакъв начин да Ме поставите по-нависоко от вас, да мислите, че съм нещо повече от вас. Не съм дошъл тук, за да ставам някакъв християнски идол. Дойдох тук, за да ви кажа, че Христос е във вас, Той е във вас. Ние превъзнасяме Христос, не човеци, не личности. Исус ме изпрати тук, за да ви кажа, че Той живее във вас. И това, което видях, Неговите дела, които Той вършеше чрез мен, Той иска и вие да го виждате чрез вашите ръце, не само чрез моите. Той иска и вие да имате свидетелства, не просто да повтаряте моите свидетелства.

На вас трябва вече да ви омръзне да бъдете нормални хора. Вие не сте създадени да бъдете нормални хора. Създадени сте да бъдете християни. **Нито един християнин не е създаден да бъде нормален! Християните са създадени да бъдат свръхестествени, имайки силата на Святия Дух, амин!** Затова дойдох тук, да ви кажа това. Това е тайната. Това е, около което всичко се върти. Бог се е опитвал да влезе в човека. Бог не живее в ръкотворен храм, направен от човешки ръце. Нима не знаете, че се явяват храм на Божия Дух? Той живее във вас сега, точно сега Той живее във вас. Божият Дух, Той се разпалва, Той се възбужда, Той се вълнува относно информацията, която получавате. И Той ти казва сега, Той говори чрез вашия дух и говори на вашия ум и ви казва: „Повярвай го, това е истина. Това е Евангелието. Действай чрез тази истина, в съответствие с тази истина, позволи Ми да бъда в теб.”

Когато говоря това, ако ти си новороден и ако Божият Дух е в теб, ти знаеш, че всичко, което казвам, е истина. Защото Божият Дух свидетелства на нашия дух, че Той е в нас. Той се явява свидетел на истината, Той потвърждава Божията истина и казва: „Да и амин! Да, да бъде така! Това е истина! Повярвай го! Действай според това. Стани пълноценен Божи син. Постъпвай като Божи син – такъв, какъвто си. Постъпвай като твоя най-голям брат Исус Христос, бъди Божий син. Защото Той живее в теб.”

Нека всички да станем и повтаряйте заедно с мен:

Небесни Татко, Твоето Слово е истина и аз Го вярвам. Днес е истина за мен. Днес аз чух Твоето Слово, аз чух Твоята истина. Днес избирам да вярвам на Твоето Слово. Днес То е истина за мен. Татко, Ти си в мен и аз съм в Теб. Исус е в мен, Исус е в Теб, ние всички сме едно цяло. Татко, аз съм Твое дете – предузнат, предопределен да се преобразя в образа на Твоя Син Исус Христос. Аз приемам това благословение. И аз приемам отговорността, която идва с това благословение. Исус и аз сме едно. Исус и аз сме в единство заедно. Както е Той, такъв съм и аз. Той е светлината на света и аз съм светлината на света. И аз ще позволя на моята светлина да свети. Слепите ще виждат, болните се изцеляват, обладаните ще бъдат свободни, мъртвите ще възкръсват. И най-голямото чудо от всички чудеса – загубените ще бъдат спасени. В името на Исус Христос, аз ще извърша моята част. Аз съм съработник с Бог заедно – Отец, Исус и Святия Дух и аз можем да изпълним работата и ние ще я изпълним. Да бъде! В името на Исус Христос. Амин!

СЕСИЯ 11

Добре, сега ще започнем от Колосяни 1:27, там до където стигнахме вчера. И както казахме вчера, това е тайната. Това е най-голямата тайна в човешката история. Всичко, над което работеше Бог от Адам до Исус, имаше една единствена цел, която може да се нарече така – Христос да се окаже във вас. И както ние четем в Колосяни 1:27 – там е написано, че тайната е Христос във вас – надеждата на славата. До сега дискутирахме този термин, тази фраза „Надеждата на славата”. Има различни видове тълкувания. Въпреки че имаме една Библия, обикновено не се вслушвам в различните тълкувания. Вземам оригиналното Божие слово и позволявам Библията да тълкува сама Себе Си. Когато разглеждаме думата „слава”, може да проследим тази дума по протежение на цялата Библия. И там на едно място е написано, че „преминаваме от слава в слава”.

Много хора виждат в този израз много различни степени, нива на слава, крачки на слава. Всеки ден е ново ниво на славата. В това няма нищо грешно, но не е това, което Библията ни казва. Библията ни казва, че пътят на праведния става все по-ярък и по-ярък, т.е. по-светъл. Затова може да се каже, че всеки ден си по-славен, но не за това става въпрос тук в този стих. В Евреите е написано, че Старият завет си имаше собствена слава, която вече угасна. Но Новият завет има по-голяма слава, която никога няма да угасне. Така че преминаваме от старата слава, от Стариия завет, когато получихме спасението към новата слава – Новия завет, затова е слава в слава. Тук става въпрос за славата на Стариия завет към прехода на славата на Новия завет.

Затова има един единствен преход от една слава към друга слава. Но в новата слава няма ограничения за нея. Тя е като слънцето. Колкото по-близо стигаш до слънцето, толкова по-ярко е то. Но въпреки това славата е същата. Така че славата, която имаме, е вечната слава. Вчера ви прочетох едно място в Писанието, където е написано, че Господ направи всички тези неща, че Той е имал тази тайна. В Него е била тази мъдрост и знание и всички тези неща са били направени за нашата собствена слава. Библията казва, че нито една плът няма да получи слава на Божието присъствие. Когато Бог говори за нашата слава, това не са нашите дела, а това са Неговите дела в нас. Ако те са Неговите дела, а те са тогава, не можем да получим неговата слава, но можем да получим слава в Него, това за което говори и апостол Павел.

Има различни идеи относно славата. Има различни проявления на славата. Много хора, когато са младенци във вярата, са задоволени, удовлетворени с това замъглено състояние на неразбиране. И заради това състояние те често биват подвеждани. Трябва да разберем, че вместо да чакаме облака на славата, вместо да чакаме някакъв вид проявление, физическо проявление на славата, не трябва да се стремим към него. Не трябва да се стремим към славата, която Бог ни е дал. Когато гледаме към славата, която Бог ни е дал, трябва да разпознаем това, което Писанието говори. Има неща, които се случват, които не са споменати в Библията. Това не ги прави лоши или неправилни. Но ако не са споменати в Писанията, това означава, че не са толкова важни. Така че не трябва да бъдем завладени от тези проявления.

Има много по-голяма слава от просто физическия облак. И дори сега, в сегашно време, виждаме различни видове проявления. Виждаме проявления като златен прах и др. Библията не ги споменава, така че те не са толкова важни. Те може да помогнат, но могат и да отвлекат хората. Гледам и чета Библията и не обръщам внимание на проявленията на славата. Обръщам внимание на славата, която пребивава. За да разберете моята гледна точка, ще ви дам няколко примера. Когато Бог създаде Адам, е написано, че Бог направи Адам по образ и подобие. И Бог каза, че го увенча със слава и чест. Или по друг начин казано: даде му колоната на славата и честта.

Бог коронова човека със слава и с чест. В Псалом 8 е написано: *Какво е човек, за да си мислиш за него. Син човешки който Ти да посетиш. Но Ти му даде господство над целите свои дела на ръцете Си.* И това е славата, която беше дадена на Адам. Това не е златен прах, това не е

облак. Това беше **слава отнасяща се към Божието внимание, благоволение, благост, която Бог оказва на човека**. По-късно виждаме какво Исус наричаше слава.

Виждаме в Стария завет друг аспект на славата. Там е проявена в огнен стълб през нощта и облак през деня. Има различни видове проявления на това, но трябва да запомните защо ги е имало. Защото хората са били плътски, те са били ориентирани към чувствата, към външните възприятия. Те не са били духовно ориентирани. Били са ориентирани към физическите проявления и на тях им е било необходимо да видят, да почувстват. И поради факта, че не са били духовни, Бог се обръщаше към тях като към деца и Той ги водеше чрез физически начини. Но ние не сме като тези хора, ние сме родени от Духа. Не ходим по плът. Не оставаме чувствата и емоциите да направляват нашето ходене с Бог. Ако продължаваш да следваш чувствата и емоциите, ще останеш плътски човек.

Нека ви кажа друг пример. Когато Илия и Елисей ходеха заедно, Илия каза на Елисей: ако ме видиш как ще бъде взет от земята, тогава ще получиш своята двойна порция. И ако вие сте прочели историята внимателно, Илия се опитваше да направи всичко необходимо като че ли да отдели от себе си Елисей, за да не ходи той с него. Но Елисей беше достатъчно умен да каже: „О, не. Аз ще се прикрепя към теб. Защото ако аз отида някъде на друго място, точно тогава Бог може да те вземе и аз няма да мога да си взема моята двойна порция. Защото няма да те видя как ти напускаш земята“. Затова Елисей постоянно беше с Илия.

Ако разгледаме внимателно как Илия беше грабнат от земята, имаше две различни проявления – имаше колесница с коне и имаше ураганен вятър. Имаше две различни неща. Там е написано, че колесницата и конете дойдоха за да грабнат Илия. Това е нещото, което го грабна, но тогава защо беше този вятър. Този ураганен вятър се появи между Илия и Елисей. Този вятър беше проверката, тестът, последната проверка към Елисей, който той трябваше да премине. Това беше проявление, чиято цел беше да отвлече погледа на Елисей от Илия. Но Елисей беше много добре трениран, обучен от Илия. И той не си откъсна погледа от Илия за да гледа на проявленията. Той не си откъсна погледа върху вятъра, а гледаше през вятъра. Така че когато видя Илия да напуска земята напълно игнорирайки вятъра, тогава той получи пожеланото от Илия. Колкото повече навлизаш в Бога, толкова повече проявления ще се случват и толкова повече трябва да останете фокусирани.

Чудесата и знаменията, проявленията са за невярващите. Те просто естествено следват вярващите. **Невярващите гледат чудесата и знаменията, но вярващите** – единственото нещо, което **трябва да гледат те, е да гледат на Исус**. Не трябва да бъдат отвлечани от каквито и да било видове проявления, защото тогава ще започнете да съдите колко силен е Святият Дух на това място. Не виждам никакъв златен прах, не съм виждал диаманти, камъни, не съм виждал пера, не съм виждал такива неща. Означава ли това, че не съм духовен? Това единствено означава, че ако тези неща са се случвали там, на това място, на това място е имало твърде много невярващи. **Вярващите не се нуждаят от знамения.** Вярващите имат Този, Който предизвиква тези знамения. Знаменията са за невярващите.

Ние имаме Божието слово, имаме Божия Дух. Нека светът да гледа на нещата, които се случват около нас, а ние ще продължаваме да гледаме на Исус Христос. Това е знакът и знаменията на вярващия човек. Дяволът може да прави различни проявления, но само Божиите хора могат да възкресят мъртви хора, да изцелят болни, могат да освобождават хора и това е Бог. Дяволът винаги ще се опитва да ви отклони погледа, да гледате настрана. Има едно нещо, което когато изучавате Божието слово, ще виждате все повече и повече. Бог създаде човека в три отделни съставки – дух, душа и тяло. Духът, ако е новороден, е свързан с Бог. Божият Дух обитава във вашия дух. Той пресъздаде, сътвори вашия дух, но вашият дух не мисли - той знае, няма въпроси за него. Вашият дух знае. Вашата душа задава въпроси; тя мисли, решава. Но твоята душа трябва да стигне до заключение. Вашият дух започва със заключението. Когато вашият ум е обновен чрез Божието слово, заключенията във вашия дух, които съвпадат с Божието слово, се явяват също и заключения,

които стигат във вашия ум. Когато вашият ум е в съответствие с Божието слово, с Духа, тогава имате увереност и знаете за какво говорите. И тогава просто не се чудите, нямате неразбиране.

Тогава вече не сте човек с двойни мисли, колеблив; с колебливи мисли, като вълните в океана. А вместо това сте стъпили на солидна здрава почва, вие сте на стабилна скала. Вашето ходене е в една посока, а не наляво надясно. Не се движите от единия край на пътя до другия край. Вие стоите в тесния път и сте стъпили на твърда почва. И ако това е случаят, тялото също се покорява и започва да функционира съгласно душата и духа. Защото вашият дух е вече в контрол. Вашият ум е стабилен и това се отразява на тялото. Защото вашият ум не се лъкатуши наляво надясно, не се колебае. Вашето тяло също започва да спира да се колебае. Какво имам в предвид от това да се движи наляво надясно, да се колебае – болест-здраве, здраве-болест. Това имам в предвид като казвам от една страна на друга страна.

Вие се движите директно и това се нарича Божествено здраве. Защото сега вашият дух, душа и тяло са изцяло в една линия, в съгласие. И сега в такова състояние ти знаеш каква е истината. Не се опитваш да отгатнеш. Не слушаш всяко едно мнение. Може да чуваш много гласове, но вашият дух ще чува и ще се настройва с правилния глас. Защото вашият дух вече знае истината. *1Йоан 2:20: „А вие сте помазани от Святия и знаете всичко“, стих 27: „А колкото за вас, помазанието, което приехте от Него, остава във вас и нямате нужда да ви учи някой...”*

Това помазание се явява Святият Дух, Той пребивава във вас, Той ви учи на всичко. Понякога за да научим нещо, Той използва думи, които са изречени от човек. Но дори тези думи трябва да бъдат в съгласие с Духа, Който обитава във вас. Всичко в Бога е ясно и правилно направено. Колкото по-бързо вашият ум стигне до заключението, че Бог винаги знае всичко и че Той винаги е прав, дори и да не го разбирате, вие знаете, че Той е прав, затова извършвате това, което Той ви казва, въпреки че не разбирате защо. Тогава вашият живот се изправя и вашият дух е способен да тече чрез вашата душа и тяло. Вашият дух трябва да протече през всичките три съставки на вашата личност. Той тече от вашия дух, преминава през вашата душа, помага ви да намерите правилните думи, които да изречете. И когато казвате Божиите думи, Неговият Дух се свързва с вашия и добавя живот и сила. И когато докоснете тези хора, Духът протича през вашия дух, вашата душа и вашето тяло и ръцете ви и прониква в другата личност. И трите съставки – дух, душа и тяло – са в съгласие. Именно така Бог е създал човека да функционира.

Преди няколко години бях в Индонезия; църквата беше с толкова много хора и едва можехме да излезем от нея. Толкова много хора имаше, че хората, които се нуждаеха от изцеление – не можехме да стигнем до тях. Ние се молихме и много хора получиха изцеление. Но някои искаха само да се докоснат до мен. Това е нормално, но просто не можех да стигна до тях физически. Затова им казах: тези, които са на първия ред, нека се хванат за ръце с тези, които са от втория ред. Тези, които са на втория ред, да се хванат за ръце с третия ред и така да направят верига от хора, които са се хванали за ръце. След това тези, които искаха да се помоля за тях отзад и не можех да стигна до тях им казах: Сега ще ви покажа как Божият Дух работи. Това не е психология, това е Дух.

И им казах: Затворете си очите. На този човек, който искаше да получи изцеление и не можех да стигна до него, да си затвори очите. Нищо не казах, но когато реших да освободя дух, аз хванах за ръка този човек, който стоеше близо до мен. Но вече бях взел решение. Това се казва вяра и в момента, в който аз докоснах този човек, Божият Дух преминаваше през всеки един човек до последния човек и той беше изцелен. Казах на този човек да си затвори очите, за да не види той кога аз ще пусна тази сила. Нищо не казах, защото не исках той да чуе нещо. Исках да им докажа, че това е Духът, а не психология. И когато докоснах ръката, Божият Дух се предаваше през всеки един човек и стигна до този човек. И този човек след една секунда извика и скочи и беше изцелен.

Божият Дух, Той е осезаем. Той е реален. Той не е нещо измислено. Той функционира по начина, по който вие функционирате. Вашето тяло функционира по определен начин. Ако вашето тяло функционира по различен от нормалния начин, бихте казали, че или сте болни, или че има

нещо нередно с вас. Как разбрахте за това? Защото знаете как би трябвало правилно да функционира вашето тяло. Бог е създал човек по Неговия образ и подобие. Ние функционираме по същия начин, по който функционира и Бог. Божият Дух има определен начин, по който Той функционира и Той винаги е един и същи. Въпреки че има различни проявления на действието на Святия Дух, но ако някой от вас намери един електрически контакт, вземе някакъв метален предмет и го постави в този електрически контакт – електричеството, то е по същия начин, но вие ще имате особено проявление ☺. Но ако друг човек дойде при вас и ви хване за ръката, тогава вашето проявление ще отслабне и това проявление ще отиде в другия човек. Защо при вас си отиде това проявление? Защото сега не се явявате крайно звено на този електрически поток. Следващият човек се явява крайно звено. Вие просто сте били преходно звено, предаващо звено, през което е минала силата. Но проявлението е там, където то е насочено, където завършва.

Всеки един човек може да има различни проявления – някои крещят, някои могат да се тресат, някои могат да паднат. На всеки човек е по различен начин в зависимост от личността на човека. Но по някаква причина ние, църквата, искаме да направим проявлението еднакво за всички хора. Силата е една и съща, проявленията са начинът, по който възприемате силата. Ако искате да бъдете проводник на силата, тогава трябва да се научите да я предавате така, че тя да не се проявява физически. Когато се моля или полагам ръце на вас, силата не пада на вас отгоре, тя протича чрез мен към вас. Ако паднете под действието на силата, в такъв случай трябва и аз да падам. Научих се как да нося тази сила и да я предавам. Така че тази сила да не ми влияе, защото на вас това няма да ви е от полза.

Ако всеки път, когато полагам ръце на някого, човекът падне и аз падна в този момент, тогава щях да успея да се помоля само за един човек и нямаше да мога да помогна на другите. Така се научих да бъда носител на силата и да освобождавам силата. Колкото повече силата не ми влияе, толкова повече по-голяма част вземам за себе си и предавам на вас. Аз не искам силата да се разсейва. Искам тази сила да достигне в цялата си пълнота до крайната си точка, като един лазер, който е насочен от доктора. Тази светлина е във вас и можете чрез вас да я размножите, да я съсредоточите, да я концентрирате като лазер и да изрежете този рак, този тумор. Ето това е, което ние искаме. Не искаме просто силата да се разсейва просто така. Така че просто всеки един да почувства някакви потрепвания. Ние искаме Божията сила да удари силно врага за да не ви безпокои повече той. Но трябва да се научите да я носите и трябва да се научите да я давате. Амин! Не просто да правим демонстрация колко сме духовни чрез начина, по който реагираме на Божията сила.

Това, което има значение, е не как реагираме на силата. Няма значение и как болният реагира на силата. Това, което има значение, е как врагът реагира. Амин! Това, което в действителност има значение, е, че дяволът реагира като напуска. Това, което има значение и е важно, е как врагът реагира на присъствието на Божията сила, а не как ние, или вие, или те реагират на тази сила. Това е, което ние имаме в предвид, когато говорим за славата. Още един пример, Йоан 11, когато Исус възкреси Лазар. Лазар беше вече четири дни мъртъв и Исус се появи там, където беше погребан и хората, които бяха там също знаеха, че Лазар е умрял. Исус също знаеше, че той беше умрял. Мария и Марта също знаеха, че той е умрял. Те отидоха при Исус и Му казаха: „Господи, ако само Ти беше тук, Твоят приятел Лазар не би умрял“.

Това е вярно. Те направиха едно правилно изказване и правилна изповед. И те казаха: „Дори сега ние знаем, че Бог ще направи това, което Ти Го помолиш“. Исус им каза: „Не ви ли казах, че само ако повярвате, ще видите славата Божия“. Сега имаше ли облак, който да е паднал там? Видяха ли следа от златен прах, който да показва на Исус къде да отиде, къде е Лазар? Не, нямаше такива неща. Това, което видяха, е един умрял човек, който излезе от гробницата все още облечен с тези погребални дрехи. Това е славата на Бога. Библията ни казва, че Божията слава, чрез която се възкреси Исус от мъртвите и че трябва да имаме двама свидетеля за да бъде потвърдено дадено

нещо и тук имаме двама свидетеля. Исус каза, че Лазар, който възкръсна от мъртвите видя славата и по-късно апостола казва в Рим, че Исус е бил възкресен чрез Божията слава.

Славата Божия възкресява мъртвите. Не е имало никакъв облак, никакво друго проявление. **Проявлението на славата беше в това да бъде възкресен мъртвият.** Искате да видите Божията слава? Тогава вярвайте, възлагайте ръце на болните. Когато те се изцеляват, ще виждате Божията слава. Човекът е увенчан със слава и можем да отдаваме тази слава. Божието слово ни казва, че Божият Дух е възкресил Исус от мъртвите. **Божият Дух е Божията слава.** Във вас е Божията слава, която обитава във вас. Ако искате да Го видите, да я видите, тогава дайте възможност, освободете да излезе от вас Божия Дух към някого друг и тогава ще видите Божията слава.

Искате да чуете Божията слава? Бях на няколко събрания, където можеш да чуеш ангелска музика. Бях на някои събрания/служения, където хората виждаха ангели около мен, които ме окуражават. И това много често се случва, почти винаги на всяко служение, което аз провеждам двама, трима, четирима различни хора идват при мен и ми казват: „Брат Кари, по време на тази последна проповед видях един ангел, който стои зад тебе. Той застана зад теб и в един определен момент, когато говорех, той се навежда над мен и ми говори нещо ухото.“ Аз не го виждам. Аз нямам нужда да го виждам. Но аз знам: Емануил, Бог е с мен. Аз знам това, но това, което те видяха... ще ви го обясня набързо как изглежда. Аз стоя зад катедрата, проповядвам Божието слово. Различни двама, трима, четирима човека, които не са свързани помежду си, не се познават, никой не познава другия, даже се намират на различни места в залата по едно и също време – това нещо се случва, те виждат този ангел, който се появява зад мен на някакво разстояние, след това се приближава до мен и стои там, докато аз проповядвам.

И в определен момент ангелът се навежда над мен и ми казва нещо. И тогава те казват: „Точно в този момент ти си излязъл от катедрата и си започнал да говориш нещо много по-силно. Все едно ти се опитваш да наблегнеш на нещо, на някакъв определен момент. Но това беше след като ангелът ти прошепна в ухото. Той ви даде тази идея. И тази идея ви запалва и вие излизате напред и започвате да проповядвате.“

Не знам колко от вас са забелязвали, че прекарвам по-голямата част от времето си като обучавам, дори и по време на тези служения? Стоя отстрани на амвона, не отзад на катедрата. Защото думите, които ви говоря действително са запалени от Святия Дух и носят живот чрез Божия Дух. Тези думи носят живот към вас. Защото ние тук сме заедно, съединени сме заедно. Не ми трябва да дойда тук за да го разбера. Дойдох тук за да го знаете вие. Думите, които ви казвам, не са за мен, те са за вас. Вземете сега тези слова, вярвайте в Божието слово и действайте така като те са истина. Живейте по начина, по който знаете, че трябва да живеете. Това е вашето предназначение. Това е Божията слава.

Уочман Ний преди много години написа книга, която е наречена „Късната слава на човешката душа“. Той е описал способността на човешката душа, която Бог е дал още от самото начало на човека. В тази книга е написано, че душата има такава огромна сила, затова Бог не иска да я маха. Бог иска да принесе изкупление за душата и да я възстанови в това състояние, в което тя трябва да бъде. Ако съм споменавал чародейство, много хора само като чуят думата и започват да се страхуват в църквата. Магьосничеството се прави от душата. А както знаете, в посланието на Галатяните е написано за делата на плътта. Там е написано за човешкия аспект и там се споменава магьосничеството и чародейството. Това е, ако мога да го опиша по-лесно, използване на човешката душа за достигане на своите цели. Тази душа не е посветена на Бог. Чрез тази душа демоничните сили проявяват своите качества и действия. И тази човешка душа сама по себе си или чрез действието на демоничните сили може да предизвика определени проявления.

Ето за това е много важно знаменията да следват вас, а не вие да следвате знаменията. Аз не се интересувам какво ще се случи. Не се отвлечам от тези неща. Дяволът винаги се опитва да ви

отвлича в нещо друго. Много често, когато демоните се проявяват, в момента, в който те започнат, веднага им казвам: „Спри! Ние не разрешаваме това!“ И те спират. Някои хора харесват проявленията на демони, тези, които са наречени младенци; които обичат да гледат как хората се тресат по пода, защото това им дава материал, за който да говорят. Единствените проявления и знамения, които харесвам, е самата промяна, изменението на човека от обладан в свободен човек, от болен в здрав.

Нека да ви обясня нещо за духовната война. Демоните се опитват да ви отвлекат от служението. Имам такива случаи, когато съм проповядвал и обладан човек започва да се проявява. И се научих, когато започне да прави това нещо, спирам да проповядвам и просто казвам: „Спри! Излез вълн! Излез сега! Точно сега!“ Не слизам от сцената, не отивам при човека и да загубя 45 мин. за да го освободя. Ако бях направил това, то единственият човек, който би получил помощ от това служение, би бил само този. Но да се прекрати, това вече се явява проявление на Божиата сила. Тогава вие сте способни да направите най-важното, а то е: да ви дам Божието слово. Това винаги е най-важното.

Дяволът винаги ще се опита да отвлече вниманието ви от Божието слово. Имало е случаи хора да стоят на изцелителната линия, които започват да падат преди да отида при тях или те падат преди още да съм ги докоснал. Когато това се случи, аз не просто преминавам покрай тях. Аз се навеждам, прекланям се над тях и полагам ръце. Защото много пъти това е демон, който просто желае да остане в този човек и те се опитват да отдалечат човека от мен. Така че, когато се моля за вас, ако паднете преди да ви докосна, аз все пак ще отида при вас да ви положа ръка. Научил съм се на тактиките на врага и не му позволявам да ме излъже.

Мога да ви дам много и различни примери, различни трикове, които дяволът се опитва да ви приложи. В Ню Йорк бяхме в първата сесия, с която отваряхме събранието. Сцената приличаше на тази. Имаше свободно пространство, имаше маси и столове в залата. Всички хора стояха на масите, но пред мен имаше открито пространство, така че реших да открия събранието и да се помоля. Щях да кажа: Нека да се помолим! Затворих си очите и в момента, в който започнах да се моля, точно по средата на моята молитва, моите очи са затворени, не знаех, че една жена е станала и е излязла отпред, застана по средата на празното пространство пред мен. Моите очи са все още затворени, аз не разбрах, че тя е там и докато се молах, тя започна да крещи. Тя не просто правеше някакъв звук, тя започна да говори: „Аз те мразя. Ти дойде за да освободиш тези хора. Те са мои и аз те мразя.“

Това беше за първи път, когато ми се случи такова нещо. Аз се молах, трябва да бъде тихо. Трябваше да бъде свята духовна атмосфера, а тази жена започна да крещи. Очевидно тя беше обладана. Така че си отворих очите. Ето какво научих от това, което Библията казва: Наблюдавай и се моли. Няма нужда да си затваряш очите, когато се молиш, особено когато се молиш за хората. Лице в лице или ги държиш за ръцете. Ако не ги държиш за ръце, тогава си държиш очите отворени. Защото ако те имат демон и си затваряш очите, може да получиш удар ☺ Питайте откъде го знам ☺ Когато тя започна да крещи, за първи път ми се случва такова нещо, аз си отворих очите, отне ми една секунда да осъзная какво се случва, защото си спомних как тя започна да ми казва: „Аз те мразя“. И първата ми мисъл, когато я видях, беше: „Жено, аз не ви познавам. Вие не може да ме ненавиждате, защото не ме познавате. Ако вие ме познавахте, възможно е да ме мразите, но първо трябва да се запознаете с мен.“

Аз си мислех това и тогава осъзнах, това е дяволът. Скротих от сцената, отидох при нея и се случи нещо удивително. Тя стоеше пред мен много ядосана и когато се приближих до нея, колкото по-близо се приближавах, толкова по-спокоен ставах аз. И разбрах, че тя нищо не може да ми направи. Докато стоях там и се гледахме един друг, след няколко секунди тя започна да се тресе, падна на колене, стана толкова потна, повече от това, което аз съм виждал. Все едно някой изливаше вода върху нея. Буквално течеше вода от нея. И изведнъж забравих за този дявол, видях

жената и всичко, което можех да кажа.....аз просто я обикнах, чувствах любов към нея и знаех, че това не е правилно. Спомням си, че взех двата си пръста просто така и ѝ казах много тихо: „В името на Исус, чрез Божията кръв аз те освобождавам!“ Не я докоснах по челото и моментално тя изцяло се измени.

В миг тя стана изцяло свободна и започна да плаче. Прегърна ме и нейните приятели дойдоха и ѝ помогнаха да стане. Тя започна да гледа настрани и каза: „Къде съм аз, кой си ти, кои са тези хора?“ Тя даже не е могла да разбере къде се намира, даже не знаеше как е стигнала там. И попитах нейните приятели: „Как я докарахте до тук?“ Нейните приятели са ѝ казали, че искат да отидат на събрание и поради нещата, които се случват в живота ѝ, начина, по който тя постъпва, нейният приятел каза: „Аз просто знаех, че тя има нужда да дойде. Ние ѝ предложихме да я вземем.“ И той каза: „Когато отидох в нейната къща, тя се държеше много зле, стоеше на едно място, не отговаряше, не реагираше. Трябваше да я занесем в залата. Когато се молихме, усетих как тя стана, но не можах да я спра и така излезе напред; знаех, че ще се случи нещо. След това тя започна да крещи. Цялото това действие се случи само за няколко минути. Даже не бях започнал да проповядвам. Това беше молитвата в началото на служението. След като жената се върна на масата, тя беше напълно свободна и казах: „Мисля, че е време да направим почивка - след първите три минути“.

Отидох там, където ми бяха книгите. Един от моите зетъве беше оператор, отидох при него и говорихме, защото никога не бях виждал подобно нещо. Казах му: Успя ли да заснемеш това? Той каза: Не! Защо! – му казах аз. Но ти се молеше в този момент. Аз чаках да спреш да се молиш, и аз се молах с теб. Още не бях пуснал камерата да заснема. Сега вече знаем кога да натискаме бутоните – още преди началото на всичко, защото не знаем какво ще се случи. И докато стоях там, друга жена дойде при мен и тя каза: „Целия си живот съм прекарала в църква. Виждах как хората изгонват демони. Виждах как крещат на дявола, как слагат Библията върху хората, как ги помазват с елей, как изливат вода върху тях, виждах как абсолютно всичко. Цяла вечност отнема да се изгони този демон, но никога не бях виждала човек да бъде освободен толкова бързо, толкова лесно и с любовта на Бог. Помислих си: ти истински човек ли си? Сега знам ти си истински, защото не направи шоу с това нещо изгонване на бесове. Ти просто я освободи чрез Божията любов!“

Това е начинът, по който Исус го правеше; такъв е начинът, по който трябва да го правим и ние. Да забравим идеята за шоуто. Ако сте християни, ако сте служител, Бог не ви е взел на работа за да бъдете шоумен или да бъдете театрален актьор, да правите някакви видове театрални действия. Не сте призвани да привличате вниманието към себе си. Поставете Исус да бъде звезда на вашето шоу. Насочете вниманието към Исус и недейте да показвате някакви неща, просто си свършете работата. Пуснете хората на свобода, дайте им свобода. Просто обичайте хората с Божията любов. И ако правите това, в крайна сметка хората ще махнат очите си от вас и ще започнат да гледат Исус. Даже и да ви гледат, няма да виждат вас. Те просто ще виждат Божията любов. Те просто ще виждат Исус. Когато ги докоснете, ще знаят, че Исус ги докосва и ще бъдат свободни. Хората ще имат достойнство и ще разберат, че не става въпрос за спектакъл, не са обект на някакъв спектакъл, на шоу.

Ние сме призвани да се обичаме един друг, да помагаме на хората да бъдат такива, каквито Бог ги е създал. Всичко останало няма значение, Бог ще се погрижи за останалите неща. Нека просто да проповядваме Евангелието и да помагаме на хората. Амин! Имаме още 10 мин. Можем цяла проповед да кажем. Разбрахте ли нещо от това? Взехте ли нещо? Амин! Говорихме за Божията слава. Виждате ли начина, по който изгонихме беса от тази жена. Това даде слава на Бога. Знаете ли, моето минало беше в бойните изкуства, след това при военните. Занимавах се с бокс, различни видове бойни изкуства. Обучавах хората на бойни изкуства. И това, което забелязах, е че хора, които гледат двама, които се бият и например тези хора се бият 10 рунда или 12 рунда или 15

рунда, хората отстрани казват: „Боят беше 20 рунда и беше хубав бой ☺ Ненапразно си похарчих парите, така че боят да продължи до последния рунд.“ И хората казват: това беше хубава битка.

Но понякога гледате битката, виждате как двама бойци се събират на ринга, след това чуват звука за начало. Боят започва и след 14 сек. битката приключва. Това е боят, за който хората ще говорят. Хората ще са похарчили голяма сума пари, за да гледат 12 рунда бой, но не се чувстват измамани, защото това е потресаваща битка. Не просто хубава битка, а страхотна битка. Защото за първия вид битка, за която говорех, бойците са на сравнително еднакво ниво и никой не може да вземе връх над другия. Затова се налага да се стигне до края. Но другият вид битка е страхотна, чудесна, защото единият от двамата е толкова по-талантлив спрямо другия боец, че той е успял толкова бързо да го надвие.

Сега, нека да разгледаме това от духовна гледна точка. Какво би дало най-много слава на Бога? Това да стоите 45 мин, да крестите на дявола да го накарате да прави това, което искате – това означава, че сте на едно ниво. Колкото по-дълго се налага да се биете с дявола, толкова повече сте на едно ниво. Но когато влезете в залата и когато можете да отидете при човека, който е обладан и да му кажете: „Ти си отиваш, защото по-велик е Този, който е в мен от този, който е в теб. И този, който е в теб, напуска сега, в името на Исус!“ 14 сек – битката приключи. Сега, първата битка, когато всичко отнема дълго време, много рундове и в края на краищата вие победите – това би дало слава на теб. Но когато победите за 14 сек., това ще доведе слава на Бога. Защото показва колко по-силен е Този, който е във вас спрямо демона.

Нека да забравим славата за нас. Нека да носим слава на Бога, защото този бой е между Бога и дявола. А на вас е необходимо просто да кажете Неговите думи. И Бог казва: От този момент аз ще се заема с този въпрос. И Той взема този демон и го изгонва. Без битки. И това е всичко, всичко приключва. Това е начина, по който Исус действаше. Когато дяволът е бил изгонен от небето, мислите ли, че на Бог Му е трябвало много време да го направи. Той е казал само една дума: Отивай си! И той си отива. Толкова е просто. Това е начина, по който Исус го правеше. Исус каза: Излез от момчето! Той им казва: Замлъкни! Толкова е просто, без дълги и шумни проявления. Ето Той е Този, Който живее във вас. Именно Той говори чрез вас. Неговата сила се проявява чрез вас. **Отдавайте слава на Бога и тогава ще видите славата Му.**

СЕСИЯ 12

Не знаем какви ще бъдем след като всичко завърши. Но това, което Бог прави, е това, което зависи от Него. Библията казва, че скритите неща – те принадлежат на Бог, а откритите неща принадлежат на хората. Така че тези неща, за които нямаме информация, просто не ги знаем, те са скрити. В момента нямат важност за нас. Това, което има значение, е да ходим в нещата, които вече са открити. Не се притеснявам за това, което следва. Аз се притеснявам за нещата, които трябва да изпълнявам всекидневно. Защото ако живея, както е написано в Писанията, това означава, че винаги ще бъда готов за следващите неща. Ако си губя времето да разбере какво ще следва и в същото време не живея по начина, по който Библията ми говори, тогава аз няма да мога да получа и да живея това, което следва, което е приготвено за мен.

Аз се доверявам на Бог. Знам, че Бог е Бог на небето и на земята и ще правя това, което е правилно. Не се притеснявам, не се тревожа за нещата, които много хора се тревожат. Много християни считат, че е жизненоважно да знаят всички подробности свързани с последните времена. И винаги се опитват да разберат каква пък е моята позиция по този въпрос. Единствената причина, поради която искат да я знаят, е заради това, че ако ние се съгласим заедно, тогава те ще могат да приемат и другите неща, които казвам. Но ако нямаме съгласие относно тези неща, тогава те автоматично няма да приемат и другите неща, които говоря.

Има много видове позиции и всеки, който поддържа тези позиции, трябва да може добре да ги защити. Не навлизам в тези неща. Имам ли определени вярвания относно последните времена? Да, разбира се! Но това не е от значение за мен сега. Всичко, в което вярвам, ще разбере и когато дойде времето, ще разбере дали съм бил прав. Не е толкова важно в момента дали съм прав или не съм прав. Това не ми влияе на начина, по който живея днес. Независимо как ще се случат последните времена, едно е сигурно: ще ни е необходима вяра за да преживеем тези времена. Затова се фокусирам върху това да уча хората във вярата в Бог и да бъдем подчинени на Неговата воля, за да може този човек обучен вече да премине през последните времена, независимо какви са те. Затова хората ме питат постоянно в какво вярвам. Аз вярвам в следното: независимо от това какво ще се случи, аз ще бъда с Бог и това е, което има значение. Амин! Така че ето моята позиция, която уча.

Нека сега се върнем за упованието на славата. Вече си припомнихме, че преминахме от слава в слава, бяхме увенчани с Божията слава. В нас има някои моменти, чрез които трябва да се прослави Бог. Не се вълнувам относно бъдещата слава. Важното е аз да ходя с Бог. Всичко останало за мен е вече установено. Има и друга гледна точка, от която можем да погледнем на надеждата на славата. Много пъти Библията ни говори за славата и там е написано, че ще видим Божия син, Сина Човешки, Който се връща в Неговата слава. Знаем, че Той е възседнал в слава и много пъти царството Божие се говори за него като за славно царство. Говорим за небесата, които са пълни със слава и че ние също ще влезем в славата. Много пъти, когато хората умират, казваме, че те са отишли в славата – имайки в предвид небесата. Така че това се явява друг аспект на тази дума.

Славата може да бъде свързана и да се говори за нея както за небесата. Тогава Христос във вас – Той се явява надеждата на славата, т.е. надеждата на небесата. Сега, от една страна бих могъл да кажа, че Исус Христос е в мен и поради това имам тази надежда на славата, която е на небесата. Христос в мен се явява моята надежда за славата на небесата. Но има и друга страна на тази гледна точка. Можем да кажем: Исус Христос е в теб и Той е надеждата на славата, имайки в предвид, че Исус Христос се явява небесната надежда, небесното упование, има се в предвид, че царството небесно, небесата имат надежда, царството има надежда във вас. И това е надеждата, че ще живеете този живот и тази надежда се основава на факта, че Исус Христос е във вас.

Слушал съм различните гледни точки и бих казал, че всички те са правилни. Не е нужно да гледаме само под определен ъгъл. Трябва да говорим, че истината има спектър. Бих се досетил, че много от вас сега се намират на място, което не е същото, когато са започнали, са повярвали. Много от вас сега вече вярват в изцелението, вярват че Бог може да извършва чудеса и независимо от това в момента, когато вие се спасихте, в този момент не сте вярвали в това. Може би добре сте казвали, че това не съществува или не може да бъде истина. Може би сте казвали или са ви учили, че изцелението е вече минало.

Вие сте новороден, вие сте спасен, Исус е във вас, вие сте в Исус, вашата вечност с Бога, всичко е наред в тази област, това значи, че вие сте християни. Но след това порастате и Бог пораста във вашите очи и разбирате, че изцелението не е преминало. Не е в миналото; то е в настоящето, Бог продължава да изцелява. Но може би са ви научили, че Бог го прави само тогава, когато го поиска. Понякога изцелява, понякога не изцелява и всичко зависи от Него. И вие всъщност никога не знаете, така че израствате до тази точка, позиция. След това чувате, че Бог отговаря на вяра и ако имате вяра, тогава Бог може да ви изцели. Така че израствате. Били сте християни през цялото време, в началото и след това. Но израствате като християни.

Виждате, че християнството представлява един спектър. Всичко, което казвам, е че всъщност сте започнали от различно място в този спектър. Някои от вас са израснали в семейства, които вярват в чудеса. И след това отивате в църква или сте били в църква, където ви учат, че Бог върши чудеса, че изцелява. И в момента, в който сте се спасили, вие вече знаете, че Бог е Бог на чудесата. Така че сте влезли в християнството в една от тези позиции на спектъра. Вие сте се новородили в

определено място в познаване на истината и това се явява спектър в християнството, в който има различни позиции, на които може да се намерите. Но според Библията крайният резултат на християнството достига до там, че да приличате на Исус Христос, да се оприличите на Исус Христос.

Можете да прочетете в Библията в Ефесяни 4 глава; говорихме вече за това място. Там е написано много ясно, че трябва да израснем в пълнотата на Христос ВЪВ ВСИЧКО. Също така виждаме, че е написано в Римляни 8 глава, че сме създадени, сътворени сме по образа на Христос. Това означава, че ние сме оформени, ние сме образувани да изглеждаме като Исус Христос. На нас също ни е казано, че вече сме Божии синове, напълно изявени Божии синове. Това означава, че ние напълно изглеждаме като Исус. Но в същото време ни е казано, че трябва да израснем да изглеждаме като Него. Но също така е казано, че сега сме Божии синове. Така че ние сме сега Божии синове на спектъра на синовничеството, на спектъра на Божиите синове. Както има спектър на синовничество в минутата, в която вие се новородихте, в минутата, в която се спасихте, в минутата, в която станяхте християни, вие станяхте син. Но чрез вашето израстване започвате да изглеждате все повече като син. И ето от къде ние получаваме идеята за това.

Когато току-що сме се родили, знаехме, че сме новородени. Знаехме, че сме новородени и че сме синове, Божии деца. Но все още вашият живот не изглеждаше външно по начина, по който би трябвало да изглежда. Така че се явявате наистина реално осиновени. Но хората около вас – те не могат да ви разпознаят все още. Така че те биха казали, че в момента не виждат голяма разлика. Ако сте били много лош човек, в момента, в който сте се спасили, би трябвало да има драстична разлика. Ако сте били крадец, разбойник, пианица, ако сте били много агресивен, много жесток човек, в секундата, в която се спасите, би трябвало да има драстична промяна.

Но да речем, че сте израснали в църква (не казвам, че в църквата няма крадци и пияници), но да кажем, че сте били нормално благочестив човек, който не краде, били сте честен, просто нормален човек. Но вътре, вашият дух е бил мъртъв, били сте мъртви отвътре. Когато сте се спасили, хората около вас не са видели такава голяма разлика, но разликата се е случила. Така че в този спектър на „да бъдете Божии синове“, ние хората започваме от различни позиции и места. Така че аспектът да бъдеш Божий син се вижда по различен начин от различни гледни точки.

Имам един син и три дъщери. Първата ми дъщеря почина, когато беше на три години. Следващите две дъщери и моят син – те всички израснаха, женени са и имат деца. Но сега моят син е вече възрастен човек. Но той беше мой син в секундата, когато той се роди. Той трябваше да продължава да расте. Той не е израснал в това да бъде повече мой син, но по време на своя растеж започна да изглежда все повече на това да се оприличава на мой син. И колкото повече той растеше като мой син, толкова повече аз чувах хората да казват: „Твоят син постъпва по същия начин, както и ти“. Това е, защото той беше дълго време около мен, прекарваше много време с мен. Колкото повече време прекарвате с някого, толкова повече започвате да действате като него.

Така че моят син винаги е бил мой син. В началото беше дете, но в неговия растеж той стана моят възрастен син. Така, колко бързо ще израснете духовно, зависи от вас. Няма съответствие между плътта и духа в това отношение. Но колко от вас знаят, че само заради това, че човек е израснал във физическата възраст, не означава, че той е станал по-възрастен, по-зрял. Обикновено, когато човек става по-възрастен, когато той има собствени деца за някои хора това е момента, когато за първи път виждат истинска отговорност за себе си. Но духовно много хора искат да пораснат много бързо. Те изучават Библията, изучават Библията, което винаги е добро, но зрелостта не е това, което вие знаете.

Ето как можете да разберете колко духовно зрял сте вие – **чрез това колко отговорност носите върху себе си**. Детето не иска да носи никаква отговорност, бебето няма никаква отговорност и е напълно зависимо от някой друг. Можете да оставите някъде едно бебе и ако отидете някъде и се върнете обратно, то пак ще бъде там, където сте го оставили. Защото те не могат дори да пълзят, те напълно зависят от вас – да ги нахраните, да ги облечете, да им сменят

памперсите. Вие сте всичко за тях. Тогава те растат и след като пораснат, те започват да правят някои самостоятелни неща. Започват сами да се хранят. Правят хаос около себе си, но вие сте толкова зарадвани за това, че те се опитват. И въпреки, че става хаос от това, че те се опитват да се хранят, вие продължавате да чистите мръсотията и продължавате да бъдете горди и радостни от това, че те се опитват.

И колкото повече те растат, започват да придобиват повече умения – започват да пълзят и вие се вълнувате. И се радвате до момента, в който разберете, че пълзенето означава, че вече не можете да ги намерите там, където сте ги оставили. С пълзенето започват да се случват разни неприятности. Но все пак вие продължавате да се радвате за това, че децата пълзят и за това, че се опитват да пълзят. След това виждате първата му крачка. Снимате го с камерата, искате да го покажете на роднините си. Искате да покажете как детето е направило първата си крачка, толкова се радвате. След това започва да прави няколко крачки и след няколко крачки пада. Вие не се притеснявате от това, че детето е паднало. Защото толкова много сте развълнувани от това, че то се е опитало да ходи. Защото първата крачка на вашето дете означава, че то израства, че става по-голямо, пораснало.

Какво означава това? Ако това е истина във физическия свят, така е и в духовната сфера. Когато правим крачки и те падат по лице, те се молят за някой, нищо не се случва. Те се опитват да ходят с Бога, но правят грешки. И вместо да се радват за това, че се опитват да го правят, всичко, което правим, е да говорим за техните грешки. За това как те са се провалили, как те са паднали по лице, как нещото не е сработило. Не трябва да правим това по този начин. Ние трябва да се вълнуваме, да се радваме за тях. Давай, опитай се! Направи следващата крачка, продължавай да ходиш. Може би ти си родител и вашето дете расте в момента и стигате до момента, когато детето вече е готово да кара велосипед. Може би вече сте му сложили допълнителни колела и му помагате да върти педалите. Но въпреки това знаете, че то все още не кара самостоятелно колело на две колела, защото има помощни колела.

Но в момента, в който махнете помощните колела (това е един вълнуващ ден), заставате зад колелото, започвате да бягате и да бутате. И вие го тренирате, държите го. То започва да върти педалите: Давай по-бързо! Давай по-бързо! Помагате му да се движи, побутвате го и колкото по-бързо се движите вие, колкото по-бързо се движи колелото, толкова по-лесно ще завиваш. Не спирай рязко, защото ще паднеш! Ключът е да държиш скорост, продължавай да се движиш. Ти се движиш, вече нямаш въздух да го следваш. Толкова сте развълнувани. И му казвате: „Сега ще те пусна.“ А детето казва: „Не, не ме пускай!“ Продължавате да го бутате и в следващия момент, вие сте готови да го пуснете и нищо не казвате, не го предупреждавате, просто го пускате и то продължава да се движи само. До момента, в който то не погледне и ви потърси. И като види, че не сте там, започват да се притеснява, забравя, че трябва да върти педалите и накрая пада. То пада на земята и си раздира коленете, а вие бягате към него.

Вие сте развълнуван. Толкова сте горд от детето, въпреки че коленете са раздрани, въпреки това, че то плаче. Но продължавате да бъдете развълнувани. Защото то го направи само. Ето такива трябва да бъдем като духовни родители - да поддържаме, да поощряваме, да окуражаваме. И ако децата са паднали и са си ударили коленете, какво им казвате? „О, никога повече не се качвай на колелото. Не можеш да караш колело, това е очевидно, защото падна“. Разбира се, че не! Какво ще им кажете? „Хайде, хайде да го направим още един път. Ти можеш да го направиш. Виж колко метра измина сам. Хайде, качи се още един път на колелото. Знам, че те болят коленете, но трябва обратно да се качиш на колелото. Не можеш да се страхуваш от колелото, защото това колело ще ти даде свобода. То ще ти даде наслада, радост и ще си караш това колело и ще дойде време, когато дори ще махнеш ръцете си от колелото и ще кажеш: Погледни ме, аз карам даже без ръце.“ И тогава ще кажеш, че те знаят как да карат колело.

Ето такива трябва да бъдем като християни. Трябва да поддържаме, да окуражаваме. Аз знам, че последният човек, за когото ти се моли, умря. Знам, че той не оздравя, но Библията остава истина. Трябва да продължиш да се молиш за следващия. Трябва да го направиш по-бързо. Защото колкото по-бързо не го правиш, толкова повече ще започнеш да се съмняваш. Бързо се качваш на колелото, отново се връщаш и започваш да се молиш за хората и започваш да ги наблюдаваш. И когато те се върнат и ти кажат: „Тъкмо се молих за един човек и той се изцели и главоболието си отиде“. И бяха толкова въодушевени, тъй като главоболието се беше изцелило. И вие също трябва да бъдете точно толкова развълнувани и радостни, да ги окуражите: „Ако можеш да победиш главоболие, значи можеш да победиш и артрит, защото Бог в теб, Той го направи“. В един и същи ден те ще се върнат при теб и вместо да ти кажат: Аз имам изцелен от рак. Слава на Бога, познай какво стана? Бог изцели този човек от рак. Когато аз възложих ръка, Бог го изцели. Какво е това? Това е, което накрая ще кажат: „Мога да карам колело без ръце“ и ще разберете, че това е Бог във вас. Той си свърши работата. И разбирате, че това не са вашите възможности; че можете да карате колело без ръце, че можете да говорите на хората: Бъди изцелен! Защото ти знаеш, че Бог работи чрез вас.

Може да седите и да ядете и да докоснете някого и нищо да не кажете, даже нито дума и този човек да се изцели. Защото разбирате, че не вашата голяма молитва върши това, а вашият велик Бог прави това. И Бог става по-голям. Нали знаете какво е написано в Марк 16 глава? Там е написано, че ще се молите и че хората ще се изцеляват. Не, там е написано, че ще възложите ръце и болните ще се изцеляват. Там нищо не се казва за молитва. А хората питат: Как трябва да се молим? Не, ти не трябва да се молиш. Хората казват: „Не знам как да се моля за тази болест“. Казвам им: Добре, Библията не казва, че трябва да се молим. Писано е: просто възложите ръце на болни и Бог ще ги изцели. Там не пише, че вашата молитва ги изцелява. Там пише: възложи ръце и болният ще оздравее. Така че не е заради молитвата, а поради Този, който е във вас. Вие Му позволявате да излезе и да протече чрез вас и да докосне този човек.

Всеки иска да знае как да се моли. Ако питате Библейски въпрос: Как да възложи ръце на болните? Мога да ви отговоря на този въпрос точно сега. Протегнете ръцете си, по този начин с длани към вас. Сега си представете, че човекът е пред вас. Завъртете си ръката към него, опънете я и в момента, в който го докоснете, кажете: В името на Исус! И си махнете ръката. Сега вече знаете как да го направите. Амин, толкова е просто. Вярващите възлагат ръце на болни. Не вярващи, които да се молят с дълги молитви. Но вие ще кажете: какво да правя с другата ръка? Добре! Затворете я, оставете единия пръст да сочи нагоре и кажете: Той го направи! Амин! Това е, толкова е лесно.

Сега, нека да се върнем обратно към Библията. Да погледнем стих 28. Два дни проповядвахме стих 27, сега отиваме на стих 28 – Колосяни 1:28 Павел току-що каза в стих 27, че тайната е, че Христос е в нас. След това той каза: Него ние възгласяваме. Кого възгласява Павел? Павел провъзгласяваше, проповядваше Исус. Това е този, Когато и ние проповядваме. Аз не проповядвам Джон Лейк. Джон Лейк не е бил на кръста за мен. Смит Уигълзуърт не е висял на кръста вместо мен. Аз не проповядвам тях. Аз давам техните свидетелства, разказвам ги, защото те са знаели как да вярват в Бога за да се изпълнят Неговите думи. Така че следвам тяхната вяра, но аз не ги проповядвам. **Аз проповядвам Исус Христос. Аз не проповядвам помазание. Аз не проповядвам дарове**, аз проповядвам Христос; Христос в мен, надеждата на славата. Това е каквото проповядваме.

И сега вижте какво казва Павел след това, какво включва неговата проповед: *Като съветваме всеки човек и поучаваме всеки човек с пълна мъдрост*. Той обучава всеки човек. Защо? *За да представим всеки човек (не само някои, някои специални хора) свършен (зрели, напълно израснали) в Христос*. Какво иска да каже тук? Нашето учение трябва да бъде с предупреждение, съветване да избягваме определени неща, да знаете това или онова, стойте далече от това и като правим това; тогава хората, които ни чуват, ще растат до съвършенство. Зрели, напълно подготвени

в Христос. Вижте, не съм дошъл тук да ви добавя нещо на вас. Аз дойдох тук да ви открия това, което вие вече имате.

Нека да ви обясня зрелостта още един път. Когато се родихте, както вече ви казах, имам 7 внука. Всеки един от тях, когато се роди, те ги внасят от родилното в кушетка и вече можете да ги гледате бебетата. И първото нещо, което всеки един дядо или баба прави – оглеждат бебето и започват да наблюдават и да преброяват всичко по самото дете. Те проверяват за да бъдат сигурни, че всичко е на мястото си. Те броят пръсти, уши, ръце, всичко дали си е на мястото. Когато видят всичко това, си казват: Ех, перфектно е, съвършено е! Те са цялостни. И ние ги гледаме и наблюдаваме, но бебенцата още не могат да ходят, не могат да бягат, не могат да говорят, не могат да се хранят. И въпреки, че те имат всичко, което някога ще имат, те не са пораснали. И вие се удивлявате, вие сте толкова развълнувани, когато в първия момент видяхте, че детето има ръка. Когато самото дете видя, че има ръка, първото нещо, което прави, е да я сложи в устата си. Това е първото, което те правят; това е първото нещо, което откриват за себе си.

След това идва моментът, когато всичко, което е на земята, го качвате по-нависоко. Защото всичко, което е на земята, те биха го вкарали в устата си. И сега трябва да го научите, че не всичко, което е на земята, трябва да влиза в устата. След това те се научават да ходят, когато откриват, че имат крака, започват да се учат как да движат първо единия крак, после другия. И те се удивяват. Защо така се удивляват и родителите, и бабите, и дядовците? Това не е нещо специално. Ученето как да ходят не е нещо специално; това е една нормална дейност. Но въпреки това бабата и дядото виждат в това нещо специално. Нека ви кажа една тайна: има само няколко човека, които ще погледнат на това като нещо специално. Вашите приятели няма да го приемат като нещо специално това, че детето ходи. Те също ще кажат, че това е нормално. Ще има най-много 6-8 човека, които биха се вълнували от това, че детето ходи. Това са родителите, после родителите на родителите и приключваме. Това са хората, които се вълнуват. Всички останали не се вълнуват; те казват, че това е нормално. Но смисълът на всичко това е, че те **започват да използват това, което те вече имат**. Когато порастват, няма да им порасне още една допълнителна ръка. Не, те вече са родени с две ръце. Зрелостта не означава, че ще ви се появи нещо допълнително. Израстването означава, че се научават да използват инструментите, с които вече са родени.

Нека сега да погледнем в духовната сфера. Трябва да разберете, че духовният растеж не означава, че някой ще дойде и ще ви даде някакво помазание, нещо ново. Израстването означава, че вие се научавате да използвате нещата, които вече имате от момента, в който се новородихте. Вие сте били новородени в името на Исус Христос. И когато израствате, вие се научавате как да използвате това име. Когато се новородихте, вие се новородихте чрез Святия Дух. Когато пораснахте, се научавате как да освобождавате Святия Дух, как да използвате тези неща, с които сте били новородени. Това означава духовно израстване. Ето защо е естествено за човека, който ви обучава, вашия треньор. Те ще бъдат толкова въодушевени по същия начин, както и вие се въодушевявате. А за другите хора – на тях просто няма да им пука. Повечето от тях няма да вярват, че това е вярно. Но вие и вашите духовни родители те ще се вълнуват. Защото ще знаят, че вие растете и те ще ви разказват неща, които те са виждали и те ще кажат: „О, едва дочаквам момента, в който и ти ще видиш това и Бог ще те използва по този начин“.

Ето това ще бъде удивително. Ще видиш как Бог изменя животи. И когато пораснете и се научите да използвате вашите ръце, които Бог ви даде за да изцелявате болни, се научавате как да употребявате вашите крака, които Бог ви е дал, за да можете да вземете евангелието и да го носите. И ще се научите как да приказвате, за да може да се научите да проповядвате евангелието. Вие се учите как да мислите, за да имате Христовия ум. Ума, с който вече сте роден. И сега вашата душа и ум се обновява, за да можете да мислите с ума Христов, да бъдете способни да мислите с ума Христов. Сега вече знаете Божията воля, вече се досещате, не се колебаете, можете да отидете в различни ситуации, където хората задават въпроси. А сега ти, който вече си израснал духовно,

можеш да отидеш в тази ситуация и да им кажеш: „Ето какъв е проблемът. Ето я Божията воля. Така че в името на Исус Христос, ще бъде точно така.“

Ето това е изразване; това означава, че си пораснал и си се научил да използваш нещата, с които си бил новороден. Възлюбени, моето желание за вас като тяло Христово, е да не ви прилагат търговски технологии, маркетингови номера, да не ви манипулират. Бих искал да се научите да ходите в пътя на Божията простота, за да не се възползва някой от вас, от някои лъжебратя. Има лъжебратя, които се интересуват повече от вашите пари, отколкото от вашите души. Искам да знаете, че общението, което имате с Бога, че всичко, което Бог ви е дал, Той ви го е дал безплатно. Не можете да го купите от Бог, Той ви даде Своя Дух, за да можем да знаем какви неща ни е дал безплатно. Това не означава, че трябва да ги купуваме от Него. Трябва да разберете, че това, което Бог ни е дал, Той ни го е дал безплатно.

Не можем да го купим, но нека да ви кажа това. Въпреки че това, което ви е дадено, ви е дадено безплатно, но ако искате да ходите в това, което Той ви е дал безплатно, ще ви струва нещо. Ще ви струва време, ще ви струва концентрация, ще ви струва това да вземете решение, което ще бъде в полза на другите, а не на вас. Защото сме научени да ходим във вярата на Авраам. И най-големият пример във вярата, на Авраам, д-р Лестър Самрал ме научи това лично. Той ми каза: „Повечето хора гледат на Авраам, когато той отиде да пренесе жертва Исаак и това беше голяма част от вярата. Но не вярата в големите неща, а вярата е в малките неща. Когато ходиш във вяра чрез Бога всеки ден, той каза: погледни на Авраам и на Лот. Когато Авраам отиде в Содом и Гомор, за да измъкне оттам Лот, той го спаси и когато те излязоха заедно, заедно преуспяха. Лот преуспяваше поради Божието благоволение към Авраам.“

И това е нещо, което трябва да запомните. Когато започнете да преуспявате духовно, когато Божиите благословения станат видни върху вас, не си мислете, че сте ги получили заради вашите собствени усилия. Помнете тези, които са ви помогнали да достигнете до там. Помнете тези, които са ви помагали и са ви помагали. Тези, които са ви обучавали, са ви учили. Тези, които са ви хранили. Тези, които са се молили за вас. Тези, които са изливали себе си за вас. Не ги забравяйте, не си мислете, че всичко, което сте направили, сте го направили от само-себе си. Не, това е в резултат на това, което те са изливали във вас. Когато започнете да мислите, че това, което сте направили, сте го направили от самосебе си, тогава издигате себе си повече отколкото трябва. И трябва да помнете, че имаше време по времето на Авраам и Лот, когато те преуспяха. Техните стада, овце ставаха толкова многочислени, че земята не можеше да ги изхранва. И това се явяваше голямо благословение от Бог и Лот дойде до Авраам и му каза: Сега е време да се разделим. Имаше плодороден район и неплодороден район. Забележете как постъпи Авраам. Авраам каза на Лот: „Ако ти отидеш наляво, аз ще отида надясно. Ако ти искаш да отидеш надясно, аз ще отида наляво. Ти реши кой път искаш да поемеш, това е твоят избор. И който и път да избереш аз ще избира другия.“

И това е нещото което д-р Самрал ме научи. Той каза: „Това показваше вярата на Авраам. Защото Лот избра плодородната, добрата земя. И той взе добрата земя, защото погледна, че това е добро. А Авраам каза: добре! Защото Авраам знаеше, че Бог е неговият източник. За него не е необходимо да вземе добрата земя. Той може да вземе лошата земя, защото той знаеше, че независимо къде отидеше, Бог ще го благослови. И в лошата земя. И тогава лошата земя ще стане добра земя. Лот взе добрата земя, защото той не знаеше, че Бог ще го благослови независимо къде отива. „

Вярата знае, че Бог ще ви благослови независимо къде отивате. Навсякъде, където сложите вашите ръце, Бог е зад вас и Той е с вас. Вярата, тя е ежедневно с Бога. Вярата се съгласява, че другият човек ще получи най-доброто. Тя казва така: Нека другият човек да получи най-доброто. Вярата помага на човека да вземе по-добрата земя, защото вярата знае, тази земя може да изглежда добре, може да не е привлекателна, може нищо да не расте сега на нея, но ако аз я купя,

тя ще произвежда масло. И там ще има дори нефт и ще струва много повече от тази плодородна земя. Защото Бог може да вземе всяка една ситуация и да я обърне за добро, за тези които Го познават. Бог е на ваша страна. Не си мислете, че сте взели най-лошото от сделката. Може така да изглежда, но ако запазите вашата вяра в Бога, то тогава ситуацията ще се обърне и заедно ще бъдете благословени. И този човек, който е получил по-доброто в началото на сделката, но в края вие ще бъдете още по-добре, ако не се откажете, не се предадете преди да дойде краят, ако издържите, ако продължавате да вярвате в Бога, продължавате да се придвижвате с вашата вяра напред и се доверявате на Бога. Амин!

Нека сега се върнем към съвършенството – Колосияни 1:28. Съвършен не означава, че няма да правите грешки. Това означава, че вие сте зрял. Нека да погледнем набързо Ефесияни 4:12 *„С цел да се усъвършенстват светиите за делото на служението, за съзиждането на Христовото тяло.”* Забележете това: целта на служението е да ви подготви, да ви усъвършенства. И ако погледнем Филипяни 4:19, там е написано, Павел говори до църквата на Филипяните *„А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда”*. Нека да разгледаме по-внимателно някои от тези места. А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда. Така че трябва да имате нужда. Ако имате нужда, Бог ще снабди тази нужда.

Добре, нека да дадем някакъв пример. Например, имате нужда от сила да изцелите болните, да възкресите мъртвите. Имате нужда от сила. Какво казва Библията? Моят Бог ще снабди вашата нужда. Имате нужда от сила, моят Бог ще снабди вашата сила. Така че ако имате нужда от сила, моят Бог ще ви снабди силата, от която имате нужда. Нека да разгледаме какво разбираме от това. Може да имате път с дупка на пътя. И в тази дупка има нужда да бъде запълнена. Така че държавата трябва да запълни тази дупка, за да се изравни асфалта. Нуждата е да се запълни дупката на асфалта. Имате нужда от сила и Божието правителство, царството напълва тази дупка, изпълва я – това е вашата нужда с това, което имате нужда. Имате нужда от сила, Той отговаря на тази нужда със сила. Така че имате сила. Но трябва да се научите как да я използвате.

Бог ви снабдява с това, което имате нужда, но петкратното служение е с цел да ви екипира, да ви обучи, да ви подготви да използвате това което вече имате. Бог ви дава това, което ви е нужно. А служението е за това как да го използвате. Служението е за това да ви научи да израснете и да ви научи на това, което Бог вече ви е дал. Това е нашата задача. Така че, за да бъдете екипирани трябва да бъдете обучени. Не просто научени, а научаването не е обучение. Казваме, че обучението е ученичество. Можем да научим, но докато тези ученици не го вършат, реално няма да го правят. Те могат да знаят, но няма да могат да го правят.

Ето един пример. Може би сте прочели някаква книга, например по отношение на някакъв човек, някой известен човек. Научили сте историята му с подробности. И даже ако прочетете тази книга, ще знаете информация за тези, които са написали книгата. Но не познавате тези хора. Вие ги познавате тогава, когато се срещнете с този човек, прекарвали сте време с него; тогава знаете неговия характер, неговата природа, темперамент, как той мисли, как той се отнася към хората и по този начин познавате човека. Вие няма да опознаете хората, докато не се срещнете с тях. Може да знаете неща за тях четейки книгата, но не ги познавате, докато не ги срещнете и не се движите с тях.

Ето какъв е проблемът в църквата. Имаме много хора, които знаят много за Бога, защото са чели Неговата биография. Но те не са Го срещнали, не са ходили с Него. Те мислят че Го познават, защото имат информация за Него. Но имайки информация за Него не означава, че Го познавате. Да Го познаеш, трябва да Го срещнеш. Това означава да бъдеш новороден, тогава трябва да ходиш с Него. Това означава да правиш това, което казва тази Книга, защото това са нещата, които Той правеше. Ако ти си с Него, ти правиш това, което Той правеше. И колкото повече правиш това, което Той прави, го правиш заедно с Него, толкова повече Го познаваш. Ето какъв е проблемът в църквата. Нашата работа като служители на евангелието е да доведем хората от мястото на знание за Него,

от факта, че те са чели и знаят за Него. Нашата работа е да представим Бог на хората и да позволим да Го видят и да им позволим да Го познаят. Трябва да Го представим, да ги научим как те да ходят заедно с Него, да бъдем пример за тях – пример за Божията природа и Божия характер. Това е нашата работа. Амин!

И да израстваме духовно означава да вземем по-голяма отговорност. Отговорността е винаги свързана с това да вземем отговорност за другите. Това е нашата работа, това е вашата работа. Вие служите на вашия брат. Вие ги изцелявате, имате вяра за тях, имате вяра да ги нахраните, да ги облечете, да ги научите, да ги представите пред Исус и да има покажете как да ходят с Исус. Това се нарича ученичество. Това е нашата работа Амин! Бог да ви благослови.

СЕСИЯ 13

Добър ден! Нека да разгледаме 1Коринтяни 4:1. Надявам се бързо да споделя това слово с вас. След това продължаваме напред. Пише така: *Така всеки човек да ни смята за Христови служители и настойници на Божиите тайни.* След това нека да видим стих 14 от същата глава: *Не пиша това, за да ви посрамя, но да ви увеща като възлюбени мои чедо. Защото ако бихме имали и детски хиляди наставници в Христос, пак много бащи нямате. Понеже аз ви родих в Христос Исус чрез благовестието. Затова ви се моля бъдете мои подражатели.*

Апостол Павел пише това послание до църквата, която той роди. Не до сградата, а до хората. Той написа това послание и чрез него им даде своите наставления. Те се състоят в това те да останат заедно с него и да се придържат към евангелието и да не се отклоняват от него. Нека да погледнем стих 17: *Поради тази причина ви изпратих Тимотей, който е мое възлюбено и вярно чедо в Господа.* Сега погледнете! Вижте целта на Тимотей. Предназначението на изпращането на Тимотей. *Той ще ви напомни моите пътища в Христос.* Мисията на Тимотей не е в това да ви донесе ново учение в църквата. Мисията на Тимотей е да ни напомни на Павловите пътища, как той е постъпвал. Да им напомни за Павловите учения. Но той не казва учения, обърнете внимание. Тук не е написано учения все още. Тук е написано: да им напомня за Павловите пътища. И той искаше да бъде сигурен в това, че те ще запомнят как той извършваше определени неща, как постъпваше, неговият характер, неговата природа, как той е живял своя живот. И след това той казва по нататък: *Пътища, които поучавам навсякъде във всяка църква.* Забележете какво казва тук. Той казва: Аз ви изпращам Тимотей, който ще ви напомня за моите пътища, т.е. как аз върша различни дела, какво аз вярвам, какво аз уча, как аз живея. Които между другото са същите неща, които поучавам навсякъде във всяка църква.

Искам да наблегна на тези моменти с определена цел. Искам да разберете нещо. Евангелието е евангелие навсякъде, то си остава едно и също навсякъде. То е еднакво навсякъде. Не ме интересува какви демони има тук на това място, истината си остава истина. Апостол Павел казва: Аз уча едно и също навсякъде, във всяка една църква. Той нямаше специално, отделно послание за отделните църкви. Ако погледнем писмата до църквите в книгата Откровение, обръщението към църквите, Исус казваше определени неща за определените църкви. Но смисълът на тези послания е да се оправят определени проблеми в тези църкви.

Апостол Павел правеше абсолютно същото, независимо от това, че някои от проблемите ще бъдат различни от други. В реалността всички проблеми всъщност са еднакви. Апостол Павел е пишел на църквата в Коринтяни и им казва, че има безпорядък в тази църква, че правите това и това не трябва да правите. И независимо от това какво той се е налагало да коригира във всяка една църква, той коригира определени специфични проблеми. Но винаги след това той казва: „Ето какво трябва да правите за да се предпазите да не се случва това нещо – знайте кои сте в Христос. Христос е във вас. Знайте какво Бог е направил за вас. Бъдете синове и дъщери на Бог.“ Той не им даваше

някакви определени скрити тайни откровения. Той говореше едно и също нещо на църквите. Той казва: „Вече не живеете вие, а Христос, който живее във вас. Облечете се с новия човек. Оставете стария човек, изхвърлете стария човек. Живейте съгласно това учение“. И това го е казвал навсякъде, на всички.

Сега ви го казвам на вас, защото бих искал да разберете, че навсякъде където отиваме, казвам едно и също нещо. Това е същото послание. Въпреки, че понякога има определени точки, правя ударение на определени моменти, можем да достигнем до вас от две гледни точки, две позиции. Тази сутрин ви разказах някои неща за изцеленията. Не знаех, че това ще ви говоря, но вчера ми дадох някои ваши въпроси. Те бяха написани на руски и исках да ми ги преведат, преведоха ми ги. После ми дадох тези въпроси, аз не успях да ги прочета. Но по време на последната почивка, прочетох някои от тях. По-голямата част от тях са свързани с това искайки специфична информация относно изцелението. Така че отговорих на въпроса тази сутрин преди да ги прочета, защото Святият Дух даде тази информация на вас.

Дадох ударение на това колко е просто. Не ви е необходимо да се молите конкретно. Вие можете да възлагате ръце на болните. И помнете ли, аз ви разказах как да го правите. И това беше един от въпросите. Човекът искаше да знае как да се моли за изцеление. Но има един такъв израз: „Ако нахраниш човека с риба, ще го нахраниш за един ден, но ако го научиш как да лови риба, тогава ще го научиш за целия му живот, ще го нахраниш за целия му живот“. Така че се опитвам да ви нахраня до края на живота ви. Не просто да ви дам храна за един ден. Когато идвам при вас, аз се опитвам да ви дам принципите, чрез които да можете да живеете, принципите на Божието слово, които винаги си остават едни и същи, те не се променят. Така че това е един главен принцип. Ако искате да бъдете ефективни в изцелението, то това е просто, знайте кои сте в Христос. **Помнете знанието кои сте в Христос ви прави ефективни в изцелението.** Дори да не ви казвам конкретно как да го правите, все едно ще бъдете по-ефективни поради принципите. Това е, което прави изцелението да работи.

Мога да ви кажа точно какво да правите. Мога да напиша книга с всички болести и да кажа: когато видите тази болест, ето това трябва да направите. Слагаш си ръката тук и казваш тези думи. И ти ще го правиш и може да работи, може и да не работи. Защото въпреки всичко, трябва да знаете кои сте в Христос. Аз не съм дошъл тук да ви дам формула. Дойдох тук да ви дам думи на живот. И ако вземете, приемете тези думи на живот, няма да имате нужда от формула. Независимо какво кажете, независимо как се молите, независимо дали възлагате ръка на главата или на ръцете или изпращате молитвени платове, това всичко ще работи. Това са нещата, които съм научил и се опитвам да ви ги предам. Има хора които пишат книги със списъци от болести и казват: ако видиш такава определена болест, ето как ще се справите с нея.

Нека да ви кажа, позволете да ви кажа какъв е проблемът тук. Това е подход, който обръща внимание на болестите. Този подход превъзнася болестите. Като че ли болестта заслужава някакво специално внимание. Нито една болест не заслужава специално внимание. Нито една болест не си струва да ѝ се отдава внимание. **Исус заслужава внимание. Всичко друго е длъжно до се преклони пред Него.** Аз не се фокусирам върху определена болест. Фокусирам се върху факта, че използвайки името на Исус, мога да настъпя всяка една болест. Не оказвам специално признание на болестите като се занимавам със специално изучаване на болестите. Всяка една болест се явява дете на ада. Аз не се интересувам как се казва. Независимо какво име има тази болест, името, което аз имам, е по-важно, по-голямо от това на тази болест.

Ето за това е това учение. Това е причината, поради която искам да го разберете. Ако разберете това учение, ако се облечете с новия човек и ходите като син и дъщеря на Бог, тогава всяка болест ще преклони коляното си пред вас, когато отивате в това място. Защото благодарение на Този, Който носите в себе си, това е, което имате необходимост да разберете, това е тайната. Аз не уча нещо определено на едно място, да уча друго на друго място. Бях в Колорадо, САЩ и хората

ми задаваха различни въпроси и техният фокус, тяхното внимание беше върху болестите. Не върху това колко силен е нашия Превъзвишен Господ. И където и да отида, хората ми казват: В нашия град има повече раковоболни от където и да било другаде. Във всеки един град казват това, християните ми казват това нещо. Като че ли се хвалят за това колко много болни има. Това са християни, това не трябва изобщо да излиза от вашите уста. Вие трябва да казвате: Ние имаме раковоболни, които можем да победим и ще ги победим чрез името на Исус Христос. Нашият град ще бъде най-здравият град в света, защото ще си свърша моята работа. И ще направя болестите и немощите да се поклонят.

Но това не е това, което чувам. Не чувам такива думи. Навсякъде ми казват колко силен е ракът, как той захваща града. И аз бях в този град Колорадо и там ми казаха същите тези неща. И на мен ми писна от това, пренаситих се и им казах: „Вижте, няма значение какво ще правя. Мога да го направя така, мога да го кажа така, мога да го направя по всякакъв друг начин, по който искам. Защото Бог не се интересува от това как аз ще го направя, само да го направя. Когато казвате на вашето дете, например, казвате ли му как точно да изхвърли боклука? Искам да го направиш точно по този начин. Или просто му казвате: Вземи боклука и го изхвърли от къщи! Интересувате ли се как точно ще го направи то, има ли някакво значение? Вие просто искате боклука да го няма. Точно така Бог гледа. Той не се интересува как вие ще справите с тази болест, просто я изхвърлете, изнесете я от къщи. Изхвърлете я от това тяло, защото това тяло е дом на Божия Дух. А ракът, болестта се явява боклук, който няма място в тялото. Тяхното място е извън тялото. Мен не ме интересува как ще го изнесем – в кутия или в чанта. Бог не се интересува дали ще възлагате ръце или ще говорите на болестта да се маха. Или ще вземете някакъв молитвен плат от вашия джоб и ще го вържете на ръката. Само религиозните хора се интересуват от ритуалите. Бог и Неговите хора са обезпокоени от това в тях да има живот. Нека да не се връзваме с тези излишни притеснения за болести. Нека да бъдем привързани към живота, към Божия дух. Нека да направим така, че да се грижим за това хората да получават свобода.“

И когато бях в Колорадо, хората мислеха, че има някакъв точно определен начин, по който върша нещата. Тогава бях с костюм и им казах: „Няма значение как аз го правя“. В този момент Бени Хин беше много известен. Той беше известен с това, че си махаше сакото и го размахва настрани. И хората искаха да дойдат при мен и всички се оплакваха от Бени Хин, защото не харесваха това, което той правеше. И те искаха да се съглася с тях, че той не прави правилно нещата. И аз им казах: „Бени Хин не е мой служител, защо да го съдя? Той няма нищо общо с мен. Нямаме пряка връзка с него. Аз нямам началство над него. Аз не съм му началник. Защо идвате при мен? Ако не ви харесва това, което той прави, говорете с неговия шеф, неговия началник. Говорете с Бог, оплачете се на Бог. Не ми разказвайте на мен, аз не съм му началник.“

Така че ако ми разкажете за някого за неща, които не ви харесват, това се явява клевета, сплетничество. Бог не обича сплетничеството, Той не го обича много повече отколкото как Бени Хин прави така със сакото си. Зная, че това няма да се хареса на хората. И им показах и те ме питаха защо го прави това. А аз му казах: „Защо всяко едно дете си играе с новите си играчки, това е една нова играчка. Той иска да знае какво може да прави с нея. Ако имате нова кола, то тогава ще получите глоба за превишена скорост още първата седмица след като сте си купили новата кола, защото искате да разберете колко е бърза тази кола.“ Това е същото с всяко едно нещо. Бени Хин има Божия Дух на себе си; той знае, че може да го направи така. Той знае, че може да го направи по начина, по който го прави, нормално. И тогава един ден му е дошла мисъл: какво ще стане, ако аз просто да махам на хората със сакото си с Божия Дух. И той си маха така със сакото си и хората се изцеляват. И той си е казал, това е забавно и затова започнал да го прави повече.

Вижте, Бог иска да се забавлявате, да имате забавен живот, интересен, весел живот. Ако не се наслаждавате на вашия живот, няма да можете да го правите продължително време. Той иска да се наслаждавате, така че да можете да го правите до края на живота си. Хората ще умрат заради

това, че сте се отегчили. Не позволявайте хората да умират заради това, че сте спрели, заради това, че сте се отегчили. Знаех, че тези хора в Колорадо не харесват Бени Хин; знаех, че той не харесва начина, по който той размахва сакото си. Затова обясних, че мога да освободя Божия дух по всякакъв начин, по който искам, защото Той просто иска да излезе, да бъде освободен. И ако имате хубав, силен спортен кон и този кон е в конюшната и отваряте вратата на конюшната, то тогава конят ще избяга от конюшната. Ако отворите друга врата, конят ще отиде в другата врата. Защо? Защото на коня му е все тая как ще излезе на свобода. Въпросът е, че той просто иска да бъде свободен, защото той знае, че не е бил роден да бъде в конюшня. Той е бил роден да бяга, да скача. Божият Дух във вас не се интересува от това как ще Го освободите, Той просто иска да бъде освободен. Защото Той знае, че е изпратен тук да извърши нещата чрез вас, същите, които върши чрез Исус. Така че намирайте различни начини по които да Го освобождавате.

Махнах моето сако и казах да дойдат двама човека от църквата. Едната жена беше глуха и имаше дякон в църквата. Всички мислеха, че ще размахам сакото. Аз просто го сложих на гърба си и те очаквах да видях как аз ще го размахам. И аз казах: Мога да го направя по всякакъв начин. До този момент възлагах ръце на хората; те стояха пред мене. И само за да ви покажа демонстрация. Всички от събранието стояха и гледаха и аз отстъпих назад и още по назад, отивах все по-назад и по-назад. Казах: няма нужда да ги докосвам. Аз си държах сакото така на гърба и те очаквах, че ще го размахам, защото искаха да ми се ядосат и на мене. И аз стоя така със сакото на гърба си и казвам: „В името на Исус, ти глух и ням дух излез, вълн от тях“. И си размахвах другата ръка вместо ръката със сакото.

И те не знаеха какво да правят. Не знаеха дали да ми се ядосат или да не ми се ядосат, защото се удивиха от това, изненадаха се. И в този момент глухата жена падна на земята, и дяконът падна на земята, и двамата паднаха на земята. Когато тя се изправи, можеше да чува перфектно. След това стана и дяконът, дойде до мен и ми каза: „Брат Кари, не знам какво се случи, но бях глух с дясното ухо откакто съм роден, а сега мога да чувам“. И аз казах: „Слава на Господа! Сега знам защо Исус говореше на тези демони – дух и ням. Защото аз говорех на единия, към този, който е в жената, а този, който е в тебе беше толкова глупа, в че той не разбр,а че не се говори за него, но и той излезе.“

Ако всичко, което сте направили някога.... Добре, ако Бог искаше работи, Той щеше да изпрати ангели да проповядват евангелието. Защото ангелите правят точно каквото Бог им каже. Бог може да изпрати един ангел тук, той да се прояви така, че всеки един да го вижда и след това този ангел може да си простре ей така ръката – ние с тази ръка ще го направим. И този ангел може да стои така и всеки път когато някой човек мине, ангелът просто ще си спусне ръката върху човека – Бъди изцелен. Следващия. Бъди изцелен. Следващия. Бъди изцелен, следващия, като на конвейер. Така можем да го правим и ние. Кой би искал да прави това, това не е интересно. Няма да го правите дълго, просто ще ви омръзне. Това не е нещо, което бихте искали да правите. Това не е живот, това е робот, а ние не сме роботи.

Бог каза: Аз съм вложил Моя живот във вас. Моят Дух, Моята сила, Моята креативност, творчество. Намери различни начини, чрез които да Ме прославиш. И ние намираме такива начини. Намираме начини, чрез които да стоим разпалени. Тогава религиозните хора стават зловни и казват: „Това не съм го виждал в Библията“. Не си виждал случая с Павел с неговите очи в Библията. Преди това не е било писано посланието. Това не е случай да се е случвал преди това в Библията. Недейте да ограничавате Бога! Наслаждавайте се в Бог! Наслаждавайте се на Неговата креативност, Неговото творчество, но благославяйте хората! Не го правете за да получите някаква собствена репутация. Просто благославяйте хората.

Бях член в църква и имаше такъв план да се ръкополагат служители, дякони. Аз също тогава не бях ръкоположен. Помолиха ме преди службата да отида просто да се помоля. И там имаше столове, където трябваше да седнат дяконите преди пастора да ги извика за да ги ръкоположи. Ние

знаехме, че те ще стоят точно на тези столове. До момента преди те да достигнат там, отидох до всеки един стол, положих ръце на столовете и се молах и казах: „Господи, днес тази вечер на този стол ще седне човек, който взема върху себе си отговорност за твоята църква. Напълни го по нов начин, напълни го с Твоя Дух. Благослови го, дай му мъдрост. Нека да има служение, което да помага на хората“. И направих това за всеки един стол. След това започна църковната служба. Дяконите излязоха и седнаха на столовете. И докато пасторът все още говореше, когато седнаха едни след друг, започнаха да плачат. Някои започнаха да се тресат, някои започнаха да викат към Бога. Някои станаха от столовете си и застанаха на колене. Други започнаха да се покаяват от грехове, които са извършвали. Бог просто премина през тях и повлия на техния живот, направи нещо в техния живот. Само защото ние възложихме ръце на тези столове.

Ако положи ръка на тази катедра и си я махна, полицията може да дойде, биха видели отпечатъците и да анализират отпечатъците. Ако са моите пръсти, те могат да видят дали това е така. И могат да проверят всяко едно нещо, до което съм се докосвал. Даже могат да разберат моето ДНК, защото всичко, до което съм се докоснал, оставям своето ДНК. И полицаите могат да кажат: Кари Блейк е бил тук. И в един момент той е докоснал тази катедра. Ние знаем, защото можем да видим отпечатъците на ръката, които са останали. Това е в естественият свят.

Апостол Павел каза: Ние сме длъжни да бъдем благоухание на Исус Христос. Навсякъде където отидем, Исус трябва да бъде усетен, че е бил там. Когато отидем някъде и когато си отидем оттам, трябва да оставим след нас този отпечатък от Исус Христос, доказателство че Исус е бил там. Какво си мислите, че се случва, когато възлагам ръка на някой от вас. Аз оставям ДНК-то на Исус Христос. И ДНК-то на Исус Христос: то изцелява болните, възкресява мъртвите – това е Неговото ДНК. **Ти не можеш да опишеш Исус без да говориш за изцеление, без да говориш за възкресяване на мъртвите, защото това е част от Него.**

Джон Лейк в Южна Африка искал да си почине и затова излязъл извън населеното място. С негови приятели отишли в едно село. Не искали да проповядват; просто да си починат. Трябвало да намерят вода и храна. Така че те влезли в селото, но хората разбрали, че те са там. Изпратили съобщение и всички болни започнали да се събират. Хиляди хора се събрали в това селище. Разбрали, че няма да могат да си починат, затова отишли в центъра на това село, където имало един площад на открито. Там имало стълб забит в земята, на който хората си връзвали конете. Джон Лейк отишъл до този стълб, положил ръка на стълба и казал: „В името на Исус Христос, всеки човек, който се докосне до този стълб след като аз си отида, ще бъде изцелен.“ Той си отишъл, хората се наредили в една редица, хиляди хора. Няколко дена подред, те били в една редица. В момента, когато те отивали до този стълб, каквато и болест да са имали, те се докосвали до стълба и тялото се изцелявало и човекът си отивал здрав. И това е било в продължение на дни. Защо? Това е било помазанието на Джон Лейк? Не! Това е било ДНК-то на Исус Христос, което е било вътре в Джон Лейк. Защото Той го остави. Същото ДНК което е в Исус Христос е във вас. Това, което докоснете, трябва да остане ДНК-то на Исус Христос. Всичко работи много просто.

И вие може да се питате: защо не се случва това в моя живот, ако това е истина? Защото всичко в царството работи по един и същи начин. **Всичко работи чрез вяра.** Това, което трябва да направите, също като тази светлина в тази сграда, трябва да включите ключа и да решите, че това е истина. И в минутата, в която повярвате, че това е истина, включвате ключа, натискате ключа, електричеството тръгва към лампата и тя се запалва. В момента, в който включите ключа на вяра, силата, която вече е във вас, се предава към това, до което се докоснеш. Толкова е просто.

Искате да имате специфични детайли, но всички тези специфични неща ни ограничават. Ако ни ограничават, значи ограничават и Бог. Ако ограничават вас, значи ограничават и Бог. Защото Бог действа чрез вас. Трябва да имате по-голям превключвател, по-голям предпазител, по-могъщ ключ, който да включва повече енергия за да може Бог да тече през вас по-могъщо. Просто трябва да си увеличавате способността да включвате по-голяма сила. Всеки ден трябва да виждате Бог по-

голям от това, което е било вчера. Гарантирам ви, че още не сте Го видели в Неговата пълнота. Той иска да извършва велики мощни дела.

В книгата на Данаил пише, че тези, които познават Бога, ще бъдат по-силни и ще експлоадират, ще действат мощно за Бога, ще вървят напред за Бог. Това сте вие. Вие знаете вашия Бог; сега е време да действате за Него. **Просто премахнете от вашия ум мисълта за себе си.** Оставете Бог да бъде Бог. Нека Бог да бъде Бог чрез вас. Ето това е, което искам да ви кажа. Апостол Павел учеше това едно и също, навсякъде във всяка църква. Аз не крия никакви тайни от вас. Мога да ви кажа определени неща, които да вършите. И правим това в нашето училище за Божествено изцеление. Знаете ли защо аз уча, преподавам конкретни способности за определени действия, защото повечето християни не знаят как да започнат, откъде да започнат. Те може да имат вяра, искат да го направят, но просто не знаят какво да направят за да стартират. Затова им правя път, давам им способности как да започнат. След това те го правят и всичко се получава.

Но не трябва да поставяме вярата си в методите, защото методът няма значение. Това, което има значение, е вашата вяра да бъде в Бог. И аз знам, че ако направите това нещо, дори и да ви дам метод, чрез който да започнете и продължите да се движите с Бога и да се развивате и когато аз дойда след година да ви видя, отново ще имате същото послание, ще имате резултати, но ще сте пораснали да разберете, че методът не е единственият начин, чрез който се случват нещата. Всеки един начин, чрез който може да освободите своята вяра, ще работи. Защото какво от това, ако ви науча на това как да полагате ръце и например ви кажа: „Трябва да възлагате ръце непосредствено върху болния човек, да няма нищо между вас“. Но ако ви кажа, че ако него го боли ръката, той трябва да си махне ризата, защото кожата трябва да се допре до кожата. Какво щеше да бъде, ако ви кажа, че Божията сила е толкова слаба, че най-тънката тъкан може да спре Божията сила.

Не съм тук да ви кажа, че Божията сила е слаба. Аз съм тук да ви кажа, че ако някой човек го боли пръста на крака, можете да го докоснато по главата и Божията сила ще намери тази болка. Даже по-добре, можете да отидете на разстояние и да кажете: Палец, бъди изцелен! И той ще бъде изцелен, дори без да го докосвате, просто чрез освобождаване на дума. Ако смоковницата се покоряваше на Божието слово, защо палецът да не се покори. Ако бурята се покорява, защо палецът да не се покори. **Не искам да си мислите, че методът е Бог.** Методът не е Бог. Бог е Бог. Методът трябва да служи на Него, а не Той да служи на метода. Така че не мислете ограничено.

Слушайте, Павел каза, той обучаваше същото навсякъде. Предупреждаваше всички хора навсякъде и затова аз ви обучавах и сега ви давам предупреждение. Правете Божиите дела, експериментирайте, разпростирайте се във вярата в Бог. Но ето го и предупреждението – не правете странни работи, не правете абсурдни работи, ненормални работи. Трябва да разберете: обиколих целия свят, виждал съм всякакви неща. Виждал съм хора, които трябваше да се молят за хора и те толкова силно се тресат, че дори не могат да положат ръка на човека. Виждал съм всякакви неща. Удивителното нещо е, че те смятат, че това е духовно. Но погледнете децата, ако хората действат като децата, се държат като деца, децата ще избягат от тях. Обаче децата не бягаха от Исус, те отиваха към Исус. Трябва да бъдем хора, такива каквито децата – да идват при нас, не да бягат. Децата оценяват нещата много добре, усещат Божия Дух дали е във вас и те също могат да усетят и другите духове. Трябва да бъдем такива хора, които децата да харесват, да ги привличаме към нас, защото те ще усещат Божията любов. Те ще усещат мира Божий. Те ще усещат Божията защита. Няма да се страхуват от хората.

С жена ми, когато отиваме в магазина, всеки път, когато сме в магазина, жена ми се смее, защото където и да сме, хората, които возят децата си в пазарните колички и когато те минават покрай нас, детето ме гледа, заглежда се и така ме гледа постоянно. И много често започват да ми махат, да се смеят. Защо? Защото те усещат Божия Дух. Те знаят, че ги обичам и започват да разговарят с мен. Опитват се да излязат от количките и идват към мене и те просто идват и ме гледат. Започват да ми говорят, а родителите ги вземат и се извиняват. Извинявайте, че детето ми

ви притеснява – ми казват те. Аз им казвам: Не, не, няма нищо! Не ме притесняват. Отивам при децата, които са в тези колички и ги виждам колко са красиви и виждам в тях Божието лице. И аз говоря с родителите и техните деца и ако не трябваше да правя това, което правя сега, моята жена знае, щяхме да отидем някъде да ръководим детски дом за изоставени деца. Казал съм на моята жена, тя знае: Знам какво имаш в предвид. Ти ги обичаш, ти мяташ с ръка и после ще ги дадеш на мене - аз да сменям памперсите. Точно така се получава.

Няма нужда да бъдем някакви странни хора. Исус не изглеждаше странен. Той беше носител на Божието достойнство. Той можеше да дискутира с най-умните хора на времето си. Той можеше да провежда дебати с религиозните лидери. Можете ли да си представите как, когато Той дискутираше с тези религиозни лидери, Той винаги е бил напълнен със Святия Дух. Не е имало време, когато Святия Дух е бил на Него или не е бил в Него. Същият Дух е бил винаги в Него, по всяко време. Представете си, когато тези религиозни лидери беседваха с Него, докато Той беседваше, както Той си стои така изведнъж, да каже: „Знаете ли Бог, ООУУУУ!!“ Те щяха да го гледат така странно от тези действия. Нещо не е наред с този човек. Този да не е екзорцист. Той не се държеше по този начин. Нямаше нужда да се тресе и да прави различни странни движения. Ако Божият Дух ти влияе така, това е нормално, но за теб лично, но това не означава, че е нормално и за всеки друг. Това означава, че ти самият не знаеш как да носиш в себе си Святия Дух. Разбирате ли, това е просто.

Това, което ви учи, това, което Библията учи, можете да го правите навсякъде, на всяко едно място. Можете да го правите в съда например. Но в съда няма да правиш такива странни неща, защото ако го направиш, ще те изведат веднага. В съда Божият Дух ще приеме форма на мъдрост, форма на знание, така че Той да ти каже за други случаи в съдебната практика. И може да ти даде мъдрост как ти да представиш това на съдията. Това е Божият Дух във всекидневния ви живот. Това не означава, че трябва да бъдете странни. Дайте, хайде да бъдем изпълнени с дух на мъдрост, с дух на святост. Вие имате ум Христов. На вас не ви е даден дух на страх, а на сила, любов и здрав ум/себевладение, а не странен ум. Не ум, който е развратен, а здрав ум, непоколебим ум, правилно мислене, стабилно мислене, мъдро – това е, което сте.

Не бъдете странни, за да привлечете вниманието на хората. Насочете вниманието към Исус Христос, направлявайте вниманието към Исус Христос. Такива сте вие. Много пъти всички тези допълнителни неща са за да привлечем вниманието на хората, но вече имате Божието внимание върху вас. Не ви трябва да търсите вниманието на хората. Божията ръка е вече върху вашите плещи. Просто живеете за Бог, за това ви разказвам всичко това. Учи това навсякъде едно и също. Нямам особено учение за една група и особено учение за друга група. Навсякъде нося едно и също учение. Навсякъде съм еднакъв, където и да отида. Ако Бог има нещо специално за определена група или човек, Той показва това чрез обучението.

Бил съм на такива места, които приличат на това място, където аз просто проповядвам и Бог променяше посланието заради един човек, който се намира в залата. Аз нищо не знаех за този човек, докато по-късно ми беше казано за него. Защо? Защото Бог управлява всичко, Той е главният тук. Той иска да говори на Своя народ. Той иска вие да знаете кои сте, че Бог ще ви говори чрез Неговото слово, чрез Неговия Дух и на друг човек чрез Неговия Дух, чрез вас. Можете да го правите това. Просто трябва да решите, че Бог може да ме използва. И поради това, че Той може, Той ЩЕ. Защо? Защото това, което Исус каза, все още остава истина и винаги ще е истина. Вие сте съгласни с това, че това, което Исус говореше, и сега си остава истина.

Исус каза: Жътвата е готова, но работниците са малко. Бог иска да има повече работници. Така че ако решите Той да ви използва, Той ще ви използва. Не защото ти си толкова велик, а защото нуждата е толкова голяма. Просто бъдете готови, направете крачка, рискувайте да направите крачка и покажете истинността на Божието слово. Нека сега да отидем напред Колосияни 2:1. Сега, обърнете внимание на това: *Защото желая да знаете, какъв голям подвиг имам за вас и за ония,*

които са в Лаодикия, и за ония, които не са ме виждали лично. Павел им казва тук, бих искал да знаете колко силно, какъв голям конфликт имам в себе си, какво желание имам в себе си за тези, които са далечно и тези, които са в църквата и за тези, които още не са ме виждали лично. И ето това е, което той би искал те да преживеят за да се утешат сърцата им и свързани заедно в любов за всяко обогатяване със свършено проумяване, да познаят Божията тайна, т.е. Христос.

Тук се говори за познаване на тайна. За тази тайна той по-нагоре говореше в посланието, че тя е Христос във вас. Апостол Павел казва: Искам всички да знаете тази тайна, тази тайна, която споделих с вас. Искам вие докрай, напълно да познаете тази тайна, че Христос е във вас и какво означава това. И след това той казва: В когото са скрити всички съкровища на премъдростта и знанието. Ние знаем, че това е в Христос и той току-ща каза, че Той е във вас. Той каза, че би искал да знаете докрай, да познаете тази тайна, че Христос е във вас и в Него е скрита цялата премъдрост и знание. И ако го знаете това и решите да го повярвате, ще пораснете толкова бързо и ще пораснете до степен да приличате на Исус Христос.

След това в стих 4 пише така: *Това ви казвам, за да не ви измами някой с убедителни думи.* Послушайте, възлюбени, има много хора, които са красноречиви, говорят много хубаво, много красиво, много добри оратори. Думите, начинът на произнасяне, произношението е свършено на високо ниво; езикът на тялото – те гледат точно там, където е камерата. Застават точно в определена позиция пред камерата. Знаят точно какви правилни движения да направят, защото са професионалисти. Те обаче заблуждават хората чрез човешки прийоми. Те ще използват такива неща, такива думи, които не можете да разберете, защото искат да разберете, че те знаят повече от вас. Те искат вие да се чувствате така, че да разберете, че не знаете достатъчно, защото ако те успеят да ви накарат да се чувствате така, тогава могат да ви кажат всичко, което искат и вие ще повярвате в това.

Ето какво се опитва да направи врагът. Павел казва: Аз не дойдох при вас с красиви думи или философии на Аристотел и с мъдростта на Сократ – защото казва той – това са хора, човешки неща. Дойдох при вас да не знам нищо, освен Божията мъдрост. И тази мъдрост е по-голяма от всяка друга мъдрост. Той казва: аз ви казвам тези неща в стих 5: *Защото, ако и да не съм с вас телом, пак духом съм с вас, и се радвам като гледам вашата уредба и постоянството на вашата вяра спрямо Христос.* Разбира те ли какво иска да каже тук? Той им пише, запомнете, че това са писма и той казва: искам да знаете, че дори, когато не съм с вас в тяло в плът, все още съм с вас в духа. Наблюдавам как вършите нещата. Наслаждавам се, получавам радост от това, което виждам. Аз виждам чрез духа църковната ви служба, когато се събирате заедно. Виждам вашия порядък, аз се наслаждавам на това, независимо от това, че в тяло не съм с вас. Как може той да го направи това? Той трябваше да го направи, защото той беше техен духовен баща. Той ги роди в духа. Той видя какво стана там, защото Бог му даде специален дар, а защото Бог ги обича с любов, която има родителят, който се грижи за децата си. Това е Божията любов, която действа чрез Него. Той искаше да наблюдава какво се случва с тях. Хората говорят за пътешествие на небесата, посещение на небесата. Те искат да си играят с тези работи. Но всичко това е за хората, защото тогава ще разказват за тези неща. „О, аз бях три пъти на небесата. В духа видях това. Аз пътувах на разстояние в духа.“ По този начин хората много лесно се завличат на определени места. Идеята да правят тези неща е за тях лично, за тяхната лична полза. Ако искаш да пътуваш в духа, обикни някой толкова силно, да можеш наистина да се загрижиш за този човек, да бъдеш заинтересован да видиш как живее той. Не просто за да разказваш, да впечатляваш хората колко си духовен.

В стих 6 апостол Павел казва: *Така, като сте приели Христос Исус Господа, така и ходете с Него.* Той не вниква в подробности. Дава им обяснение какво трябва да правят. Той им казва: не преживявайте много за тези неща. Така като сте познали Исус, така и ходете в Него. Ходете в Неговия живот. Живейте Неговия живот. Осъществявайте Неговия живот. Бъдете вкоренени, стойте твърдо, бъдете уверени. Бъдете непоколебими във фундамента, в основата Христос. Бъдете

утвърдени в тези неща и ще се удивите от нещата, които Бог ще извърши чрез вас. В стих 8 пише: *Внимавайте да не ви заплени някой с философстването си и с празна измама, по човешки предания, по ученията на света, а не по Христос.*

Сега, чуйте следващите два стиха и тук ще се спрем – стих 9: *Защото в Него обитава телесно цялата пълнота на Божеството.* В Христос цялата пълнота на Божеството, цялата пълнота на Бога е в Христос. Ние си казваме: това е потресаващо, това е страхотно. Толкова е силно, че Христос е бил напълнен до такава степен с Бог, че цялата пълнота, Божията пълнота беше в Христос. Но вижте сега в стих 10: *И вие имате пълнота в Него, Който е глава на всяко началство и власт.* И вие имате пълнота с Него. Когато читателите на тези послания са прочели това, мога да ви обещавам, че това ги е шокирало. Това е било нещо невъзможно. Те не са чували нещо подобно до сега. Мога да ви гарантирам, че когато служителят в църквата е прочел това, когато той е стигнал този стих 9 и той много смело е говорил тези неща, *В Христос обитава цялата пълнота на Божеството* и когато стига до следващия стих и всички замлъкват, той не го прочита толкова силно, всички чакат да чуят, има тишина, докато той самият размишлява в своя ум – да го кажа ли това на глас или да не го кажа. Те няма да го повярват. Как може това да бъде истина. Никога до сега не е било това нещо.

И се надявам, че на него му е стигнала смелост и сила и е решил все пак да го почете. Най-вероятно е казал: ние всички сме съгласни, че Бог е бил Христос, че пълнотата на Божеството е била в Него. И те всички са казали: Да! Амин! Но знаете ли, аз не съм написал това тук, това го написа великият апостол Павел. Аз само чета това, което той е написал. Не съм написал това и ето сега ще го прочета: *И вие.... имате пълнота в Него.* Сигурен съм, че го е казал бързо за да го прескочи. Сигурно е погледнал да не би случайно хората да са взели камъни. Разбирате ли какво казва той тук? Цялото Божество беше в Христос и вие имате пълнота в Него. Вие имате пълнота, цялата пълнота на Божеството. Цялата Негова сила, цялото Негово могъщество, цялата Негова любов. Вие се намирате в нея като бебе, което се намира в утробата на майката, което е заобиколено от тази течност.

Това е точно начина, по който сте в Христос. Вие сте обкръжени от всякакви необходими вещества. Те се вливат във вас, всичко, което е необходимо, тече във вас. Изцелението тече във вас всеки ден. Животът тече във вас всеки ден, защото Той е нашият Ел Шадай – Бог, който е повече от достатъчен. Той е Йехова Ире – Бог, който е нашият снабдител. Той ни обезпечаваше повече от това, което ни е необходимо, всяка наша нужда. Нашето изцеление живот, всичко. Ние се намираме в средата на това. Ако можете да видите изображение на бебе, което се намира в утробата на майката, как тази течност го обгръща отвсякъде, всяка част от тялото. Това бебе не може да се движи без да се докосва до течността, която му дава възможност да живее. Това сте вие. Вие не можете да се движите без да се докоснете до Божието обезпечение. Защото в Него ние се движим, ние живеем и съществуваме. Защото Христос е във всичко – във всичко и навсякъде Той ни обкръжава, той ни покрива и ние сме скрити в Него. Ние сме защитени в Него. Ние получаваме обезпечение в Него.

Ето това е, което апостол Павел искаше да каже на църквата. Това е било толкова революционно изказване за тях, че те трудно са могли да се осмелят да го повярват. Но това е била истината. Бог винаги иска да постави летвата на истината и казва: Ако ти го повярваш, ще те повдигна на такова ниво да го преживяваш. Христос е тази висока летва, която Бог е поставил. Ако ти вярваш в Него, Той те повдига на тази височина, на тази летва за да можете вие в Него, да израснете в Него в мярката на пълната възраст в Христос. Ако тук имаше стена и Исус сам се яви тук, Той би застанал до стената, разтворил ръцете настрани. И ако вземете един молив и Го очертаете и поставите отбелязка на Неговата височина и след това Той се отдръпне настрани, след това застанете на Неговото място и ако тази отбелязка се намира там, по-нависоко, то трябва да започнете да растете, да достигнете тази мярка. Защото сте били предназначени от Бог, това е

Неговата най-висока цел за вас, защото когато застанете до тази стена, да достигнете тази мярка тази отметка, така че вашите ръце, когато се прострат напред, да запълнят тази отбелязка, която е останала от Исус. Защото сте израснали толкова в Него, че във вас има повече любов от всеки един друг. Защото положихте своя живот за да живеете за другите. Същото, което направи Исус Христос. Той даде Своя живот за вас за да можете вие да отдадете обратно своя живот за Него и да живеете вашия живот за другите.

Вие имате всичко, което имаше Исус, вие се явявате сънаследници с Него. Имате всичко, което Бог даде на Исус Христос, включвайки и Неговата мисия да спаси света. Той направи Своята част от мисията Си, сега е ред ние да изпълним нашата част от задачата. Вие ще направите велики дела. Вече сте извършили велики работи. Той никога не остави Израел, но Той каза: Вие ще отидете до края на света. Ще проповядвате Евангелието. Колко от вас идват от друго място, което не е Киев? Вие вече сте тръгнали по света. Когато тръгнете от тук днес, отидете и намерете място, където да проповядвате Евангелието. Това е вашата мисия, това е вашият призив. И когато свършите с това място, отивате на друго място. Отивайте по целия свят и проповядвайте Евангелието. Амин! Това е вашият призив, към това сте призвани, това е вашата мисия. Нужно е само да се съгласите с нея в името на Исус. Получихте ли нещо днес? Разбрахте ли вашата мисия? Знаете ли вашата позиция? В Христос имате ли нещо, което да не ви е достатъчно? Не! Защото сте свършени, имате пълнота. Това означава, че не ви е необходимо да ви се добавя нещо, просто трябва да пораснете и да разберете как да използвате това, с което вече сте родени. В името на Исус Христос! Амин!

СЕСИЯ 14

1 Солунци 2:13 *И затова ние непрестанно благодарим на Бога за това, че като приехте чрез нас словото на Божието послание, приехте го не като човешко слово, а като Божие слово, каквото е наистина, което и действа между вас вярващите. Божие слово действа във вас ефективно, ако вие вярвате.* Тази сутрин ще говорим за Божието слово, което работи във вас.

Нека сега заедно да отидем в Евреи 4:1: *И така, понеже ни остава обещание да влезем в Неговата почивка, нека се боим да не би да се открие, че някой от вас не е достигнал до нея. Не искаме да бъдем от тези, които не са достигнали до Божиата почивка.*

Стих 2: *защото на нас бе донесено едно благовестие, както и на тях; но словото, което те чува, не ги ползва, понеже не се съедини чрез вяра в онези, които го чува.* Не само слушането на словото ни дава някакво предимство, някаква полза. Трябва да решим да вярваме в него. И не просто да го приемем като някакъв исторически факт, а да повярваме, че то е истина за вас сега, в този момент. И когато минаваме през тези стихове, искам да ги свържете заедно в разбирането, което е написано тук. В Солунци е написано, че Божие слово е ефективно и работи в нас и работи ефективно в хората, които го приемат с вяра. И не дава предимство, полза на тези, които не вярват.

Сега да отидем в Колосияни 1:29: *Затова и се трудя, като се подвизавам според Неговата сила, която действа в мене мощно.* Забележете, тук апостол Павел казва, че той се труди, за да може да се труди и да бъде ефективен, основавайки се на Божиата работа в него. Как Бог работи в Павел? Това е станало чрез Божието слово, което той е приел. Той е повярвал, че това слово е истинно и то е започнало да работи в него. Забележете, че до този момент, когато четем слово на някой човек, когато става въпрос за слово, което работи в някой човек, е споменато, че това слово работи в човека. Апостол Павел казва, че Неговата сила, на Господ, действа мощно в него. Когато приемете Божието слово, то започва да работи във вас. Когато започнете да изпълнявате Божието слово, словото започва още по-силно да работи във вас.

Още тази сутрин искам да поставя ударение на тези неща. Споменато е, че сме новородени чрез нетленното Божие слово и че Божие слово работи в нас. Ето защо Божие слово работи по

същия начин, като семе, което е посято в земята. И само заради това, че не чувствате и не усещате нещо, не означава, че то не работи. Може да не чувствате, да не виждате как семето работи в земята. Не е необходимо дори да чувствате как Божието слово работи вътре във вас. Но ако то е във вас, то работи. Цялото Божие слово работи по един и същи начин. Исус Христос каза, че сеячът излезе да сее семето и на няколко места се споменава, че Божието слово е и семе. Той даде притча казвайки, че семето е посято и след това сеячът отива да спи. Той спи и се събужда и семето пораста, покълва и фермерите не знаят по какъв начин се случва това, но то става.

Не е необходимо да знаете как точно работи дадено нещо. Все е едно, то работи независимо от това дали знаете как. Невинаги знаем какво точно се случва в духовния свят. Но това, което знаем е, че Божието слово работи. **Ето в какво е вярата: да се доверим на Божието слово, че то работи.** И колкото повече ставате чувствителни към Божия Дух, когато ставате все по-зрял в Христос, може да почувствате как то работи. Но то не е физическо усещане, то е знание в духа. Това е удивителен начин, който може да преживеете, не как го чувствате. Но заради това сме благословени да знаем, че Божието слово работи. Има няколко неща, които можем да направим за да работи по-бързо То.

Тази сутрин съм тук да ви инструктирам, да ви помогна как да направим това, как Божието слово да работи по-бързо. Има няколко прости неща и можете да започнете веднага да ги употребявате. За някои от тях ще е необходимо време, но можете да започнете от сега и с постоянство да растете. Може да получите Божието слово и да го оставите просто да расте от само себе си. И то ще расте, но можете да му помогнете да расте по-бързо. По същия начин, както в една земеделска градина. Земеделецът премахва плевелите от градината, за да може добрите растения да дават плод. Защото ако оставим плевелите в почвата, те ще намалят растежа, ще повлияят негативно на растежа на добрите растения. Плевелите отнемат от жизнените сокове на основните растения и по този начин намалява скоростта на растеж на добрите растения.

Истинската тайна на духовния растеж не се крие в специалните неща, а именно в постоянството. Желанието да правите едно и също нещо продължително време, всеки ден. Когато провеждам обучение като такива семинари, и по-конкретно изцелителни семинари, проповядвам три дни това, което ми отне 30 години да науча. Всъщност, това, което научих, това, което работим, ми отне от 3 до 5 години да го науча. Всичките останали 25 години бяха прекарани в търсене на истината. И когато я намерих и започнах да я прилагам, внезапно, веднага Бог започна да ни води по целия свят. Така че по-голямата част от моето време беше прекарано в търсене на истината. И когато я намерих, тя започна да работи веднага.

Сега имате избор. Много е прост този избор, но това е избор, който трябва да направите за себе си. Можете да решите да вземете решение, че аз знам какво говоря и да направите това, което ви казвам да направите и да повярвате това, което ви казвам. И ако го направите, тогава ще можете веднага да започнете да виждате резултати и Бог да започне да ви използва. Ако мислите, че укривам някакви тайни от вас или не ви казвам всичко, което знам, тогава и вие може да прекарате още 25 години в търсене на истината. И ако решите да направите това, да търсите 25 години истината, тогава ще достигнете до същото място, което аз намерих. Тогава ще трябва да разберете, че просто сте загубили 25 години напразно.

Целта на петкратното служение е да ви помогне да пораснете по-бързо. Това не прави Царство Божие в тялото Христово. Не е в полза на тялото, ако служителите така помагат на тялото Христово, че то да расте по-бавно. Не искаме да ви пречим да растете, искаме да растете по-бързо. И за да ви помогнем да растете по-бързо, споделяме това, което знаем и се надяваме, че ще започнете от мястото, на което сме достигнали, така че да се движите по-бързо и по-надалеч. Давам ви понятия, давам ви точно това, което ви е необходимо. Имаше време, когато Марта и Мария бяха при Исус. Исус беше в техния дом. Едната от тях беше много заета, а другата реши да седне в краката на Исус. Едната сестра се разсърди по този повод и каза: Господи, кажи на моята сестра да

ми помогне, защото всичко тук върша сама. Но Исус ѝ каза: Твоята сестра избра това добро нещо. Това най-важно нещо, нещото, което ще ѝ помогне да расте. Тя избра да слуша Божието слово.

Женен съм вече от 38 години и, както ви казах по-рано, имаме вече 3 възрастни деца, 7 внуци и аз винаги съм бил около моите деца. Но винаги съм изучавал Божието слово. По 15, 16, 17, 18 часа на ден. Стоях на масата и изучавах Божието слово. Проверях всичко, което съм прочел, съпоставях нещата. Моята жена може да ви разкаже и ще се съглася с това, което тя би казала, че тя е участвала повече в израстването на децата отколкото мен. Така или иначе, повечето от вас ще кажат същото. Но докато моята жена се занимаваше с децата, заради това аз успях да имам тази свобода да изучавам Божието слово. И когато се събираме на някакви родствени срещи, когато отиваме някъде на гости, те всички се събират заедно, аз си носех моите книги, търсех някаква празна стая, отивах там и изучавах и четях. Така че дори в тези моменти, аз всъщност не бях при другите. Това изглежда раздразняваше моите роднини. Някои от тях мога да ви кажа, защото на някои от тях така или иначе им харесвах, но имам оправдание, аз изучавах Божието слово.

Днес заради това прекарано време, поради това време, в което децата понесоха тази жертва да ме няма, моята жертва, която направих да не бъда с тях, заради това време, когато прекарвах в изучаване на Божието слово, поради това в момента хиляди хора са живи и не им се наложи да умрат. **Всяко нещо в този свят има цена.** И трябва да решите каква цена сте готови да платите. Силата Божия, тя е безплатна. Тя ви се дава безплатно; това, което научих, ви го давам безплатно. Цената е това, което ще платите, когато излезете от тази зала. Когато решите да изучавате, когато вземете решение да прекарате време в молитва, когато вземете решение да отговаряте на телефона в 2 часа през нощта. Това е цената, която плащате. Не плащате цена за силата. Силата е безплатна. Цената е в отговорността да носите тази сила.

Утре вечер ще имаме изцелително служение. Бих предпочел никой от вас да няма необходимото изцеление до времето, когато стигнем до времето за служение. Словото Божие, Евангелието се явява Божия сила. Когато ме слушате през последните няколко дни вече, аз ви говорих слово, чистото Божие слово, така както го познавам. И то влиза във вас, то работи във вас. И то прави абсолютно същото, което би се получило, ако аз възложя ръка на вас. Силата може да бъде предадена чрез словото или чрез възлагане на ръка. Има още няколко метода. Можете да я получите, когато се докосна до вас и вече може да сте започнали да приемате още в понеделник. Това е по същия начин. Словото Божие работи във вас. И то изгонва всяка болест и немощ. Това, което приехте, повечето от вас са почти напълно оздравели. Просто още не сте го разбрали и утре вечер, когато положим ръце върху вас, ще завършим тази работа. Всъщност ако ви е необходимо това, много повече бих искал утре цялата служба да бъде само със свидетелства, където бихте могли вече да разказвате какво Божието слово е извършило във вас, вместо просто да чакате аз да възложя ръка на вас. Ако разберете това, когато излезете оттук и си отидете вкъщи, ще знаете как работи това.

Има някакви подробности, но ще ги разберете по време на вашата практика, когато започнете да го правите. Някои неща мога да ви разкажа. Но всичко, което не ви кажа или не съм ви разказал, когато започнете да практикувате, ще започнете да ги научавате по един или друг начин. Защото това е начинът, по който аз научих нещата. Понякога тези неща, които научавате сами те ще бъдат много по-ценни, много по-дълго ще останат във вас. Затова бих искал да разберете, че някои неща, които вече направихме с вас, тези неща които карат, произвеждат това силата да работи във вас. Говоренето на други езици е много добро нещо. Другото добре нещо е правенето на изповеди, декларации, изповядване на Божието слово. Говорихме за това, че трябва да ги правите силно на глас. Когато го правихте това нещо чрез това действие, разпалвахте Божия Дух във вас. Това са нещата, които аз правя за да се разпали в духа. Ако правите това всеки ден, тогава винаги ще оставате разпалени.

Нека сега ви дам един пример от естествения, физическия свят. Учените ни казват и ние знаем, че можем да се упражняваме всяка сутрин или всяка вечер. И двете са добри варианти. Но ако правите упражнение всяка сутрин, тогава предимствата от упражнението, изгарянето на калориите, увеличаване на кислорода в кръвта, циркулацията на кръвта, всички тези неща ще продължат във вашето тяло в продължение на няколко часа по време на деня, ако го направите сутрин. Ако правите упражненията вечер, това ще доведе до вашето успокоение, релакс и по-лесно ще можете да заспите. Ако го правите през нощта, тогава още повече ще се отпуснете и ще ви доведе до там, че ще заспите и вашето тяло ще започне да се успокоява и да влезе в положение на успокоение. Така че упражненията вечер или през нощта премахват напрежението, стреса и ви помагат да спите все по-добре. Но в това време няма да хабите калории през нощта, защото вашите системи заспиват в този момент. Затова ако искате да спите по-добре, правете упражненията вечер. Но ако искате да изхабите повече калории, да загубите тегло по-бързо, да ви пораснат мускулите, тогава за вас е важно да правите упражненията сутрин. Защото дори, когато спрете да се упражнявате, по-късно през деня тялото ще продължава да изхвърля калории. Затова е важно не само какво, но и как го правите и защо го правите.

Всяка сутрин, както направихме преди няколко дни, трябва да ставате сутрин рано и да започвате с говорене на Божието слово, с изповядване на Божието слово. Казвате: **Благодаря ти, Татко, Ти си великият в мен. Ти си по-велик от всяко нещо, което ще срещна днес. В Твоите рани аз съм изцелен. Твоето слово е истина. Аз мога да правя всичко в Христос. Всяко обстоятелство, което срещна, мога да го победя.** И започвате да говорите това нещо сутринта и то ще има ефект в продължение на целия ден. И вечерта, когато правите същото нещо преди заспиване, също можете да кажете: **Татко, благодаря, защото Ти си мъдрост за мен. Исус е моята мъдрост. Аз имам ум Христов. Аз ти благодаря, Татко, че Ти ми даде мирен сън. Защото аз съм Твоята праведност. Ти ме благослови. Аз ти благодаря, Татко. Ти каза, че мога да виждам сънища, че ще ми дадеш сънища, нощни видения. Ти ще ми говориш, докато спя и аз ти благодаря за това.** И когато спите, Бог ще говори чрез Святия Дух във вас. И Той ще ви дава сънища, ще ви показва неща, които ще са за бъдещия ден. И когато правите това нещо, но е важно кога през деня го правите, в зависимост от това кога го правите, ще имате определени резултати.

Преди няколко години в нашето Библейско училище Бог ми показва тези истини. И накарах моите ученици всяка сутрин да правят това нещо. Един ден записахме тази сесия с изповедите. След това взехме записа и го прехвърлихме в книжка. Книжка, която на български, е със заглавие „**Истината за теб в Христос**“. И тези книжки се разпространяват по целия свят. Разбирам дори, че вече те са напечатани на руски и на български; не знам дали ги има там на масата за книги – една малка книжка. Ето това е книжката. Тези неща, които правихме няколко дена назад, просто вземате книжката и четете. Когато четете, не я четете просто тихо, обикновено. Ако просто го четете, то работи във вас, но ако искате да получите по-добри резултати, вземате книгата, четете това, което тя казва и го четете със силен глас, силно. Позволете небето, земята и ада да ви чуе. И вие също чувате себе си, когато говорите тези неща на глас. Това е Божието слово. По този начин то започва да работи мощно във вас. И това е един от основните начини как да станем силни в Бога.

Както ви казах, можете също да се молите на други езици. Това е също един много добър начин да бъде направено. Като започнете да декларираме Божиите неща, започвате да говорите, да споделяте слово с други хора, да имате добри духовни разговори, общение. Не просто да стоите и да си говорите за времето. Ако не е добро времето, променете го. Говорете това, което е в полза за нацията. Ако имате суша, не говорете, че има голяма суша. Можете да говорите, да декларираме да дойде дъжд, да започне всичко да расте и започвайте да благославяте. Всеки може да говори, защото всеки може да говори за проблемите. А на вас ви е необходимо да говорите благословение. Ако нещо не ви харесва, не говорете колко лошо е даденото нещо, а говорете това, което искате да бъде. Ако икономиката е в застой, не се съгласявайте със света, с общото мнение, съгласете се с

Бога, защото Бог иска да благослови всички народи. Започвайте да благославяте вашия народ и изповядайте, че вашата икономика е силна, че сте преуспяващ народ.

Ние сме Божието благословение, защото следваме Бог. Някой може да каже: Но нашият народ не следва Бог! Тогава трябва да бъдете като Авраам. Благославяйте народа и говорете на Бог. И дори да има 50 праведника, ще го благословиш ли? Ако има 10 праведника... Боже, аз съм благословен. Ти каза, че аз съм благословен. Това е моят народ, моята нация, затова и моят народ ще бъде благословен. Даже ако съм останал сам, целият народ заради мен ще бъде благословен. Вие можете да кажете: Да, ама аз не знам дали вярвам в това. Ако не вярвате в това, значи не вярвате и в Библията. Бог каза на Авраам: Всички народи ще бъдат благословени поради теб, поради един единствен човек. Всички народи са благословени. Ако всички народи са благословени, защо тогава твоят народ да не бъде благословен. И твоят народ може да бъде благословен. Дори правителството да не прави нещата по начина, по който ние очакваме, правителството ще следва народа, особено ако народът донася благословения.

Нещата могат да се изменят за една нощ. Едно сърце може да се измени за една нощ. Вярвай за народите. Вярвайте, че народите ще дойдат при Бога. Започнете да говорите, че хората отиват при Исус. Навсякъде, където отида, всеки ми казва... Нека да се поправа: не съм го чувал тук в Украйна, не мога да кажа, че навсякъде. На повечето места, където отивам, чувам от хората: „Това е много трудна страна. Хората са твърдоглави. Не приемат Евангелието, те не искат Бог. Тук е една трудна територия“. И за ваше предимство, не съм чувал това тук. Чух как казвате, че вие сте благословени от Бог. Чух как казвате, че Бог е верен. Но може би има хора, които не са от Украйна, и когато се върнете вкъщи, ако видите неща, които изглеждат неправилно, не говорете така, колко е тежко, говорете това как Бог е приготвил нещата. Говорете това как народите приемат Христос. Говорете Божиите благословения. Когато започвате да го правите, правете го, докато не видите резултат. Не говорите заради това, че виждате. Ако говорите за нещата, които виждате, тогава бихте били просто едни естествени хора, просто плътски хора. Защото всеки един спасен човек може да говори това, което вижда, но се изисква вяра да говориш Божието слово и да продължаваш да го изповядваш, докато не го видите изпълнено. Амин! Това е, което трябва да направите, но за това се изисква дисциплина, изисква се практика.

Мога да ви разкажа, че много от вас се нуждаят от това да си намерят нова компания, нови приятели. Защото много лесно е да говорим така, както говорят нашите приятели. Ако вашите приятели говорят негативно, тогава и вие започвате да говорите негативно. Намерете си нови приятели. Намерете си хора, които вярват в Божието слово. Най-важното нещо, което можете да направите, е да изберете приятелите на вашите деца. Приятелите на вашите деца ще могат да помогнат в техния път или да ги дръпнат настрана. Затова помогнете на вашите деца да си изберат приятели. Може да попитате: Как мога да направя това? Започвайте да го изповядвате: „Моето дете знае Божия съвет. Приятелите на моето дете са Божии деца“. Когато започнете да го правите, приятелите на вашите деца или те ще се изменят да станат Божии деца или просто ще се премахнат от техния живот. Вие имате тази власт.

Не позволявайте приятелите на вашите деца да определят пътя на вашето дете. Вие го определяте. Вие възпитавате детето по начина, по който то трябва да бъде. И когато те пораснат, станат възрастни, те няма да избягат от правилния път. Започвате да изповядвате тези неща. Ето какво прави вярата. Вярата говори, тя винаги говори. Тя не говори за това, което виждат физическите очи. Тя вижда това, което говори. Това е начинът, по който нещата започват да работят във вас. Излизате на разходка с приятели. Отивате на обяд с вашите приятели. Започвате да говорите за духовните неща. И колкото повече говорите за тези духовни неща, колкото повече говорите за Божието слово, толкова повече се разпалвате.

Най-чистият път за да бъдете силни в Бог е следният: да имате Неговия Дух, Неговото слово силно във вас. Искате ли да знаете каква е тази тайна? Сигурни ли сте, че искате да знаете тази

тайна: как да бъдете силни в Бога? Може би ако аз ви го кажа, след това ще съжалявате, че сте искали да я узнаете. **Най-добрият начин да разпалим в нас Святия Дух, който аз съм открил, е да проповядваш словото.** Когато проповядваш Божието слово, Божият Дух се разпалва във вас, вие самите се разпалвате. Това е подобие на едно физическо упражнение, тренировка, това укрепва вашите духовни мускули. Позволете ми да ви кажа защо. Това, което проповядвате, ви прави да бъдете по-бързи по-силни и е по-силно отколкото, когато водим духовни разговори между приятели. Когато проповядвате Божието слово, Божието слово постоянно излиза от вас, чистото Божие слово и то продължава да се разпалва вътре във вас. Когато имате разговор с вашите приятели, понякога не се разпалвате, защото понякога вашите приятели се разпалват, защото той е решил да каже нещо. Можете да се разпалите от това, което той говори, но не до такава степен, както те се разпалват. Защото този, който говори, той се разпалва повече.

Една от причините е, че понякога вашите приятели не говорят чисто Божие слово. Те дават просто мнение вместо да говорят Божието слово. И заради това Божието слово не е чисто и заради това то не е толкова силно и затова Божието слово не се разпалва вътре във вас. Ето защо Бог иска всеки един човек да проповядва Евангелието, да проповядва словото. По-рано тази година проповядвах послание на тема: Размишление върху Божието слово. И ако разгледате тази тема, ще разберете, че сте длъжни да размишлявате върху Божието слово поне 7 пъти на ден. Ако правите това, вие ще обновите вашия ум по-бързо то когато и да било. Когато умът е обновен, тогава всичко работи по-бързо и по-лесно. Трябва да размишлявате върху Божието слово ден и нощ. Всяка вечер преди да си легнете, трябва да размишлявате за Божието слово. Всяка сутрин щом се събудите, трябва да размишлявате върху Божието слово. И 5 пъти по време на деня трябва да размишлявате върху Божието слово.

Това означава, че вземате няколко минути от вашето време, вземате писанията, гледате ги, четете ги на глас силно, за да можете да размишлявате. Това означава дълбоко да се замислите, да можете да се фокусирате, да се концентрирате, да си говорите на себе си това слово. Това е същото, когато четете книгата с изповедите. Това е начин на размишление на Божието слово. Така че продължавайте да говорите Божието слово. Това означава все едно, че го дъвчете това слово за да можете да извлечете всички питателни духовни вещества от това слово за вас. По същия начин, когато приемате храна, когато дъвчете, колкото повече я дъвчете толкова повече тя се разтваря, раздробява и можете да извлечете от нея веществата. От това зависи колко питателни вещества можете да извлечете от храната. По същия начин е и в духовния аспект. Не е въпросът в това колко много сте прочели или колко пъти на ден четете. А всъщност значение има колко от това писание сте успели да разберете, да се нахраните от него и колко от това слово ще приемете и ще изпълнявате. Това означава размишляване върху Божието слово.

Сега нека да видим друго място от Писанията. Нека да погледнем писанието до Филипийци 2:13. Говорихме за Божието слово, че то работи в нас. В стих 13 е написано: *Защото Бог е, Който, според благоволенieto Си, действа във вас и да желаете това и да го изработвате.* Бог е този, Който работи във вас, действа във вас, за да ви даде желание да извършвате волята Му и способност за осъществяване на Неговата воля. Мога да ви предам моя опит, но тъй като знам, че Бог не гледа на лице, така аз разбирам, че това, което казвам, може да бъде истина за вас. Когато чета това слово Божие и то ми говори, че това е Бог, който работи в мен по Неговото благоволение и желание, това слово означава, че ако аз Му повярвам, ако аз смеси това с вяра, то тогава това слово ще ми даде предимство. Добре, как ще ми даде някаква полза? То изпълнява това, което е написано, то е истина и работи и дава живот в мен. Затова когато чета такива места в Писанията, това не са просто думи записани на една хартия. Тези думи ми дават радост, въодушевление. Това слово ме разпалва вътре в мен, защото аз го повярвах и сега мога да се успокоя, да се доверя на това слово.

Знанията че желанията, които имам да изпълня Божията воля, това не са твоите мисли или моите идеи, а всъщност това е Бог, Който е вътре мен, който ми дава това желание. И ако е Той, който ми дава тези желания, то тогава аз знам, че Той иска от мене да го правя. Тогава разбирам и знам, че Той ми дава заедно с това и способност да го извърша. Сега разберете колко сила ни дава това. Аз не се досещам за тези неща: трябва ли да бъде тук или не трябва да бъде тук. Нямах никакви досещания, съмнения дали трябва да бъде тук. Бог постави в мен това желание да дойда и знание, че когато дойда, тогава Неговата воля ще бъде изпълнена. Затова в мене няма никакви съмнения, никакви колебания по въпроса трябва ли да бъде тук или да бъде на друго място. Тук няма досещане трябва ли да проповядвам словото или не трябва или изобщо дали трябва да върша някаква друга работа.

Може би не знаете, че в продължение на много години имаше хора, които ми говореха: „Намери си друга работа. Ти не си призван да проповядваш. Ти не трябва да проповядваш.“ Много хора са ми казвали това в продължение на години. Никой от тях не идваше да чуе какво казвам. Моите деца бяха запознати с това послание. Защо? Защото години наред те бяха единствените, на които проповядвах. Те бяха най-голямата ми аудитория под моя покрив. Защото те са под моя покрив и те ще правят това, което аз казвам. И аз им казвам: „Сядаш и слушаш. Обядът е след проповядването. Ако аз не ти проповядвам, тогава няма да има обяд.“ Защото намерих нещо в Божието слово и много от тях дори не го разбираха в това време. Много пъти и аз самият не го разбирах, когато го проповядвах, но знаех какво Бог иска да извърша.

Имаше такова време, че търсихме къде да живеем. И имаше една неголяма църква – цялата църква можеше да се събере на това пространство, където съм сега (на сцената). Около църквата имаше една малка къщичка. Те ни казаха: „Всеки, който чисти църквата, може да живее в тази къщичка“. Къщичката беше още по-малка от църквата, а на нас ни беше необходимо място за живеене. Затова казах: „Ще правим това, имайки в предвид, че моята жена ще върши това“. Това имах в предвид всъщност, защото аз бях зает да изучавам Божието слово. Живеехме там и когато нямаше служби, аз имах ключовете на църквата, вземах моето семейство в църквата, включвахме си осветлението, заставах зад катедрата, моето семейство заставаха на първия ред и аз им проповядвах в продължение на няколко часа и след това всички заедно изчиствахме църквата, дори и моите деца. Тренирах се, практикувах проповядване на Божието слово.

Това е което правех, но никой не искаше да слуша, защото то беше вътре в мен. Тогава аз нямаш това послание, което имам сега, но Бог знаеше къде трябва да отида и Той ни направляваше натам по този път. И в същото време имах добър приятел. Той работеше през деня и всяка вечер идваше в нашата къща между 5 и 6 часа вечерта, вземахме нашите Библии и излизахме на разходка заедно с него. Не говорихме просто за някакви работи; изцяло и единствено говорехме за Библията. Той имаше удивителна памет относно Божието слово. Можех да кажа стих и той веднага можеше да каже къде точно се намира този стих. Много пъти той можеше да каже значението на иврит на думите. Удивително познание на Божието слово! Но в него нямаше послание, а и аз нямаш посланието, съобщението.

Когато ходехме и си говорехме, говорехме единствено за Библията. И това го правехме всеки ден между 5 и 6 часа вечерта и понякога продължаваше до 2, 3, 4 часа сутринта. Просто обикаляхме около града, носейки Библиите си. Не бяхме навън за да свидетелстваме на хората, просто се разхождахме и разговаряхме. И когато ставаше късно през нощта, много пъти полицията ни спираше и ни питаша какво правим по улиците по това време – 3 часа през нощта. А ние им разказвахме, че си говорим за Библията. Те отначало изобщо не ни повярваха. На няколко пъти се наложи да седнем в полицейската кола, докато направят проверка да разберат кои сме. Но след определено време те вече ни знаеха, познаваха ни и когато минавахме покрай тях, ни махаха с ръце. Много пъти виждахме кога се светва някакво осветление в сградата и когато разберем, че е 2 часа през нощта и там не трябва да има осветление, когато видехме такова забравено осветление,

казвахме на полицаите и те отиваха и вземаха мерки. Това се хареса на полицаите, задето вършихме тази работа.

Това правихме в продължение на години. Година след година, всяка вечер говорихме, обсъждахме и разкривахме неща от Божието слово. Вече ставаше тъмно, докато ходехме. На едно място имаше улично осветление, една лампа и когато си говорехме, имахме такива малки Библии, които носихме със себе си, отивахме под тази улична лампа. И там, под тази лампа, това осветление четяхме нашите Библии. Защото искахме да разкрием всички тези неща. Защото имахме такова силно желание да знаем истината. Аз просто не си представях хиляди хора да ме слушат как проповядвам. По това време не можех да накарам никой да ме слуша. Но когато словото започна да расте в мене, аз осъзнах, че това, което открих, другите хора се нуждаят да разберат. И аз се молах: „Господи, дай ми мъдрост – нито един човек да не може да я оспори“. Открих това в Лука, на едно място, където Бог казва, че е дал на Исус мъдрост, когато Той е растял. И никой от хората не е могъл да Му противоустои, да Му противоречи.

И започнах да се моля така, че хората, които ме слушат, да имат уши да ме чуват. Независимо, че тогава не знаех посланието, което днес проповядвам; Бог формира това. Словото Божие започна силно да работи вътре в мен. След това в Марк 16 глава Бог каза на учениците: където и да проповядват Евангелието, Бог потвърждаваше Словото, което беше проповядвано. Бог потвърждава Своето слово. Ако искате повече знамения и чудеса, убедете се, че това, което проповядвате е Божието слово. Бог няма да потвърди вашето мнение, вашата теория. Той потвърждава само Своето слово. Затова сложете неговото слово във вас, нека то да работи. Когато правите това нещо, независимо от това колко го правите, как го правите, Бог ще потвърждава словото Си. Проповядвайте слово Божие; така ще получите повече потвърждение и Бог ще добавя хора от множеството, на което вие проповядвате. Не защото аз съм бил такъв проповедник, а защото Той ми се довери, че ще говоря Неговото слово. Защото аз не знаех нищо друго. Така че просто цитирах Неговите думи.

И Бог каза: Искам хората да чуват Моите думи. Не се опитвайте да манипулирате. Не се опитвайте да си построите служение. Проповядвайте Неговото слово, говорете Неговото слово. **Обичайте Бога, обичайте хората. Служете на хората със словото Божие и Бог ще построи вашето служение.** Това е същността, това е тайната. Обичайте хората достатъчно, за да им дадете това, което имате вие – това е Божието слово. Амин! Нека да отидем в Ефесини 3 глава и ще разгледаме стих 20: *А на Този Който, според действащата в нас сила, може да направи несравнимо повече, отколкото искаме или мислим.* Чувал съм този стих да бъде цитиран много пъти и изглежда, че повечето хора спират точно тук, че Бог може да извърши несравнимо повече отколкото искаме ние, но това не е краят на стиха. Причината, поради която Бог може да извърши несравнимо повече отколкото искаме или мислим, е заради втората част на този стих. Според действащата в нас сила Бог може да направи несравними неща, т.е. Той го прави според действащата в нас сила.

Бог може да извършва удивителни неща, защото Той е Бог и ако това е истина, тогава защо не виждаме Бог да извършва удивителни неща чрез всеки един. Това е заради тази част от стиха (в англ. версия е втората част), т.е. частта, където се казва „според действащата в нас сила“. Каква е тази сила, която работи в нас? Има две страни, две позиции: 1) това е Святия Дух, Който е в нас („и вие ще получите сила след като Святия Дух дойде върху вас“). Затова имате тази сила. Трябва, нужно е, необходимо е да позволим на тази сила да излезе от нас, за да може силата, която работи в нас, това е Святия Дух. 2) На второ място, както вече видяхме в няколко стиха тази сутрин, е че силата – това е Божието слово, което работи, действа вътре във вас. Вие имате Святия Дух и Той е готов да извърши всичко, което работите. Той е готов да потвърди само Своето слово. Затова можете да имате най-бързата кола в света, но ако не знаете как да запалите двигателя, тя може да си остане в гаража и няма да имате никаква полза от нея. Ценността на тази бърза кола е в това да се кара бързо.

Ценността на Святия Дух е в това, че имате Божията сила, но ни е необходимо да знаем как да я освободим. Тази книга, Библията, е ръководство; това е учебно пособие, това е словото Божие, то трябва да действа вътре в нас. Ако се състезавате в автомобилно състезание, тогава направете си снимка. И я изпращате на ръководителите на състезанието как карате колата, как натискате педалите. Някои от жените ще кажат: нека по-бързо да минем тази част. Искам и вие жените да мислите. Представете си, че вашият крак е на педала на газта. Просто почувствайте, че кракът ви се намира на газта. Когато го натиснете, вие чувствате как двигателят се разработва, как се увеличават оборотите и как се тресе колата от силата, която е нагнетена вътре в двигателя. И подготвяте колата да се изстреля, тя е готова да се изстреля, готова е като едно диво животно. Можете да усетите рева на тази мощ на двигателя. И когато запалите двигателя, чувате как този мотор шуми. Можете да си представите това, слагате си каската, слагате си предпазните очила, слагате си специалния костюм, специалните ръкавици, хващате се за волана и вече гледате промяната на светлините, които ще ви кажат кога да тръгнете. Вече сте готови. И сега представете си как чувствате и в този момент кажете: „Ааа, не прочетох ръководството. И сега всъщност не знам как да сменям скоростите. Не знам как точно да натискам педалите – газта, спирачката. Трябваше да си прочета ръководството. Чакайте, чакайте, искам да прочета ръководството. Сега ще отида да го прочета.“

Но през това време вече указателните светлини са се променили и трябва да стартирате. Натискате газта и се изстрелвате напред. Гледате как стрелката на скоростомера се завърта. Опитвате се да карате с една ръка и през това време се опитвате да отворите ръководството с другата ръка. Опитвате се да карате колата и да четете ръководството, да сменяте скоростите. Има ли някой, който би постъпил по този начин? Разбира се, че не. Ще се блъснете в стената. Защо? Защото ви е необходимо да прочетете ръководството преди да отидете на състезание. Трябва да знаете каква мощ има автомобилът. Трябва да знаете каква е горивната смес. Трябва да знаете какво може да прави този автомобил. Единственият начин, по който може да разберете, е да изучавате инструкцията в ръководството. Ето това правя аз през тези години.

Изучавах ръководството, докато ходехме и разговаряхме с моя приятел. Изучавах как Божият Дух работи, какво може да направи Той. И аз знаех, че когато бъда готов да полагам ръце на болни, силата на Божия Дух ще е способна да извърши всяко нещо, което Той е казал, че ще направи. Защото знам, че Бог може да направи несравнимо повече, отколкото искаме или мислим, според това колко това ръководство работи в мен или е писано, че работи в мен. Заради това Бог ми дава силата Си и това е безплатно. Но Той казва: Изучавайте за да видите потвърждаване на вашето изучаване. Да се трудите и да бъдете достойни да бъдете използвани от Бог. Така че приемете това слово и нека то да работи във вас.

Добрата страна на нещата е, че мога да ви науча за кратко време това, което на мен ми е трябвало години да науча. Можете да започнете да се движите и то ще расте във вас. Но трябва да развиете внимание, да развиете жажда към Божието слово. Джон Лейк е казал, той е бил подготвен от друг Божия мъж и едно от нещата, за които той говореше за своя учител, е, че той е наблюдавал този човек, когато са се събирали заедно и са говорили за Божиите неща. Този човек, този учител е казал: „Хайде да се помолим. Хайде сега да се наведем, да наведем главите да затворим очите“. И той казва така, когато са свеждали глави да се молят, този човек е държал Библията си, паднал е на колене, когато е знаел, че никой не го гледа, но Джон Лейк го е гледал. И този човек е вземал Библията и започвал да плаче. И държал Библията си, притискал я към своите гърди и започвал да я целува. И той казва, когато той проповядваше той винаги говореше това, което е в Библията (този човек всъщност е човекът, който научи Джон Лейк на истината за изцеление), той се научи, че ако иска да бъде силен в изцелението, трябва да бъде силен в Божието слово. И той разви това желание да чете Божието слово. Смит Уигълзуърт – за него се е казвало, че не е имало 30 минути без да чете Библията. Това означава, че той е четял Библията между 8 до 12 часа на ден.

Всички Божии хора, Божии мъже, които ние уважаваме, са имали най-висок почит, най-високо уважение към Божието слово. Те не просто са търсили някакви книги, не са търсили всяка духовна храна, която се появи; не са били в това да гледат кой какво е направил. Те винаги са оставали със словото Божие. Защото ако се намирате някъде, където няма интернет или християнска телевизия, да разберете какво се случва в някое място на света, Калифорния например, за да постъпвате така, както този човек постъпва там. Когато нямате нищо освен Божието слово, тогава трябва да запомните, че всяка личност описана в книгата на Деяния, които са вършили чудеса – нито един от тях не е имал дори и Нов Завет написан, защото те са го пишели в този момент. Те са имали думите на Исус, те са имали думите на апостолите в техните сърца и в техните умове. Но и на тях им е трябвало да правят това, което на вас ви се налага да правите – да слушат, да се хванат за Божието слово, което са чули и да го пазят в сърцата си. И те използваха времето разговаряйки помежду си, напомняйки си един на друг какво казва Божието слово. Какво имаш да кажеш относно този въпрос? Аа, той каза това! Ето така си живееш.

Те нямаха тези предимства, които ние имаме сега. Те нямаха духовни книги, които да отворите, също и речници, които да видите значението на думите. Те не можеха да напишат думата и да видят значението на думата. Не можеха да натиснат няколко клавиша и да видят всичките места, където се намира тази дума. На тях им е било необходимо да се доверят на това слово, което е било в сърцата им. На тях им е било необходимо да се доверят на Святия Дух, който им напомня словото. Но Святия Дух може да ви напомни слово, което преди това сте чули или сте видели. Да ви напомни означава, че вече сте били научили нещо. Исус каза, че Святия Дух ще ви напомни на вас. Затова ви е необходимо да чуete, нужно е да го четете, за да може Святия Дух да ви напомни това слово, което е във вас.

Затова се налага постоянство и дисциплина. Има неща в живота си, от които ще трябва да се откажете. Да вземете решение да четете Божието слово. Това е решение да не правите определени други неща. Това е частта, за която вие плащате цена по този начин. Тази сутрин ви научих как Божията сила работи във вас и че тази сила е Неговото слово. Това е Той, който ви учи, който ви дава способност и желание да изпълните това, което ви е научил. Това е Неговото слово, което работи във вас. Апостол Павел – словото, което работеше в него му позволи да изпълни това, което той правеше. Тази е същата сила, която работи във вас. Това е силата на словото. И точно това позволява на Бог да извърши несравнимо повече от това, което можем или мислим.

Пуснете Божието слово вътре във вас. Говорете за него, мислете за него, четете го. Нека да го сънувате, желайте го, жадувайте го. Това е, което ще произвежда всичко във вас. Занесете го с вяра и последното нещо, което искам да кажа преди почивката – всички сте слушали историята за жената с кръвотечението и писанията точно показват как тя е била изцелена. Там е написано, че тя чу за Исус и започна да изповядва, да казва вътре в себе си: „Само ако се докосна до края на Неговата дреха, ще бъда здрава.“ Това е, което тя продължаваше да говори. Тя взе решение: ако аз направя това, ще бъда изцелена. Когато аз направя това, това е моментът, когато ще бъда изцелена. Тя установи времето на своето изцеление. Тя определи метода на своето изцеление. И след това вложи своята вяра в действие. Тя отиде там, където е бил Исус и когато имаше тази възможност, си проправи път през тълпата. Всеки се опитваше да се докосне до Исус, но когато тя го докосна, Исус спря и каза: „Спрете, някой току-що ме докосна“. Неговите ученици казаха: „Господи, виж хората, всички се докосват до Тебе“. Но Той каза: „Този, който току-що се докосна от всички тези хора“. Той разпозна този вид докосване, докосването с вяра. Той се обърна, за да открие кой е този човек, който се докосна. Той дори не знаеше кой е той. Накрая жената си призна и Исус ѝ каза: „Жено, твоята вяра те изцели“. Поради твоята вяра. Поради това, което тя каза, ето така ще бъда изцелена. В Исус беше Божията сила и когато тя направи това, което тя каза, Бог зачете вярата ѝ и тя беше изцелена. И тя започна да говори: „Само ако докосна Неговата дреха и това заработи“.

А Бог не гледа на лице, така че ще имаме изцелителна служба и всички ще се наредят, които имат нужда от изцеление. Ще слеза долу, ще мина през коридора и ще възложи ръка на всеки човек. Сега, запомнете, че не ми е необходимо да знам какъв ви е проблемът. Бог знае и Той е Този, който извършва изцелението. Така че аз може и да не ви питам нищо; просто ще мина през този коридор и ще направя това, което винаги правя. Аз ще вярвам и ще освобождавам Божиата сила. И силата на Святия Дух се освобождава във вашия ум и вашето тяло за да бъдете свободни. И това, в което аз вярвам, което ще бъде това, което вие получавате – от това вие вярвате, че искате да получите заради това, че аз вярвам; даже аз вярвам, че Той може да извърши дори повече от това, което съм поискал. Той може да извърши повече от каквато е вашата нужда. Вярвам, че Той ще извършва много повече, несравнимо повече и аз знам силата на Святия Дух, Божието слово, което работи в мен и това е начинът, по който Той ще го направи.

Как специфично Той ще го направи във вас ще бъде така, както го решите за Него да го направи Той във вашия живот. Това е вашето решение как Той ще го направи. Ако чакате за изцеление, да получите изцеление – ще бъдете изцелени. Ако сте тук за финансов пробив, това ще се случи. Може да бъде няколко неща; не е казано, че трябва да бъде само едно нещо. Може да бъде много работи. Може да бъде всичко, защото това е Бог, който е повече от достатъчен. Това може да бъде това, което се нуждаете и това, което вашето семейство се нуждае. И това може да е нещо, което вашият чичо, например, в Русия се нуждае. Може да бъде това, което вашето семейство се нуждае. Независимо от коя държава сте, когато ви докосна, животът и силата Божия ще потече във вас и ще изправи това, което е разрушено. Ако си мислите за този, който има нужда и имате контакт с него, тази сила ще потича от вас към него, защото всички сме свързани. Това ще се случи. Обяснявам ви какво ще се случи. Колко от вас го искат, да бъде силно напълно и за благо.

Позволете ми да ви разкажа как да сте сигурни, че това ще стане. Във времето между днес и утрешната изцелителна служба, започвайте да казвате: „Когато брат Кари възложи своята ръка върху мен, аз ще приема изцеление за мен, финансов пробив, моите деца ще бъдат спасени, моите роднини ще бъдат изцелени“. И започвайте да го говорите: „Когато моят брат, брат Кари възложи своята ръка на мен, аз ще получа това и това и така ще бъде. Амин!“ Започвайте да говорите това и ще бъдете като тази жена с кръвотечението и ще се случи чудо във вашия живот и в живота на вашето семейство. Нека да отидем по-нататък; не само да вземем нещо за нас, аз ви предизвиквам да кажете неща, които са извън вас: повече от това, което е само за вас, повече от вашето семейство. Всичко това ще бъде въввлечено в това упражнение. „Когато брат Кари възложи ръка върху мен, моят град ще бъде променен чрез Божиата сила, която аз вземам“. И вярвайте за повече. Вярвайте за повече от себе си. Не го правете само егоистично за вас. Помагайте и за вашите братя. Вярвайте за повече хора. Когато искате за повече хора, вие също получавате, защото Бог почита това, че вие давате. Така че приемайте. Нека да го направим така. В името на Исус! Амин!

СЕСИЯ 15

Ефесяни 1 – това е писмо на апостол Павел към църквата в град Ефес, където той е прекарал доста дълго време. Искам да ви дам една идея, една правилна представа за това как се е случило тогава, как се е формирало. Твърде често си мислим, че хората описани в библейските времена, са различни от хората, които живеят днес. Човешката природа остава същата по време на цялата човешка история. Единствените времена, когато това се е случвало, е било под действието на Божия Дух. Затова, когато четем в Деяние на апостолите пътешествията на апостолите, трябва да разберем, че те са работили с хора, които не са били новородени. Ако разгледаме отделните послания, отделните писма на апостол Павел, всяко писмо е било написано до определена църква, до определен град.

Църквата – това не е сградата, църквата това са хората. Писмото на апостол Павел към римляните е било адресирано до определени християни, които живеят в Рим. Апостол Павел написа писмо конкретно до тези вярващи. И независимо от това, че посланието му е едно и също, непроменящо се, въпреки това има детайли, специфични особености в писмата, които зависят от това, към кого са отправени. Всяко едно от тези послания са насочени към християни достигнали определен духовен ръст, зрялост. Писмото до римляните принципно се приема като най-богословското послание; най-много богословски доктрини има в него. Там ще намерим обяснения, детайли какво Христос е направил за нас в богословски аспект. Удивително е да прочитаме тези послания и да виждаме как тези писма са оказвали влияние върху хората по протежение на цялата човешка история. Знам много християни, които никога не са прочели за своя християнски живот нито един път посланието към римляните. Не систематично, нито последователно – нито един път не са го прочели. Те са го чели на части по различно време. Но също така знам и хора, които са били спасени, четейки посланието до римляните.

Мартин Лутер – големият реформатор казва, че посланието към римляните имало най-голямо влияние върху него. Той казва, че това послание е било най-доброто от всички послания. И когато той го е чел, е написал различни коментари към това послание. И бих искал да помислите сега относно това. Книгата до римляните има толкова сила в нея, че когато Мартин Лутер е писал своите коментари към нея, то предисловието към коментарите, към посланието до римляните, помислете сега за това. Това само за предисловието става въпрос, то предизвика, подбуди Джон Уесли да бъде спасен. Представете си, помислете за това. Дори не самото Писание, стиховете, а предисловието към книгата Послание до римляните. То е било подбудата да се спаси Джон Уесли. А знаем, че Джон Уесли повлия на целия свят. Той толкова силно е преживял докосването на Святия Дух, Божията сила, която е действала чрез Неговото слово, че не само промени един народ, промени целия свят. С неговият брат, Чарлс, организирали това, което знаем като Методистката църква. И поради тях, благодарение на тяхното служение към Евангелието, са запазили ангел от революция.

Ако погледнем историята на църквата, знаем, че във Франция е имало революция, която е разрушила цялата страна. Хората са страдали; народът е страдал. И тази революция е стигнала почти до Англия. И докато французите са имали революция, Джон Уесли и кръгът от проповедници около него са тръгнали с коне по цяла Англия проповядвайки по 8, 10, 12 проповеди на ден в различни села по цялата страна. И поради това, че са поставили основите на Евангелието, поради това народът не е поискал революция. И те са останали верни на краля по това време. Представете си: двама братя, единият проповедник, а другият – автор на християнски песни. Те са оказали толкова силно влияние върху цялата нация до степен, че са променили хода на историята на тази държава. И това е неголяма група методисти християни. Всичко това е започнало в английската църква и Джон Уесли също е бил член на тази църква. Впоследствие е останал цел на тази църква. Самата църква не го е приела, той е имал горещо желание да предизвика промяна в самата църква. Но когато църквата не приела тези промени, се е наложило да излезе от нея. В този момент са отказали да приемат неговите послания. Той е излязъл от църквата, в която неговият баща е бил един от ръководителите на тази общност. Когато е починал, е бил погребан на територията на тази църква. И тъй като са се отказали от Джон Уесли, казали са му: „Ти повече няма да проповядваш в църквата“, той отишъл на гробищата, стъпил върху гроба на баща си и започнал да проповядва оттам върху гроба, паметника на баща си. Когато му казали да престане, той им казал: „Не можете да ме накарате да престана. Това е гробът на баща ми. Тази територия принадлежи на моето семейство. И ако искам, мога да проповядвам от тук“. Те му казали: „Никога няма да проповядваш в нашите църкви“. Джон Уесли казал: „Няма нищо страшно, защото вашите църкви не са достатъчни да поберат тези тълпи хора, които ще дойдат“.

Затова той излязъл да проповядва на улицата, защото е имал сърце на реформатор. Имал е готовност да приеме нужното изменение, което е било необходимо да се случи в това общество. Този дух трябва винаги да присъства в църквата. Винаги трябва да се придвижваме напред. Какво означава: че ние винаги трябва да се движим близо до Божието слово. Джон Уесли започнал да пътешества по Англия. Понякога е започвал в 3, 4 часа сутринта, яздейки своя кон. И по пътя той се е молел. Искам да си представите, да имате идея за този Божи човек, защото ние се нуждаем от нови Джон Уесловци. И можете да решите дали да бъдете такива сега. Той веднъж е пътувал и е свикнал на това да бъде преследван навсякъде. Обикновено в реда на службите, когато методисти провеждат служения, е имало много силни гонения срещу тях. Хвърляли са камъни върху тях, хвърляли са развалени яйца, домати. И те са се опитвали, когато хората са проповядвали са ги спирали с груби реплики. Те са събирали хиляди хора и са проповядвали на тези хора; без да имат никакви озвучителни системи.

Когато проповядвали, понякога, когато тези, които са ги преследвали, са предавали една кофа с вода през тълпата и когато тази кофа дойде близо до проповедника Джон Уесли или някой от другите методистки пастори, вземали тази кофа с вода и ги обливали. Можете ли да си представяте да проповядвате и да хвърлят вода върху вас? А да проповядваш Евангелието и да виждаш как към тебе хвърчат домати? Това е било нещо нормално. Хората са вземали камъни и са хвърляли камъни върху тях. Един път, когато Джон Уесли е бил на кон, разбрал, че е вече 10 часа сутринта, а никой още не го е преследвал. Той си оставил коня, отишъл на полето и започнал да се моли. Той казал: „Татко, да не би да съм те обидил? Да не би да съм направил нещо не както трябва? Десет часа е, а още никой не ме е гонил, не ме преследва заради Евангелието. Да не би аз да съм се отдръпнал от Теб?“ И в това време собственикът на полето тръгнал да бяга към него, взел камък и започнал да хвърля камъни по него. В момента, когато камъните започват да го удрят, той станал, отишъл към коня си и извикал със силен глас: „Благодаря ти, Татко! Благодаря ти, че толкова бързо отговори на моята молитва!“

Това е сърцето на реформатора. Бях в дома на Джон Уесли, бях и в неговата църква; бях на неговия гроб. Видях това гробище, което се намира от другата страна на улицата, където е погребана неговата майка. Тази жена е отговаряла за неговото духовно възстановяване. Колко удивителен е този Джон Уесли! Неговата майка е била още по-удивителна. Всеки път, когато децата са плакала, тя им е казвала: „Можеш да плачеш, но можеш да плачеш тихичко“. Тя не е позволявала децата да безпокоят други хора. Имали са 12 деца, а Джон Уесли е бил един от най-малките. Един ден в техния дом се случва пожар и тя се погрижила за това всички деца да бъдат спасени и е трябвало да ги преброи, за да види, че всички са там. Преброила ги е няколко пъти; след това разбрала, че къщата гори, а малкият Джон всъщност го няма. След това го чули как плаче от покрива. Успели да го смъкнат от покрива буквално секунди преди покрива да падне. За себе си Той винаги казва, че в този пожар животът му е бил на косъм, но Бог го е запазил поради голямата цел.

В църквата на Джон Уесли стои катедрата, където е проповядвал и за да бъде на необходимата височина е имало специална поставка, на която е стъпвал. Всъщност имало е малка стълбичка, на която се е качвал на мястото, което е проповядвал. Когато отидох там, можех да се кача на мястото, от което той е проповядвал. Първия път, когато отидох, тази възможност за това качване на това място беше затворено. Но ако подходиш за това място от другия вход, там може да се види гроба на Джон Уесли. Следващата сграда до църквата е неговият дом, където може да отидеш да видиш, да се разходиш из стаите и да видиш тази молитвена стая или молитвен ъгъл, където той се е молил. И тази молитвена стая била горе-долу с размерите на тази катедра. И когато отидеш в неговата стая, неговият кабинет – това е най-удивителното нещо, което можеш да видиш там. Той е имал едно седло на кон, а върху него – поставка от малка катедра, на която е поставял своята Библия. Всъщност това е било необходимо, защото той е седял на седлото и четял Библията.

Причината, поради която е седял на това седло за да чете Библията, е, че когато седнел на нормален стол, краката и тазобедрените му стави са го болели поради това, че дълго време е прекарвал в яздене на кон по цяла Англия и в следствие на това неговите крака и кости са се изкривили според формата на седлото.

На него му е било много трудно да ходи нормално поради формата на краката, която се е получила. Когато седял на седлото, той е могъл да седи нормално. Прекарал е в яздене на кон почти половин милион мили по територията на цяла Англия, проповядвайки Евангелието, изграждайки малки групи. В началото са ги наричали банди, но когато са станали по-големи, израснали са в численост, са станали общности. И за да станеш член на тази общност в методистката църква, всеки кандидат член е трябвало да изрази своето съгласие, че ще идва на събрания за изучаване на Библията, че обещава да живее свят живот. Те всъщност са си направили една анкета, която всеки е попълвал. И се подписваш, било е нещо като обещание, което трябва да бъде изпълнено, в което потвърждаваш, че ще живееш свято. И когато са се събирали заедно, си говорили как да живеят свято. И са се изповядвали един на друг там, където са оплескали грешки. Техният живот е бил много прозрачен, много открит.

Джон Уесли основал тези малки групи в цяла Англия и поради този труд е започнал да преподава систематично как може да се живее правилно, праведно пред Бога постоянно. Те са вярвали, че Бог има определени начини, методи и заради тези методи хората извън църквата ги наричали методисти. Джон Уесли не си е поставил това име. Той казвал, че са християни, но хората извън църквата са ги наричали така и това е останало до ден днешен. Методистката църква е продължила да съществува и е била мощна сила по цяла Англия, чрез която е съхранила цяла Англия да живее правилно пред Бога.

Милиони долари са минали през неговите ръце за да се печатат Библии, за да се хранят гладните хора, за да се извършва удивителна работа към хората. Когато Джон Уесли умира, всичко, което е имал, всичкото му лично имущество, е било Библията, 6 сребърни монети, всяка една предназначена да се плати на тези, които ще носят ковчега му и сребърни прибори за хранене. Това е всичко, което е притежавал, въпреки че е извършил толкова много, той е проповядвал повече от 45 000 проповеди. Днес можете да откриете неговите дневници, неговите проповеди. Това са комплект от 14 тома книги и можете да прочетете тези проповеди. Това е начинът, по който той е живял своя живот чрез яздене на този кон по цялата територия на Англия.

По-късно е имало човек на име Джордж Уитфилд, който е станал известен. Той бил известен Божи човек, който проповядвал на големи тълпи хора. Има записани свидетелства; много пъти неговият глас свръхестествено се е пренасял по тълпите. Имало е случаи, когато е проповядвал без микрофон, без усилвателна уредба и неговият глас е можело да бъде чуто на разстояние няколко мили, т.е. на разстояние почти половин километър. Божият Дух е носел неговия глас на такива големи разстояния. Джордж Уитфилд е проповядвал на големи тълпи хора, които са го слушали, но той е допуснал грешка. И той казва, че Джон Уесли е правел нещата по правилния начин. Защото Джордж Уитфилд не е започнал да прави тези групи за изучаване на Библията и поради това всеки път, когато се е връщал на определено място, не е можел да намери признаци на християнство, което трайно да е останало. Но поради това, че Джон Уесли е организирил тези групи за изучаване на Библията по къщите, дори и след неговата смърт това послание се е усилвало и се е разпространявало.

Целта на всичко това е много проста. Трябва да разберем, че това, което правим, принася плод, който трябва да бъде траен. Джон Уесли е имал списък от **12 правила** за всички проповедници, които са служили с него. Едно от тези правила е било следното: *„Вашата работа е не да проповядвате толкова често, колкото можете. Вашата задача е да обръщате души, да правите ученици и да ги установите и да ги направите утвърдени в евангелието.“* Той наричал този процес „организиране на хората за да побеждават дявола“. Понякога можем да разберем

какво означава твърде раздута организация. Може да се преорганизираме толкова много, че да няма място вече за Бог. Искам да разберете нещо – Бог е Бог на реда. Той е Бог на организацията. И ако погледнете човешкото тяло, виждате до каква степен детайлно, подробно то е създадено да функционира по определен начин. И когато знаеш, че то не функционира по начина, по който трябва, го наричаме болест. Знаем, че цялото човешко тяло, на всички хора телата функционират по един и същи начин. Ако не е било така, тогава нямаше да има никакъв смисъл от доктори. Защото докторът нямаше да разбере дали това нещо е нормално за теб или не е нормално.

Бог е създал тялото да работи по определен начин – във физически и духовен аспект. Ако погледнем звездите, слънцето, луната – има ред, има порядък как те са поставени. Всяка планета си има собствена орбита. Планетите не се движат хаотично и безпорядъчно, да се блъскат постоянно една в друга. Не работят така. Библията ни казва, че Бог е поставил в ред луната и звездите и слънцето. Те са поставени на тяхното място и ние знаем, че до ден днешен всички те функционират и работят правилно. Бог организира всичко това. Бог е Бог на организацията. Когато Исус е решил да умножи храната, да направи това чудо да умножи храната, първото, което Той каза, е всички хора да насядат на групи по 50 човека. Това е вид организация. Той не им е казал просто: Седнете всички. Той каза: Седнете на групи по 50 човека. Така че точно да знаят тези хора, които са се нахранили, кои са нахранени и тези, които не са се нахранили. Така, по този начин, те са разбрали колко храна е останала или колко е необходимо допълнително. И по тази причина те са разбрали, че накрая е останала храна, защото всички са се нахранили.

Виждате, че Бог е Бог на реда. Моисей нямаше такава организация, когато започна. И много скоро, всеки един човек с проблем от целия народ идваше при Моисей, може би 3 милиона човека. Той е бил като кмет на един много голям град, който трябвало да се придвижва семейно от едно място на друго всеки ден. Моисей е трябвало да има вяра в Бог за това 3 милиона човека да бъдат нахранени. Моисей имаше сърце да помогне на всеки един, но те бяха твърде много. Те се нареждаха в редица от сутрин до вечер да чакат за решение на проблема и не всеки е можел да получи помощ, защото само един, Моисей, е трябвало да помогне на всички. Затова тъстът на Моисей му е казал, че това не е добре, това не е правилно. Всъщност не помагаш на тези хора. Изчерпваш силите си, опитвайки се да посрещнеш нуждите на всеки човек. Бог те извика да бъдеш лидер на този народ и да ги занесеш там, където Бог иска да бъдат заведени. Но ако цялото ти време отива за да говориш с хората, няма да имаш време да прекарваш с Бога. Затова Моисей извика всички старейшини от Израилевия народ и така да се каже постави началници на 50, на 100 и след това разпределяше хората с нужди да отиват към тези хора. И така всички хора бяха организирани и нуждите бяха посрещнати. А Моисей имаше възможност да води народа и да прекарва време с Бог. И това беше в полза на всички.

Виждаме това в цялата Библия. Исус правеше същото. Той събра 12 ученика и им каза: „Вие ще ме представлявате, вие ще отидете преди Мене във всеки един град. Искам да отидете там преди Мен и това ще правите. Ще казвате, че царството Божие е дошло във вашия град. И ще изцелявате болни, ще посрещате нуждите на хората, така че докато Аз дойда там, да не трябва да има болни, които да изцелявам. Защото Аз съм Царят на царете на това царство. И когато Аз отида там, този град трябва вече да изглежда като Божие царство. В царството Божие няма болни хора, защото там е изпълнена Божията воля. Затова отивайте там, изцелявайте болните и Аз ще дойда след няколко дни.“ Това е, което Исус направи с 12-те ученика и след това като се събраха повече хора, Той каза: „Не стигат 12 човека, трябва ни повече, защото жътвата е готова. Молете се на Господаря на жътвата да изпрати служители на Своето поле, защото на нас ни е нужна помощ.“

И така, след това се пише, че Исус постави още 70 ученика. Първо имаха Исус, след това Исус призова 12 – така станаха 13, но това не е било достатъчно. След това са се добавили още 70. Така че $13+70=83$ човека, които са ходили по територията на Израел, изцелявали са болните, възкресявали са мъртвите, изгонвали са бесовете, проповядвали са евангелието и са им казвали, че

царството Божие се е приближило към вас. И ето го доказателството – болните се изцеляват, куците ходят, слепите виждат – и това е доказателство, че Божието царство е тук. Защото такава е царството Божие. И имаме 83 човека, които се занимават с тази работа. Просто да ви покажа колко разпространено и колко обикновено явление трябва да бъде това днес!

Ние познаваме Исус, знаем имената на 12-те ученика, така че можем да бъдем изкушени да си мислим, че те са били толкова специални, че трябва да знаем имената на всеки един. Те са били толкова специални особени хора, че именно поради тази причина, Бог ги е използвал да изцелява болните. Но ако трябва да си специален за да изцеляваш болните, а за да бъдеш специален трябва да знаем имената им, тогава защо не знаем имената на другите 70 ученика? Не им знаем имената, въпреки това те изцеляваха болните, изгонваха бесовете, възкресяваха мъртвите, правеха всичко това. Когато правиш всичко това, не означава, че твоето име ще бъде в Библията, защото тези дейности трябва да бъдат нещо обикновено. Всеки вярващ трябва да прави тези неща според Марк 16 глава. Така че имаме вече 83-ма човека, изцеляващи болните в името на Исус Христос.

Но почакайте, има още един, защото има още един човек, при когото 12-те ученика отидоха и казаха на Исус: „Господи, срещнахме един човек, който изгонваше бесове в Твоето име. И понеже той не е един от нашия отбор, го накарахме да спре, защото той не се движи с нас“. Исус каза: „Защо го спряхте, не го спирайте. Той прави добро нещо“. Моето име – сега обърнете внимание на реакцията на Исус – Исус не каза: Чакай, чакай, някой използва Моето име. Аз с него не съм се срещал. Той не е бил на някои от Моите служения. Ние ръкоположихме ли го? Кой е този човек? Вие го накарахте да спре. Браво на вас, юнаци! Исус не направи така. Исус даже не попита за името му. Може би е някакъв особен специален човек. Може би той има специално помазание. Исус дори и такава причина не е изтъкнал. Исус нищо не каза; не каза, че го познава. Той каза: „Ако той прави добри дела в Мое име, тогава той няма да говори лоши неща за Мен“.

Можем да видим, че изцеляването на болните, изгонването на бесовете трябва да бъде толкова обикновено, разпространена дейност във вярващите среди. Имената на вярващите, които го правят, няма да имат някакво специално призвание. Каква може да бъде причината да искаме специално разпознаване на хората или да даваме признание? Той каза: Ако искаш да бъдеш известен, да бъдеш велик в царството Божие – служи. Помагай на повече хора. Това прави твоето име да бъде известно на небето. Ако искаш да бъдеш велик в Божието царство, бъди слуга на всички. Помагай на другите да изпълнят своето призвание от Бога.

Трябва да помним какво казва Библията, че в царството Божие всичко е различно. Всичко е по друг начин, в сравнение с това, което виждаме в този свят. Тук, на тази земя, царството на света, ако искаш да бъдеш първи, трябва да се пребориш с всички сили до твоя връх. Няма значение кого ще настъпиш или кого ще нараниш. Най-важното е да си първи. Исус каза: Да не бъде така при вас. Сред тези, които са в Божието царство, няма да бъде така. В Божието царство първият ще трябва да бъде последен, последният трябва да бъде първи. Когато отиваш на един голям банкет, не сядаш на най-хубавото място; ти сядаш на някое далечно място. И когато организаторите разберат, че си ти, който си дошъл, те преместват на по-добро място. Ако седнеш на хубаво място, тогава ще ти бъде неудобно, когато те поканят да освободиш това място за някого друг.

В това царство, в царството на Бога ти смиряваш себе си. Поставяш пред себе си другите хора. Хвалиш се с това какво Бог е направил с тях чрез тях. Ако смиряваш себе си, Бог ще те превъзвиси. Помнете, че има два вида работа в Божието царство. Първият вид работа е, която възвисява теб лично, а другата работа те смирява. Трябва да избереш кой вид работа искаш да работиш. Бог ти позволява да избереш коя от двете работи искаш да работиш. Която и работа да избереш, Бог ще направи другата работа. Която работа избереш, Бог ще направи другата. Ако ти избереш работа, която да възвисява тебе, тогава поставяш Бог в работа да те смирява. Но ако поставиш себе си в позиция да смиряваш себе си, тогава Бог взема тази работа да възвиси тебе. Когато Бог те възвисява, това е добро. Но ако Бог трябва да те смирява, Той знае как да смирява. Не

ти трябва Бог да се занимава с тази работа. Така че вземи тази работа да се смиряваш и остави Бог да те възвисява, защото Той ще го направи добре, но изборът е твой.

Това е, което Исус каза: изборът е твой. Ти трябва да решиш, ако искаш да бъдеш първи или искаш да бъдеш последен. Каквото и да избереш, твоят Отец, който вижда в тайно, ще ти въздаде така, че да се види. Нека да ви дам един пример. Нека видим Йоан Кръстител като пример. Ето Йоан Кръстител, който идва от добро семейство, от много известно семейство. Неговият баща е един от свещениците. Родителите на Йоан са имали голяма надежда за него. Независимо от това, че той е бил дългоочаквано дете, му дали името Йоан, което означава „дар от Бог“, защото не са очаквали, че той ще се роди. Йоан започва да расте, да става по-голям и вече се различава от другите. Не го вълнуват външните дрехи, специалните одежди. Изглежда, че той няма да стане един от фарисеите, изглежда че няма да бъде и от садукееите, по-скоро ще бъде от тези есеи. На него не му харесва да бъде от първите редици, хора, които искат да привличат внимание върху себе си. Няма ги тези навици на социалното общение, няма културни навици. Трябва да му се напомня, че трябва да се измие. Отива някъде в пустинята за дълго време. Странно се държи като цяло. Облича се странно. Не си вчесва косата. Див човек и постоянно говори с Бог. Хората го гледат и сякаш е ненормален.

И така човек, който е имал всички перспективи пред себе си, той просто можеше да дочака своя ред и да бъде свещеник. Но хората така си говорят, че той е полудял, че той е едни ненормален човек. Но са чули, че е проповедник. Да, проповядва, но в коя синагога проповядва? Той не проповядва в синагогите. Той не проповядва в синагогите? А КЪДЕ ТОГАВА ПРОПОВЯДВА? Виждате ли тази скала, голямата, там той проповядва. Там в пустинята? Там няма хора в пустинята. На кого проповядва той? На скорпионите и на змиите? А, ако го попитате той ще каже: да, защото фарисеите ходеха там при него. Тогава защо той отиде там? Той не харесваше големите струпвания на хора. А кой проповедник не обича да го слушат много хора? Но нали ви казах – той е различен, странен човек. Той събираше немного хора около себе си. Всеки път, когато хората идваха при него, това, което той правеше е, че ги шокираше със своите изявления. Те идваха, особено фарисеите; тези, които можеха да му дадат място катедра за проповядване. Но той изобщо не искаше приятелства с тях; никакво приятелство, никакъв контакт. Тези хора, които можеха да го издигнат най-много, той им викаше, крещеше им. Той им казваше гадина, наричаше ги варосани гробници и им каза: махайте се оттук, не се връщайте, докато вашият живот не покаже вашата промяна. Той каза това на фарисеите. И те се гледат един друг – аз винаги исках да кажа това на фарисеите, а той имаше смелост да им го каже.

И все едно, хората идваха при него и продължаваха да идват. И ето този смирен огнен проповедник, той получи признание. Той можеше да проповядва в Йерусалим, можеше да проповядва в храма, той можеше да направи турне по всички синагоги в Израел. Но вместо това, той избра трудния път. Той отиде там, където никой не искаше и започна да проповядва, където нямаше никой. Но той продължаваше да проповядва, докато един по един хората започнаха да идват да го видят и да го чуят. Тълпи започнаха да се събират и много скоро той вече проповядва на стотици хора, а може би на хиляди. И всичко, което той каза, е: „Той идва. Месията идва. Той идва скоро.“ И хората започват да питат: „Ти ли си Месията?“ Той казва: „Не, аз съм само гласът, както Писанията казват: „Глас, който вика в пустинята“. Аааа, сега разбрахме защо си там. Ти трябваше да отидеш в пустинята, за да бъдеш този, който вика в пустинята. Ти не можеше да останеш в града. Той каза: „Аз съм този глас. Аз съм този, който проправя пътя. Аз съм този, който изправя пътя.“

И ето този смирен проповедник получава признание да кръсти Месията. И когато Месията дойде при него, той каза: „Господи, това е неговият братовчед. Той нарече своя братовчед Господ“. Той каза: „Аз не съм достоен да развържа връзките на обувките Ти, как искаш аз да Те кръстя“ и Месията казва: „Така е правилно. Да го направим така, както е редно да бъде“. И трябва да

запомните, че до този момент посланието на Йоан, както и на всички пророци до момента, беше просто: „Месията идва. Той е на Своя път. Той идва, Той идва“. Но в този ден Йоан Кръстител имаше още по-голямо послание. Този ден измени историята, защото този ден той можеше да каже: „Повече няма да казвам, че Той идва, защото Той е тук“. Тогава той е трябвало да каже: „Ето идва Той, Божият Агнец, Който взема греховете на света. И ето Го, Той идва.“

След това Исус каза: „От всички пророци, които са родени от жени, Йоан Кръстител е най-големият, най-великият“. Йоан не е направил никакво чудо, нямало е знамения. С какво е по-велик от всички други пророци? Какво направи? Всички имаха едно послание, същото послание като на Йоан Кръстител: „Той идва“. Но Йоан беше по-голям от тях, най-големият от пророците, защото той имаше по-голямо послание и това послание „Той е тук“, но след това той трябваше да каже: „Ето идва Този“ и Исус каза: „От всички пророци родени от жени, Йоан Кръстител е бил най-великият, най-големият“. Всички казаха „Добре“, но „Това не е всичко“, каза Той.

Той каза, че най-малкият в Божието царство е по-голям от Йоан Кръстител, който е най-големият от всички пророци. И знаете ли, Неговите ученици са казали: „Какво? Как може най-малкият да бъде по-голям от най-големия от най-великите?“ Той каза: „Йоан е най-големият, най-великият от всички пророци от Стария завет, но най-малкият в Божието царство е по-голям, по-велик от Йоан Кръстител“. Защото най-малкият в Божието царство има по-голямо послание от това на Йоан Кръстител. Най-малкият в Божието царство никога няма да каже: „Ето идва Исус“. Най-малкият в царството Божие може да каже: „Той е тук и Той няма да ме остави и няма да ме забрави“. Това и най-малкият в Божието царство може да го каже и го прави по-голям от Йоан Кръстител. Защото Йоан виждаше как Исус си тръгва от него, но най-малкият в Божието царство, знаете, че Той е винаги с вас. И това ви прави по-големи и по-велики от Йоан Кръстител.

Вие имате по-силно послание. Можете да кажете на света: „Имате нужда? Той няма да дойде да изпълни тази нужда. Той е вече тук за да го направи. Откъде го знам? Защото Той е в мен. И Той няма да ме остави никога. И позволете ми сега да Го освободя, за да изпълни вашите нужди. Ако имате нужда да виждате, получите си изцелението. Ако имате нужда от изцеление, бъдете изцелени. Ако имате нужда тялото ви да се изправи, бъди изправен, бъди изцелен сега.“ Това е вашата работа да освобождавате Исус, да Го занесете навсякъде, където е и да знаете, че Той е винаги с вас. Той е същият винаги, каквото е правил преди, Той винаги ще го прави. И Той ще го направи чрез вас. Ще изцелява болните, разбира се, че можете. Защо? Защото можеш да правиш всичко чрез Христос, който ти дава сила за това. Силата на Святия Дух да посрещаш нуждите на хората, за да могат да видят Исус във вас. В името на Исус. Амин! Това сте вие. Да бъде!

СЕСИЯ 16

Тази сутрин разгледахме към кого са отправени посланията, към кого са написани. Споменахме посланието към Римляните и бих искал да продължа в тази насока и дори да прибавя някои детайли. Причината, поради която споменах днес Джон Уесли, е защото исках да поставя ударение на факта, че той просто е бил Божи мъж, който е успял да види малка част от това, което Бог има за този свят. Той е прекарал целия си живот, за да развие и достигне това видение, което е имал от Бог. За голямо съжаление на Бог и за християните през последните 150 години, нещо се случи в църквата. По различни начини и по различни причини нещо се случи; хората престанаха да мечтаят, да бъдат доволни от нещата както са. Бог иска да мечтаем Неговите мечти, да виждаме Неговите видения, да имаме Неговия ум. И това е, което се опитвам да ви предам в протекание на последните дни.

Искам да разберете, че най-големите мечти, които можете да мечтаете – това не е просто една малка мечта на един човек, а това е мечта, която може да повлияе на целия свят. И както споменахме изучавайки посланието до Римляните, тя е много богословски насочена книга и почти

всяка книга от Новия завет, всяко едно послание има собствени чувства. Винаги говорим за това, че църквата трябва да бъде като Деяния на апостолите, но трябва да имаме в предвид, че там е била описана ранната църква, нейното зараждане. Те не са разбирали много неща, учили са се, развивали са се в теологията. Те са излезли от юдаизма и са се опитвали да чуят от Бог как да живеят този нов живот.

След това четем посланието до Филипяните и можем да го разглеждаме като едно писмо до партньорите от апостол Павел, в което той благодари на църквата от Филипи за подкрепата на апостол Павел и неговото служение. След това виждаме църквата в Ефес, която е позната и говори за пълната Божия слава. И когато искаме да кажем как Бог иска да вижда църквата, винаги се обръщаме към посланието на Ефесяни като пример за израстване в Христос, които са подготвени и осветени и как да бъдат в този свят и как сме благословени с всяко духовно благословение. Това е книгата на триумфа. След това четем посланията на Йоан, които ни говорят как да живеем в Божията любов, как можем да се доверим на Бог, как нашата вяра е победила този свят. Четем за това как Бог иска да живеем в пълнота.

След това четем посланията до Коринтяните и виждаме как апостол Павел пише до една плътска неразвита църква. Там се е налагало да остава и да ги води. След това гледаме посланията до Колосяните. Тази църква също е имала големи проблеми, не такива големи като коринтяните. Коринтската църква е имала повече практични проблеми. Те не са знаели как да се справят с определени неща, защото са били още плътскомислещи християни. Но църквата в Колосяни имаша сериозни проблеми, защото бяха направили смес от всевъзможни учения. Там е имало много силно ударение към служението на ангели и всякакви други учения, които са се смесили и са давали грешно разбиране за християнството. Апостол Павел им пише и им казва, че ангелите са необходими, защото те ни служат, но не трябва да се фокусираме върху тях; защото цялата Божия пълнота е в Христос и ние сме свършени в Него – това, върху което Павел продължава да набляга в това послание.

Посланието до Колосяните: в него Божият Дух работеше чрез Павел и Божият Дух ги умоляваше да запазят посланието чисто. Той им казваше: „Тази седмица говорихте за ангелите, следващата седмица ще бъде нещо друго, по-следващата седмица ще е нещо друго. Какво ще бъде следващия път? Какво ще бъде следващото учение, в което ще паднете?“ И когато Павел пишеше до църквата в Колосяни, той ги умоляваше и плачеше за тях. Каза им: „Инвестирах толкова време във вас, излях живота си за вас, прекарах време с вас да ви уча на истината, а сега вие искате да се върнете обратно към закона. И сега искате да накарате Бог да ви хареса заради тези определени неща, които правите. Вие започвате да гледате на времената и на сезоните и си мислите, че ако ги спазвате тези закони, всичко ще бъде наред. Ако това беше истина, тогава юдеите нямаха да имат проблем с мен.“

Той казва: „Защо толкова бързо оставихте Христос? Защо оставихте Христовата простота, защо я забравихте?“ Така че може да видите във всички тези послания, че Павел ги е написал, за да коригира определени грешни представи в християнството. И независимо от това, днес в нашата съвременна църква имаме същите проблеми. И разбира се, когато говоря за църквата, имам в предвид тялото Христово. Това може да ви звучи странно, защото аз пастирувам църква в Далас. Дори мога да ви кажа, че моето сърце е съкрушено по отношение на църквата по света. Когато чувам тези неправилни идеи, в които се прокрадва християнството тук и там, аз не мога да разбера защо християните в този район са се отдалечили чрез това лъжеучение и са оставили Христос? Защо са се отстранили от това толкова елементарно евангелие?

Когато се молах за това, Бог ми показва какъв е проблемът: **В много части от света тялото Христово е започнала да се превръща в църква, която е ориентирана към себе си, навътре.** Те са забравили за Божията любов към света. Те се страхуват да проповядват на непознати хора. Затова си говорят само вътре, между себе си. И след някакво време, поради това, че те не изпълняват това,

за което са създадени, те си остават такива хора, които са егоисти гледащи към себе си. Те си мислят, че всичко, което е това, е за тях. Пасторът е там, за да ми проповядва на мен. Аз му плащам за да ми проповядва на мен. Аз му плащам за да може той да се занимава с моите духовни въпроси. И тогава не разбирате, че е все едно вие да отидете на фитнес салон и фитнес-инструктор да ви учи как да ви бъде по-добре на вас.

Те си разговарят помежду си, гледат себе си, пророчестват един на друг, но забравят за света. Те забравят, че Исус умря за целия свят и че на нас ни е дадено послание, мисия да достигнем този свят. Затова всичко, което правим, което е основано за нас можете да го правите определено време. След това ви става скучно и когато ви стане скучно, започвате да си търсите нещо ново. Започвате да слушате това или това. А чухте ли това какво се случва там? А чухте ли какво се случва оттам? Това е едно необичайно проявление, бих казал да го имам това проявление в нашата църква. Те забравят, че Исус умря и беше възкресен. Ако искате да се заплеснете по някакви проявления, тогава тези проявления ще ви запленият. Но нека да ви заплени Божията любов към този свят. Толкова силно да ви заплени, защото Господ умря за този свят. За тези, които Го разпънаха, за тях умря. Това е проявлението на Бог. Защото Бог е любов и това е проявлението на Бог. Това е, върху което трябва да се фокусираме, концентрираме и навсякъде където християните са събрани, те се събират за да бъдат екипирани, за да достигнат най-близките им, да достигат непознатите, да ги нахранят, да ги облекат, да ги изцелят, да ги благословят, за да ги освободят поради Исус. Не да им донесем някакви доктрини.

Доктрината на Христос е проста. Ако ви е станало скучно от Евангелието, това е защото не живеете живота, който Евангелието трябва да произвежда чрез вас. Аз нямам скучни дни, защото живея Евангелието. Не казвам, че всичките ми дни са забавление, но това, което казвам е, че те не са скучни. Повярвайте ми, когато сте в служение всеки ден може да бъде вълнуващ, дори и когато невината е забавно, защото ти не знаеш с какво ще се срещнеш. Но ако сте заети да живеем Евангелието, тогава няма да имате време да ви е скучно. Няма да ви остане време да гледате странични неща. Евангелието на Христос е свършено, цялостно. То няма допълнителни неща да му се добавят. То има нужда от утвърдени хора, които ще живеят Евангелието, които ще го вземат и ще занесат Евангелието до други територии, до други нации. Всяка група хора, както и тук, можете да видите хора от целия свят. Дори и във вашата държава Украйна, можете да видите хора от различни групи, от различни нации и ако се докоснете до техния живот, когато те си отидат в Индия например, те ще разкажат на своето семейство за Русия, за това къде са били и вие ще достигнете света чрез евангелието на Христос.

По същия начин както апостол Павел казва: „Аз ви умолявам да не се отклонявате по някакви странни доктрини, да не се отнасяте от всеки вятър на промяна. Стойте твърдо укрепени в Евангелието на Христа. Утвърждавайте се в Неговата истина, не отивайте просто там в различни посоки, където вятърът ви отвява.“ Павел каза на своите ученици: „Проверявайте себе си, бъдете уверени, че сте във вярата. Това означава, че сте в правилните неща.“ Той каза, че трябва да се проверяват тези доктрини, които идват постоянно. Той казва: „Проверявайте духовете, не вярвайте на всичко. Дръжте здраво това, което е истина.“

Едно от нещата, които открих и забелязвам, и така пише в Библията, Павел каза на Тимотей да избягва глупавите въпроси и знайте, че могат да ви доведат до два пътя и двата да са хубави. Единият начин е такъв, **ако някой ви зададе глупав въпрос, просто го игнорирайте и отговаряйте на въпроса, който стои зад този въпрос.** Не се хващайте за въпроси, които подбуждат различни спорове и кавги. Не отговаряйте на въпроси, които ще ви заведат до никъде. И така, той съветва, че ако някой зададе такъв въпрос, просто го игнорирайте. Исус игнорираше въпроси през цялото време. Много пъти той казваше: „**Аз ще отговоря на вашия въпрос, когато вие отговорите на Моя**“. Това е единият от начините, по които можете да избегнете такива въпроси. **Но има и друга страна за избягването на глупави въпроси и това е да бъдете сигурни, че не задавате глупав въпрос.**

На повечето въпроси може лесно да се отговори. Честно да ви кажа, повечето хора вече знаят отговора преди да го зададат. Просто не им харесва отговора. Затова когато те питат някой друг, се опитват да достигнат до различен отговор. И този дух, който пита вас, той е във вас, така че бъдете сигурни, че задавате правилния въпрос. Има хора, които ми задават въпроси. И когато посетя тяхната църква – Какъв цвят трябва да бъде нашият килим? Къде да поставим пианото? Въпроси като тези. И аз обикновено им казвам: „Ако ми задаваш такъв тип въпрос, не се учудвай, ако не харесаш моя отговор. Защото на мен не ми пука. Не ме интересува дали имате килим. Не се интересувам от това дали имате пиано“. Добре, какво имаш в предвид? Трябва да имаме пиано. Не може да има хваление без пиано. Имате ли пиано у вас? Имате ли пиано във вашата кола? Искате да ми кажете, че можем да хвалим Бога само в сграда като тази? Ако това е единственото хваление, което правите, тогава това хваление е безсмислено, безполезно. А ние казваме, че не може да бъде безполезно. Исус каза, че напразно Ми се кланят. Има хваление, поклонение, което е безполезно, празно. Когато се покланяте с вашите уста, а живеете живот за дявола. Това е едно напразно поклонение. Когато в първата секунда се покланяте, а след 30 мината сте там някъде и вие проклинате някого, ругаете някого, говорите зад тях, клеветничите, лъжесвидетелствате против някого. Цялото ваше поклонение е било напразно. За да бъде истинско поклонението трябва да се покланяте в дух и в истина. Това означава, че се покланяте с цялото си сърце. С устата си да благославяте някого и в същото време да проклинате някого. Бог не иска да проклинате вашия брат.

Затова така трябва да организираме нашия живот, за да може нашият живот да бъде в съответствие с думите, които са Божието слово. Това е поклонението, което харесва Бог, това е истинското поклонение, която идва чрез истинската религия. Да нахраним гладните, да се погрижим за болните. Това не е просто да си стоим и да си разговаряме за духовни неща. Новото творение, новата личност е пресъздадена в сила. Не в сила хората да стоят и разговарят за работи, които нямат значение, но сила, която може да изменя нещата. Използвайте своите думи да променят нещата. Не говорете за хората това, което сте видели, защото вие сеете и това, което сеете, това ще пожънете. Трябва да разберете, че когато сте изкушени да говорите за някого и започнете да влизате в това, тогава по същото време някой друг е изкушен да говори срещу вас. И ако не говорите срещу тях, тогава и другите няма да говорят срещу вас. Защото вие жънете това, което сте посели. Но ако благославяте хората, тогава хората ще благославят вас. Това не е игра, която ние играем, това е истински живот. Тези слова, които са в тази книга, наистина работят; те са истина и когато словото казва, че ще пожънете това, което сте посели, както апостола казва: Не се заблуждавайте, вие ще пожънете това, което сте посели. И казва също така, че Бог не гледа на лице. Помните ли как Исус говореше на юдеите, как вие сте в робство. Но те казват: Авраам е нашият баща. И докато те казваха това, имаше един римски войник, който стоеше там, който ги погледна и каза: ШШТТ, тихо, замълчете там или ще ви изхвърля оттук. Юдеите трябваше да отговорят: Да, така е! Да, да, сър! Да, да, господине! Защото те бяха поробени. И тогава те бяха толкова слепи за да го видят.

На нас ни е необходимо да знаем, че не сме такива, не сме като тях. Че не се вторачваме в малките неща, а гледаме голямата картина. И когато говорим за тези книги, всички те са записани за нас, за да можем ние да възрастнем, да пораснем. Те включват учения и предупреждения. Тази сутрин ви прочетох това, което Павел казва и той е проповядвал същото във всички църкви. И той каза: „Учете всички хора, предупреждавайте всички хора, за да могат да представят себе си свършени пред Исус Христос“. Така че ако той винаги ги е учил и винаги ги е предупреждавал във всяка една църква, тогава когато е пишел на църквите, виждаме ученията и предупрежденията във всяко едно послание. Всяко едно послание казва: „Не прави това, помни кой си ти“ и след това започва учението, но първо е предупреждението.

Трябва да сме сигурни, че когато четем тези послания, ние не просто вземаме учението, но също така чуваме и отделяме внимание на предупрежденията. И както споделих с вас, всяко

послание е написано за специфичен проблем. В Галатяни е записан въпроса относно връщането към закона. Посланието към Евреите е записано за това, че евреите се връщат отново към поклонението в храма. Колосяните ги предупреждава за това, че смесват ученията. Предупреждението към Ефесяните да знаят, че те се събират заедно като едно и когато са като едно, те са благословени. Коринтяни: предупреждението е как и какво да правят; как да участват в Господна трапеза. И вместо това да са го правили правилно, те са се събирали заедно и са преяждали. И те са правили други неща, вместо да правят това, което Исус им е заповядал да правят. Виждаме всичко това.

Сега искам да се прехвърлим няколкостотин години напред. Искам да спомена един друг човек и причината, поради която споменавам тези хора, е че искам вие да видите, че Бог е използвал хора във всеки един период от човешката история. Виждаме хората от Библейските времена, но когато се придвижите напред във времето, ще си спомните, че говорихме и за Джон Уесли и аз се наслаждавам спомняйки си за тези времена. Вземаме тези Божии хора, гледаме техните животи и се вдъхновяваме. И също така ми се струва интересно как техният живот е влиял на други Божии хора. Впечатление се получава, че когато един Божии мъж умира, следващите се раждат малко преди той да почине, т.е. Господ винаги е посадждал хора във всяко едно поколение.

Тимотей е бил ученик на Павел. Той е бил млад човек и Павел му каза, че той трябва да бъде пример като един млад човек в чистота и във вяра и още няколко аспекти в живот. Никой да не пренебрегва неговата младост и всички да знаят и видят, че Павел е имал този духовен син Тимотей. Тимотей е бил някъде около 20 години и за мен това е нещо изключително. Но нека да кажем за последните 100 години. Всичко, което е извършено и духовно, и във физическия свят обикновено е изпълнено чрез хора на възраст между 20 и 35 годишна възраст. Така че има период от време, в който всичко, което е било изпълнено и донесло до полза на човечеството, е било изпълнено от хора, които са били на възраст по-малко от 40 годишна възраст.

Когато Давид уби Голиат, той беше на 17 години. Това е удивително млад човек за да изпълни такава голяма задача, такава голяма отговорност. Но той е знаел, че е бил готов, въпреки че неговите братя му се присмиваха. И можете да видите това по време на цялата история. Йосиф беше най-младият и независимо от това, Бог имаше работа за него; независимо от това, че по-възрастните му братя не вярваха, че той е готов. Това е което, трябва да наблюдаваме в църквата. Когато чуваме, че някой по-млад брат, който има мечта с вяра, иска да стъпи напред, трябва да ги поощряваме, да им помагаме. Ако мислим, че те не са готови, тогава трябва да изпълним нашата част, за да им помогнем да бъдат готови.

Взех решение много отдавна, че не искам да бъда виновен за това, че съм потискал, унижавал или погасял вярата на някого друг и да говоря такива неща, които да доведат вреда във вярата на някого. Чух от Джон Лейк, че един човек е казал за него, че е имал удивителна способност да твори вяра в хора, които са стояли и са слушали неговото учение. И аз казах на Господ: „Боже, аз искам да бъда точно такъв. Искам да бъда такъв, който насажда вяра. Такъв, който помага на вярата да израсне, а не човек, който унижава хората или който заглушава вярата. Аз искам да поощрявам хората. Искам да ги окуражавам, за да правят по-добри неща за Бог и да бъда сигурен, че няма да постъпвам като по-големите братя. И дори когато по-малките наши братя, или както блудният син не трябва да го държим да имаме неща против тях, а да бъдем заедно и да им помогнем да се възстановят. Да им помогнем по-бързо да се възстановят в пътя и да преодолеят тези загуби, които са имали по-рано.

И когато погледнем във времената, когато са живеели тези Божии хора, един от хората, които искам да спомена сега, е човек на име Уилям Буут; той е основател на „Армията на спасението“. И преди да основе „Армията на спасението“, той е бил в служението на методистите. Ако си спомняте методистите, всъщност Джон Лейк е основател на методисткото движение, така че виждаме Джон Уесли, който е имал влияние на следващото поколение. Сега проследете моята мисъл за момент.

Джон Уесли е роден през 1703 г. и умира през 1791 г. Той практически е живял един век. Уилям Буут е роден през 1829 г., т.е. 35 г. след като Джон Уесли умира. Уилям Буут умира 1912 г., така че виждате как следващият влияе на следващото поколение. За период от 200 г. тези двама човека, живели през тези 200 г. са влияели на това поколение. По това време са родени много други. Но вярата на Джон Уесли в основаването на методистката църква запалва такъв огън, който успява да повлияе върху следващото поколение.

Ако сте били живи по времето, когато Джон Уесли е бил жив, тогава Божията воля за вас щеше да бъде да бъдете методист, защото методистите са били горещо запалени за Бога. Във времето, когато Уилям Буут е бил евангелист към методистката църква, той е имал големи резултати в проповядването и воденето на хората към Христос. Той бил толкова добър в спасяването на хора, че когато са имали ежегодни събрания, са се събрали и са гласували и са обявили Уилям Буут за велик евангелист. Затова са решили да го насърчат да стане глава, да бъде отговорник на цял един район. Уилям Буут и неговата жена са били там и са попитали: Какво означава това? Това означава, че вие вече ще имате собствен офис. Това означава, че ще бъдете отговорни да пишете отчети. Тогава Уилям Буут казал: Но това означава, че аз трябва да спра да евангелизирам и да проповядвам на хората. И те му казали: Да, разбира се! Тогава Буут и неговата жена заедно извикали: Не, ние не искаме тази работа! А те казали: Но това е издигане. Ние ви издигаме в позиция. А те отговорили: Аз ще работя Божията работа и няма нужда да бъда отделен от тази работа. И те му казали: Или вземаш работата, или ще те изгоним.

Помислете сега за това. Или вземате нашето повишение, или ви изгонваме. Това няма смисъл по човешки. Но много често религията има неправилно разбиране. Те се опитват да вземат един добър евангелист, да го изведат от полето на действие и да го накарат да върши бюрократична работа, да попълва формуляри. Защото за религиозната система това е било най-важното нещо, повече от това да се докарат души в царството Божие. Тогава Уилям Буут отказал и е открил движението „Армията на спасението“. И сега „Армията на спасението“ се разпространява по цялата земя и е извършила много голяма работа. И както разбрахте той е роден 1829 г. и открива „Армията на спасението“ през 1865 г. Тогава той е бил на 35 години. Схванахте ли това? Бил е на 35 години, когато е основал „Армията на спасението“ И след 5 години те са се разпространили в 14 различни страни. Имали са хиляди войници. Имали са стотици хора, които са работели. Отивали са отпред пред публични домове и са пеели и прославяли чрез песни Господа. И когато мъже са влизали в тези публични домове, хората са отивали и са им свидетелствали. И когато жените, които са работели вътре, са излизали навън, жените от „Армията на спасението“ са свидетелствали на тези жени и те са се спасявали. И когато те се спасяват, са им казвали: Искате ли да приемете Христос? Проститутките са казвали: Да, искаме. И тогава жените от „Армията на спасението“ са казвали: Тогава, точно сега, застанете на колене пред всички и се молете на Бог и приемете Христос за ваш Господ. И те са го правили. И когато те са се изправяли, са им казвали: Сега ще дойдете с нас. И ги вземат извън града, където са имали такива домове за подготовка, за тренировка и са им казвали: Сега ще живеете тук две седмици. Ние ще сменим облеклото ви. Ще ви дадем униформа, ще ви научим как да спечелвате загубените хора. Ще ви научим как да пеете псалми.

За две седмици тези жени до такава степен са се променяли, че вече са се движили с другите жени и са се връщали там, пред тези публични домове и са пеели псалми и са спечелвали души за Господа в тези публични домове. За две седмици – това се нарича наистина да бъдеш спасен. Другите проститутки, когато са виждали бившите проститутки, са си казвали: Ако те са могли да се променят, значи и аз мога да се променя. И започнали да изпразват тези публични домове. И до такава степен се е стигнало, че хората, които са държали тези публични домове под наем, са започнали да викат: Трябва да направим нещо за това. Не можем да позволим това да продължава така, защото ще банкрутираме. Така че те са си създали своя собствена армия и когато хората от Армията на спасението са се движели заедно към публичните домове, по целия път са

марширували заедно, а пък другите са си направили друга армия като са им се съпротивявали с различни музикални инструменти. И докато хората от Армията на спасението са пеели химни, другата армия, която е била против тях, се опитва да ги смущава по техния път, да ги възпрепятстват, да ги притесняват. Започвали са да хвърлят камъни по тях, късали са им дрехите, били са ги, изхвърляли са кофи от прозорците върху тях, хвърляли са тухли към тях и всякакви боклуци.

И когато се върнали при Уилям Буут и са го попитали: Какво да правим? Той им отговорил: „Можете да кървите, вие може дори да умрете, но не можете да се откажете. Вие трябва да проповядвате евангелието“. И те са се укрепили и действително много от тях умират само заради факта, че са се опитали да спасяват тези проститутки. Но продължавали да го правят, докато накрая Уилям Буут е бил закаран в съда в Англия и е успял в съда да направи така, че проституцията да бъде незаконна. Той е бил в промяната на тази нация. И както споменах, Джон Уесли спря революцията да се случи в Англия. Цялата английска нация е решила да напишат книга за Джон Уесли и името на тази книга е било „Англия преди и след Уесли“. Цялата страна, правителството написаха книга за тези двама човека, като по този начин ги разпознават, признават тяхното усърдие за това да спасят тази нация. Уесли не е бил политик, той е бил проповедник на Евангелието. Уилям Буут промени една нация, той не е бил политик, той беше проповедник на Евангелието.

И можем да продължим напред, но искам да видите, че не е необходимо да бъдете политик за да промените своята нация. Вие можете от най-ниското стъпало да промените вашата нация, защото промените страната чрез промяна на сърцата на хората в тази страна. И те реално променят страната. Дватамата, тези Божии хора са били млади, когато са започнали. Хората са им се присмивали. Казвали са им, че не са способни да извършат тази работа. Но те не са ги слушали, те са слушали Бог. И двамата са успели да достигнат големи резултати. Джордж Мюлер е живял през 1805 г. и умира 1908 г. Той също е живял в Англия. Бил е лош човек, когато е бил млад. Бил крадец, занимавал се с хазарт. Неговият баща го е изпратил в семинарията, за да може да стане проповедник и да има един добър живот. Не защото са вярвали в Евангелието, защото за тогава ако си проповедник, значи имаш хубав живот, ще бъдеш уважаван и ще бъдеш високопоставен. Така че баща му казал: Ти ще станеш служител. И те го изпратили там да се учи. И когато той бил в семинарията, продължил да се занимава с хазарт заедно с другите ученици в семинарията. Той им взимал парите и след това си вземал отпуска и когато си отивал в хотела, се напивал, занимавал се с проститутки, живял един много лош живот. И когато изхарчил всички пари собственика на хотела му казал: Имам нужда от пари за да ти платя твоя престой. Той е дължал много пари и не е могъл да ги плати и затова е било необходимо да прескочи, да излезе от хотела през прозореца. И когато се опитал да го направи, го хванали и го занесли в затвора. Баща му е бил принуден да даде пари за да го извадят от там. Но Бог се захванал след това с него.

И още когато бил млад човек и в края на краищата, след време той наистина е станал служител. И когато станал пастор на църква, тогава е имало такива редове в църквата. Имало е специални места и ако искаш да заемеш специално място в църквата, е било необходимо да се плати с пари. И колкото си по-напред до катедрата, толкова повече пари е трябвало да платите. Същото е както при концертите днес. Колкото си по-близо до сцената, толкова е по-скъп билетът и показва колко богато е вашето семейство. И тази идея е била в църквата и по този начин са плащали на проповедниците.

И Джордж Мюлер казал: Това не изглежда да е правилно. Така той спрял тази система и всички са му казали: Не можеш да спреш това. Това е начинът, по който винаги е било. Но той казал: Това тук повече няма да продължава. Аз ще се доверявам на Бог за моите финанси. Започвал да си води дневник. И когато е имал нужда, той се е молил и е записвал в дневника. И в този дневник, записвал деня, в който тази нужда е била изпълнена. Той записвал деня, в който на тази нужда ще бъде отговорена и след това, когато това се е случвало, той си оставал място и след това записвал деня, в който реално се е случила. Той започнал да вижда тези деца на улицата, сираците, които са

били на улицата и е казал: Ако е Божието сърце аз да се грижа за сърцето и това е така, започнал да се моли и си записал в дневника следното: Ще открием дом за сираци поради две причини.

Първата причина е, че сираците се нуждаят от това. И главната причина е да докажем, че на Бог можем да се доверим за всяка една нужда. И той казал това, отбелязал е по специален начин, поставил е акцент на това, като е казал: Аз нямам специална вяра, просто ще се доверя на Бог. И по време на целия си живот, той е помогнал да израснат и се погрижил за над 10 000 сираци от бебета докато станат на 20 г. Той се е молил за всеки един аспект на техния живот. И той е казал: Никога няма да искам, да моля хора; ще искам само от Бог. И така той започнал да се моли. Той се е молил за всичко. Никога не се молил или е казвал нуждите си на хора – 10 000 сираци. Построил е различни къщи, където тези деца са били настанявани. Строял е къщи чрез молитва към Бог за финансите на тези къщи. И когато една къща е била построена, започвал да строи следващата къща. Така е успял да завърши няколко домове. И средно се е грижил за около 2 000 сираци едновременно.

Имало е времена, когато не е имало никаква храна в тези домове. 2 000 гладни сираци, които са разчитали на Джордж Мюлер да бъдат нахранени. А вие си мислите, че е трудно да нахраните вас самите и вашите деца? Но когато са казвали, че те нямат храна, Джордж Мюлер продължавал да казва: Пригответе масите и нека децата да отидат и да седнат на масите, а той отивал и се е молил. И докато те са се събирали на масите, той се е молил през това време. И това се е случвало много, много пъти и той казвал всеки път в момента, когато всички са седнали на масите, точно когато масите са били сложени и когато не е имало храна, която да сложат в чиниите, винаги е имало някой да почука на вратата и някой да е казал: Бог ме събуди тази сутрин и ми каза да приготвя това и да ви го донеса. И така децата са се нахранвали и след 5 минути пак някой почуква, тогава идва хлебарят, който разнася хляба от едно място на друго място и той казвал: Моята кола е пълна с хляб и всичко ще се развали, защото нищо не можем да направим с този хляб. Затова трябва да разтоварим част от хляба за да не се развали. И хлебарят им казва: Можете ли да използвате този хляб и да го вземете? И Джордж Мюлер казвал: Донесете го, можем да го използваме.

И в продължение на 50 години това се е случвало толкова много пъти. Всеки път нито един път, нито едно ядене не са изтървали и не са били гладни децата, защото Бог е доказвал Своята вяроност, Той се е доказвал, че Той е верен. Амин! Това са били хора, които са успели да променят нациите си и ако говорите за тях и ако видите какво са казвали, те са казвали едно и също: **Аз не съм специален, но Бог щом го направи за мен, ще го направи и за вас.** Това, което трябва е да се доверите на Бог и да направите крачка. Той е верен. Ето такива трябва да станем. Такива като тези хора, които са решили да направят един взрив за Бога. Слушайте внимателно какво говорят хората. Всичко каквото тези хора са казали е, че те не са специални и че ако ние можем да го направим, значи и вие можете да го направите. Ако Бог го е направил за мен, ще го направи и за вас. Ето това трябва да чувате. И ако чуετε, че някой казва: Аз съм специален, аз съм надарен, защото аз направих това и това или Бог го направи, защото аз съм специален – не бих го слушал. Само един е специален: Исус Христос. Той е специалният. Следвайте Него. Амин!

СЕСИЯ 17

Добре, нека сега да отговорим на няколко въпроса. Нека да започнем оттук. Въпросът е: „Моля ви, брат Кари, да ни обучите повече относно практическите аспекти в служението за изцеление. Научете ни. Аз идвам отдалече и искам да дойда и да се науча как ефективно да се моля за болни. Не искам да се върна обратно, без да съм получил откровение за това. Има болни хора, които чакат с надежда. Спомнете си как вие търсихте истината на гроба на вашата дъщеря.“

Вчера вече споделихме някои неща по отношение на този въпрос. Но искам бързо да споделя нещо с вас. И ще го направя дори с риска да бъда неразбран правилно. Когато служа на болни и както описах по-рано, това което се случва, когато аз служа на болните, как животът излиза от мен. Но когато обучавам хора по целия свят, някои хора казват, че им помагам много, когато давам такова обяснение. Причината, поради която неохотно говоря за това и не го разказвам така лесно, е защото това е начин, по който мога да бъда неправилно разбран.

Въпросът не е в метода. Помнете, че вашата вяра не е в метода. Вашата вяра е в Бога. За да достигнете до това място, ако например сега живеете в хотела тук и за да стигнете от хотела до тази църква, можете да го направите по няколко начина – можете да вземете такси, можете да карате колело, можете да пристигнете чрез вашата собствена кола, дори можете да дойдете пеша. Някои методи, някои начини ще бъдат по-бързи от други, но всички те представляват различни начини за постигане на една и съща цел. Някои са по-лесни от други. Но най-важното е да достигнете до крайния резултат. Така че всички различни способности, методи, които обясняваме се явяват различни методи, различни начини, по които да достигнете до крайния резултат. И както казахме по-рано, да възложим ръце на болни е много просто. И искахме да ви обясним, че не е необходимо да докоснем човека точно там, където е болното място на човека. Ако например проблемът е в някои интимни области, не е необходимо да възлагаме ръце там, защото това би било неучтиво. Много пъти, когато при мен идват жени, които са бременни и те молят аз да се помоля за бебето, което е в утробата, аз не слагам своята ръка върху техния корем, защото това не е прието, не е възпитано. Затова я моля тя да сложи двете си ръце една върху друга и да ги постави върху корема си и след това с два пръста много леко се докосвам до нейната ръка. Аз не слагам ръката си върху нейните; просто се докосвам до нейните ръце.

Бог е достатъчно силен и не е необходимо Той да има моята цяла ръка, Той може да използва дори и само крайчето на пръстите ми и защото това е в съответствие с нашата култура. Можете да възлагате ръце на главата, няма нищо лошо в това. Обикновено не го правя, ако човек стои срещу мен, защото повечето пъти хората са по-високи от мен и не ми е удобно. Така че ако трябва да възлагам ръка на неговата глава, аз трябва все така да се изпъвам. И след като се помоля за 10 човека, ръката ще ме заболи. Така че всичко трябва да бъде практично.

Един път си четях Библията и забелязах, че всяко място, където е споменато за докосване или точката на контакт, в Деяния на апостолите 3 глава е написано, че Петър хвана куция човек за дясната ръка и го вдигна. Когато Исус възкреси мъртвото момиче, Той я хвана за ръката. Така че много, много пъти аз забелязах това докосване към ръката и след това разбрах, че просто мога да хващам хората за ръцете. И когато си изпъна ръцете и когато те се опитат да ме хванат по този начин, много пъти се опитват да ме сграбчат за пръстите. Така че се научих да не го правя по този начин, а се научих да го правя по този начин: моите пръсти да сключват перпендикулар с техните пръсти. Не ги хващам за дланта, защото така те пак могат да ме хванат. А го правя по този начин: хващам ги за техните пръсти, ако те се опитат да ме стиснат, мога лесно да си пусна ръката. И ако се случи човек да иска да падне или се наложи да падне, той няма да ме повлече със себе си. Досещате се защо съм го разбрал това, нали? Няколко пъти се случваше да падам заедно с тях. Така че се научих на такива практически методи. Ако направя ръцете си така: той изпъва ръцете си по същия начин, след това той си ги обръща и ако направя така, той ги обръща така. И когато си обърне ръцете, той също си ги обръща и ги хващам от страни и ги хващам за техните пръсти странично. По този начин мога да разбера какво прави човекът.

И когато си затворя очите, държа неговите ръце, защото когато си затворя очите не мога да го видя и както ви казах вчера, ако моите очи са затворени и аз не го държа за ръцете и те имат нечист дух, той може да ме удари. И питайте ме сега откъде го разбрах това? Аз бързо се уча ☺ Много е просто всичко. Хващаме ги за ръцете, разберете трудно ми е да ви го разкажа, да ви го обясня всичко това, защото ако сте ме слушали внимателно, бихте разбрали колко просто е всичко.

И аз знам, че и вие също вярвате, че всичко е толкова просто. Но също така искате да знаете детайлите в простотата – защо работи, как работи, какво правиш, за какво мислиш докато се молиш, какво чувстваш докато се молиш, чуваш ли нещо, че Бог ти говори, чувстваш ли нещо в твоето тяло. На тези въпроси искате да получите отговори, нали?

Навсякъде ми задават тези въпроси. Затова от друга страна мога да кажа, че всичко е много просто. Просто ги хващаш за ръцете и оставяш живота да тече. И хората ще кажат: Аз го разбрах това. Как да Го накарам да тече? Как така да Го накарам да тече? От една страна всичко е много просто, но дори в простотата се появяват много въпроси. Ако ти кажа, че е просто и ти кажа: Просто го направи. Много хора ще си помислят, че крия тайни неща. Те ще си помислят, че той не иска да ни го каже, защото иска да го скрие за себе си. Тогава им казвам: Добре, ще ви кажа, ето така го правите и така се случва. И тогава ще има хора, които ще кажат: Това не звучи духовно, това звучи много механично. Има много отделни детайли, така че независимо от това как го казвам, винаги ще има хора, на които няма да им хареса. Някои ще се обидят. **И ако търсите нещо негативно да кажете, винаги ще намерите причина да го кажете.**

Споделям го, защото това помага на хората. Правя това вече 30 години и 15 от тях са на пълно работно време. 90% от това, което казвам го научих след като започнах да служа на практика, когато го практикувах. Когато започна да работи, аз започнах да анализирам и да си задавам въпроса: Защо го чувствам това? Защото аз също исках да знам детайлите. Вчера в офиса тук се молих за един млад човек, не знаех какво му има. Започнах молитвата, след молитвата усетих болка в гърба и това се случи след като му послужих. Ако искате да знаете подробности, тогава трябва да обръщате внимание на абсолютно всяка подробност. Това не се случи по време на служението, а се случи след като завърших молитвата.

Нека да разгледаме: 1. Аз се молих, знаейки, че той се нуждае от изцеление. Затова и му служих. В името на Исус, изпълнено! Добре! 2. След това си казах, попитах го дали има болки в гърба. И той каза: Да и показва същото място. Това се случи след като се помолих. Какво означава това? Аз вярвам, че когато се моля, човекът е изцелен. Така че ако съм се помолил и след това ако усетя нещо, това ми говори, че това, което чувствам, няма нищо общо с това, за което се молих. Това са две различни неща. Амин! Виждате ли сега детайлите. Сега, това не е било болест; това е било болка. И заради опита, който имам, аз знам, че много проблеми се случват и няма болка, която да ги описва. А при други проблеми е обратното – има болка.

За някои болести е вярно, че болката съпътства болестта, но също така знам, че много често има места, които са увредени в тялото и няма свързана директно болка. Но врагът знае, че това е нещо лошо и разбира, че може да закачи друг, който да предизвика болка и чрез тази болка човекът ще мисли, че болката е свързана с проблема. А всъщност не е така. Проблемът е нещо различно от болката. А болката е предизвикана от **дух на немощ или от смущаващ дух; дух, който измъчва човека**. Така че се моля този проблем да престане и след това се моля духа на немощ да напусне; аз го наричам дух, който измъчва човека. И мога да му заповядам да си отиде. Това са две различни неща. Можех просто да кажа: Бъди изцелен! И той щеше да бъде изцелен – и проблемът, и болката.

Но когато усетих това върху себе си – това беше проявление на Святия Дух, дар на Святия Дух – слово на знание, което действаше както Бог е решил. Ако нямах това усещане, щях да направя това, което обикновено си правя. Щях да действам с власт. Тогава ще попитате защо някой път се налага, друг път не се налага. И може да има няколко причини. Една от причините може да бъде, че на този човек му е необходимо да знае, че Бог показва нещо конкретно, което ти няма как да знаеш по естествен начин, така че човекът да разбере, че ти чуваш от Бог. Тогава неговата вяра ще израсне и ще му помогне да задържи това изцеление след като сме завършили молитвата за изцеление.

Има такова учение, което казва, че ако се молиш за човек, тези симптоми, които са на болния човек, ще дойдат върху тебе, защото ходатайстваш за този човек. Но искам да знаете това, виждал

съм хора, които правят това нещо. Дори понякога нарочно го правят съзнателно. Те искат този симптом, проблем да дойде върху тях, за да оставят болния човек. Нека сега да ви покажа Божията мъдрост. Ако не е правилно този човек да има тези симптоми, то тогава тези симптоми по същия начин е неправилно да бъдат върху вас. Но врагът е излъгал хората и ги е накарал да си мислят, че ще бъдат по-духовни, ако успеят да накарат симптомите да дойдат върху тях. Исус не е умрял и не понесе вашите болести и немощи за да може и някой друг човек да ги носи. Той ги понесе за да можеш ти да не ги носиш, за да не ти се налага да ги носиш. Ако Той ги е понесъл, не е необходимо ти да ги носиш. Също така не е необходимо някой друг да ги носи.

Вие ще кажете: Но какво се случва тогава, когато това се получи? Нека първо ви обясня нещо, което църквата е загубила през последните 100 години. Изцелението е сражение, война, разбирате ли това? **Изцелението е война.** Да, то е проявяването на Божията любов. Болестта е война, битка. Болестта е атака от врага, царството на тъмнината върху християнина. В такъв случай това е атака от царството на тъмнината срещу царството на светлината. Две царства в битка. Болестта – царството на тъмнината атакува царството на светлината – живота. Божественото изцеление се явява военно действие. От царството на Бога против царството на тъмнината.

Когато Бог изцелява болен човек, няколко неща се случват: 1. Когато човек е изцелен, Бог се прославя. 2. Тогава Сатана е победен. 3. Човекът е свободен, благословен, получава здраве. 4. Човекът, който служи в изцеление, се насърчава, окуражава за да продължава да върши Божието дело. 5. Това е знамение за невярващите за Божието превъзходство. Всеки път, когато един човек се изцелява, 5 неща се случват. Това е много добър резултат – 1 изцеление, 5 резултата. Това е добро семе и добро жънене. Така че изцелението е сражение.

Ако вие разбирате, че изцелението е военна операция, военно сражение между две царства, ако разбирате войната, тогава трябва да разберете принципите, които са познати като принципа на **контраатакуването**. На съвременен език казано – да отвърнеш на удара. Например, ако се движите по улицата и завиете зад ъгъла и видите една схватка между един голям и един малък човек, виждате как големият човек не е прав, понеже той е започнал този бой и бие този малък човек. Защо? Защото един мъдър голям човек няма да започне да се бие. Разбирате, че големият човек не е прав и се намесват и казват: Остави го, не бий този човек. Опитват се да ги разделите и виждате че не можете да ги разделите. След това правите една крачка назад и ритате големия човек. По този начин накарайте този голям човек да обърне вниманието си от малкия човек на вас. Така, сега той ще се насочи към вас. Така ли е? Защо? Защото вие му привлякохте вниманието.

Нека да го погледнем духовно. Отивате на улицата. Има един болен човек. Минавате покрай него и казвате: Дяволе, напусни го. Напусни този човек. И възлагате ръка на този човек и Божията сила изгонва дявола от този човек. Болният човек сега е там, болестта и дяволът сега се опитва да ви атакува. Защо? Защото сте привлекли неговото внимание. Този човек не е могъл да се справи, а ти току-що му привлече вниманието. Така че този човек, в който е бил, е имал някакви симптоми – да речем болка, тогава когато атакувате симптомите чрез този дух, защото сте му привлекли вниманието, какви симптоми бихте очаквали вие. Същите като на човека, който е бил болен. Това не означава, че сте духовни, супер духовни. Това е врагът, който се опитва да ви атакува. Така че не го оставяйте да стои върху вас. Вие се съпротивлявате. Сега когато знаете това, не дава право този дух да скача от единия човек върху човека, който служи. Това не означава, че той има право да го прави. Единствената причина, поради която това се е случвало преди, е защото не сте знаели как трябва да се случи и сте вярвали, че така стават духовни, когато приемате симптомите на този човек. Така че трябва да решите да вярвате в истината, да вярвате в това, което казва Божието слово: че нищо по никакъв начин няма да ви навреди, че ще настъпвате на змии и скорпиони и те няма да скачат върху вас.

Молил съм се за всякакви видове болести. Изгонвал съм всякакви демони и те никога не са се хвърляли върху мен. Те даже не се и опитват да се хвърлят върху мен, защото установих своята

вяра. Утвърдих своята вяра да им кажа, че те не могат да го направят, защото Божието слово казва, че те не могат да го направят. Ако обаче вярвате, че те могат да го направят, тогава това може да се случи. Но ако не вярвате, те няма да могат. Така че те ме питат: Добре, ако аз изгонвам демони и този демон се хвърли върху мен, слушайте внимателно, това д-р Самуел го учеше. Той учеше: Ако ти имаш сила да го изгониш, да излезе от един човек, значи имаш сила да го изгониш и от себе си. Замислете се върху това. Ако демонът е излязъл от единия човек, а вие ходите с Бога, вие се молите за хора, изцелявате болните, проповядвате Евангелието, всичко за което говорите е Библията, наистина ли вярвате, че дяволът би могъл да стои около това? Да стои в тази атмосфера. Дяволът не би искал да се навърта около такава атмосфера. Той не би искал постоянно да слуша за това как постоянно сте го побеждавали. Той би искал да бъде с хора, които биха говорили неща, които на него да му харесват. Ако на вас ви харесва това, което се харесва на демоните, разбира се те ще бъдат около вас. Защо мислите, че аз никога няма да стана алкохолик? Защо демон, който предизвиква алкохолизъм, няма да скочи върху мен? Трябва да отидеш на бара да си вземеш бутилка, сам да си налееш или да започнеш да пиеш директно от нея. И когато започнеш да пиеш алкохола, тогава получаваш допълнителен бонус: тези демони. Ето точно така влизат тези демони, когато човек прави това, което демоните харесват. Ако не искаш да имаш демони, недей да правиш това, което на тях им харесва. Никакви алкохолични демони няма да бъдат около мене, защото аз не употребявам алкохол. Те просто ще умрат от глад, ако са около мене. Нямам с какво да ги нахраня и затова те няма да бъдат около мен. Аз постоянно ще ги наранявам и те ще бягат от мен. Толкова е просто всичко. Така че ако живеете живот като един дявол, защо тогава се оплаквате, че имаш дяволи.

Учудвам се как хората не ги разбират тези неща. Д-р Самрал казва, това е неговата мъдрост, удивително е колко е проста Божията истина. Никога няма да забравя това, което д-р Самрал казва. Стояхме пред амвона, той имаше един дървен амвон и аз и още няколко млади братя стояхме и общувахме с него; той е известен като експерт по демоничните въпроси. И той така излиза зад амвона, държейки си по този начин ръцете, застава по този начин и посочва с един пръст към нас. Защото го питахме: Ако ние трябва да изгонваме демони, как да бъдем сигурни, че те няма да скочат върху нас? И той каза: **Мухите не кацат върху горещ котлон!** ☺ Всичко, което трябва да направиш, е да бъдеш горещ за Исус! И разбрахме много лесно, че има безопасност в Христос. Просто не бъди хладен, а бъди горещ – това е безопасното място. Амин!

Използваме изрази „да изпаднеш в грях” – няма такъв човек, който е паднал в грях. Падането в грях е все едно да ходиш по улицата и в един момент да се спънеш в някаква неравност по пътя. След това ставаш, вървиш, падаш в тази дупка на пътя. Никога не се случва да падне някой в грях. Никой не пада просто така в грях. **Хората влизат в грях** с широко отворени очи. Никой не влиза в хотел просто така, да се срещне с човек, който не е женен за него. Не го правят просто случайно. Никой не влиза в хотелска стая гледайки на друг човек, с който не е в брак, и изведнъж да каже: А, как така влязох тук! Никой не го е направил така. Всеки грях е предшестван от много отделни стъпки. Трябва да се срещнете, да говорите, да прекарате време заедно. Трябва да отидете в мотел, да платите за стая, да вземете ключа, да се качите в асансьора или по стълбите. Трябва да намерите стаята, да влезете в стаята. След това трябва да започнете да разсъбличате дрехите си. Всички тези крачки трябва да се случат. На всяка една от тези крачки ти би могъл да кажеш НЕ. Не, никакви ключове, никаква стая, никаква среща, никакъв разговор. Всички тези неща да са далеч от мен.

Ето това е начинът, по който стоиш далеч от греха. Не падаш в греха. Ти го планираш, отделяш време да го направиш. И всяка една крачка, която си направил в този процес, Святият Дух е крещал в ушите ти: Не го прави! Не го прави! А ти си Го заглушил, изгонил си Го, за да успееш да го направиш. Някои от вас са практикували това как да изгонват гласа на Святия Дух. Но това не са Божии хора. Божиите хора са чувствителни към Божия глас. Повечето пъти този глас звучи като вашия глас и вие си мислите, че това сте вие. Нека да ви попитам: Каква е разликата между това

вие или Бог да работи? Ако това е правилно, правете го, ако не е правилно – не го правете. Ако не е правилно, тогава Бог няма да ви каже да го направите.

Много е лесно да живееш християнски живот. Просто трябва да решиш кое обичаш повече – дали обичаш Бог с цялото си сърце или обичаш тази бутилка. Дали обичаш Бога или обичаш тази игла. Дали обичаш Бог или който и да е друг порок или зависимост. В края на краищата до това се свежда всичко. Ако обичаш Бога с всичко, тогава няма да остане нищо за греха. Толкова е просто. Добре, как така достигна до там, започвайки от изцелението? Не знам, но това, което знам е, че това е Божият Дух. Амин!

Сега, нека отново да се върнем към изцелението, ако Святият Дух ни позволи. Този враг се опитва да скочи върху вас – трябва да решите, че за него е невъзможно да го направи, да ви навреди. **Зрялата любов** към Бога, Божията любов извършваща Своята любов във вас прогонва изгонва страха. Когато Божията любов е узряла във вас, тогава за страха няма да има никакво място за каквото и да било нещо. Тази вечер когато ходихме до Одеса, се качихме на един малък самолет; знаете ли колко малки самолета са убили много проповедници, нали така, мога да ви ги изброя, това са известни проповедници. Имахме самолет пълен с важни Божии хора. Дяволът се радва да убива такива проповедници. И този самолет лети и попада в турбуленция, попада в тази въздушна яма и всичко подскача. Всичко подскача нагоре, а стомахът остава долу. И ние си летим и си мисля: Вече стана късно, ще поспя. Нямам необходимост, но ще поспя. Взех решение, аз съм готов и на мен не ми е необходимо да знам кога самолетът ще кацне.

Единственият момент, когато трябва да си събуден, моментът на кацането на самолета е когато трябва да се покаеш, а аз нямам нужда от покаяние. Затова си казах: ще си поспя и ако се събудя, ще се видя с Исус. Всичко е нормално. Знаех, че в края на краищата нищо такова няма да се случи, защото имах много работа да свърша. Добре беше, че имах такъв мир и заспах и ти продължаваш да летиш, защото Божията любов изгонва всеки страх. Бил съм на големи самолети, ръцете ми са отпуснати на подлакътниците и когато самолетът набира скорост, не когато той каца, а когато набира скорост да излети, човекът, който е до мен, толкова много се страхува и вместо да се хване за подлакътниците, се хваща за моята ръка и толкова силно ме стиска, че ръката ми посинява, а той продължава да стиска. И аз гледам този човек и го виждам в такъв страх. Да излиташ няма нужда да се страхуваш. Ако трябва да се страхуваш, това е, когато самолетът каца, а ние се издигаме; няма нужда да се страхуваш.

Нали разбирате, че това е вярно както за естествения, така и за духовния свят. В естествения свят няма нужда да се страхуваш, когато самолетът излита. Нормално е да се страхуваш, когато самолетът пада. И в духовен смисъл е същото: когато се изкачваш духовно, няма нужда да се страхуваш, а когато падаш тогава има. Всичко в естествения, физическия и духовен свят са свързани; има взаимовръзки. Нека се върнем обратно към служението за изцеление. Казах ви, че се опитвам да го направя. Хората питат: Какво се случва във вашия ум, когато се молите за изцеление? Винаги се случва едно от две неща. Всъщност тези две неща се случват всеки път, когато се моля за изцеление. Едното нещо е това, което аз си мисля, че тази ситуация, за която се моля, е неправилно състояние, в което да бъде човек. Че Исус е платил за това този човек да бъде свободен. И Той го е платил преди 2000 г. и това не може да бъде правилно по нито един начин.

Врагът няма никакво право да бъде там да остане там. Независимо от всичко, никакво право. Така че това предизвиква да се ядосам на този Божи враг и аз го намразвам, защото обичам Бога, а Бог обича хората. А болестите и немощите ненавиждат човека и те се опитват да го убият. Това е едната част от нещата. Втората част от нещата, които мисля, когато гледам на този човек и когато виждам болката, виждам страданието и особено, когато става въпрос за дете. И аз знам болката, която е в сърцата на родителите и моето сърце е открито за родителите и просто искам да ги хвана и да ги прегърна, да прегърна това дете и да им кажа: Бог ви обича и аз ви обичам. Това не е Божие дело. Бог не иска да страдате по този начин. И аз бих искал да прегърна родителите, да покажа

любовта; искам да прегърна детето и Божията любов да протича през мен. И много пъти усещам състрадание към родителите. Знам, че това не е правилно, особено когато се касае за малки деца. Когато моята първа дъщеря се роди, не ни я дадох да можем да я прегърнем, да я вземем на ръце докато тя не навърши 6 месеца, а това беше нашето първо дете. Ние бяхме на 18 и 19 години. Реално ти самият си още дете на тази възраст, когато ти имаш дете.

Това не е Бог. Това не е желанието на Бог да можете да гледате вашето дете в една машина, в един апарат и да не можете да го прегърнете, да не можете да го държите в ръцете си, да проявите вашата любов, да го погалите. Това не е Бог. Бог иска да държите своето дете в обятията си, да можете да го видите, да може това дете да почувства вашите ръце, да може то да усети вашата любов. Това е Бог. Така че когато гледам на тази картина, когато гледам на детето и на родителите и виждайки че родителите не могат да прегърнат своето дете, аз знам, че това време е откраднато от тези родители и от това дете. То е откраднато от дявола. Не може да бъде върнато обратно и това ме кара да се появи такова желание в мен, че Божията любов просто да потече и да изпълни това дете.

Когато започнах да виждам резултатите от моето служение, казах неща на Бог, които са глупави. Не знаех как правилно трябва да бъде. Не разбирах властта, но аз казвах нещо, което много други родители са казвали. Разликата беше, че аз ги говорих тези неща не само заради моето дете, но и заради родителите на другите деца. Не мога да ви кажа колко много пъти съм говорил на Господ. Казвал съм Му: „Независимо от всичко, оставям всичко необходимо, всичко оставям – пътуване, проповядването, оставям всичко, само ако можеш да ми кажеш, че всяко дете, до което се докосна, ще бъде моментално изцелено“. Казвал съм го толкова много пъти. Като че ли извършвах някаква сделка с Бог, че ще дам всичко само заради това да го получа. Като че ли Бог трябваше да каже: „Добре, Аз ще извърша тази сделка с теб“. И тогава един ден Бог ми отговори и ми го каза с много силен сериозен глас: „Никога повече не Ми говори това! Вече ти казах, че на всяко дете, на което възложиш ръце, ще бъде изцелено. Когато го повярваш, ти ще видиш това.“ Аз мислех, че просто си изливах сърцето пред Бога, но Бог направи да разбера ясно, че не става въпрос за сделка, за нещо, което аз трябва да предам за да може Бог да ми даде повече сила. **Той очакваше аз да повярвам.** И тогава започнахме да виждаме по-големи резултати, по-ефективни изцеления.

Не знам дали познавате един човек, който се нарича Кори Тен Бум. Тази жена е била затворник по времето на нацисткия режим. Тя и нейната сестра са били пленени от нацистите и нейната сестра ѝ е казала: „Не вярвам, че ще мога да понеса всичко това. Не знам дори дали имам достатъчно вяра да премина през всичко това“. Тогава Кори ѝ казала: „Спомняш ли си, когато бяхме малки деца и нашият татко ни занесе на разходка с влак? Той отиде да купи билети и искахме да получим нашите билети. И той каза: „НЕ, сега не мога да ви дам тези билети. Защото ако ви дам сега тези билети, нещо може да се случи и да загубите билетите преди да сте се качили на влака“. И така татко стоеше до влака с тези билети, които той държеше в ръцете си. Когато се качвахме във влака, той тогава ни даде билетите. Взехме билетите, обърнахме се към кондукторката и подадохме нашите билети. И тогава сестра ѝ ѝ отговорила: Да, спомням си. И тя ѝ казала: При нашия Небесен Баща е точно така, Той е същият; Той постъпва по същия начин. Ти може да си мислиш, че за това, което се случва сега с теб, нямаш вяра, но когато дойде времето, когато имаш нужда от вяра, тогава Татко ще ти даде необходимата вяра в твоите ръце.“

Има толкова много хора, които очакват да се покажете, да отидете при тях – които имат болни деца, които страдат от тези болести, от тези болки. А ние стоим, защото си мислим: Не знам дали ще ми стигне вярата за това. Твоята вяра за това е в ръката на Исус. И тя стои близо до болния човек и когато отидеш близо до този човек, защото тази вяра не ти е била необходима за този човек. Не си бил до този човек, но когато отидеш при него, стоиш пред него и си готов да възложиш ръка на това дете, да възложиш ръка на този човек. Точно преди да го докоснеш, Исус ще сложи Своята

ръка между своята и на човека. И тази ръка, с тази вяра ще бъде точно там и Той ще вложи точно това, което е необходимо в теб. Той не ти дава това, за да можеш да си играеш и да го загубиш просто така. Той ти дава това, което ти е необходимо за тези хора. А своята част е да отидеш. И когато стоя пред тази редица от хора и си протягам ръцете и тези хора започват да ме хващат за ръцете, когато те започват да протягат ръцете си, Светият Дух, Който ходи пред мен и Който е зад мен, знае за кого съм се помолил. Той знае за следващия, за когото ще се моля, Той вече знае нуждата на този човек. Той вече знае какъв е проблемът на този човек и какво е необходимо за да се поправи това нещо.

И когато застана пред тях, Светият Дух вече се протяга, вече си е спуснал ръката и Той е дал необходимия инструмент и в момента, в който аз протегна ръката си към тях, Той дава това, което е необходимо за този човек и Той ги поправя, Той ги изцелява. Аз само трябва да бъда верен, да остана верен за да отида, да имам готовност да докосна човека и да повярвам, че Бог достатъчно много го обича, че е достатъчно голям за да реши всеки един проблем в този човек. И така, когато започвах да хващам хората за ръцете, понякога им казвам: Протегни си така ръцете. И е забавно да видиш това отстрани, защото хващам техните ръце и ги поставям точно така, както искам. В момента, в който ги пусна, те правят така. И аз казвам: Не, така ги дръжте; те правят така. И казвам: Не, не така ги дръжте, не ги спускайте!, а те отново ги спускат. И като че ли ги принуждавам да си задържат така ръцете, защото има време, когато искам да ги хвана за ръцете и да позволя живота да протече в тях.

Но има други случаи, когато човекът няма необходимост от такова нежно докосване и протичане на живот. Има случаи, когато Светият Дух се нуждае да удари тази болест. Все едно да я изхвърли рязко от тялото на човека. Това не означава, че човекът ще усети удар, но в момента когато Светият Дух стане контакт с проблема, Той избутва/изхвърля този проблем навън. Човекът може нищо да не усети. Затова просто им казвам: дръжте си така ръцете, изпълнете ги напред. Не ги докосвам, аз започвам да говоря и казвам: „В името на Исус, точно сега, аз те освобождавам. В името на Исус, болест, аз ти заповядвам, в името на Исус Христос точно сега, ти оставяш този човек СЕГА“. И в секундата, когато кажа СЕГА, точно в този момент правя контакта. Всичко правя синхронно СЕГА и когато го направя, ги сграбчвам и броя 1, 2, 3, 4 и ги пускам. Хващам ги и в момента, в който ги хвана, позволявам живота да тече. В момента, в който ги хвана, животът тече. Понякога задържам 1, 2, 3, 4 секунди и след това ги пускам и им казвам защо. Защото ако ги задържа по-дълго и го удрям това нещо, тогава се получава като вълна, която се връща като рикушет. Когато ги хвана, животът влиза и удря болестта. Доставям достатъчно живот да влезе в човека, след това пускам преди тази вълна да се върне обратно към мене. Защото ако те не знаят как да приемат, тя ми се връща обратно. Но ако се дръпна, тя няма къде да отиде и остава в този човек. Това е най-лесният начин, по който да ви го обясня. Искахте да знаете подробности; ето ги подробностите.

Когато ги държа за ръцете и позволявам просто животът да тече, когато е нежно и постепенно много пъти човекът говори с мен и когато те говорят с мен, ги хващам за ръцете и когато той говори аз вече позволявам животът да потече. И в момента, в който ги хвана, животът тече. Ако аз стоя тук и правя така, да речем ето толкова време, животът почва да тече. Аз вече го усещам как започва да тече. Много пъти, когато проповядвам, може да ме чуете да казвам, че когато ви държа ръцете, ето, ето тук и тогава пускам. Защо? Защото разбирам, че вече е влязло достатъчно и е достатъчно да се поправи всичко. Това не означава, че всичко, което трябва да бъде поправено, веднага ще се види и ще бъде наред. Но аз съм поставил достатъчно живот, за да бъде поправено.

Вие ме пипате: как така го разбрахте това, как може да измерите количеството живот, че Той е влязъл достатъчно? По същия начин както фермерът знае колко кофи зърно трябва да постави в сеялката за да засее определено количество земя. Добре, тези, които се занимават с изцеление – кой се занимава с изцеление? Светият Дух. Той знае колко живот е необходим за да се поправи

това тяло. Той просто ми подсказва, че всичко е достатъчно. Даже Той не ми го казва; аз просто разбирам. Твоя дух не разсъждава. Твоя ум не може да го осъзнае, но духът просто знае. Да, това е, достатъчно е. И след това мога да отида нататък.

Сега ще кажа нещо, което ще звучи странно, но сигурно вече сте разбрали, че почти всичко, което ви казвам, звучи странно. Ще ви кажа още едно нещо, което звучи странно. Чрез Святия Дух, чрез Божия Дух, когато Той влиза в дух – помазание, име, името на Исус, вярата, силата, даровете за изцеление, слово на знание, всички тези неща, словото Божие, всяко едно от тези неща, всички заедно са всъщност едно и също нещо. Казах ви, че ще ви звучи странно, но това е едно и също. Ако ви дам живот, аз освобождавам вяра. Ако освобождавам вяра, аз ви давам живот. Ако аз освобождавам слово, освобождавам сила. Словото е сила. Когато освобождавам сила, освобождавам слово. Когато освобождавам слово, аз освобождавам дарове. Когато освобождавам дарове, освобождавам помазание. Всичко това е едно и също нещо.

Колко музиканти имате тук? Моля вдигнете си ръцете! Хей, имаме нужда от вас в Далас. Хайде, елате в Далас с мен! Музикантите говорят за нотите. Те говорят за идеалния тон, да попаднете в този идеален тон. Когато свирите, вие трябва да попаднете в нужната тоналност и тогава звучи перфектно. И музикантите обсъждат точно това. Помниш ли как направихме това, тогава стана перфектно. Защо? Защото някой друг го чу. Но някой друг може да го чуе и да каже: не е перфектно. Но кое прави тази тоналност да бъде свършена? Тогава когато това звучене идеално, свършено съвпада със състоянието на твоя дух. Това идеално съвпадение, идеална съвместимост, съгласие прави свършенството. Искам да ви го обясня по-ясно. Тази тоналност – чувал съм за това, когато хората отиват на небесата. Те казват, че там има някаква музика, свършена тоналност. Все едно да вземете всички акорди всички заедно, всички неща, които съставляват музиката и получите свършения звук.

Ето това представляват всички тези неща – помазание, Божие слово, дарове, вяра, живот; всяко едно нещо. Всички те правят този свършен тон, звук, това е, което вие давате. Когато аз предавам живот, когато се дръпна настрана, моята вяра не идва с мен. Моята вяра за вашия случай остава в теб; то се закрепя към теб. Сега сме свързани посредством моята вяра, която остава в теб и тя расте, расте, расте, израства това семе на Божието слово, докато не бъдеш изцелен. Когато се дръпна от теб, тази вяра е закрепена към теб. Когато се моля за следващия човек, аз не се откачам от този човек и да се закача за следващия човек. Моята вяра остава в теб; след това аз се моля за този човек и моята вяра се закрепя и за този, и за този, и за този. Във всеки един човек, за който съм се молил, има връзка с мене и аз не си премахвам вярата; не си я вземам със себе си – ние ставаме свързани, все едно с въжета.

Вярата те изцелява и затова това е моята вяра, която остава в тебе и помага това семе да израсне. Така работи всичко. Ето за това ми е необходимо да знам, че си получил достатъчно. И това достатъчно след това ще расте и не си премахвам вярата, докато не чуя твоето свидетелство, че си получил пълно изцеление. Моята вяра е била освободена, да речем преди 2 години за един случай и аз не го знаех. Но след 2 години, когато се върнах, човекът свидетелства: „Аз бях напълно парализиран, бях на легло. Ти се моли за мен. Тази седмица след като си замина, бях моментално изцелен. Станах от леглото. Бях напълно изцелен“. Не го знаех, но имам вяра, че това е изпълнено. Не задържах моята вяра, оставих моята вяра 2 години за този случай. 2 години по-късно, когато се срещнах с този човек, вече бях способен да изключа моята вяра от този човек, да я откача. Но аз не пусках този случай, не приключих с него, защото любовта никога не престава. И вярата е любов; любовта е вяра. Толкова е просто всичко. Амин! Помогна ли ви това? Добре, вече знаете какво ще се случи утре. Аз ще освобождавам вяра, вие ще се изцелите. И вашето изцеление започва от сега, от това, което казвате: Когато брат Кари положи ръце върху мен, аз ще бъда изцелен. В името на Исус Христос! Амин! Да бъде!

СЕСИЯ 18

Всички готови ли са тази сутрин? Радвам се да ви видя тук. Ще покрием останалата част, от която се нуждаем. Ще отговоря на някои нови въпроси и на някои въпроси от предните дни. Сега, първи въпрос:

До кой момент се молите за възкресение на даден човек? Молите се докато човекът възкръсне или се молите и след това го оставяте? Същият въпрос по отношение на болен човек. Няма определен стандартен начин, по който нещата да се случват. Ако разполагате с време, можете да останете, докато видите съответната промяна. Но ако нямате време, можете да излезете. По-добре е да посееете повече семена на полето, отколкото да видите как едно единствено семе пораства. И в двата случая се налага да използвате вяра. Понякога оставате и гледате за резултат; възможно е да останете с по-малко вяра, отколкото ако излезете. Всяка ситуация има различия и повечето различия се случват във вас самите. Така че трябва да решите колко дълго ще останете там. Дали ще е по-добре да се помолите и да излезете или да кажете, че ще стоите, докато видите промяна. Но след като това отнеме твърде много време, се отказвате и напускате. Така че наистина въпросът зависи от вас.

Всяка една ситуация зависи от това, което сте решили да направите. Можете да се помолите и да вярвате от самото начало или можете да се молите и да вярвате, докато наистина в един момент повярвате. Ако повярвате още в самото начало, тогава изцелението вече е започнало. **Нещата започват в момента, в който вие вярвате.** Така че зависи от вас. Трябва да запомните, че Бог иска да служите на хората. И трябва да пораснете в това как ефективно да служите на хората. Когато в началото изучавах изцелението, изучих всички евангелисти, които служат в изцеление. Имах видеозаписи на всеки един от тях и всеки един служеше по различен начин. Няма точно определен и установен начин или метод. Всеки един начин на служене на всеки служител зависи в по-голяма степен от неговата индивидуалност. Защото духът на пророка се покорява на пророка. И когато някой каже „това е Божият Дух“ и аз не мога да му помогна, защото Божият Дух го прави; в такъв случай това не е Божият Дух.

Вие лично сте отговорен за това как оперирате чрез Святия Дух, защото Святия Дух не прекъсва Сам Себе Си. Ако Святия Дух използва човек за служение и в това време някой стане и започне да пророкува или да тълкува езици, това е извън реда на нещата. Това би означавало, че самият Свят Дух прекъсва сам Себе си. На нас ни е казано как да оперираме в даровете или проявленията на Святия Дух. Там ни е казано, че трябва да действаме чрез смирение. И ако Бог покаже на някого, който е до нас, тогава отстъпвате и позволявате Божия Дух да използва този човек и да го изслушате. Но само зрелите християни слушат това, а християнинът младенец има нужда да бъде изслушван, защото младенецът иска винаги да слуша, но не иска да чува. Така че има ред, по който трябва да се изпълняват нещата. Но чрез вашия дух Святия Дух се проявява/протича.

Трябва да се научите да партнирате със Святия Дух. Най-лесният начин, по който бих могъл да ви го обясня, е в случая, когато Бог говори на Саул, когато той започна своето служение. Защото началото на Саул беше добро и Бог му каза: „Прави нещата, както ти се струва на теб, че трябва да бъдат направени“. Слушал съм различни хора, които обучават как да следваме Святия Дух. И те го направиха толкова мистично, толкова трудно, че хората съвсем нормално се страхуват дори да опитат. И аз открих, че Святия Дух, който е в мен, работи с мен. Той знае моята личност, Той знае как мисля и като един близък приятел, Той работи съвместно с мен.

Той ми е даден на мен като Помощник. Той, Святия Дух, ми помага на мен, не аз на Него. Той не се нуждае от моята помощ, аз се нуждаю от Неговата помощ. Така че когато аз се движа, Той

се движи с мен. Той ми помага да видя ситуацията. Ако има болен човек, Той привлича моето внимание към него. Как ще реша да му послужа, независимо от това, Той работи с мен. Бог ще стигне толкова далеч с вас, до степента, до която вие Му позволите да се движи с вас. Защото знаете, че дори в момента, в който се новородихте, си спомняте как Святият Дух ви водеше към Исус Христос. Ако Святият Дух се опитва да направлява неспасените хора да се приближат към Него за да излязат напред да паднат на колене – но не така работи Святият Дух. Той ви привиква, Той ви привлича, Той ви кани към Христос и всичко това е да можете вие да вземете решение, очаква вие да вземете решение да следвате Христос. Защо тогава решихте, че Той си е сменил маниера на действие, след като се спасихте?

Някои си мислят, че Святият Дух работи по такъв начин, че все едно, когато се движите с пазарната количка в магазина и когато минава болен човек и ако Бог иска да се помолите за него, Той ще вземе вашата ръка и ще я преметне върху този човек и това ще бъде знак, че Бог иска вие да му послужите. Но не е това начинът, по който Бог работи. Бог не иска да ви насилва за да направите нещо. Той иска вие да поискате да го направите. Затова Той е дал проповедници, за да може Бог да говори чрез тях да убеди хората да работят съвместно с Бог, за да дойдат при Бог, да станат съработници с Бог. Той не идва и ви принуждава да го направите, защото Той не иска работи. Той иска хора, чиято воля е подчинен на Неговата. Това е начинът, по който Бог работи във вас.

Бог работи в мен по-силно, когато не се опитвам да Го накарам да работи. Той работи по-силно, когато обичам хората и когато искам да им помогна. Когато страстно желая да помогна на хората, Бог снабдява нужното да се извърши тази помощ. Ако не искам да помагам, да служа на хората, защо тогава Святият Дух да ми дава каквото и да е, за да го имам просто така? Повечето хора искат да знаят, че са получили вече дарове, докато стоят на своите дивани вкъщи. Вместо да кажат на Бог: „Надявам се, че Ти ще ми помогнеш, защото отивам да служа на хората“. Трябва да имате такава представа и това може да ви засегне, ако сте твърде религиозен. Човекът, на когото Бог най-много се наслаждава, е човек, който би казал: **„Татко, отивам да служа на хората. Независимо дали ще ми помогнеш или не, аз ще отида да служа на хората. Защото аз Те обичам и защото обичам тях. Аз вярвам, че Ти ще ми помогнеш, но дори и да не ми помогнеш, въпреки всичко ще отида да служа на хората“**.

Бог харесва този тип хора. Повече от хора, които се молят, които хвалят, които пак се молят и казват: О, Господи, дай ми сила. Да, нямам никаква сила. Имам нужда от сила. И всичко, което те правят, е да се молят и така те не отиват да послужат. Те никога не излизат навън. Добре, как изобщо можете да разберете, че Бог е отговорил на вашите молитви, ако не тръгнете и не излезете да послужите на хората и да го докажете. И в един момент, така или иначе трябва да повярвате, че Бог е отговорил на вашата молитва.

Преди години пътувах из страната късно през нощта и се молах. Едно нещо, на което искам да наблегна, е че аз и вие не сме различни. Тези молитви, с които се молите, и аз се моля с тях – същите тези умолителни молитви. И аз съм се молил така. Изговарял съм същите глупави неща на Бога, които и вие сте изговаряли. Затова сме едни и същи. И така пътувах с колата сам и си спомням, че се молах: „Боже, трябва да имам дар за изцеление. Нуждая се от този дар. Хората се нуждаят от изцеление. Господи, дай ми този дар за изцеление. Моля те, дай ми. Обичам тези хора и искам да ги видя изцелени. Господи, Ти не искаш ли да ги видиш изцелени? Не обичаш ли тези хора?“

Това е една глупава молитва. Бог обича хората повече отколкото аз. И причината, поради която ги обичам, е това, че Божията любов е излята в мен. Така че това е глупав въпрос, глупава молитва. Шофирам и повтарям: „Боже, нуждая се от дара на изцеление“. Имах усещането, че едва ли не, Бог е на задната седалка. Толкова ясно ми говори, че се обърнах назад, защото Той каза: „Искаш да имаш дар на изцеление или дар на чувство, да чувстваш?“ И аз се замислих. Искam дар на изцеление. Тогава защо продължаваш да искаш дар на чувстване, да можеш да чувстваш? Аз казах: Не, не го искам. Искam дар на изцеление. Това е, което казвах. Но това, което искаш, е да

чувстваш, дар да чувстваш. Аз казах: НЕ, аз искам дар на изцеление. Той ми каза: Тогава откъде знаеш, че нямаш този дар? И аз отговорих: Защото аз не го почувствах, аз не го чувствам.

И тогава разбрах, че Божиите дарове не се чувстват. Те се приемат с вяра. Трябва да повярваш и да направиш крачка, независимо дали чувстваш или не, или изобщо нищо не чувстваш. Независимо дали имам или нямам водителство важното е, че това е правилно. Възлагам ръце на болни, изгонвам демоните и правя това, което е необходимо; и го правя, защото е правилно. Правя го, защото хората се нуждаят от това и то само, защото Исус умря за да бъдат те свободни. Това е, което трябва да решите. Да не вземете решение, че даден човек заслужава, а друг не заслужава. Защото никой не заслужава да бъде изцелен. Защото Той е достатъчно добър. Всеки е достоен да получи изцеление. Защото Исус плати цената. Това е единственото, за което мисля.

Ако погледнете на хората винаги ще намерите причина защо да не бъдат изцелени. Те не живеят по правилен начин, не постъпват правилно, не се обличат както трябва, не говорят както трябва – винаги ще намерите причина. Но нито една от тези причини не е по-силна от една единствена причина, поради която трябва да бъдат изцелени – защото Исус го понесе върху Себе Си и това е всичко, на което гледам. И ми е все едно дори да си най-светият човек в града или най-големият трафикант на наркотици или си най-голямата проститутка, все едно ми е кой си ти. Интересува ме само това, което Исус направи. Ако можех да ви накарам да почувствате или да получите такъв опит, това, което Исус реално направи, независимо от това, че сте били толкова зли, тогава вярвам, че Божията благодат ще ви благослови, дори тогава да сте били зли. И тази благодат ви е привлякла към Него към покаяние. Защото Бог ви спаси, докато бяхте лоши и това е най-голямото благословение, което можете да получите. Така че, ако Той ви е дал най-доброто си благословение във вашето най-лошо състояние, то тогава, разбира се, че ще ви даде и други благословения, когато МУ принадлежите. Амин! Не е ли просто, не е ли разбираемо?

Бог ме е призвал да възлагам ръце на болни. Защо? Защото съм вярващ човек. Ако си вярващ човек, значи и ти си призван да възлагаш ръце на болни. Той не ме е призвал да бъда съдия. Той не те е призвал да бъдеш съдия. Той те е призвал да бъдеш освободител, а не съдия. Затова освобождавай хората, нека Бог да съди, а ти си върши своята работа, а Бог ще извърши Неговата. Амин! Просто бъди за хората. Както искаш Бог да бъде за теб. Това е всичко, което правя. Аз просто правя това на хората, което искам Бог да направи за мен. Ако аз бях болен, бих искал Бог да изпрати някой до мен да положи ръце на мен, да ме освободи. Разбира се, че бих го искал. И затова искам да бъда този човек за някой друг. Ето по този начин живея; по този начин сме построили нашето служение. Така че зависи от теб да правиш това, което знаеш, че трябва да правиш.

Библията казва, че Исус ходеше и вършеше добри неща изцелявайки всички. И това се явява добро дело. Значи изцелението е добро дело. В Яков е написано: ако ти знаеш да правиш добро, а не го правиш, то тогава това е грях. Така че ти какво ще направиш? Ще правиш добро или ще вършиш грях? Това е твоят избор. Бог ти е дал информацията, от която се нуждаеш. Хората задават въпроси, както и вчера чухте, как да се молят за това, как да се молят за онова. Не това, което казваш, има значение и затова е този семинар. **Това, което има значение, е кой го казва това.** Това, което има значение е, че този човек, който го говори, е свързан с Бог. Това е, което има значение. Не превръщайте Бог в някакво Божествено заклинание; това е чародейство. Бог не е духът от бутилката, та ако кажете правилните думички, Той тогава ще се появи. Трябва да запомните, че въпроси като този ни подсказват, че може би не вярвате, че сте съединени с Бога. И все още се опитвате да манипулирате Бога, който все още не познавате, да направи това, което искате Той да направи.

Докато в реалността, когато сте съединени с Него, Той излиза от Своите пътища само за да ви благослови, за да разбере какво ви се харесва, за да разбере какво ви прави щастливи. И Той прави тези неща, защото сравнява вашата връзка като връзката при брака. Ако обичате някого, ако сте в брак, тогава ще търсите начини да го направите щастлив. Знаете какво харесва другият човек,

след това го намирате и му го доставяте като изненада, защото искате да го направите щастлив. Ето това е, което прави Бог. Той прави тези неща за вас да бъдете щастливи. Защо? За да може да покаже Своята любов чрез вас. Затова как трябва да живеем? Ние трябва да намерим тези неща, които правят Бог щастлив и да Му правим изненади. Трябва да сте способни да кажете, че просто искам да покажа на Бог колко много Го обичам, да Го изненадам. Аз знам, че Бог обича да изцелява хората. Тогава защо да не намерим някои болни хора и просто да възложим ръце на тях и да ги освободим, само да Му донесем слава, удоволствие на Бог. Защото знаем колко много се наслаждава Той на това. Ето това е животът, който трябва да живеем.

И трябва да си спомним, в началото го споменахме това, че не просто имаме Бог. Не сме като Моисей, не сме като Израилтяните в пустинята, които погледнаха на планината, видяха страшния изглед, видяха Божия огън върху нея. Но вие гледате на планината, чувствате как се тресе и не сте като тези хора, които се уплашиха; но вие не сте като тях, които се страхувате. Не сте като тях, които толкова много се плашат. При нас е различно. Имате Баща, Който ви даде Исус, Който е нежен, обичаш, загрижен Баща. Който е и Бог. Имате Баща, Който иска да ходи с вас, Който иска да говори с вас, Който иска да бъде в постоянно общуване с вас и да правите неща, които и на двама ви ви харесва. Той обича да вижда как болните се изцеляват, а аз обичам да възлагам ръце и да виждам как хората се изцеляват. Това не е като брак между двама човека, които не са имали нищо общо. Това не е като брак, в който единият харесва нещо, което другият не го харесва. Това е лош брак. Когато се женим за някого, ние се запознаваме с това, което той харесва. Ето такъв Бог имаме. Такъв Баща имаме. Той харесва нещата, които и на теб ти харесват, особено когато харесваш нещата, които Той харесва.

Той обича хората, Той обича да освобождава хората. Исква да вижда радостта в очите им, когато техните тела се изцеляват. И когато започнете да правите това и на вас ще ви хареса. Бог просто иска да прекарва време с теб. Той не иска просто да бъде Бога на 10-те заповеди. Той не иска да имаме такива взаимоотношения върху каменна плоча и написани надписи скрижали. Той казва, че „В този Нов завет, който направих, Аз ще напиша Моите закони в техните сърца“. И ако сте новороден, вече знаете Божията воля. Тя вече е написана във вашите сърца. Не просто Неговата воля, а Неговата ВОЛЯ, това което МУ се харесва да се прави, което МУ носи радост, на което се наслаждава, Неговата природа, Неговия характер, тя е във вас. Как го разбрахте това? Ами прочетохте го в Библията. Исус показва на нас Отец, Исус ни показва Бог, Моисей показва Бог, а Исус показва Отец, Който продължава да бъде и Бог.

Много е добре да имаш Бог, Който е и твой Баща, Който те обича, Който иска да има взаимоотношения с теб, Който иска да ходи с теб. Той иска ти да се наслаждаваш на нещата, на които на Него носят наслаждение. Ето това имате. Не някакъв дух от бутилката, не бога на някаква математическа формула. Правилно ли е това? Правилно ли го казах, казах ли правилните думи? Достатъчно дълго ли съм правил това? Разбирате ли, че правейки това все едно се връщате към тези 10 заповед и ги заменят с нов закон – закона на въпросите. Правилно ли направих това? Казах ли правилно това? Всъщност правите нова система от закони, а не единствения закон, под който трябва да бъдем – **закона на любовта**. Ако сте в закона на любовта и обичате Бог с цялото си сърце, тогава няма да имате други богове. Няма да имате образи на други богове. Няма да поставяте нищо между вас и Бог и ще знаете, че живеете всичките си дни като свети ще ги почитате. И ако обичате ближния си, няма да крадете от него, няма да прелюбодействате с някой друг, няма да изговаряте лъжесвидетелство срещу него. Единственият закон, под който се намирате, единственият дълг който трябва да изпълните, е да обичате Бог и да обичате ближния и да живеете вашия живот, обичайки Бога и обичайки ближния си.

Бог не е задържал изцелението, докато не намерите правилния начин, правилната комбинация. Бог не е затворил изцелението в някакъв специален сейф и на вас да ви е необходимо да намерите точната комбинация за да отворите сейфа. Това не е Бог. Бог иска да обичате Него и

да обичате ближния си. Ако го обичате, той ще ви се довери. Вие не се доверяват на никого, когото не обичате. Не обичате този, на когото не можете да обичате. Ако обичате Бог, тогава ще Му се доверите. Ако Му се доверявате, това означава, че Го обичате. Затова просто обичайте Бог, обичайте хората и позволявайте Бог да тече чрез вас. Забравете за тези правилни думи, които трябва да кажете. И както ви казах предните дни, това е въпросът, който ми задават навсякъде, където отида; 90% от въпросите приличат на този въпрос: Как да се моля за...? Много е просто. Говори на това нещо. Кажи му какво искаш да стане. Ако е болест; говори на болестта. По същия начин; както Исус говори на смоковницата или както Исус говореше на демоните; всичко, което Исус направи. Той говореше срещу болестите, срещу демоните, говореше на дървото (смоковницата), говореше на вятъра, на бурята. Той правеше едно и също нещо, по един и същи начин процедираше. Той не говореше едни и същи думи за всяка една ситуация, но Той използваше един и същи принцип. Различни думи, но принципът е същия. Кажи на това нещо какво трябва да направи.

Хората ме питат, ще се молиш ли за този рак? Няма нужда се моля за твой рак. Очевидно той се справя много добре съдейки по вашето състояние. Защо трябва да се моля за твой рак? Аз съм тук да се моля за теб. Амин! **Аз не се моля за твой рак. Аз заповядвам на този рак да напусне твоето тяло.** Добре, как да се молим за различни неща? Говорете това, което трябва да стане; това, което искате да се случи. Мога да говоря на рака: Рак, отивай си. Остави го сега в името на Исус. Или мога да кажа: **Тяло, бъди изцелено, точно сега, от глава до пети, в името на Исус Христос!** Това са два различни начина да произнесеш нещо. Но и двете неща носят един и същи резултат. Когато говоря на рака да напусне тялото, тогава тялото е изцелено. Когато говоря на тялото да бъде изцелено, това означава също, че рактът трябва да си отиде. Няма значение как точно го казвам.

Нека го направя духовно за вас. Някои от вас очакват духовен отговор. Исус каза: Какво значение има, ако аз кажа: Стани и бъди изцелен? Или ако аз кажа: Твоите грехове са простени. Не направи ли това Исус, не го ли каза? Тогава когато греховете му бяха простени, какво се случи? Те бяха простени. Ако беше казал: Бъди изцелен, това означава, че и греховете са му простени. И това беше преди кръста. Исус каза: Ако твоите грехове са простени, трябва да бъдеш изцелен. Ако твоите грехове са простени, тогава болестите не трябва да бъдат върху твоето тяло. Нали това казва Исус? Така ли го каза? Добре, нека ви задам въпрос. Вие спасени ли сте? Значи вашите грехове са простени. Тогава трябва да сте изцелени.

Ето какво ми казаха докторите, не знам до каква степен е истина, но те казват, че вашето тяло има определен степен на киселинност, pH баланс. Например вашето тяло може да бъде или в алкално състояние, или в киселинно състояние. Те казват, че ако вашето тяло е алкално, тогава болестите и немощите не могат да присъстват във вашето тяло. Това е, което казват и вече има доказателство за това. Но след това казват: ако вашето тяло е в по-голяма степен киселинно, то това се явява добра среда, където болестите се развиват. Така че нека да използваме това за пример. Ако можете да поддържате вашето тяло в положителен алкален баланс, тогава болестите няма да има с какво да се хранят от вашето тяло и тогава никакви болести няма да бъдат във вашето тяло. Това е, което докторите казват.

Добре, ако кажем, че има духовна връзка, ако болестите, да кажем, могат да се развиват само в тяло, в което има грях. Има логика нали? Така че когато вашият грях се премахне и няма грях във вас, тогава болестите и немощите не могат да останат във вашето тяло. Правилно ли е? Не ли това, сега да се замислим, стана в Адам и Ева, в Едемската градина? Никой не се е разболял преди грехопадението. Преди да има грях, никой не се разболяваше. И след това Исус каза: Няма значение дали аз казвам твоите грехове са простени или стани и бъди здрав, бъди изцелен! Исус каза, че ако вашите грехове са простени, то тогава болестите не трябва да бъдат във вас. Амин! Така че всичко, което трябва да направим, е да вземем решение – има ли грях в нашия живот или сме простени. Ако вашият грях е простен, тогава трябва да бъдете спокойни, че болестите не могат да

обитават във вашето тяло. Болестта не може да се докосне до вашето тяло. Но казвате: „Аз често греша. Извърших грях дори тази сутрин. Съгрешавам всеки ден.“

Добре, нека приемем, че това е станало. За да може болестта да ви завладее, в такъв случай грехът трябва да пребивава дълго време там. И колкото по-дълго се намира, толкова по-дълго тази болест има възможност да се развива. Но нека да приемем, че вие наистина съгрешавате всеки ден; да речем по няколко пъти на ден съгрешавате. И за този случай има лекарство. Апостол Йоан каза, че ако си изповядаме греховете, Той е верен и праведен да ни очисти от всеки грях, да ни прости. Кръвта на Исус ни изчиства. Така че в момента, в който разберете, че сте в грях, просто изповядайте греха, съгласете се с Бог: „Да, Татко, Ти си прав. Това, което направих, не беше правилно. Аз приемем прошката Ти. Аз се очистивам с Твоята кръв.“ Добре, в такъв случай колко време остана грехът да действа? Кратко време, нали? Така че дори да приемем, че болестта расте в греха, то тогава излиза, че тази болест не може да се развие много. Защото бързо ще измиете греха с кръвта на Исус.

Защо просто да не живеем по този начин? Защо просто да не живеем с открити отворени сърца, покаяни сърца към Бога? Всъщност това означава да бъдеш в състояние на спасен човек. Предадохте сърцето си и волята си на Бог, вие сте в постоянно съгласие с Бог, че грехът не е нещо добро. Аз постоянно се съгласявам, че Бог е прав и когато съгрешавам аз не съм прав. Предал съм живота си и очаквам, че тази кръв на Исус ще ме очисти постоянно. Аз живея в тази прошка. Живея в покаяние. Живея в прошка и свобода. Ако има нещо, с което трябва да се справя, очаквам Святия Дух да ми го изяви. Ако не е нещо толкова важно, което да наскърбява Святия Дух, ако Той не ми го изявява на мен, това означава, че ако Той не го помни, защо аз трябва да си го припомням?

Това е все едно да се движите по магистрала и да се движите с много висока скорост. Цял ден нито един полицаи не ви хваща, но отивате до полицейския участък, всяка вечер влизате и казвате: „Бях в нарушение цял ден. Ето парите, които трябва да платя. Всички тези глоби, които не получих от вас.“ Не бихте живели по този начин, нали? Всеки път, когато се приберете вкъщи, вие сте едни такива: Пак не ме хванаха. Щом не са ви хванали това значи, че няма да отидете в участъка да си признаете. Нека Святия Дух да ви напомни за това. Живейте с лице към Бог.

Искате ли една тайна? Искате ли да знаете как да живеете далеч от греха? Мога да ви кажа. Кой от вас иска да знае? Добре, добре, супер! Почти половината. Не знам какво иска да направи другата половина. Все едно, ще кажа на всички. Ето как се научих да побеждавам греха. **Станал толкова зает да правя нещата, които съм задължен да правя, че не ми остава време да правя нещата, които не трябва да правя.** Много е просто. Причината, поради която по-голямата част от вас съгрешавате е, защото имате твърде много свободно време. Свободното време е там, където дяволът започва да работи. Трябва да бъдете заети за Господа. И когато сте заети за Господа, тогава започвате да разбирате.

Когато разберете, че животът на хората зависи от вашето ходене с Господа, в един момент грехът вече не изглежда толкова привлекателен. Искате хората да стават от инвалидните колички. Хора стават от смъртни легла поради вашите взаимоотношения с Бог и когато видите това, ще бъдете много по-загрижени за вашите взаимоотношения с Бог. Ето защо толкова много хора бягат от отговорността; те не искат да вземат отговорност за ближния, защото живеят егоистично. Те винаги мислят за себе си, вместо да мислят за другите хора. Много е просто. Живейте за Бога. Бъдете заети с Божието дело. Вие не работите за Бог за да получите Неговото благоволение. Вие работите за Господ, защото Той вече ви е дал Неговото благоволение. Когато не го заслужавахте, Той вече беше ви го дал. И заради това отдайте Му нужната почит и Му се „отплащате“ по този начин и показвате това благоволение към другите хора. Амин!

Колко дълго се молите? Всичко зависи от вас лично, вие решавате кога ще започнете да вярвате. Когато започвате да вярвате, тогава спирате да се молите. Това, което има значение, е моментът, когато започнете да вярвате. Вярата има значение, а не самата молитва. Господ няма

определен таймер-часовник, чрез който Той да записва всеки момент и минута, когато се молите. **Бог слуша вашата молитва, в момента когато включите вярата си.** Трябва да се научите да се молите и да вярвате по същия начин, както шахматистите играят шах правейки различни ходове. Виждали ли сте как играят майсторите на спорта по шах? Те имат една дъска и имат един часовник. В момента, в който направят хода, веднага натискат часовника. В момента, в който ударят часовника, следващият може да направи ход. И колкото по-добър играч сте, толкова по-бързо натискате таймера след като те са си направили своя ход.

По същия начин между вас и Бог, като игра. Може да видите колко бързо можете да повярвате и колко бързо може Бог да удари таймера. На мен ми трябва ето така – сега, веднага. Сега, точно сега. Сега, аз вярвам в това. Точно сега, вярвам в това. Ето такъв трябва да бъде вашият живот. Амин! Бог не е просто Бог, Той е Баща. Колко време плачат децата, докато не им дадете тяхната храна. Няколко дни ли? Стига! Бързо ще ги нахраните. Дори просто заради това да си затворят устата. Можете да кажете: Ох, не ми харесва това сравнение. Значи няма да ви хареса и проповядването на Исус, защото Той използваше същите примери. Той каза за един съдия, че той отговори на настоящата молитва на една вдовица, само защото тя беше настояща и продължаваше и продължаваше. Исус каза, че ако един такъв съдия направи това, колко повече вашият Небесен Баща ще отговори на вашите молитви.

Виждате ли, отново вашият въпрос реално не е относно вярата. Искате да знаете как да направим това или това или онова. Как да се моля, какво да кажа. Това всъщност не е вашият реален въпрос. Вашият истински въпрос, истинският проблем е, че наистина не познавате и не вярвате в Божиата любов. На всичките ви въпроси, всички те идват от това, че не познавате Божиата любов. Ако познавате и вярвате в Божиата любов, тогава ще знаете, че не това, което говорите, не как го казвате, а зависи от това кой го казва. **Има значение това, че син или дъщеря имат молба към Баща си и любовта на Бащата отговаря.** Всичко опира до това.

Обясних ви някои механични аспекти на изцелението, как работят нещата и целта беше да придобиете увереност, че действително работи. Дори и да не знаете точно как работи изцелението, в някакъв момент ще ви се наложи да повярвате. В какво ще повярвате? Трябва да познавате и да вярвате Божиата любов за вас и Божиата любов за хората. И когато познавате и вярвате тази любов, всичко, което правите, ще работи. Можете да размахвате ръката си и да кажете: бъди изцелен. Можете да размахвате сакото си, да докоснете болния с вашия крак, да положите ръка върху него, да изговорите дума, да вземете кърпичка от вашия джоб и да му я дадете. Не правете метода нещо повече от Бог. Тогава ще имате, бог който поставяте между истинския Бог и вас. Не се вълнувайте от метода. Обичайте Бога, обичайте хората. Вярвайте в Неговата любов към вас и към тях.

Преди години, когато моите деца бяха малки, имаме на гости една млада жена. Тя всъщност беше приятелка на моите дъщери. В нейния дом имаше тежко семейно положение. Родителите ѝ са разведени и нейната майка я е изгонила от къщи. Затова тя дойде и я приютихме вкъщи. По едно време ни позвъниха и разбрахме, че нейният баща умира в болницата в отдалечен град. Точно в този момент започнахме да виждаме постоянни резултати в изцелението. Това момиче дойде при мен и каза: „Можете ли да се помолите за моя баща за да живее?“ Той имаше болест, която го убиваше много бързо. И аз казах: Добре, ще се помоля. Бях чувал неща за нейния баща, но не го харесвах този човек заради нещата, които чух. Да бъда честен с вас: на мен дори не ми пукаше дали ще живее или няма да живее, заради това, което чух. Сега знаете защо не ви задавам въпроси. Защото знам много неща за вас; може да стигна до този момент, в който няма да ми пука дали ще живеете или няма да живеете. Така че колкото по-малко ми кажете, толкова по-голям шанс има да се изцелите. Защото ви обичам; така, сега нека да не го променяме това. Амин! И аз ѝ казах: „ЩЕ се помоля“, но не го направих; просто забравих. 3-4 дни по-късно тя дойде при мен и каза: „Г-н Блейк, защо не се помолихте за моя баща?“ Аз ѝ казах: „Как разбра, че не съм се

помолил?“ Нямах да я излъжа. Така че просто заобиколих отговора на въпроса й. Тя каза: „Защото той не е изцелен“. Казах: „И тя ми каза: „Помолете се, моля ви“.

В този момент трябваше да отида в града и докато шофирах, се готвех да се моля, а трябва да знаете, че на мен ми беше все едно за този човек. Можете да кажете: Това е ужасно! Да, така е, ужасно е! И трябва да се молите за мен. Казах ви по-рано: приличаме си, ние сме еднакви. Вие сте правили същото. Защото ако бяхте чули същото, което аз чух за този човек..... Така че аз реших, знам как да се помоля и да получа отговор. Подготвих да се моля за да си изпълня обещанието към момичето, но не исках да се моля с молитва, която да работи. Така че се молих с най-студената, най- най-, как да кажа, най-несвятата молитва, която е против всякакви закони на молитвата, които получават отговори. Просто да съм сигурен, че няма да получа отговор на тази молитва. Беше нещо от рода на: „Боже (даже Татко не Го наричах), Боже, Боже, ако можеш да помогнеш на този човек, моля те, направи го“.

Дори не използвах името на Исус, защото знам, че в това име нещата работят. Така че го отдръпнах настрана. И Бог ми отговори и каза: „Аз ще го изцеля“. Помислих си: „Какво да направя за да не получа отговор на молитва?“ Как да се помолиш за да не получиш отговор? Така че попитах Господ, защо? И той отговори: „Не заради този човек, но заради нашите взаимоотношения между теб и Мен, а и ти Ме помоли за това“. Така, аз си помислих: „Дори нямах в предвид това, но явно това нямах значение“. Така че реших да споря относно този въпрос с Бог: „Господи, искам да ми покажеш това от Писанията, че от другия човек нищо не зависи, а само заради взаимоотношенията между Теб и мен; че ще спасиш и изцелиш друг човек“. И Бог веднага ми показа – Авраам и Лот. Бог пожали Лот, защото Библията казва: Бог съхрани Лот, защото си спомни за Авраам. Заради взаимоотношенията на Бог с Авраам, Бог пожали Лот, спаси го. Когато Бог ми показва това, аз разбрах, че Бог е прав. Той направи шах и мат с един ход.

След три дни момичето дойде при мен и ми каза: „Благодаря, г-н Блейк, за това, че се помолихте за моя баща. Той току-що беше изписан от болницата. Той е изцелен и всичко е наред с него“. Амин! Исус направи същото нещо. Когато донесоха мъртвия човек в град Наин и когато прочетете тази история, там е казано, че когато те се включиха в тази погребална процесия, Исус видя как плачеше майката и Исус прояви състрадание към майката, не към починалото момче, а прояви състрадание към майката. И й каза да не плаче, след това отиде там, където носят мъртвото тяло и Той изговори думи към мъртвото момче. Каза му да се събуди и момчето стана, седна и започна да говори. Но Исус имаше състрадание към майката. Състраданието на Исус към майката възкреси мъртвото момче. Разбрахте ли това? Състраданието възкреси мъртвия.

Какво е състраданието? Състраданието е, когато човек е напълнен с любов до място, до което може и е необходимо да направиш действие. Исус така възлюби тази майка до степен, че възкреси мъртвото момче. Бог ще възкресява чрез вашите ръце, Той ще възкресява мъртвите за вас не заради тях, а заради вас, когато покажете състрадание към мъртвия или болния. Може да имате състрадание към родителите и заради това състрадание, детето да бъде изцелено. Няма формула. Няма никакви специални думи, няма зависимост от това колко дълго се молите или постите, просто знание и вяра в Божиата любов. Ако на Исус се е наложило да умре, то тогава на мъртвия ще му се наложи да живее. Амин! И Той ще го направи чрез теб. В името на Исус! Амин!

СЕСИЯ 19

Служение Джон Лейк също притежава изцелителни стаи. Но не поставяме голямо ударение на стаите на изцеление. Добре е да ги има, особено когато хората от града могат да ги видят и знаят къде те се намират, защото стаите на изцеление са място, където всеки човек всеки ден може да отиде и там някой да му послужи. Затова подкрепяме тази идея, но имаме едно предупреждение.

И предупреждението е, че искаме да знаете, че ние със сигурност не изнасяме изцелението от тялото Христово от църквата и да го поставим някъде, в някаква стая. Исус никога не е имал стаи за изцеление. Той беше самата стая на изцелението. И това ще чуете от мен да проповядвам. Вярваме и подкрепяме стаите за изцеление, това е нещо добро, но когато те функционират по правилния начин; когато те са място за събиране за обучение, за трениране на хората. Божието сърце е да вземем Божия Дух и да Го изнесем навън, към хората, към недостигнатите, а не да ги приканваме да влизат някъде навътре към нас.

Един от въпросите, които беше зададен към мен относно Исус, беше: “Добре ли е това, че ние излизаме навън и носим изцелението навън към хората? Защото Исус изцеляваше и служеше на хора, които идваха при Него.” Но трябва да си спомните ситуацията, в която живееше Исус. Исус ходеше всеки ден по територията на Израел и когато се движеше, Той срещаше хора по пътя си, които бяха болни. И също така трябва да знаете, че причината, поради която хората идваха при Исус, е поради факта, че Той имаше репутация на човек, който изцелява. На Него не му се е налагало да ходи и да търси болни хора. Болните идваха при Него, те чуваха, че Той идва и те идваха при Него.

На мен лично не ми се налага да ходя и да търся болни хора. Имам репутация и болните хора прелитат от целия свят за да мога да им послужа. Но не винаги беше така. Когато започнах в началото, аз реших, че днес ще отида на пазара, в магазина за да намеря болни хора, за да мога да им послужа. Така и правех и те се изцеляваха – в магазините, на пазарите. Молах се за хора в църквите и репутацията ми започна да се разпространява. Започнаха да ме молят да ходя в болниците. Така започнахме да ходим в болниците да служим на хора. Един ден излъчиха предаване – 30 минутно интервю по телевизия Далас, щата Тексас. Интервюто беше с Джони Маркус и направих изявление по телевизията. На този етап нямаше много хора, които идваха при мен и да искат да им послужа за изцеление. Може би имаше около 30-40 човека на седмица и всички тези хора са чували нещо за мен и затова идваха при мен, за да мога да им послужа.

И когато дадох интервюто по тази телевизия, направих изявление; това е област между 3-5 милиона човека: ако се намирате на територията на град Далас и точно сега се обадите на тази телевизия, в този момент, аз ще дойда при вас във вашия дом и ще ви послужа. Водещият на ТВ предаване не беше много зарадван от тази идея. Той се опитваше да ме спре да не казвам това и преди да свърши предаването, имаше 968 позвънявания. Така че направихме списък, не бях обучавал никого до този момент. Аз бях единственият, който правеше това. Така че оставих моя дом (на около 30 минути от Далас). Пътувах всеки ден до Далас. Правех предварителни уговори/срещи и почнах да посещавам тези домове. Отне ми 6 седмици да обиколя тези 968 дома (968/42 дена = 23 човека на ден, т.е. на всеки час по 1 човек). Когато им се обаждах и им казвах, че ще дойда, разбирах какъв е проблемът и по пътя аз вече започвах да се моля за този човек. И казвах: „Татко, когато стигна там, ще им положа ръце и Ти каза, че те ще бъдат здрави. Така че в името на Исус, точно това ще стане.“

След това, когато стигах, разбирах, че обикновено не е бил само този човек. Те са се обадили на всички техни приятели. Ето защо вместо един, имах 20-30 човека във всеки един дом. Така че аз прекарвах там час да се моля и да разговарям с хората. Те винаги искаха да ме нахранят, затова наддадох килограми за тези два месеца. През цялото това време аз просто пътувах и посещавах тези домове. И вече започнах да разпространявам посланието. И тогава аз не чаках да дойде някой, а те започнаха да ме търсят. Така че в началото можете да търсите хора, на които да послужите.

Можете просто да се движите из града да търсите хора и да им кажете: Здравей. Казвам се Здрависват се и докато се здрависват, не ги пускайте след здрависването; правете здрависването продължително, и докато си движите ръката надолу нагоре, те започват да се клатят задно с това. Когато спрете, човекът си дръпва ръката, но докато го здрависвате му кажете: Аз полагам ръце на болни и те се възстановяват. В името на Исус! Ето така можете да го направите.

Така го правех в началото. Ако човекът каже: НЕ, може да му отговорите: „Твърде късно е ☺ Вече закъсня. Много е лесно.“ Дяволът ще се опита да ви каже, че ако кажете на някого да се помолите, да му послужите, то тогава човекът ще ви се ядоса и няма да иска да има нищо общо с вас. Разбира се, че може да се случи и това, но в болшинството от случаите, когато аз предлагам да им послужа, хората започваха да плачат и да казват: „Молих се Бог да изпрати някого за помощ“.

Дяволът няма да ти каже тази част. Той иска да си мислите, че всеки един ще ви отхвърли, но вие трябва да се доверите, че Бог ви води в това дело, дори тогава, когато не чувствате, че Той ви води. Библията казва, че стъпките на праведния мъж и жена са направлявани от Господа. Там не пише, че ако те са се молили или те са постили. Там не пише, ако го почувстват. Там пише, ако си праведен, тогава твоите стъпки са направлявани от Бог. Просто се доверете, че Бог ви направлява и където и да отидете, отивате там за да вършите Божията работа. Когато се движите, Той знае как да ви направлява наляво надясно. Дори може нищо да не чувствате; просто се доверете, че Той ви води, че Той ви направлява до тези хора и да правите това, което трябва.

След това имаше въпрос, който звучи така: **Библията не казва ли да не бързаме да възлагаме ръце на всеки?** Да, но трябва да знаем, че Библията казва в Марк 16-та глава, че вярващите ще възлагат ръце, ще полагат ръце на болни и те ще се изцеляват. И в Евреи 6-та глава са споменати така наречените доктрини или основи на вярата. Една от тези е доктрината за възлагане/полагане на ръце. Има различни начини и причини за това. И едната от тях е да се изцеляват болните. Стихът, който говори да не бързаме да ръкополагаме, не се отнася за изцеление на болни. Става въпрос за ръкополагане на служители. Човек, който ще бъде ръкоположен за служение – това е съвсем друго направление, съвсем друга тема. Исус възлагаше ръце на болни, но Той внимателно избра 12-те ученика. Така че има разлика в тези случаи. Недейте да смесвате тези неща. Вие сте длъжни да възлагате ръце на болни във всеки възможен момент, когато можете да го направите.

Добре, нека да видим още въпроси. **Защо след като сме се молили болестите и симптомите си отиват, но после се връщат отново?** Казах ви това вчера. Не можете просто така да го избутате дявола; трябва да го победите. Ако не сте го победили, той може да се вдигне и да отвърне на удара и да направи обратни действия. Но ще питате: „Как да разбера, че съм го победил окончателно?“ Бог ще ви каже това, ще ви даде информация, че в тази ситуация сте постигнали пълна победа. Но чрез вяра установявате тази победа. Вие решавате, че това нещо си отива и че няма да се върне. Така че вие трябва да го установите с вяра. Има такива моменти, когато се молите и просто получавате знание, че край, всичко е свършено. Дяволът е победен. Ако гледате на симптомите и се направлявате от симптомите и се молите симптомите да си отидат, тогава това би означавало, че сте водени от това, което виждат физическите ви очи. Ако се откажете, тогава, разбира се, болестта може да се върне обратно. Защото сте го избутали, но не сте го победили. Това е вашето решение с вяра, че това нещо трябва да свърши сега и трябва да го установите, да го утвърдите във вас. Трябва да решите, че с това нещо всичко е приключено и аз няма да се занимавам с това повече. Така казваме на хората: че можем да ви изцелим, но не мога да запазя вашето изцеление, да съхраним вашето изцеление. Така че това е един друг въпрос, който беше зададен.

Как учите хората да останат в изцеление и да не го губят? Не обичам този начин на изразяване „загубване на изцеление“, защото не го срещаме в Библията. Ако ти си добре, здрав и си се разболял, отиваш при доктора, докторът ти дава лекарства, твоето състояние се подобрява. По-късно ако тази болест се върне обратно, ти няма да попиташ доктора как си загубил твоето изцеление. Ще кажеш: „Докторе, пак се разболях, пак се чувствам зле“. Но в църквата не се споменава това загубване на изцеление, като че ли Бог си го отнема от нас, но не се е случило това. Това са различни ситуации, различни случаи, различни атаки. Това би могло да бъде същият демон, който ви атакува отново. Но когато мислиш за това, че губиш изцеление, то тогава въпросът, който

аз задавам или който задават хората, е: „Какво направих, че загубих своето изцеление?“ И отново се получава така, че гледаме по неправилен начин.

Правилният въпрос е: „Какво е необходимо да направя, така че дяволът да бъде далеч от мен, след като съм го изгонил?“ Това е правилният въпрос. И отговорът е прост. Ето защо обучаваме хората, защото много хора са болни. Ние се молим за изцеление, те се изцеляват. Някои хора се молят за изцеление, само за да направят клип и да го качат в youtube, но това не е истинската грижа за хората. Това е само опит да имаме слава. Аз не обичам такива неща. Библията не ни казва просто изцелявайте хора, а правете ученици. Така че **ако си получил изцеление, начинът да запазиш своето изцеление, е да станеш ученик**; да се обърнеш към Библията, да изучиш това, което знае човекът, който ти е донесъл свободата. Изучавай Божието слово. Изгради силна защита в теб, в живота си против врага. Това е всичко. Има и други въпроси. Хората ме питат

Дали аз отричам важността на поста? Не! Аз не го отричам. Исус каза: „когато постите“, а не ако постите. Но трябва да постите с правилни мотиви. Аз съм постил в продължение на 15, 16 години. Това е моят пост, не употребявам зеленчуци. ☺ Трябва да разберете какво Библията говори относно поста. Реално постът има не чак толкова голяма връзка с храната. Трябва ли да постите за да получите изцеление? Съгласно Бога – не! Науката, медицината са потвърдили вече, че ако си болен и постиш, 99% от всички болести могат да бъдат премахнати и да бъдеш изцелен, просто чрез гладуване, чрез постене. Имам предвид лишаването от определени храни. Но това е естествен метод. Това няма нищо общо със свръхестественото изцеление; това спомага на тялото ви да си почине и да си изхвърли токсините. Ако ситуацията е такава, когато няма токсини, тогава тялото има способност да се изцели. И именно точно по този начин Бог ни е създал да функционираме. И именно заради това е добре редовно да се гладува този вид пост, но това е медицинската страна на въпроса това не е нещо, което говорим тук.

Говорим за духовната част. И именно в духовната част е място, където християните правят грешки. Повечето християни постят по начин, чрез който виждат, че ще накарат Бог да направи нещо: да ги изцели, да им даде сила да изцеляват други. И както е казано, ако детето не иска да яде, то просто отказва да яде, докато не получи нещо, т.е. то отказва да се храни, за да му се угоди на нуждата. Това е манипулация спрямо Бог; все едно се опитваме да извиваме ръцете на Бог за да получим нещо. Това не е мотивът; това не е начинът на пост. Постим, защото това ни помага да умрем за нещата от света. Ако прочетете книгата на Исаия 58-ма глава, там е написано защо и как да се прави поста. Има една цяла глава и само на едно място е спомената храната. И по някакъв начин всички започнаха да мислят, че постът е свързан само с храната. Това, което открих е, че ако си гладен, ако искаш да се храниш и нямаш пари да се нахраниш, тогава просто провъзгласи пост. Защото в момента, в който решиш да постиш, поне 5 човека ще те поканят да те нахранят ☺ Това е начинът, по който работи. Ето защо Исус каза: „Не обявявайте, че постите“.

Направете го скришно и Той ще оцени това. Трябва ли да постим, за да получим сила от Бога? Не, това, което постът прави е, че ви помага да контролирате тялото си. В Исаия 58-ма глава е написано, че Бог упреква Израел за това, че те не постят по правилния начин. Там е написано: „За такъв пост ли съм ви призовавал?“ Бог казва: „Това, което правите, Аз не го наричам пост“. Защото Бог казва: „Вие казвате, че ще постите, но продължавате да вършите всекидневните си работи“. Ако си решил да постиш, не просто избягвай храна. Пригответи храна и занеси тази храна до болните хора. Но хората не постят по този начин. Те обявяват пост и казват: „Аз не мога да ям сега, аз съм в пост“. Така изглеждаш по-свят. Исус правеше ли така? Исус каза, че вече си получил наградата си. Исус каза: „Оправи косата си, измий лицето си, изглеждай щастлив и радостен, като всеки един нормален ден. След това отиди и занеси храна на гладните, на нуждаещите се.“

И Той каза в Исаия 58-ма глава: „Това е постът, който Аз избрах“. Това е нещо, което Бог нарича пост. Ако искаш да постиш, пости по този начин – премахни соченето с пръст. Бог не се интересува от твоята храна, не се интересува от това, че не си ял един ден, защото това няма

значение. Ако постиш и продължаваш да съдиш хората, да ги сочиш с пръст, Бог казва: махни си пръста, с който сочиш. Ако искаш да постиш, се въздържай от осъждане. Постът е, когато се отделяш за Бог, споделяш време с Бог, когато се отделяш от нещата в света и се фокусираш в духовните неща на Божия Дух. И Бог тогава казва, това е пост. Той казва: когато правиш така, Аз ще направя вашата светлина да започне да свети по-ярко. Той казва: тогава твоето оздравяване ще дойде по-бързо. Бог не се вълнува толкова много от тази част, свързана с храната. **Бог се вълнува повече от това, което вършиш по време на поста.** Не ви е необходимо да чакате това време, за да почнете да гладувате. А трябва да махнете соченето с пръст. Разберете: всеки ден се въздържам от храна. Разбирате ли ме? Всеки ден съм в пост.

Защо някои хора служат с изцеление и получават резултати бързо, а други изобщо не получават резултати? Когато изпълнявате Божието слово, когато правите това, което казва Божието слово и ако го изпълнявате, правите го с вяра, няма нито един случай да няма резултат, ако го правите така. Вие ще кажете: „не е вярно. Аз се молих, аз вярвах ,но резултати не видях“ . Добре, нека да изясним ситуацията. Аз не казах, че винаги ще видите резултати. Разберете, вие мислите или говорите или считате, че няма резултати, само защото не сте ги видели с физическите си очи. Когато посадите семе в земята и отнема от 2 до 3 седмици то да покълне, ако сте го посадили на 6-15 см под земята, то реално е започнало да расте още в момента, когато сте го посадили. Но през цялото това време, докато то се появи на повърхността на земята, то расте. И накрая, то ще порасте до такава степен, че ще можете да го видите с физическите си очи. Само заради това, че не сте го видели с физическите си очи, това съвсем не означава, че то не расте. Необходимо е на семето две седмици да порасне, да речем 15 см до момента, в който то покълне и се покаже на повърхността. Това правило не се променя независимо от нищо. Семето расте със скоростта, която е нормална за него.

Добре, да приемем, че сте заровили едно семе на 15 см под земята и всеки ден отивате на мястото, където то е заровено и всеки ден изсипвате по една кофа пръст отгоре му. И сега ако в началото сте имали 15 см с една кофа пръст, сте добавили още 30 см. Въпрос: Колко време ще отнеме на семето да премине през тази почва, която вече е 45 см, за да се види на повърхността? По-дълго, нали? Добре, ако всеки ден правите това – изсипвате пръст върху семето, то расте, но всеки ден, насипвате отгоре му пръст. Това да речем дърво, което би трябвало да порасне, може да порасне до пълен ръст, а вие изобщо да не успеете да го видите на повърхността. Слушайте сега внимателно; това е сериозна работа: първо, да кажете нещо, което Бог ви е казал да направите и след това прибавяте, че Бог не е изпълнил Неговата част. Не можете да свършите вашата част и да бъдете по-уверени от Бога, който трябва да извърши Неговата част.

Църквата се нуждае от нова доза откровение относно Бога, за да не обвиняваме Бог. Както жената на Йов, която се опита да го направи. Трябва да си признаете, че това, което правим, е нашата част, а Бог прави Неговата част. И ако има някой, който не си е направил неговата част, то това винаги сме ние хората, а не Бог. На нас ни е необходимо по-голямо уважение към Бог. И трябва да знаем, че говорим за живота на хората. Това не е игра; това не е просто някакво служение, това касае живота на хората. Това не е просто служение, в което мислите, че можете да се включите. Не правите правилата; Бог прави правилата, Той ги е установил и вие просто се съгласувате с тях. Но трябва да бъдете сигурни, че тези правила, които Бог е установил, според вас са същите тези, които Бог реално е установил, а не тези правила и човешки традиции, които някой някъде ви е казал.

Повечето въпроси, с които се занимавам, са поради това, че сте чули, че някой друг ви е казал нещо различно от това, което аз съм казал и че даденото нещо не е заработило по начина, по който ви е било казано от някой друг. Не съм отговорен за това, което някой друг ви е казал неправилно. Всичко, което казвам, е това, което Библията казва. А Библията казва, че Бог е по-верен от човека. Трябва да разберем, че ако правим това, което Бог казва, няма такъв вариант нищо да не се случи. Когато възлагате ръце на болни, ако вярвате винаги нещо се случва, винаги. Но това е

решение, което трябва да вземете. Трябва да решите, че когато се докоснете до човек, нещо ще се случи и това може да е моментално, може да отнеме някакво време. Ако отнеме някакво време, тогава просто се радвайте, защото това време е времето, когато можете да се покажете верен на Бог. А когато става моментално, реално показвате на Бог, че сте имали вяра само за 1 сек, за 1 миг. Когато отнема време, тогава имате възможността да останете верен по-дълго време. Когато всички казват: „Нищо не се случи“, тогава вие ставате и казвате: „Аз вярвам в Бога!“

Можете да вярвате, каквото си искате. Можете да вярвате на вашите очи. Можете да вярвате на обстоятелствата. Но аз ще вярвам, че Бог е верен на словото Си! И това е вяра. Автоматично приемете решение да вярвате, че ако сте изпълнили това, което Бог ви е казал, то тогава със сигурност нещо се случва. И позволете ми да ви кажа как дяволът може да се опита да ви излъже. Имаше една жена, която дойде при мен за молитва. Тя каза, че докторите са ѝ казали, че може би има рак на гърдата; били доста сигурни. Направила си е тестове и тестовите потвърждават, че тя има рак на гърдата. Тя идва при мен и казва: „Докторите казаха, че имам рак на гърдата. Бихте ли се помолили за мен?“ Разбира се. Заповядахме на рака да умре и да напусне това тяло. Тя се върна при докторите. Докторите проверяват и казват: „НЕ, ракът си е там и трябва да отрежем гърдите ви. И това трябва да стане бързо, преди той да се е разпространил“. Тя повярва на докторите, направи си операция, махнаха ѝ гърдата и след това те правят тест на клетките, които са премахнали, направили подробна проверка на цялата тъкан и не открили нито една ракова клетка. Бог я е изцелил, но благодарение на това, че не са могли да установят точно и повярвайки в този момент на докторите, това ѝ костваше гърдата.

Мога да разказвам много подобни случаи. Трябва обаче да решите на кого ще вярвате; зависи от вас. Всичко, което знам, е което Библията казва. Исаия 53-та глава: „Кой е повярвал на нашето съобщение, кой е повярвал на известието ни и на кого се е открила мишцата Господна?“ Бог отговаря на Своя собствен въпрос. Кой е повярвал в известието ни и на кого се е открила мишцата Господна? И отговорът е: На този, който е повярвал нашите думи. Това трябва да разберем. Аз не съм против докторите, не съм против медицината. Те са помогнали на много християни да останат достатъчно дълго живи да достигнат до истината. Добре, докторите, медицината – Божият начин ли е за изцеление на хората? НЕ! НИКОГА! Бог никога няма да направи замяна на съвършения метод за друг метод, който не работи. Следващият път, когато някой ви каже, че докторите са Божият начин за изцеление на хората, казвайки всъщност, че това е начинът, по който Бог иска да даде изцеление, това, което ви казват е всъщност, че докторите се явяват служителите на Бога, т.е. служители в изцеление. И ако това е така, тогава докторите не трябва да вземат пари за вашето изцеление. Защото изцелението е подарък, за който вече е платено. Не трябва да плащате; ако трябва да плащате, това вече не е подарък. Изцелението е подарък от Бога.

Ако изцелението чрез докторите беше Божият метод, тогава значи и докторите на фараона се явяват Божии служители, защото тогава те вече са имали някаква наука за изцеление. При повече от 30% от хората, на които служи, се налага да се моля техните тела да бъдат възстановени; 30% от хората, от грешките, които докторите са направили в тях, върху телата на хората. Налага се да служи Бог да възстанови това, което докторите са развалили. Това не е Божията воля! Докторите могат да ви помогнат да ви съхранят живи, но на мен не ми е необходим доктор. Намерих по-добрия начин и е много по-евтино за мен, но за Исус струваше всичко. Аз има Псалом 91, аз имам Лука 10:19, аз имам 1Йоаново, което ни казва, че е Божията воля аз да просперирам; да бъда здрав – това е Божията воля. Не е Божията воля да получавам изцеление. Божията воля е аз да бъда здрав в Божествено здраве и да не ми е необходимо да ме изцеляват. Но ако не съм достигнал до този стандарт, до това ниво, ако не ходя в това благословение, тогава Бог ми помага чрез изцелението. Но Неговата воля е да бъда здрав.

Когато човек ми казва: „Какво правиш, когато нямаш резултат?“ Не знам такъв случай. Резултат винаги има. Понякога се сблъскваме със ситуации, в които резултатите, които очакваме,

не ги виждаме достатъчно бързо. Ето за това аз съм тук – за да ви обуча вас, да ви екипирам преди да сте влезли в такава ситуация. Най-добрата защита е атаката. Недейте да чакате, когато дойде болестта за да реагирате по някакъв начин. Действайте преди тази стъпка, изпреварвайте събитията. Научете се какво означава да живеете живота на Бога. Ако винаги сеете изцеление, тогава не би трябвало да се притеснявате, че ще бъдете изцелени, защото това ще бъде постоянен живот във вас. Ходил съм по целия свят и сея изцеление и постоянно жъна здраве. И понеже постоянно жъна здраве, много рядко се нуждая от изцеление. Това е нова милост всеки ден, това е нов живот всеки ден.

Тази сутрин бях пред мивката в хотела и там имах една чаша; исках да измия чашата за вода с чиста вода. Отделно имах една бутилка с кока-кола. Докато водата течеше, тази вода преливаше от чашата и я измиваше. След това взех бутилката с кока-кола, излях кока-колата в мивката, водата течеше в чашата и някак не можех да успея да излея струята от кока-кола в сифона. Така че взех бутилката кока-кола и просто я излях в чашата, в която имаше чиста вода. В момента в чашата, в която имаше чиста вода, стана кафява, но моментално водата стана отново чиста. Защо? Защото водата, която течеше от батерията, беше толкова силна, че успя да изхвърли кафявата кока-кола от чашата и тя отново стана чиста. И така ми дойде тази мисъл: аз живея по този начин. Божият Дух е в моята утроба. Тези реки на жива вода са толкова силни и се изливат чрез мен постоянно. Затова всичко, което дяволът се опитва да хвърли върху мен, то даже не може да се задържи, защото толкова бързо бива измито от тези реки на живот. И това се нарича Божествено здраве. Вие трябва да живеете по този начин в Божествено здраве.

Ще кажете: „Как го направи това?“ Първо: Реших да повярвам, че това е възможно; да повярвам, че това е Божията воля и да взема решение да живея именно по този начин. След това да се погрижа, че имате реки от жива вода, които текат от вашия дух и могат да измият всичко нечисто, което попада – не просто болести, грех, всичко, което не е от Бога. Ако то влезе, веднага бива измито и дори няма време да остане в мен. Просто вземете решение и след това започнете да давате тази жива вода. Просто позволете ѝ да се излива от вас. Исус каза: Нека вашата светлина да свети. Знаете ли какво каза Той? Той не каза: Направете вашия живот да свети. Той каза: Позволете му. Твърде много хора се опитват да накарат светлината да свети, а това, което трябва да направите е да Му дадете възможност да свети. Не се опитвайте да Го карате, просто я оставете да свети, да прави това, което трябва да направи.

Ако имате осветител, който е свързан към електрическата мрежа и тази лампа да речем излъчва светлина, няма нужда да я карате да го прави. Единственият вариант да ограничите светлината или да я накарате да не се разпространява е да я скриете за да не може светлината да излезе навън. Исус не каза, че трябва да накарате светлината да свети, а да ѝ позволите да прави това, за което е създадена. Тук, в това помещение, на нас не ни е необходимо да застанем до всеки един осветител, до всяка една лампа и да мятате с ръце за да караме светлината да се разпространява към тъмнината. Това, което правим, е да оставим светлината да направи това, което трябва да направи. Тя се разпространява, разсейва и премахва тъмнината. На вас не ви е необходимо да се притеснявате за това, че има тъмнина, а това, което трябва да направите, е просто да включите светлината, да включите лампата. Защото светлината ще победи тъмнината.

Позволете на вашата светлина да свети; не се опитвайте, не се напъняйте, позволете ѝ просто да свети. Вие сте клонът, който е вързан към лозата. Исус е лозата. Клончетата не се напъняват за да бъдат живи, за да тече живот през тях. Клончетата са живи, защото са прикрепени към лозата. Не се опитвайте да изцелявате; изцелението се излива от вас, то е част от вас. Просто МУ позволете, позволете на светлината да свети чрез вас. На вас не ви се налага да бутате, да се напъняте. Просто ѝ позволете да свети. Просто хванете за ръката човека. Искам да ви обясня нещо, защото това е част от въпросите, които задавате; едно от нещата, които се случват, когато служат на хора. Като пример ще разкажа как нормално служат в изцеление. Не е задължително да използвате и двете

ръце, но е най-добрият начин физически да ви обясня какво се случва. Вижте, не се опитвайте да си мислите, че това е, което правя. В момента описвам това, което се случва, когато хвана хората за ръце. Всичко, което правя, е да дишам, то е като една въздишка. Толкова е просто, не е ли просто? Просто го държиш за ръце и все едно издишваш. То е все едно да вземете нещо и да кажете: Искam да ти го дам. И човекът казва: Добре. И ти казваш: Пфууу, давам ти го. Това е. Знам че звучи супердуховно, но това е, което правя.

В Деяния 3-та глава Петър заедно с Йоан отиваха към храма за молитва, което означава, че те все още не са се молили. Така че на вас не ви се налага да се премолите за да изцелявате хора. Може да чувствате необходимост да се молите повече и все едно докато отивате по пътя за молитвеното служение да почнете да изцелявате хора. Не е необходимо първо да се молите за да отидете да изцелявате хора. Ако вършите нещата така, тогава имате повече причини да благодарите и да се молите на Бог. Ако въпросът е в това колко много си се молил, тогава отново акцентът е върху теб, какво ти си направил. Трябва да разбереш това. Той не каза, че аз го правя. Той каза: „Божият Дух на моя Отец е Този, Който го прави“. И те отиват и виждат този куц човек от рождение. Този човек проси пари, той не иска изцеление, той иска пари. И Петър отива до този човек и казва: „Злато и сребро аз нямам, но това, което имам, давам ти го“. Какво имам аз? Каквото имам, давам ти го. Давам ти го. Това, което имам, давам. Аз позволявам моя живот да свети. И той каза на човека: „В името на Исус Христос от Назарет, стани и ходи!“

И човекът не знаеше как да стане. Той може да е започнал да се движи бавно. Твърде бавно за Петър и затова апостол Петър го хваща за дясната ръка и го издърпва силно. И внезапно, в момента, в който го издърпва, неговите стъпала и глезени получават сила и той получава изцеление. Започва да скача, да ходи и да прославя Бога. Защо? Защото клонът е позволила на лозата да тече сила чрез него. Клонът не се опитва да бъде клон. Той просто позволява това, което има в нея, да тече навън. Това, което имам, това давам – това е, което правя. Всеки път виждате ли как го правя? Виждате ли как издишвам физически? Много често е така. Ако стоите до мен, даже ще чуete как ги хващам за ръка, понякога си навеждам главата, понякога гледам нагоре, затварям си очите и има един такъв момент, когато казвам: В името на Исус – пфууу – тогава се случва това. Тогава влиза, протича животът.

Не се опитвам: „Ооооо, Боже, ооооо, всемогъщи Боже, ДОКОСНИ ТОЗИ ЧОВЕК. АЗ ЗНАМ, ЧЕ НЕ ГО ЗАСЛУЖАВА! ОООО, БОЖЕ, АКО ТИ САМО МОЖЕШ В ТВОЯТА БЕЗКРАЙНА МИЛОСТ ДА НАМЕРИШ ПРИЧИНА ДА ДОКОСНЕШ ТОЗИ ЧОВЕК, КОЙТО НЕ Е ДОСТОЕН. ОООО, БОЖЕ НАПРАВИ ГО СЕГА. НАПРАВИ ГО СЕГА!“ Не можеш да го направиш така. Не можеш да го направиш в болницата. Те веднага ще ви изхвърлят навън, веднага ще ви кажат: „ШШтт, тихо, смущаваш всички хора, ти плашиш хората“. Не сме служители на крещенето. Не казвам, че е грешно понякога да повишим тон и да служим с повишен тон. Само казвам, че сме служители на живота. Исус каза: „Едно ви трябва, ако имате Сина, вие имате живот.“ Той каза: Дяволът дойде, крадецът дойде, за да открадне, за да убие, и за да погуби. И в противовес на това, Той каза: Дойдох за да имате живот и за да имате живот в такова изобилие, че да имате повече от това, което ви е необходимо на вас и че имате повече от това и имате живот да дадете повече.

Това означава живот в изобилие. Това е което имам. Това, което имам, ме поддържа да бъда здрав и имам толкова много в излишък, че мога да ви дам за да ви направя здрави. Защото имам Сина, аз имам живот в изобилие. Това, което имам, това ви давам – няма по-просто от това. Не мога да го направя по-просто. Мога да го дам на един възрастен и възрастният няма да помисли, че аз съм странен. Мога да го дам на дете и те няма да се уплашат. Това е животът. Просто отидете и раздайте това, което имате. Вие сте духовно безмерно богати. Вие сте били благословени. Вече сте благословени. Бяхте благословени с всяко едно небесно духовно благословение, всяко едно; не някои, а всяко едно духовно благословение в небесни места - Ефесяни 1:3. Какво може да ви липсва? Изцеление? Духовно благословение ли е? Да, значи го имате. Вече сте били благословени

с това. Сила ли ви трябва? Духовно благословение ли е? Да, значи вече го имате. Вярата? Духовно благословение ли е? Значи го имате. Не е ли просто?

Това е животът, който Исус дойде да ви даде. Той даже не си е представял възможност за недостиг, нещо да не ни достига. Вижте, когато започнете да растете в Христос, колкото повече растете, толкова повече приличате на Него. В процеса на този растеж, може да имате мисли: може би нямам достатъчно дарове, нямам достатъчно вяра, достатъчно помазание имам ли, достатъчно сила... Всички тези мисли дори няма да бъдат във вашия ум. Всичко, което ще мислите, е че аз обичам този човек, защото Бог го обича. Този човек е ценен за Бога, защото Исус Христос умря за него. Навярно този човек е толкова силно обикнат от Бога, Той толкова силно обикна, защото Той изпрати собствения Си Син. И Неговата любов сега е в мен чрез Святия Дух, за да мога аз да го обичам чрез Неговата любов. И ако го обичам с Божията любов, то тогава какво мога да не дам на този човек. Библията ни казва, че Бог не задържа никакво добро нещо от Неговите си деца, от Неговия народ. Бог не е задържал нищо. Затова ви казвам всичко, което знам.

Хората казват: „Ако им разкажеш всичко, то тогава не се ли страхуваш, че един ден няма да имат нужда от теб?“ Живея заради този момент. Живея за това да дойде този ден, когато няма да се нуждаете от мен. И когато този ден дойде, ще мога да прекарам повече време с моите внуци, да виждам как те растат, да не изтървам техните рождени дни, за да не ме питат защо не съм присъствал на тяхното празненство за рождения ден. Но докато дойде този ден, трябва да им казвам: „Защото има хора, които Исус обикна толкова много, толкова силно, че Исус ме помоли да отида там и да им разкажа за Неговата любов и да им я покажа“. Това е, което се налага да разказвам на моите внуци, защото изпуснах техните рождени дни за това. Наложих ми се да прекарам рождения ден на жена ми не в моята страна, а да го прекарам с други хора. Това е цената, която плащам. Това е цената, която моето семейство плаща, за да може тези хора, до които се докоснете, да живеят. Ето за това го правя. В името на Исус Христос. Амин!

СЕСИЯ 20

Ще отговоря на няколко въпроса зададени от вас. И следващият въпрос е: **Какво бихте казали за хора, които съставят различни таблици затова как да се справят с конкретни болести? Как се отнасяте към тези теории?** Не можете да се доверите на такива таблици. Не казвам, че няма никаква истина в тях. Просто това, което казвам, е че не сте призвани от Бог за да следвате тези таблици. И причината е, че ако имате списък от болести, а също така и греха, който е причинил тези болести, тогава най-напред, когато някой дойде при вас и ви каже диагнозата или болестта, която има ти, спираш в този момент да гледаш на човека като на човек, който се нуждае от свобода. Превръщаш се в съдия и започваш да отсъждаш греха, който е причинил и предизвикал тази болест. Нашият пример е Исус Христос, не някой друг.

Исус никога не се е занимавал с корена на болестта. Защото коренът на болестта не винаги е свързан с греха, който си направил. **Коренът на болестта е дявола.** Толкова е просто. Вижте сега, имате дявол, да речем, имате грях и имате болест. Аз не се занимавам с нещата, които са по средата. Занимавам се с реалния корен, а коренът е дявола – причината. Исус не каза, че грехът е дошъл да открадне, да убие и да погуби. Той каза, че дяволът дойде да го направи. Знаем, че последствията на греха, са смърт. Но никога не сме виждали Исус да се разправя с него. Добре, ще ви го кажа така. Колкото повече знаете за състоянието на човека, толкова с по-малко Божия сила оперирате. Колкото по-малко се налага да знаете, тогава повече Божия сила ще действа чрез вас. Когато имате сила да победите каквото и да е и вие знаете това, тогава не ви е необходимо да знаете причинно-следствената връзка.

Нашата задача не е да помогнем на човека да получи изцеление, а чрез нас да бъде изцелен и да бъде свободен. Повечето хора превръщат изцелението в консултация и говорят на хората:

„Когато се отървеш от този грях, тогава ще се изцелиш“. Опитват се да извършат някаква консултация, но ние не сме призвани за това. Исус освобождаваше хората и след това Той ги правеше ученици. Той им помагаше да станат зрели, Той ги водеше. Това, което прави църквата, е че се опитваме да ги обучим, да ги консултираме в свобода. Исус ги освобождаваше и след това ги обучаваеше, правеше ги ученици. Църквата се опитва да ги направи ученици, за да учат след това свобода. Когато бяха с Исус, те бяха свободни още от самото начало. И сега с много хора се получава така, че години наред не са свободни. И това не изглежда като примера, който Исус ни е оставил.

Нужно ли е хората да бъдат ученици? Разбира се и консултирането е част от това. Но да бъдат свободни, първо се прави освобождението, и след това трябва да бъдат обучени да станат ученици – как да продължат да се движат в Христос. Ние се новородихме в царството, но вместо това се опитваме да правим това, което Моисей правеше с израилтяните. Вземаме период от 40 г. за да занесем хората в обетованата земя. Исус не правеше така. Когато започнете да гледате на тези книги, в които се обясняват болестите, корените на болестите, греховете, ставате съдия. Вие дори не знаете дали това е правилно или не. Ако осъждате някого, тогава по-добре е да сте сигурни, че сте абсолютно прави. Защото ако съдите грешно, тогава вие също ще бъдете съдени по същия начин.

Бог не ви е призовал да бъдете съдия, Той ви е призовал да бъдете освободители. **Когато знаете, че можете да победите нещо, не се тревожете за това как е станало това.** Помагате на хората и след това ги правите ученици. Това е проблемът, който се получава чрез тези таблици, тези списъци от болести и грехове. Знам, че много имат тези неща. Аз също открих някои неща, но трябва да запомним най-важното: Исус е нашият пример – никой друг, без значение кои са. Не ме интересува колко докторски степени имат, колко голямо служение имат, Исус е нашият пример. Ние трябва да следваме Неговия пример. Да не следваме примера на човеци, които не следват примера на Исус. Исус никога не е попитал човека за неговия грях, Той просто им прощаваше, Той просто ги освобождаваше.

Пише, че когато Исус отиде в Синагогата и започна да учи, дойде една жена, която беше прегърбена и не можеше да се изправи. Там е написано, че в момента, в който я видя, Той я извика да дойде при Него и ѝ каза: „Жено, бъди свободна от своята немощ!“ Никакви интервюта, никакво дълбаене в миналото ѝ, никакви въпроси; просто декларация, заповед, провъзгласяване, че тя е свободна! В повечето от днешните ситуации на човека трябва да кажем: „Жено, днес е твоят ден. Имаш ли достатъчно вяра? Има ли грях в твоя живот? Има ли някакви наследствени родови проклетия? Според това, което виждам, изглеждаш като че ли имаш артрит. Това значи, че имаш горчив дух, дух на огорчение. Ако се освободиш от огорчението, тогава ще бъдеш свободна.“

Исус не е правил такива неща. Исус каза: „Жено, ти си свободна от своята немощ“. След това положи ръка върху нея и тя стана свършена, цялостна. Това е Исус. Трябва да се върнем към това, което Исус правеше. Искам да ви дам една насока. И можете да използвате тази насока във всяка проповед, която чувате; всяко едно послание, което слушате, независимо кой говори. Когато проповедта завърши и сте готови да излезете, трябва да попитате себе си: „Вярвам ли аз в това, което чух и ще практикувам ли това, което чух? Ако го направя, ще изглеждам ли повече като Исус или ще изглеждам обратно, по-малко като Исус?“ Всяка проповед, послание, което сте чули ако действате в съответствие с нея, трябва да ви доведе до това самите вие да започнете да изглеждате повече като Исус, а не по-малко като Исус. Амин! Толкова е просто всичко.

Библията ни казва, че трябва да се изобразим в образа на Исус Христос, не в образа на Джон Лейк или Смит Уигълзуърт или Бени Хин или Кари Блейк, но именно в образа на Христос. Всички трябва да израснем да изглеждаме като Христос; нито един друг човек, не като някой друг човек. Павел каза: „Следвайте ме, както аз следвам Христос. Ако аз ви водя към Христос, да изглеждате като Него, тогава слушайте ме. Ако видите нещо в моя живот, неща, които Христос би направил, тогава подражайте на тези неща. Но всичко, което виждате, което не изглежда като Исус или ако

видите нещо в живата ми, което не изглежда като Исус, тогава го игнорирайте. Следвайте нещата, които изглеждат като Христос“. Ето така живея моя живот и начинът, по който аз решавам кого ще слушам и списъкът е кратък. Трябва да решим как ще живеем. Когато стоим пред Бога, когато застанем пред Бога, там ще стоите сам. Няма да стоите като част от една група. Ще трябва да отговаряте сами за себе си.

Сега искам да отговоря на още няколко въпроса. **Използва ли Бог болести да ни предпази от това да съгрешаваме?** Познавам един християнин, който планува да съгрее, но това означава, че не е християнин. Християните не планират да правят грехове, особено да изменят на жените си. Той може да е бил член на църква, да е ходил на църква, но не е бил християнин. Християнинът е като Христос, а църковният член е като надпис на вратата. Надписано е, че той си е счупил крака за да не може физически..... Бог не му го е направил това. Ако Бог ми беше казал, щях да го направя вместо него. Така че въпросът е: Бог ще предизвиква ли да се случи нещо физическо, за да ви предпази от греха? Не! Причината е, че преди всичко, в този случай според Исус човекът вече е извършил грях, защото вече е планирал да го направи. Така че той вече е виновен. Амин! Ако Бог е направил това нещо конкретно за да го предпази от грях, знам че Бог не гледа на лице, тогава Бог трябва да го направи за всеки човек. Сега Бог очаква от вас вие да вземете решение да не грешите.

Както казах по-рано, ако Бог ви заставя да вършите нещо, то тогава Той би взел всеки един грешник, би го завел, би го завлякъл до олтара и би го спасявал по този начин. Защото знаем, че Божията воля е всеки да бъде спасен. Ако Бог не е искал да направи това, тогава няма да направи и другото. Трябва да излезем от тази идея, че Бог предизвиква или причинява тези неща. Бог може да използва всичко. Какво имам в предвид като казвам това? Чувал съм хора да казват: „Бяха от Бога и получих инфаркт. И докато бях в болницата, докато се възстановявах от този инфаркт, аз се спасих. Така че Бог е използвал този инфаркт, Бог ми даде този инфаркт, за да мога да се спася.“ Това обаче не е истина. Има съществена разлика между това, което Бог дава и това, което Бог използва.

Казвате на вашето дете: „Не бягай, не бягай!“, но все пак детето бяга. Детето се спъва и пада, ожулва си коленете, ожулва си ръцете. Започва да тече кръв, детето започва да плаче. Какво правите тогава? Искате да ги прегърнете. Искате да спрете болката, но също така искате да му кажете: „Нали ти казах да не бягаш! Нали те предупредих! Това се случи, защото не ме послуша.“ Какво направихте току-що? Използвахте тази ситуация за да обучите детето. Това означава ли, че сте бягали зад детето и вие сте го спънали? Не, разбира се, не сте предизвикали това нещо. Но използвате тази ситуация, за да можете да научите детето. Така че в този смисъл Бог не го е направил. Но ако Той е използвал този момент да ви научи какво е Божията мъдрост – не да бягаш. Аз те предупредих, не бягай. И детето си мисли: „Ти просто не искаш да ме оставиш да бягам; аз просто искам да се веселя“. И Бог казва: „Не исках да бягаш, защото предвиждах какво ще стане: че ти ще паднеш и това ще ти донесе болка“.

Бог има мъдрост, която детето все още няма. Ето как Бог показва това. Той казва: „Не греш, защото за греха има последствия. След като се случи нещо: Нали ти казах да не го правиш, защото това има последствия.“ И това е мъдрост. Амин! Толкова е просто. Просто защото нещо се е случило, не значи, че Бог го е извършил. Просто защото Бог е пророкувал нещо, не означава, че Той би искал това да се случи. Защото има разлика между това Бог да пожелае нещо да стане и това че Бог знае какво ще се случи. Само заради това, че Той знае, не значи че Той го желае. Амин!

Някой може да каже: искаш да кажеш, че всичко което се случва, не е Божията воля? Да, Божията воля не винаги се осъществява. Не всичко, което става, е Божията воля, защото ние знаем, че Божията воля е всички да бъдат спасени, но знаем също, че не всички ще се спасят. Така ли е? Божията воля не се осъществява винаги. Исус каза: Молете се по този начин – Твоята воля да бъде на земята, както е на небето. Ако Божията воля се изпълнява винаги автоматически, тогава ние няма да имаме нужда да се молим за това, което Исус ни каза.

Божие слово казва, че не всеки един, който казва: „Господи, Господи“ ще влезе в царството небесно, а този, който върши Божията воля на Моя Небесен Отец. Виждаме, че не всеки извършва Божията воля. Амин! Ето защо Библията ни казва в Римляни 12-та глава: „Но се преобразявайте чрез обновяването на ума за да познаете от опит каква е Божията воля“. Ако Божията воля се осъществяваше автоматично, тогава няма да имате нужда да обновявате ума си за да разберете какво се случва. Защото всичко, което се случва, щеше да е Божията воля. Но ако трябва да обновявате своя ум, това означава, че Божията воля обикновено е обратната на начина, по който мислим с плътския си ум. Трябва да променим нашия ум за да мисли в съответствие с Божието слово, Божия ум. Всеки един въпрос, проблем, какъвто и да е казус в църквата идва от необновяването на ума.

Обновяването на ума обаче е процес. Може да бъде много бавен, но може да бъде бърз процес. В зависимост от това колко вашият ум е обновен толкова вие духовни ще бъдете. Колкото вие сте духовни не зависи от това колко духовно вие се държите. **Колко сте духовни зависи от това колко е обновен вашият ум да мисли с ума Христов.** И колкото повече вашият ум е обновен да мисли като ум Христов, толкова повече израствате да изглеждате като Исус. И до степента, до която вашият ум е обновен, вашите действия се променят в това съответствие; по същия начин както действията на едно дете се променят в съответствие с неговата възраст. Доказателство № 1 за зрялост е колко отговорност можете да приемете да носите.

Знам толкова много християни, които се мислят за много духовни – искат да пророкуват, искат да имат чудеса и в същото време не искат да носят отговорност. Те биха искали да бъдат както ги наричаме в Тексас „еднооки рейнджъри“; единаци, които обикалят насам-натам. Ходят там, ходят там, нямат никакви връзки с никого, нямат никаква отговорност за никого. Нямат връзки с хора, които са на тяхното духовно ниво. Не позволяват на никой друг да им говори в живота. Степента, нивото на духовна зрялост не се базира на това как вие позволявате на хора да ви пророкуват. Вашето ниво на духовна зрялост може да бъде оценено по това на кого позволявате да гледа на вашия живот и да ви поправя; да наблюдава вашия живот и да ви поправя. Не просто да ви пророкува в живота.

Има много такива т.нар. пророци, които са лъжепророци, които пророкуват чрез своя ум, от своите си мисли. Това е едно от най-лошите неща, които могат да направят. Когато апостол Павел беше спасен, Бог вече знаеше какво той можеше да направи за Него, знаеше нивото на служението му. Но с новороден християнин – може да са е спасил по време на службата - Бог би могъл да ви покаже какво ще направи с неговия живот. Той може да има призив да бъде следващия Райнхард Бонке, но най-лошото нещо, което можете да направите, независимо от това, че Бог ви го показва, ако вие не сте зрял, ще отидете при него и ще кажете: „Бог ви казва: Ти ще бъдеш велик евангелист. Милиони хора ще дойдат на твоите служения. Бог ще те използва толкова силно, по-силно от всеки един друг“.

Мислите си, че само заради това, че Бог ви го е показал, сте длъжни да го кажете на този човек. И не разбирате, че реално в този момент отваряте врата за дявола. Този новороден християнин може да отиде в гордост и неговият живот да се развие по различен начин. Вие казвате: „Но Бог ми го показа“. А, Бог го показа, но ако ти си зрял, би казал: „Господи, ако това е Твоята съдба за този човек, тогава ще има много ходатайстване за него. Господи, защити този човек. Пази го от враговете му, за да не може той да се отклони от пътя. Боже, аз се моля за този човек да бъде защитен, да може да расте, да се научи и да функционира, да оперира по начина, по който Ти си го призовал да бъде. Господи, окръжи го с верни хора, истинни хора, честни хора; хора, които имат чистота, които ще му помагат да държи ръцете горе.“ Ето за това Бог ви го показва, не за да му разкажете просто така всичко, защото на вас не ви е необходимо да разказвате на този току-що новороден човек.

Виждали сме това много пъти това в църквата. Някой известен човек се спасява и на следващата неделя вече искаме да проповядва, да свидетелства. Защото искаме да го използваме като трофей и да кажем: Ей, вижте какво стана в нашата църква! Вместо да го защитим, разбираме ли, ние го поставяме на такава позиция и поради факта, че той е незрял, още когато падне, врагът взема това нещо и го показва и прави това падение публично. Трябва да се научим, да имаме Божията мъдрост, когато някой известен се спаси и ако той каже: „Какво мога да направя за вас?“, можем да кажем: „Трябва ни добър чистач“. „Чистач, искаш да чистя тоалетните! Да мия пода! Да! Но нали аз съм известен?“ Не в Божието царство обаче. Само в царството на тъмнината. Тук ти ще служиш. По този начин го подготвяте. Така ще разберете той наистина ли е спасен. И вие започвате да работите с него от самото начало за да може да бъде научен да служи.

Спомням си един човек, който дойде при мен и искаше да бъде ученик – да го подготвя и науча. Този млад човек имаше толкова много потенциал в християнството, повече от когото и да било друг човек, когото познавах, но той не искаше да мине през обучението. Не искаше да премине през **дисциплинирането на характера си, което щеше да носи този дар**. И какво добро щеше да се получи за човека, ако спечели целия свят, но загуби душата си. Същото нещо е и в църквата. Какво добро ще е от това, ако някой стане много известен голям велик проповедник и в края на краищата изпадне в гордост. И изпадне в тези три неща, които д-р Самрал ни предупреждава да внимаваме. Той предупреждаваше всички млади проповедници за три неща, които водят до събаряне на всяко едно служение. Причините за пропадането на всяко едно служение могат да се открият в тези три неща. Той ги обясняваше пред всички мъже – бъдещи млади проповедници, но те са едни и същи принципи. Той каза: „**Никога не бягайте след жени, никога не бягайте след злато и никога не приемайте слава**. Не докосвайте жени, не докосвайте злато и не докосвайте славата. Ако останете чисти от тези три неща, ако не попаднете в сексуална неморалност, ако не попаднете в търсене на богатство и ако не попаднете в това да приемате слава за себе си, да възвеличавате себе си, тогава няма нужда да се страхувате от дявола, защото това е, което той използва.“

Ето защо преди да вляза в служението, взех определени твърди решения как да правим нещата. И помня, че имаше време, когато само моето семейство можеха да ме слушат преди още да служим пред тълпи от хора. Взехме решение и аз казах: Никога няма да отидем никъде като се основаваме на броя на хората или се основаваме на дарението, което ни обещават или потенциала на дарението, което се очаква от това събрание. Аз казах, че никога няма да пътувам сам, но винаги някой от моето семейство ще пътува с мен. Обикновено това беше моята дъщеря или моята жена за да може те да играят ролята на буфер между нас и жените. И винаги се убеждаваме, че ако правя тези неща, то тогава някой друг би го направил. Аз не съм специален; всичко, което правя аз, може да го направи някой друг. Аз не съм специален; всеки човек може да ме замени. Затова наблягаме, че ние сме еднакви. Честно да ви кажа, ако аз вярвах, че половината от това, което казвате за мен, главата ми щеше да стане толкова голяма, че нямаше да мога да се събера в тази зала.

Уважавам, че оценявате това, което правим, но цялата слава отива за Него. Ние просто споделяме това, което знаем. Амин! Срещаме се с хора, които идват в нашето служение, които просто искат да бъдат някой, да си направят собствено име. Те искат да се присъединят към нас, за да напуснат по-късно и да кажат, че са били при нас, при мен и че те сега са вече Някой. Те се опитват да станат регионални директори или директор на определена нация. Така че променихме стратегията. Ние вече нямаме директори. Променихме терминологията – сега имаме национални слуги ☺. Сега имаме слуги на определен щат и е удивително това, което виждаме. Виждаме колко много хора вече не искат да се предлагат да работят на тази работа, но това показва сърцето на човека. Има хора, които идват при мене и пророчество, което някои хора са направили за мен, казват, че най-вероятно е за тях. Те искат чрез тези пророчества да се превърнат в някой. И аз ги изслушах как говорят, че имат определени помазания, определени дарове. Извиках ги в моя офис

и им казах: „Ако аз не мога да го направя, да го провъзглася, това значи, че и ти не трябва да го провъзгласяваш. В това служение ако някой трябва да бъде този, то това бих бил аз; ако не съм аз това, значи че и ти няма да бъдеш. Ако аз трябва да бъда слуга, значи и ти трябва да бъдеш слуга. Ако искаш да си направиш име, отивай на друго място. Ако искаш обаче да служиш на хората, тогава си добре дошъл.“

Повечето от тях напускат, защото искат да си направят собствено име, а аз не искам това. Аз искам да изглеждам като Исус Христос. Има още неща от мен, които трябва да умрат. Но имам много добър помощник, който ми казва за кои неща трябва да умра. Моята жена ми ги напомня редовно: кои части трябва да умрат в мен. Когато се върна от служение, разговаряме с жена ми за изцеленията, разговаряме за това как хората се спасяват, за удивителните чудеса, които са се случили. И жена ми след това казва: „Това е страхотно! Слава на Бога! Хайде сега отиди и изхвърли боклука ☺“

Въпрос: **Вярно ли е, че мъж трябва да възлага ръце на друг мъж и жена на жена?** Вижте сега, това не е правило. Това е просто мъдрост. Ако има жена, която може да свърши работата, тогава нека мъжът да не възлага ръце на жена. Просто това е правилният вариант; искаме да направим нещата по правилния начин. Ако обаче няма жена, тогава може да полагате ръце, най-важното е да го правите правилно. Помнете, можете да възлагате ръце на главата, на ръката, да хванете за ръката. Не е необходимо да възлагате ръце по телата им. Помнете го това. Ако вашите колене ви болят, мога да ви хвана за ръката и силата ще протече през ръцете ти в тялото и ще отиде в коленете. Така че ако сте мъж и ви се наложи да възлагате ръце на жена и да речем при нея има рак на гърдата, тогава не е задължително да възложите ръце на гърдите ѝ. Амин! Не е необходимо да я докосвате дори. Използвайте Божията мъдрост. Нека да го направим по правилния начин, нека да покажем уважение към човека като брат на сестра. Ако имате някакви въпроси, тогава трябва да се помолим за тебе лично. Това не е правилно, просто не е разумно.

Следващият въпрос много бързо: **Защо Исус изцели само един човек в къпалнята Витесда, а не всички?** Сега, на първо място запомнете: технически погледнато не е написано, че само един е изцелен. Отстрани изглежда, че това е станало, но не можем да твърдим, че Библията го е казала. Това е информацията, която имаме. Но същността на въпроса е: защо Исус изцели само един и остави всички останали болни? Две неща много бързо. Първо, написано е, че когато Исус разбра, че този човек е бил в това състояние много дълго време, Той отиде при него лично. Не знаем как Исус го е разбрал, но знаем, че Той го е знаел. Може някой да му е казал, може да е получил слово на знание. Независимо от това, Той е отишъл и го е направил.

Ако знаете историята в подробности, има определен сезон през годината, когато Божият ангел слиза, раздвижва и първият човек, който влезе след раздвижването на водата, Бог го изцелява, независимо от каква болест е. Знаем, че този сезон съвпада със сезона на Пасхата, защото знаем, че Исус е бил там по време на Пасхата. Така че се получава, че всеки път по време на Пасхата, хора се изцеляват. Това ни помага да направим асоциация между изцелението и изкуплението. Когато Исус отиде до човека Той му зададе един въпрос: Искаш ли да бъдеш здрав? И човекът не отговори на този въпрос. Човекът беше, как да кажем, типичен християнин, той не отговори на въпроса; само започна да се оплаква. И за първото нещо, за което се оплаква, той каза: „Има братя и сестри, които са около мен, но нямам нито един, който да ми помогне“. Но това не беше отговорът на въпроса, който Исус му зададе. Той го попита „Искаш ли да бъдеш здрав?“ Няма кой да ми помогне. Всеки път, когато искам да отида там, някой друг преди мен отива. И аз не мога да получа изцеление, те ме прескачат и все не мога да вляза в басейна. А Исус не му зададе този въпрос, но Исус изцели човека.

Казва се, че Исус видя тълпата и всичко това, което се случваше; след това Той се изниза от там незабележимо. Защо направи така? Преди всичко знаем, че на Него му се е налагало да тръгне заради тълпата. Исус знаеше, че тези хора като видят това, което се случва, ще го направят цар,

което реално щеше да доведе до разваляне на плана да умре на кръста. Това щеше да възпрепятства това действие. Понеже те не разбираха Неговото царство, че то е духовно царство, затова Той се оттегли. Но разберете, хората казват, че Бог избира кого да изцели и кого не. Използват тази ситуация за пример, че Бог избира кого да изцели и не разбират, че всъщност цялата тази случка говори точно обратното. Там пише, че когато ангелът раздвижи водата първият, който влезе вътре, се изцелява от коя да е болест.

Сега, забележете много добре. Бог не е избирал кой да влезе вътре, но независимо от това, Бог изцеляваше. Бог не се интересува от каква болест е болен човекът и той получава изцеление независимо от това. Бог не избираше човека, не избираше каква да е болестта, не избираше времето – всеки, който е влязъл първи. Хората вземаха решение, че това е времето за тяхното изцеление и независимо от това каква болест имат. Бог не се интересува кой си ти, не се интересува от болестта, Той иска да бъдеш свободен. И ти, ТИ установяваш времето и мястото.

Трябва да спрем да сочим пръст към Бога, а да посочим към себе си. Исус каза: каквото разрешите или позволите на земята, ще бъде позволено на небето; това, което забраните на земята, ще бъде забранено на небето. Престани да възпрепятстваш твоето изцеление и да прехвърляш отговорността на Бога. Разрешете вашето изцеление, позволете вашето изцеление. Приемете и решете, днес е денят на спасение, днес е денят на изцеление, днес е ден на свобода. Вие решавате. И Бог казва: Да, да бъде! Исус го заплати преди 2000 години. Какво чакате сега? Вземете го. Днес е мое в името на Исус. Толкова е просто. Амин!